

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2014/25/ESB

frá 26. febrúar 2014

um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu og um niðurfellingu tilskipunar 2004/17/EB

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFI,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 53. gr. (1. mgr.), 62. gr. og 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitni svæðanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ljósi niðurstaðna vinnuskjals framkvæmdastjórnarinnar frá 27. júní 2011 með heitinu „Matsskýrsla: Áhrif og skilvirkni löggjafar ESB um opinber innkaup“ virðist að rétt sé að viðhalda reglum um innkaup þeirra stofnana, sem annast vatnsveitu, orku, flutninga og pósthjónustu, þar sem landsyfirvöldum er áfram unnt að hafa áhrif á atferli þessara stofnana, m.a. með því að eiga hlut í þeim og fulltrúa í stjórn þeirra, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn. Önnur ástæða til að setja áfram reglur um innkaup í þessum geirum er hið lokaða eðli þeirra markaða sem stofnanir í þessum geirum starfa á, vegna sérstakra réttinda eða einkaréttar sem aðildarríki veita til að birgja upp, koma á fót eða starfrækja kerfi til að veita viðkomandi þjónustu.
- 2) Til að tryggja að opnað sé fyrir samkeppni í innkaupum, sem gerð eru af stofnunum sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu ætti að setja ákvæði til að samræma innkaupaferli vegna samninga sem fara yfir tiltekið verðmæti. Þörf er á þessari samræmingu til að tryggja áhrif meginreglna sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (TFEU), einkum um frjálsa vöruflutninga, staðfesturétt og frelsi til að veita þjónustu, auk meginreglnanna sem af honum leiðir, s.s. um jafna meðferð, bann við mismunun, gagnkvæma viðurkenningu, meðalhóf og gagnsæi. Í ljósi þess hvers eðlis þeir geirar eru, sem verða fyrir áhrifum, ætti samræming innkaupaferla á vettvangi Sambandsins að setja ramma um heilbrigða viðskiptahætti, sem leyfir mesta mögulegan sveigjanleika, og standa um leið vörð um beitingu þessara meginreglna.
- 3) Þegar um er að ræða innkaup, sem eru að verðmæti undir þeim viðmiðunarfjárhæðum sem beiting ákvæðanna um samræmingu Sambandsins miðast við, er ráðlegt að hafa í huga dómaframkvæmd hjá Evrópudómstólnum um hvernig reglum og meginreglum sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skal beitt á viðeigandi hátt.
- 4) Opinber innkaup gegna lykilhlutverki í áætluninni Evrópa 2020, eins og sett er fram í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 3. mars 2010 sem nefnist „Evrópa 2020: áætlun um snjallhagvöxt, sjálfbæran hagvöxt

⁽¹⁾ Sjtið. ESB C 191, 29.6.2012, bls. 84.

⁽²⁾ Sjtið. ESB C 391, 18.12.2012, bls. 49.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 15. janúar 2014 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum) og ákvörðun ráðsins frá 11. febrúar 2014.

og hagvöxt fyrir alla“ („áætlunin Evrópa 2020 um snjallhagvöxt, sjálfbæran hagvöxt og hagvöxt fyrir alla“) sem eitt af markaðstengdum stjórnþækjum til að ná fram snjallhagvexti, sjálfbærum hagvexti og hagvexti fyrir alla og tryggja jafnframt bestu mögulegu nýtingu opinbers fjármagns. Í þessu skyni ætti að endurskoða og færa til nútímahorfs reglur um opinber innkaup sem voru samþykktar samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/17/EB ⁽⁴⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/18/EB ⁽⁵⁾ til að auka skilvirkni í útgjöldum hins opinbera, einkum að auðvelda litlum og meðalstórum fyrirtækjum (SME) þátttöku í opinberum innkaupum og að gera innkaupendum kleift að nýta opinber innkaup til stuðnings sameiginlegum samfélagslegum takmörkum. Einnig er þörf á að skýra grundvallarhugmyndir og -hugtök til að tryggja réttarvissu og samþætta tiltekna þætti í fastmótaðri dómaframkvæmd Evrópudómstólsins sem tengist efninu.

- 5) Við framkvæmd þessarar tilskipunar ætti að taka mið af samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks ⁽⁶⁾, einkum í tengslum við val á samskiptaaðferðum, tækniforskriftum, valfösendum og skilyrðum varðandi framkvæmd samnings.
- 6) Rétt þykir að merking hugtaksins innkaup sé eins nálægt þeirri merkingu, sem notuð er samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/24/ESB ⁽⁷⁾, og hægt er að teknu tilhlýðilegu tilliti til séreinkenna þeirra geira sem þessi tilskipun tekur til.
- 7) Rétt er að minna á að þessi tilskipun skuldbindur aðildarríki á engan hátt til að útvísta eða finna þriðja aðila til að veita þjónustu sem þau vilja sjálf veita eða skipuleggja eftir öðrum leiðum en með innkaupum í skilningi þessarar tilskipunar. Ekki ætti að taka til umfjöllunar þjónustustarfsemi sem byggist á lögum, reglum eða ráðningarsamningum. Í sumum aðildarríkjum gæti þetta t.d. átt við um tiltekna samfélagsþjónustu, s.s. afhendingu drykkjarvatns.
- 8) Einnig er rétt að minna á að þessi tilskipun ætti ekki að hafa áhrif á löggjöf aðildarríkjanna um almannatryggingar. Hún ætti ekki heldur að taka á auknu frelsi í þjónustu í almannabágu sem hefur almenna efnahagslega þýðingu og bundið er við opinbera aðila eða einkaaðila, eða einkavæðingu opinberra stofnana sem veita þjónustu.

Ekki er síður nauðsynlegt að minna á að aðildarríkjum er frjálst að skipuleggja hvernig þau standa að lögboðinni félagsþjónustu eða annarri þjónustu, s.s. pósthjónustu, annaðhvort sem þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu eða sem þjónusta í almannabágu sem er ekki af efnahagslegum toga eða sem blöndu af þessu tvennu. Rétt þykir að skýra að þjónusta í almannabágu, sem er ekki af efnahagslegum toga, ætti ekki að falla undir gildissvið þessarar tilskipunar.

- 9) Að lokum er einnig rétt að minna á að þessi tilskipun hefur ekki áhrif á frelsi lands-, svæðis- og staðaryfirvalda til að skilgreina, í samræmi við lög Sambandsins, þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu, umfang hennar og einkenni þjónustunnar sem veita skal, þ.m.t. öll skilyrði er varða gæði þjónustunnar, til þess að ná fram opinberum stefnumiðum sínum. Þessi tilskipun ætti ekki heldur að hafa áhrif á heimild lands-, svæðis- og staðaryfirvalda til að til að útvega, bjóða upp á og fjármagna þjónustu í almannabágu er hefur almenna efnahagslega þýðingu í samræmi við 14. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og bókun nr. 26 sem fylgir sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins og sáttmálanum um Evrópusambandið. Í þessari tilskipun er að auki ekki fjallað um fjármögnun þjónustu í almannabágu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu eða um kerfi aðstoðar sem aðildarríkin veita, einkum á sviði félagsmála, í samræmi við samkeppnisreglur Sambandsins.
- 10) Samningur ætti því aðeins teljast verksamningur að efni hans varði sérstaklega framkvæmd þeirra verka sem tilgreind eru í I. viðauka, jafnvel þótt samningurinn taki til annarrar þjónustu sem er nauðsynleg til að unnt sé að vinna þessi verk. Þjónustusamningar geta við ákveðnar aðstæður náð yfir verk, einkum þegar um er að ræða rekstur fasteigna. Ef

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/17/EB frá 31. mars 2004 um samræmingu reglna um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu (Stjtuð. ESB L 134, 30.4.2004, bls. 1).

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/18/EB frá 31. mars 2004 um samræmingu reglna um útbod og gerð opinberra verksamninga, vörusamninga og þjónustusamninga (Stjtuð. ESB L 134, 30.4.2004, bls. 114).

⁽⁶⁾ Samþykkt með ákvörðun ráðsins 2010/48/EB frá 26. nóvember 2009 um staðfestingu Evrópubandalagsins á samningi Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks (Stjtuð. ESB L 23, 27.1.2010, bls. 35).

⁽⁷⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/24/ESB frá 26. febrúar 2014 um opinber innkaup (Stjtuð. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 65).

slík verk tengjast meginefni samningsins, og eru því hugsanlega afleiðing af eða viðbót við hann, telst það þó ekki gild ástæða fyrir því að flokka þjónustusamninginn sem verksamning að hann taki til slíkra verka.

Í ljósi þess hve verksamningar eru fjölbreytilegir ættu samningsstofnanir þó að geta valið um hvort þær gera samning um hönnun og framkvæmd verks aðgreint eða sameiginlega. Þessari tilskipun er ekki ætlað að segja fyrir um hvort gera skuli samninga sameiginlega eða aðgreint.

11) Við framkvæmd verks, er samsvarar þeim kröfum sem samningsstofnun hefur tilgreint, er það forsenda að stofnunin, sem um er að ræða, hafi gert ráðstafanir til skilgreina tegund verksins eða, að lágmarki, að það hafi haft afgerandi áhrif á áætlanagerðina. Hvort heldur að verktaki annast alla framkvæmd verksins eða hluta hennar á eigin vegum eða tryggir framkvæmd þeirra með öðrum leiðum ætti ekki að breyta flokkun samningsins sem verksamnings, svo fremi sem verktakinn tekur á sig beina eða óbeina skuldbindingu sem er framfylgjanleg samkvæmt lögum til að tryggja að verkið verði framkvæmt.

12) Hugtakið „samningsyfirvöld“ og einkum hugtakið „aðilar sem heyra undir opinberan rétt“ hafa ítrekað verið tekin til skoðunar í dómaframkvæmd Evrópudómstólsins. Rétt er taka skýrt fram að persónulegt gildissvið þessarar tilskipunar ætti að haldast óbreytt og af þeim sökum er rétt að halda skilgreiningunum, sem Dómstóllinn byggir sjálfur á, og að fella inn tiltekinn fjölda útskýringa, sem þessi dómaframkvæmd hefur í för með sér, til að efla skilning á skilgreiningunum sjálfum án þess að ætlunin sé að breyta skilningi á hugtakinu eins og það er útfært í dómaframkvæmdinni.

Því ætti að koma skýrt fram að aðili, sem starfar við eðlileg markaðsskilyrði í hagnaðarskyni og ber tapið af starfsemi sinni, ætti ekki að teljast „aðili sem heyrir undir opinberan rétt“, þar sem þær þarfir í almannabágu, sem hann stofnaður til að mæta, eða hefur verið falið að mæta, geta talist vera iðnaðar- eða viðskiptalegs eðlis. Dómstóllinn hefur að sama skapi skoðað skilyrðið, sem varðar uppruna fjármögnunar aðilans sem á í hlut, og hefur m.a. skýrt út að fjármagnaður „að mestu leyti“ þýði að meira en hálfu leyti og að til slíkrar fjármögnunar geti talist greiðslur frá notendum sem eru lagðar á, reiknaðar og innheimtar í samræmi við reglur opinbers réttar.

13) Þegar um er að ræða blandaða samninga ætti það að ákvarðast með hliðsjón af meginefni samningsins hvaða reglur ættu að gilda um hann, ef ekki er hægt að aðskilja mismunandi hluta samningsins á hlutlægan hátt. Því ætti að koma skýrt fram hvernig samningsstofnanir ættu að skera úr um hvort mismunandi hlutar samnings séu aðskiljanlegir eða ekki. Slík skýring ætti að vera byggð á viðkomandi dómaframkvæmd Evrópudómstólsins. Taka ætti ákvörðun í hverju tilviki fyrir sig þar sem yfirlýstur eða ætlaður ásetningur samningsstofnunar um að líta á hina ýmsu hluta blandaðs samnings sem óaðskiljanlega ætti ekki að duga til, heldur ætti að styðja hann með hlutlægum sönnunargögnum sem geta réttlætt hann og nauðsyn þess að gera stakan samning. Slík réttlætunleg þörf til að gera stakan samning gæti t.d. verið fyrir hendi þegar bygging stakrar byggingar á í hlut, sem að hluta á að vera í beinni notkun hlutaðeigandi samningsstofnunar, og að öðrum hluta starfrækt á grundvelli sérleyfis, t.d. til að útvega almenningi bílastæði. Koma ætti skýrt fram að nauðsyn þess að gera stakan samning getur stafað af ástæðum sem eru bæði tæknilegs og efnahagslegs eðlis.

14) Ef um er að ræða blandaða samninga, sem hægt er að aðskilja, er samningsstofnunum ávallt frjálst að gera aðskilda samninga fyrir aðskilda hluta hins blandaða samnings, en í því tilviki ættu ákvæðin, sem gilda um einstaka hluta samningsins, að ákvarðast eingöngu af einkennum þess sérstaka samnings. Ef samningsstofnanir velja, hins vegar, að bæta öðrum þáttum inn í innkaupin, hvert sem verðmæti þeirra er eða hvaða lagareglur sem hefðu gilt um viðbótarþættina, ætti sú höfuðregla að gilda að ef gera ætti samning samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, og ef hann er gerður einn og sér, ætti þessi tilskipun að gilda áfram um blandaða samninginn í heild.

15) Þó ætti að setja sérákvæði um blandaða samninga sem hafa hliðar er snúa að vörnum eða öryggi eða hluta sem ekki falla undir gildissvið sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Í slíkum tilvikum ætti að vera mögulegt að beita

ekki þessari tilskipun, að því tilskildu að gerð staks samnings sé réttlæt看leg af hlutlægum ástæðum og að ákvörðunin um að gera stakan samning sé ekki tekin í þeim tilgangi að undanskilja samninga frá beitingu þessarar tilskipunar eða tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/81/EB ⁽⁸⁾. Rétt er að taka fram að ekki ætti að hindra samningsstofnanir í að velja að beita þessari tilskipun gagnvart tilteknum blönduðum samningum í stað þess að beita tilskipun 2009/81/EB.

- 16) Enn fremur má gera samninga í þeim tilgangi að koma til móts við kröfur margs konar starfsemi sem kann að falla undir mismunandi lagareglur. Gera ætti ljóst að þær lagareglur, sem gilda um einn samning, sem ætlað er að ná yfir margs konar starfsemi, eiga að falla undir gildandi reglur um þá starfsemi sem samningurinn á einkum við um. Hægt er að ákvarða hvaða starfsemi það er, sem samningurinn er aðallega gerður um, út frá greiningu á þeim kröfum sem þessi tiltekni samningur þarf að uppfylla og skal þá samningsstofnunin annast greininguna með það fyrir augum að meta verðmæti samningsins og semja útboðsgögn. Í ákveðnum tilvikum, s.s. við kaup á einu tæki til að inna af hendi margs konar starfsemi, þar sem ekki eru tiltækar upplýsingar sem gera kleift að meta notkunarlutfall hverrar starfsemi um sig, getur verið ómögulegt að ákvarða, á hlutlægum hátt, hvaða starfsemi samningurinn á einkum við um. Tilgreina ætti þær reglur sem gilda í slíkum tilvikum.
- 17) Koma ætti skýrt fram að túlka ætti hugtakið „rekstraraðili“ vitt þannig að það taki til allra aðila og/eða stofnana sem bjóða framkvæmd verka, vöruafhengingu eða þjónustustarfsemi á markaði, án tillits til þess samkvæmt hvaða lögákvæðna rekstrarformi þeir hafa kosið að starfa. Því ættu fyrirtæki, útibú, dótturfyrirtæki, sameignarfélag, samvinnufélag, félag með takmarkaða ábyrgð, ríkisháskólar og einkaháskólar, og allar aðrar tegundir aðila en einstaklingar að falla undir hugtakið rekstraraðili undir öllum kringumstæðum, hvort sem um er að ræða „lögáðila“ eða ekki.
- 18) Koma ætti skýrt fram að hópar rekstraraðila, þ.m.t. þar sem þeir hafa komið saman til að mynda tímabundin samtök, geta tekið þátt í útboðsferli án þess að nauðsynlegt sé að þeir stofni til sérstaks lögákvæðins rekstrarforms. Að því marki sem nauðsynlegt er, t.d. þar sem krafist er óskiptrar bótaábyrgðar, má gera kröfu um sérstakt rekstrarform þegar gerður er samningur við slíka hópa.

Einnig ætti að koma skýrt fram að samningsstofnanir ættu að geta sett fram með skýrum hætti hvernig hópar rekstraraðila eigi að fara að kröfum um efnahagslega og fjárhagslega stöðu, sem settar eru fram í þessari tilskipun, sem krafist er af rekstraraðilum sem taka þátt á eigin vegum.

Þegar hópar rekstraraðila framkvæma samninga getur verið nauðsynlegt að setja skilyrði sem einstakir þátttakendur þurfa ekki að hlíta. Meðal slíkra skilyrða, sem ættu að vera réttlæt看leg á grundvelli hlutlægra ástæðna og vera í samræmi við meðalhófsregluna, gæti t.d. verið krafan um að myndað sé sameiginlegt fyrirvar eða skipaður leiðandi samstarfsaðili að því er varðar innkaupaferlið eða krafa um upplýsingar um hvernig þeir eru samsettir.

- 19) Til að tryggja raunverulega opnun markaðarins og sanngjarnan jöfnuð í beitingu reglna um innkaup á sviði vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og pósthjónustu er nauðsynlegt að þær stofnanir, sem reglurnar gilda um, séu

⁽⁸⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/81/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu reglna um útböð og gerð samningsyfirvalda eða samningsstofnana á tilteknum verksamningum, vörusamningum og þjónustusamningum á sviði varnar- og öryggismála og um breytingu á tilskipunum 2004/17/EB og 2004/18/EB (Sjúú. ESB L 216, 20.8.2009, bls. 76).

skilgreindar á annan hátt en með tilvísun til réttarstöðu sinnar. Þess vegna ætti að tryggja jafna meðferð þeirra samningsstofnana sem starfa í opinbera geiranum og hinna sem starfa í einkageiranum. Einnig er nauðsynlegt að tryggja, í samræmi við 345. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, að ekki sé gengið gegn reglum aðildarríkjanna um tilhögun eignarréttar.

- 20) Sérstök réttindi eða einkaréttur eru hugtök sem eru kjarninn í skilgreiningu á gildissviði þessarar tilskipunar vegna þess að stofnanir, sem hvorki eru samningsyfirvöld né opinber fyrirtæki í skilningi þessarar tilskipunar, falla ekki undir ákvæði hennar nema að því marki sem þar fer fram ein tegund þeirrar starfsemi sem fjallað er um á grundvelli umræddra réttinda. Því er viðeigandi að gera grein fyrir því að réttindi, sem veitt hafa verið á grundvelli málsmeðferðar sem byggist á hlutlægum viðmiðunum, einkum samkvæmt löggjöf Sambandsins, og tryggt hefur að fá næga kynningu, teljast ekki til sérstakra réttinda eða einkaréttar að því er varðar þessa tilskipun.

Sú löggjöf ætti meðal annars að taka til tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/73/EB ⁽⁹⁾, tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/72/EB ⁽¹⁰⁾, tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/67/EB ⁽¹¹⁾, tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB ⁽¹²⁾ og reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1370/2007 ⁽¹³⁾.

Einnig ætti að koma skýrt fram að þessi upptalning löggjafar er ekki tæmandi og að réttindi í hvaða formi sem er, þ.m.t. í gegnum sérleyfi, sem veitt hafa verið með öðrum málsmeðferðum, sem byggjast á hlutlægum viðmiðunum og tryggt hefur verið að fá nægilega kynningu, teljast ekki fela í sér sérstök réttindi eða einkarétt að því er varðar hvernig persónulegt gildissvið þessarar tilskipunar er skilgreint. Einnig ber að nota hugtakið einkarétt þegar tekin er ákvörðun um hvort notkun samningskaupa án undangenginnar útbodsauglýsingar sé réttlætunleg þar sem einungis einn rekstraraðili getur afhent verkin eða vörurnar eða innt þjónustuna af hendi vegna tiltekinnar einkaréttarverndar.

Hins vegar, með það í huga að mismunandi lagatilgangur liggur að baki þessum ákvæðum er rétt að gera grein fyrir því að hugtakið einkaréttur merkir ekki endilega það sama í þessu tvenns konar samhengi. Þess vegna ætti að koma skýrt fram að stofnun, sem hefur fengið einkarétt á að veita tiltekna þjónustu á tilteknu landsvæði í kjölfar ferlis sem byggt er á hlutlægum viðmiðunum, sem tryggt hefur verið að séu nægilega gagnsæjar, myndi ekki sjálf vera samningsstofnun, væri þetta einkaaðili, en væri engu að síður eina stofnunin sem gæti veitt viðkomandi þjónustu á þessu svæði.

- 21) Tilteknar stofnanir starfa á sviði framleiðslu, flutnings eða dreifingar bæði hita og kælingar. Nokkur óvissa kann að ríkjum um það hvaða reglur gildi um starfsemi tengda hitun annars vegar og kælingu hins vegar. Þess vegna ætti að koma skýrt fram að samningsyfirvöld, opinber fyrirtæki og einkafyrirtæki, sem starfa á sviði hitunar, falla undir þessa tilskipun, en ef aftur á móti er um einkafyrirtæki að ræða eru viðbótarskilyrði að þau starfi á grundvelli sérstakra réttinda eða einkaréttar. Samningsyfirvöld, sem starfa á sviði kælingar, falla á hinn bóginn undir reglur tilskipunar 2014/24/ESB, meðan opinber fyrirtæki og einkafyrirtæki, óháð því hvort þau síðarnefndu starfa á grundvelli sérstakra réttinda eða einkaréttar, falla ekki undir reglur um innkaup. Að lokum ætti að skýra að fara ber með samninga, sem veittir eru fyrir bæði samninga um hitun og kælingu, samkvæmt ákvæðum um samninga um ýmiss konar starfsemi til þess að ákvarða hvaða reglur um innkaup, ef einhverjar eru, ættu að gilda um gerð þeirra.
- 22) Áður en hugað er að breytingum á gildissviði þessarar tilskipunar og tilskipunar 2014/24/ESB fyrir þennan geira ætti að kanna stöðuna í kælingargeiranum til þess að safna nægum upplýsingum, einkum um samkeppnisstöðu, umfang innkaupa yfir landamæri og um sjónarmið hagsmunaaðila. Þar sem að beiting tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins

⁽⁹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/73/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn fyrir jarðgas og niðurfellingu tilskipunar 2003/55/EB (Stjóð. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 94).

⁽¹⁰⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/72/EB frá 13. júlí 2009 um sameiginlegar reglur um innri markaðinn á sviði raforku og niðurfellingu tilskipunar 2003/54/EB (Stjóð. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 55).

⁽¹¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/67/EB frá 15. desember 1997 um sameiginlegar reglur varðandi þróun innri markaðar Bandalagsins á sviði pósthjónustu og umbætur á þeirri þjónustu (Stjóð. EB L 15, 21.1.1998, bls. 14).

⁽¹²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB frá 30. maí 1994 um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsefni (Stjóð. EB L 164, 30.6.1994, bls. 3).

⁽¹³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1370/2007 frá 23. október 2007 um almenna farþegaflutninga á járnbrautum og á vegum og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 1191/69 og (EBE) nr. 1107/70 (Stjóð. ESB L 315, 3.12.2007, bls. 1).

2014/23/ESB ⁽¹⁴⁾ í þessum geira gæti haft veruleg áhrif í þá veru að opna markaði væri hyggilegt að rannsóknin færi fram þegar áhrif tilskipunar 2014/23/ESB eru metin.

- 23) Án þess að það víkki gildissvið þessarar tilskipunar á nokkurn hátt ætti að gera grein fyrir því að framleiðsla, heildsala og smásala á raforku falla undir efni hennar þegar vísað er til afhendingar raforku í þessari tilskipun.
- 24) Samningsstofnanir, sem starfa í drykkjarvatnsgeiranum, geta einnig annast aðra starfsemi sem tengist vatni, s.s. verkefni á sviði vatnsvirkjunar, áveitu, framræslu lands eða förgunar og hreinsunar skólps. Þegar um slíkt er að ræða ætti samningsstofnunum að vera kleift að nota innkaupaferlin, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, um alla sína starfsemi sem tengist vatni, sama um hvaða hluta vatnshringrásarinnar er að ræða. Reglur um innkaup, sem lagt er til að séu notaðar í vörubirgðasamningum, henta þó ekki við kaup á vatni, þar eð nauðsynlegt er að nýta uppsprettur í grennd við notkunarstað.
- 25) Rétt þykir að undanskilja innkaup í tengslum við olú- og gasleit vegna þess að ítrekað kemur sannanlega í ljós að í þessum geira er samkeppnisþrýstingurinn svo mikill að ekki er lengur þörf á þeim aga í innkaupum sem Sambandið hefur komið á með reglum um innkaup. Þar sem olú- og gasvinnsla fellur áfram undir gildissvið þessarar tilskipunar gæti verið þörf á að aðgreina leit og vinnslu. Ef það er gert ætti að leggja þann skilning í „leit“ að hún taki til starfsemi, sem fer fram til að sannreyna hvort olú og gas sé að finna á vissu svæði, og, ef svo er, hvort unnt er að nýta það í ábataskyni en „vinnsla“ sé skilið sem „framleiðsla“ olú og gass. Í samræmi við viðteknar venjur þegar um samruna er að ræða ætti einnig að leggja þann skilning í „framleiðsla“ að hún feli í sér „þróun“, þ.e. að koma upp viðunandi grunnvirki fyrir framtíðarframleiðslu (olíuborðar, leiðslur, birgðastöðvar, o.s.frv.)
- 26) Samningsstofnanir ættu að nýta allar mögulegar leiðir, sem þær hafa aðgang að samkvæmt landslögum, til að koma í veg fyrir röskun á innkaupaferlum sem stafar af hagsmunaárekstrum. Þeirra á meðal gætu verið reglur sem eru til þess ætlaðar að greina, koma í veg fyrir og lagfæra hagsmunaárekstra.
- 27) Með ákvörðun ráðsins 94/800/EB ⁽¹⁵⁾ var samþykktur sérstaklega samningur Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um opinber innkaup (samningurinn um opinber innkaup). Samningurinn um opinber innkaup hefur að markmiði að koma á marghliða ramma um jafnvæg réttindi og skyldur sem tengjast opinberum samningum með það í huga að efla frelsi í alþjóðaviðskiptum. Vegna samninga sem falla undir 3., 4. og 5. viðauka og almennar athugasemdir við I. viðbæti Evrópusambandsins við samninginn um opinber innkaup og einnig undir aðra alþjóðasamninga, sem Sambandið er bundið af, ættu samningsstofnanir að uppfylla skyldur samkvæmt þessum samningum með því að beita þessari tilskipun gagnvart rekstraraðilum þriðju landa sem eru undirritunaraðilar að samningunum.
- 28) Samningurinn um opinber innkaup gildir um samninga yfir vissum viðmiðunarfjárhæðum sem ákvarðaðar eru í samningnum um opinber innkaup og eru tilgreindar í sérstökum dráttarréttindum. Rétt er að aðlaga viðmiðunarfjárhæðirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, til að tryggja að þær samsvari fjárhæðum í evrum sem jafngilda viðmiðunarfjárhæðunum í samningnum um opinber innkaup. Í þessu sambandi ætti einnig að setja ákvæði um reglubundna endurskoðun á viðmiðunarfjárhæðum sem tilgreindar eru í evrum til að laga þær, með hreinni stærðfræðiaðferð, að hugsanlegum breytingum á gengi evru gagnvart sérstökum dráttarréttindum.

14 Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/23/ESB frá 26. febrúar 2014 um gerð sérleyfissamninga (Sjútið. ESB L 94, 28.3.2014, bls. 1).

(15) Ákvörðun ráðsins 94/800/EB frá 22. desember 1994 um samþykki af hálfu Evrópubandalagsins, að því er varðar málafni sem falla undir valdsvið þess, á samningunum sem náðust í Úrúgvælotu marghliða samningaviðræðanna (1986 til 1994) (Sjútið EB L 336, 23.12.1994, bls. 1).

Auk þessara reglubundnu stærðfræðilegu aðlagana ætti að skoða hvort hækka ætti viðmiðunarfjárhæðimar sem ákvarðaðar eru í samningnum um opinber innkaup í næstu samningalotu um efnið.

Til að komast hjá því að viðmiðunarfjárhæðum fjölgi er einnig rétt, með fyrirvara um alþjóðlegar skuldbindingar Sambandsins, að halda áfram að nota sömu viðmiðunarfjárhæðir gagnvart öllum samningsstofnunum, óháð því í hvaða geira þær starfa.

- 29) Gera ætti ljóst að við mat á verðmæti samnings verður að taka tillit til allra tekna hvort sem tekið er við þeim frá samningsstofnuninni eða þriðju aðilum.

Einnig ætti að gera það ljóst að við mat á viðmiðunarfjárhæðum ber að skilja hugtakið sambærilegar vörur sem vörur, sem ætlaðar eru til sömu eða sambærilegrar notkunar, s.s. röð matvæla eða ýmiss konar skrifstofuhúsgagna. Venjulega myndi rekstraraðili, sem starfar á viðkomandi sviði, vera líklegur til að eiga slíkar vörur sem væru hluti af venjulegu vöruúrvali hans.

- 30) Til þess að meta verðmæti tiltekinna innkaupa ætti að gera grein fyrir því að því aðeins ætti að vera heimilt að byggja verðmætið á verðgildi undirskipaðra hluta innkaupanna að það sé réttlætt með hlutlægum rökum. Sem dæmi mætti rökstyðja að verðmæti samnings væri metið hjá aðskilinni rekstrareiningu samningsstofnunarinnar, að því tilskildu að einingin sem um ræðir beri sjálf ábyrgð á innkaupum sínum. Gera má ráð fyrir að svo sé þegar sérstök rekstrareining sér sjálf um innkaupaferlin og tekur ákvarðanir um kaup, er sjálf með sérstakan fjárhagslið vegna innkaupanna sem um er að ræða, gerir sjálf samninginn og fjármagnar hann af fjárveitingu sem hún hefur yfir að ráða. Undirskipaður hluti er ekki réttlætanlegur ef samningsstofnunin skipuleggur aðeins innkaupin með dreifstyrðum hætti.

- 31) Þar sem þessari tilskipun er beint til aðildarríkjanna gildir hún ekki um innkaup af hálfu alþjóðastofnana fyrir eigin hönd og á eigin reikning. Hins vegar er nauðsynlegt að gera grein fyrir því að hvaða marki beita ætti þessari tilskipun gagnvart innkaupum sem falla undir sérstakar alþjóðlegar reglur.

- 32) Rétt er að minna á að gerðardóms- og sáttagerðarþjónusta og önnur svipuð form við lausn deilumála utan dómstóla er venjulega veitt af aðilum eða einstaklingum sem samþykki ríkir um eða eru valdir á þann hátt sem ekki fellur undir reglur um innkaup. Gera ætti grein fyrir að þessi tilskipun gildir ekki um þjónustusamninga um veitingu slíkrar þjónustu, hvernig svo sem þeim er lýst samkvæmt landslögum.

- 33) Ýmis lögfræðiþjónusta er veitt af hálfu þjónustuveitenda sem dómstóll í aðildarríki tilnefni, hún felur í sér að lögfræðingar fara með málflutning fyrir skjólstæðinga í dómsmálum, lögbókendur verða að veita hana eða hún er í tengslum við beitingu opinbers valds. Slík lögfræðiþjónusta er venjulega veitt af aðilum eða einstaklingum, sem eru tilnefndir eða valdir á einhvern þann hátt sem ekki fellur undir gildissvið reglna um innkaup, sem dæmi má nefna tilnefning ríkislögmans í tilteknum aðildarríkjum. Því ætti slík lögfræðiþjónusta að falla utan gildissviðs þessarar tilskipunar.

- 34) Rétt þykir að tilgreina að hugtakið fjármálagerningur, eins og um getur í þessari tilskipun, hefur hér sömu merkingu og í annarri löggjöf um innri markaðinn og ef lítið er til þess að nýlega var komið á fót Evrópska fjármálastöðugleikasjóðnum og Evrópska stöðugleikakerfinu ætti að tilskilja að aðgerðir sem fara fram með sjóðnum og kerfinu ættu að falla utan gildissviðs þessarar tilskipunar. Að síðustu ætti að taka fram að lán ættu að falla utan gildissviðs þessarar tilskipunar hvort sem þau eru í tengslum við útgáfu verðbréfa eða aðra fjármálagerninga eða aðra tengda starfsemi.

- 35) Rétt er að minna á að í 1. mgr. 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1370/2007 ⁽¹⁶⁾ er ótvírætt

⁽¹⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1370/2007 frá 23. október 2007 um almenna farþegaflutninga á járnbrautum og á vegum og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 1191/69 og (EBE) nr. 1107/70 (Stjtið. ESB L 315, 3.12.2007, bls. 1).

kveðið á um að tilskipun 2004/17/EB og 2004/18/EB gildi annars vegar um þjónustusamninga og hins vegar um opinbera þjónustusamninga vegna almennra farþegaflutninga með strætisvögnum eða sporvögnum, en reglugerð (EB) nr. 1370/2007 gildir um sérleyfissamninga um þjónustu vegna almennra farþegaflutninga með strætisvögnum eða sporvögnum. Enn fremur er rétt að minna á að sú reglugerð gildir áfram um opinbera þjónustusamninga sem og sérleyfissamninga um þjónustu vegna almennra farþegaflutninga með lestum eða jarðlestum. Til að gera grein fyrir tengslunum milli þessarar tilskipunar og reglugerðar (EB) nr. 1370/2007 ætti að kveða ótvírætt á um að þessi tilskipun skuli ekki að gilda um opinbera þjónustusamninga vegna þjónustu við almenna farþegaflutninga með lestum eða jarðlestum en gerð þeirra ætti áfram að vera á efnissviði þeirrar reglugerðar. Að því marki sem reglugerð (EB) nr. 1370/2007 veitir svigrúm í landslögum að víkja frá reglum, sem settar eru í þeirri reglugerð, ætti aðildarríkjum að vera kleift að kveða á um í landslögum sínum að opinberir þjónustusamningar um almenna farþegaflutninga með lestum eða jarðlestum skuli gerðir með útbóðsferli fyrir samningsgerð samkvæmt almennum reglum þeirra um opinber innkaup.

- 36) Þessi tilskipun ætti ekki að gilda um tiltekna neyðarþjónustu, sem stofnanir eða félög sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni veita, þar sem erfitt væri að varðveita eðli þessara samtaka ef velja þyrfti þjónustuveitendur í samræmi við málsmeðferðina sem sett er fram í þessari tilskipun. Hins vegar ætti undantekningin ekki að vera umfangsmeiri en ýrasta nauðsyn krefur. Því ætti að taka ótvírætt fram að flutningur sjúklinga með sjúkraflutningaþjónustu ætti ekki að vera undanskilinn. Í því samhengi er enn fremur nauðsynlegt að gera grein fyrir því að flokkur 601, „landflutningar“, í sameiginlega innkaupaorðasafninu, nær ekki til sjúkraflutningaþjónustu sem er í grein 8514 í sameiginlega innkaupaorðasafninu. Því ætti að taka skýrt fram að þjónusta, sem fellur undir CPV-kóða 85143000-3 og felst einvörðungu í flutningi sjúklinga með sjúkraflutningaþjónustu, ætti að falla undir sérreglur sem settar eru fram fyrir félagsþjónustu og aðra sértæka þjónustu („einfalda fyrirkomulagið“). Af þessum sökum myndu blandaðir samningar um veitingu sjúkraflutningaþjónustu almennt einnig falla undir einfalda fyrirkomulagið ef verðmæti flutninga sjúklinga með sjúkraflutningaþjónustu væri meira en verðmæti annarrar sjúkraflutningaþjónustu.
- 37) Í vissum tilvikum getur samningsyfirvald eða samband samningsyfirvalda verið eini veitandi tiltekinnar þjónustu og í tengslum við að veita hana njóta þau einkaréttar samkvæmt lögum og birtum stjórnsýslufyrirmælum sem eru í samræmi við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins. Rétt er að taka fram að þessi tilskipun þarf ekki að gilda um gerð opinberra þjónustusamninga við viðkomandi samningsyfirvald eða samband samningsyfirvalda.
- 38) Umtalsverð réttaróvissa ríkir um það að hve miklu leyti samningar, sem gerðir eru milli samningsyfirvalda, ættu að falla undir reglur um opinber innkaup. Viðkomandi dómaframkvæmd Evrópudómstólsins er túlkuð með mismunandi hætti í aðildarríkjunum og jafnvel eftir því hvaða samningsyfirvald á í hlut. Af því að þessi dómaframkvæmd gildir að sama skapi um opinber yfirvöld, sem starfa í geirum sem falla undir þessa tilskipun, er rétt að tryggja að sömu reglur gildi og séu túlkaðar á sama hátt bæði í þessari tilskipun og í tilskipun 2014/24/ESB.
- 39) Margar samningsstofnanir eru skipulagðar sem samstæður sem geta staðið saman af hóp aðskilinna fyrirtækja og hefur hvert þessara fyrirtækja sérstakt hlutverk í heildarsamhengi samstæðunnar. Rétt er því að undanskilja tiltekna þjónustu-, vöru- og verksamninga, sem gerðir eru við eignatengt fyrirtæki, ef fyrirtækið hefur aðallega þá starfsemi með höndum að sjá fyrirtækjahópnum, sem það er hluti af, fyrir slíkri þjónustu, vöru eða verkum, fremur en að bjóða þau á markaði. Einnig er rétt að undanskilja tiltekna þjónustu-, vöru- og verksamninga, sem samningsstofnun gerir við fyrirtæki um sameiginlegt verkefni, sem nokkrar samningsstofnanir mynda og samningsstofnunin er hluti af, með það fyrir augum að stunda starfsemi sem fellur undir þessa tilskipun. Þó ber að tryggja að þessi undantekning verði ekki til þess að raska samkeppni til hagsbóta fyrir þau fyrirtæki eða fyrirtæki um sameiginlegt verkefni sem eru í eignartengslum við samningsstofnanirnar. Setja þarf viðeigandi reglur, einkum varðandi hámarksörk þar sem hluti af veltu fyrirtækjanna má koma frá markaðnum ef þau eru undir þeim mörkum, en yfir þeim myndu þau missa möguleikann á að gerður sé við þau samningur án útbóðs, og um samsetningu fyrirtækja um sameiginlegt verkefni og stöðugleika tengsla á milli þessara fyrirtækja um sameiginlegt verkefni og samningsstofnananna sem þau eru hluti af.

- 40) Einnig er rétt að gera grein fyrir samspili ákvæða um samstarf milli opinberra yfirvalda og ákvæða um gerð samninga við eignatengd fyrirtæki eða í tengslum við samrekstur.
- 41) Fyrirtæki ættu að teljast eignatengd þegar bein eða óbein ráðandi áhrif eru til staðar milli samningsstofnunarinnar og fyrirtækisins sem um ræðir eða þegar þau eru bæði undir ráðandi áhrifum annars fyrirtækis; í þessu samhengi ætti einkaþátttaka ekki að skipta máli í sjálfu sér. Athugun á því hvort fyrirtæki sé tengt tiltekinni samningsstofnun ætti að vera eins auðveld í framkvæmd og mögulegt er. Af þessum sökum, og þar eð þegar hefði þurft að kanna möguleg bein eða óbein ráðandi áhrif í þeim tilgangi að greina hvort ársreikningar fyrirtækja eða stofnana sem í hlut eiga ættu að vera gerðir samstæðir, ættu fyrirtæki að teljast eignatengd þegar ársreikningar þeirra hafa verið gerðir samstæðir. Hins vegar gilda reglur Sambandsins um samstæðureikningsskil ekki um tiltekinn fjölda tilvika, t.d. vegna stærðar fyrirtækisins sem á í hlut eða þar sem tiltekin skilyrði um rekstrarform þeirra að lögum eru ekki uppfyllt. Í slíkum tilvikum, þegar tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB ⁽¹⁷⁾ á ekki við, verður nauðsynlegt að kanna hvort bein eða óbein ráðandi áhrif séu til staðar að teknu tilliti til eignarhalds, fjárhagslegrar þátttöku eða reglna sem gilda um fyrirtækin.
- 42) Hvetja ætti til þess að atvinnulífið fjármagni í sameiningu rannsóknar- og þróunarátlanir. Af þeim sökum er rétt að taka fram að þessi tilskipun gildir aðeins ef sameiginleg fjármögnun af þessu tagi er alls ekki fyrir hendi og ef niðurstöður af rannsóknar- og þróunarstarfsemi renna til viðkomandi samningsstofnunar. Þetta ætti ekki að útiloka þann möguleika að þjónustuveitandi, sem sinnt hefur þessari starfsemi, gæti birt skýrslu um hana, svo fremi sem samningsstofnunin heldur einkaréttinum á því að nýta niðurstöður úr rannsóknar- og þróunarstarfinu til eigin starfsemi. Þótt skáldað sé um deilingu niðurstaðna rannsóknar- og þróunarstarfs eða þátttaka í greiðslum til þjónustuveitandans sé fullkomlega táknræn ætti slíkt hins vegar ekki að hindra beitingu þessarar tilskipunar.
- 43) Þessi tilskipun ætti hvorki að gilda um samninga, sem ætlað er að heimila framkvæmd starfsemi sem fjallað er um í þessari tilskipun, né um hönnunarsamkeppni, sem efnt er til vegna slíkrar starfsemi, ef starfsemin er í beinni samkeppni, í aðildarríkinu þar sem hún fer fram, á mörkuðum þar sem aðgangur er ekki takmarkaður. Því er rétt að halda þeirri málsmeðferð, sem hægt er að beita í öllum geirum, eða hlutum þeirra, sem þessi tilskipun gildir um, sem gerir kleift að taka tillit til bæði núverandi áhrifa og framtíðaráhrifa þess að opna fyrir samkeppni. Slík málsmeðferð ætti að hafa í för með sér réttaröryggi fyrir viðkomandi aðila og einnig viðeigandi ferli ákvarðanatöku sem tryggir, innan knappra tímamarka, samræmda beitingu laga Sambandsins. Í þágu réttarvissu ætti að gera grein fyrir því að allar ákvarðanir, sem samþykktar voru fyrir gildistöku þessarar tilskipunar um gildissvið samsvarandi ákvæða í 30. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/17/EB verða áfram í gildi.
- 44) Bein samkeppni skal metin á grundvelli hlutlægra viðmiðana, að teknu tilliti til sérstakra eiginleika viðkomandi geira eða hluta hans. Þessu mati eru þó skorður settar vegna stuttra tímamarka og vegna þess að nauðsynlegt er að reiða sig á þær upplýsingar, sem framkvæmdastjórnin hefur yfir að ráða, sem koma annaðhvort frá þegar tiltækum heimildum eða úr upplýsingum sem fást í tengslum við beitingu skv. 35. gr., og er ekki hægt að bæta við með tímafrekari aðferðum, einkum t.d. opinberum rannsóknum sem beinast að hlutaðeigandi rekstraraðilum. Matið á beinni samkeppni, sem hægt er að framkvæma innan ramma þessarar tilskipunar, er þar af leiðandi með fyrirvara um fullkomna beitingu samkeppnislaga.
- 45) Mat á því hvort tiltekinn geiri, eða hlutar hans, eigi í beinni samkeppni, ætti að fara fram með tilliti til þess á nákvæmlega hvaða sviði starfsemi, eða viðkomandi hlutar hennar, er innt af hendi af hlutaðeigandi rekstraraðilum, það sem nefnt hefur verið „viðkomandi landfræðilegur markaður“. Þar eð þetta hugtak er úrslitaatriði fyrir matið ætti að skilgreina það á viðunandi hátt með skírskotun til fyrirliggjandi hugtaka í löggjöf Sambandsins. Einnig ætti að gera grein fyrir því að ekki er víst að viðkomandi landfræðilegur markaður samsvari yfirráðasvæði viðkomandi aðildarríkis, þar af leiðandi ætti að vera mögulegt að láta ákvarðanir varðandi gildissvið undanþágunnar ná einvörðungu til hluta yfirráðasvæðis hlutaðeigandi aðildarríkis.

(17) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og viðkomandi skýrslur tiltekinnna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB um niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EEB og 83/349/EEB (Stjóð. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).

- 46) Ef viðeigandi lög Sambandsins um opnun á tilteknum geira, eða hluta hans, hafa verið sett og þeim beitt ætti það að teljast nægileg ástæða til að gera ráð fyrir að frjáls aðgangur sé að viðkomandi markaði. Slík viðeigandi löggjöf skal tilgreind í viðauka sem framkvæmdastjórnin getur uppfært. Við uppfærslu á viðaukanum ætti framkvæmdastjórnin einkum að taka tillit til þess möguleika að samþykkja ráðstafanir sem fela það í sér að opnað verði að fullu fyrir samkeppni á öðrum sviðum en þeim sem falla undir lög sem þegar er vísað er til í viðaukanum, t.d. ráðstafanir varðandi farþegaflutninga með járnbrautum innanlands.
- 47) Ef ekki er gert ráð fyrir frjálsum aðgangi að tilteknum markaði á grundvelli þess að viðeigandi lögum Sambandsins er hrundið í framkvæmd ætti að sýna fram á að slíkur aðgangur sé frjáls að lögum og í reynd. Ef aðildarríki beittir réttargerð Sambandsins með víðtækari hætti og opnar fyrir samkeppni í tilteknum geira að því er varðar aðstæður, sem falla utan gildissviðs þeirrar réttargerðar, t.d. með því að beita tilskipun 94/22/EB í kolageiranum eða tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/34/ESB ⁽¹⁸⁾ í farþegaflutningum innanlands, ætti að taka tillit til þessara aðstæðna við mat á því hvort aðgangur sé frjáls að hlutaðeigandi geira.
- 48) Óháð landsyfirvöld á borð við eftirlitsaðila í vissum geirum eða samkeppnisyfirvöld búa yfirleitt yfir sérhæfðri verkunnáttu, upplýsingum og þekkingu, sem skiptir máli við mat á því hvort tiltekin starfsemi, eða hlutar hennar, eigi í beinni samkeppni á mörkuðum sem aðgangur er ekki takmarkaður að. Beiðnir um undanþágur ættu því, eftir því sem við á, að innihalda, eða þeim ætti að fylgja nýleg afstaða um stöðu samkeppni í hlutaðeigandi geira, sem óháð landsyfirvald, sem er lögbært með tilliti til viðkomandi starfsemi, hefur samþykkt.

Ef ekki er fyrir hendi rökstudd og skjalfest afstaða, sem óháð landsyfirvald hefur samþykkt, sem er lögbært með tilliti til viðkomandi starfsemi, þarf að gera ráð fyrir lengri tíma til að meta beiðni um undanþágu. Þess vegna ætti að breyta þeim tímabilum sem framkvæmdastjórnin hefur til að framkvæma mat á slíkum beiðnum til samræmis við það.

- 49) Framkvæmdastjórninni ætti ætíð að vera skylt að skoða beiðnir, sem uppfylla nákvæmar reglur um beitingu málsmeðferða við að skera úr um hvort tiltekin starfsemi, eða hlutar hennar, eigi í beinni samkeppni á mörkuðum sem aðgangur er ekki takmarkaður að. Hins vegar ætti einnig að taka fram að flækjustig slíkra beiðna kann að vera það mikið að ekki sé ætíð unnt að tryggja að framkvæmdargerðir, sem ákvarða hvort tiltekin starfsemi, eða hlutar hennar, eigi í beinni samkeppni á mörkuðum sem aðgangur er ekki takmarkaður að, séu samþykktar innan viðeigandi tímamarka.
- 50) Rétt er að skýra að framkvæmdastjórninni ætti að vera kleift að gera kröfu um að aðildarríkin eða samningsstofnanir leggi fram upplýsingar, bæti við þær fylgigögnum eða geri frekari grein fyrir þeim. Framkvæmdastjórnin ætti að setja viðeigandi tímamörk fyrir slíkt, og með tilhlýðilegu tilliti til þess að einnig er nauðsynlegt að fylgja tímamörkum fyrir samþykkt framkvæmdastjórnarinnar á framkvæmdargerð sinni, og hún ætti að hafa hliðsjón af þáttum á borð við flækjustig upplýsinga sem farið er fram á og hvort auðvelt sé að nálgast upplýsingarnar.
- 51) Atvinna og starfsgrein hafa sitt að segja um aðlögun að samfélaginu og eru lykilþættir þegar kemur að því að tryggja öllum jöfn tækifæri. Í þessu samhengi geta verndaðir vinnustaðir gegnt mikilvægu hlutverki. Það á einnig við um önnur félagsleg fyrirtæki, sem hafa að meginmarkmiði að styðja félagslega og faglega aðlögun eða enduraðlögun fatlaðra og illa settra einstaklinga, t.d. atvinnulausra, einstaklinga, sem tilheyra minnihlutahópum, sem eiga undir högg að sækja, eða hópa sem eru á einhvern hátt félagslega jaðarsettir. Hins vegar er hugsanlegt að slíkir vinnustaðir eða fyrirtæki nái ekki samningum við venjulegar samkeppnisáðstæður. Þess vegna er rétt að setja ákvæði um að aðildarríkin geti bundið réttinn til þátttöku í útboði vegna opinberra samninga eða tiltekinna samningshluta þeirra

⁽¹⁸⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/34/ESB frá 21. nóvember 2012 um að koma á samevrópsku járnbrautarsvæði (Sjítú. ESB L 343, 14.12.2012, bls. 32).

slíkum vinnustöðum eða fyrirtækjum eða bundið framkvæmd samninga við áætlanir um verndaða vinnu.

- 52) Þegar litið er til viðeigandi samþættingar umhverfislegra og félagslegra krafna og vinnumarkaðskrafna í opinberu innkaupaferli er einkum mikilvægt að aðildarríki og samningsstofnanir grípi til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að uppfylltar séu kröfur á sviði umhverfis-, félagsmála- og vinnuréttar sem gilda á staðnum þar sem verkin eru framkvæmd eða þjónustan veitt og leiðir af lögum, reglugerðum, úrskurðum og ákvörðunum bæði á landsvísu og á Sambandsvísu, og af kjarasamningum, að því tilskildu að slíkar reglur, og beiting þeirra, samræmist lögum Sambandsins. Á sama hátt ættu skyldur, sem stafa af alþjóðasamningum, sem öll aðildarríki hafa fullgilt og eru taldir upp í XIV. viðauka, að gilda meðan á framkvæmd samnings stendur. Þetta ætti hins vegar ekki að koma í veg fyrir að notaðir séu ráðningarskilmálar og atvinnuskilyrði sem eru hagstæðari fyrir starfsmenn.

Viðkomandi ráðstöfunum ætti að beita í samræmi við grundvallarreglur í löggjöf Sambandsins, einkum með það í huga að tryggja jafna meðferð. Beita ætti slíkum viðeigandi ráðstöfunum í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/71/EB⁽¹⁹⁾ og með slíkum hætti að það tryggji jafna meðferð og að rekstraraðilum og starfsmönnum frá öðrum aðildarríkjum sé ekki mismunað beint eða óbeint.

- 53) Líta ætti svo á að þjónusta sé veitt á þeim stað þar sem einkennandi þættir hennar eru framkvæmdir. Þegar þjónustu er fjarmiðlað, t.d. þjónustu sem veitt er úr þjónustuverum, ætti slík þjónusta að teljast veitt á þeim stað þar sem þjónustan er framkvæmd, án tillits til þeirra staða eða aðildarríkja sem þjónustunni er beint til.
- 54) Þær skyldur, sem við eiga gætu endurspeglast í samningsákvæðum. Einnig ætti að vera mögulegt að setja inn ákvæði í opinbera samninga sem tryggja að farið sé að kjarasamningum í samræmi við lög Sambandsins. Líta má á það að viðeigandi skyldur eru ekki uppfylltar sem alvarlegt misferli af hálfu rekstraraðilans sem í hlut á og gæti slíkt varðað útilokun þess rekstraraðila frá ferlinu við gerð opinbers samnings.
- 55) Eftirlit með því hvort farið sé að ákvæðum umhverfis-, félagsmála- og vinnulöggjafar ætti að fara fram á viðeigandi stígum innkaupaferlisins, þegar almennum meginreglum um val á þátttakendum og gerð samninga er beitt, þegar útilokunarviðmiðunum er beitt og þegar beitt er ákvæðum sem varða óeðlilega lág tilboð. Nauðsynleg sannpröfun í þessu tilliti ætti að fara fram í samræmi við viðeigandi ákvæði í þessari tilskipun, einkum þau sem varða leiðir til sönnunar og eigin yfirlýsingar.
- 56) Ekkert í þessari tilskipun ætti að koma í veg fyrir að gerðar verði ráðstafanir eða framfylgt verði ráðstöfunum, sem eru nauðsynlegar til að vernda allsherjarreglu, almennt siðgæði, almannaoöryggi, heilbrigði, líf manna og dýra eða varðveita plöntur, eða gera aðrar umhverfisráðstafanir, einkum með tilliti til sjálfbærrar þróunar, að því tilskildu að þessar ráðstafanir samrýmist sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins.
- 57) Rannsóknir og nýsköpun, þ.m.t. vistvæn nýsköpun og félagsleg nýsköpun, eru meðal þess sem helst drifur áfram framtíðarvöxt og eru kjarninn í áætluninni Evrópa 2020 um snjallhagvöxt, sjálfbæran hagvöxt og hagvöxt fyrir alla. Samningsstofnanir ættu að nýta opinber innkaup á sem skipulagðastan hátt til að efla nýsköpun. Kaup á nýsköpunarvörum, -verkum og -þjónustu gegna lykilhlutverki í því að bæta skilvirkni og gæði opinberrar þjónustu og að sama skapi er með þeim tekið á helstu samfélagslegum áskorunum. Þetta stuðlar að því að fá mesta verðmætið fyrir fé, auk viðtækara efnahagslegs, umhverfislegs og félagslegs hagræðis þegar litið er til þess að skapa nýjar hugmyndir, koma þeim yfir í nýsköpunarvörur og -þjónustu og efla sjálfbæran hagvöxt með þessum hætti.

⁽¹⁹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/71/EB frá 16. desember 1996 um störf útsendra starfsmanna í tengslum við veitingu þjónustu (Stjtið. EB L 18, 21.1.1997, bls. 1).

Minna ætti á að röð innkaupalíkana er tilgreind í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 14. desember 2007 sem ber heitið „Opinber innkaup fyrir markaðssetningu: Hvatt til nýsköpunar til að tryggja varanlega hágæða opinbera þjónustu í Evrópu“ og fjallar um innkaup á rannsóknar- og þróunarþjónustu sem fellur ekki innan gildissviðs þessarar tilskipunar. Þessi líkön yrðu áfram tiltæk en þessi tilskipun ætti einnig að hafa í för með sér einföldun opinberra innkaupa á sviði nýsköpunar og auðvelda aðildarríkjum að ná takmörkum um nýsköpun í Sambandinu.

- 58) Þegar litið er til þess hve nýsköpun er mikilvæg ætti að hvetja samningsstofnanir til að heimila frávikstilboð eins oft og unnt er. Þar af leiðandi ætti að beina athygli þessara stofnana að því að nauðsynlegt er að skilgreina lágmarkskröfur sem frávikstilboð verða að uppfylla áður en þau gefa til kynna að leggja megi fram frávikstilboð.
- 59) Ef lausnir, sem þegar eru fyrir hendi á markaði, eru ekki fullnægjandi til að koma til móts við þörfina á að þróa nýsköpunarvöru eða -þjónustu eða nýsköpunarverk og eftirfylgjandi kaup á vörum, þjónustu eða verkum sem af því leiðir ættu samningsstofnanir að hafa aðgang að sérstöku innkaupaferli í tengslum við samninga sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar. Þetta sérstaka ferli ætti að gefa samningsstofnunum færi á að stofna til langtíma nýsköpunarsamstarfs fyrir þróun og eftirfylgjandi kaup á nýrri nýsköpunarvöru, -þjónustu eða -verkum að því tilskildu að unnt sé að afhenda slíka nýsköpunarvöru, -þjónustu eða -verk á því nothæfisstigi og fyrir þann kostnað, sem samþykktur var, án þess að þörf sé á sérstöku innkaupaferli vegna kaupanna. Nýsköpunarsamstarfið ætti að byggjast á málsmeðferðarreglum, sem gilda um samningskaup að undangenginni útboðsauglýsingu, og eingöngu ætti að gera samninga á grundvelli besta hlutfalls milli verðs og gæða sem er hentugasta aðferðin við samanburð á tilboðum vegna nýsköpunarlausna. Hvort sem um er að ræða mjög stór verkefni eða nýsköpunarverkefni, sem eru smærri í sniðum, ætti að skipuleggja nýsköpunarsamstarfið þannig að það gefi þann „markaðstogkraft“ sem þarf og sé hvetjandi fyrir þróun á nýsköpunarlausn en virki þó ekki útilokandi fyrir markaðinn. Samningsstofnanir ættu því ekki að nota nýsköpunarsamstarf á þann hátt að það komi í veg fyrir, takmarki eða raski samkeppni. Í sérstökum tilvikum gæti stofnun nýsköpunarsamstarfs með nokkrum samstarfsaðilum haft í för með sér að komist yrði hjá slíkum áhrifum.
- 60) Það hefur sýnt sig að samkeppnisviðræður, sem kveðið er á um í tilskipun 2014/24/ESB, hafa verið gagnlegar þegar samningsyfirvöld geta ekki skilgreint leiðir til að uppfylla eigin þarfir eða metið hvað í boði er á markaðnum af tæknilegum, fjárhagslegum eða lagalegum lausnum. Þessi staða getur einkum komið upp í tengslum við nýsköpunarverkefni, framkvæmd stórra samþættra verkefna á sviði grunnvirkja í flutningum, stórra tölvuneta eða verkefna sem fela í sér flókna og skipulagsbundna fjármögnun. Aðildarríkjum ætti þess vegna að vera heimilt að gera þetta tæki tiltækt samningsstofnunum. Þar sem við á ætti að hvetja samningsyfirvöld til að tilnefna verkefnisstjóra til að tryggja gott samstarf milli rekstraraðilanna og samningsyfirvaldsins meðan á útboðsferlinu stendur.
- 61) Í ljósi skaðlegra áhrifa á samkeppni ætti einungis að nota samningskaup án undangenginnar útboðsauglýsingar í mjög sérstökum undantekningartilvikum. Þessi undantekning ætti að takmarkast við tilvik þegar birting er ýmist ekki möguleg vegna þess að bráð nauðsyn skapaðist vegna atburða sem samningsstofnunin gat ekki séð fyrir og eru ekki raktir til hennar eða vegna þess að augljóst er allt frá upphafi að birtingin myndi ekki ýta undir meiri samkeppni eða hagstæðari innkaupaniðurstöðum, ekki hvað síst vegna þess að í reynd er einungis einn rekstraraðili sem getur framkvæmt samninginn. Þetta á við um listaverk þegar það hver listamaðurinn er ákvarðar í sjálfu sér einstakt eðli og virði listunarins sjálfs. Einkaréttur getur einnig skapast af öðrum ástæðum en eingöngu er hægt að réttlæta notkun samningskaupa án undangenginnar útboðsauglýsingar ef aðstæður eru hlutlægar í einkaréttarlegu tilliti og samningsstofnunin sjálf hefur ekki skapað þessar einkaréttaraðstæður með komandi innkaupaferli í huga.

Samningsstofnanir, sem reiða sig á þessa undantekningu, ættu að gefa ástæður fyrir því af hverju ekki fyrirfinnst neinir aðrir raunhæfir valkostir eða annað sem komið getur í staðinn, t.d. að nota aðrar dreifileiðir, einnig utan aðildarríkis samningsstofnunarinnar, eða að íhuga verk, vörur og þjónustu með sambærilega hagnýtingu.

Ef einkaréttaraðstæðurnar eru tilkomnar af tæknilegum ástæðum ætti að skilgreina og réttlæta þær af gaumgæfni í

hverju tilviki fyrir sig. Þær gætu m.a. verið vegna þess að því sem næst ógerlegt er fyrir annan rekstraraðila að ná þeirri frammistöðu, sem krafist er, eða að nauðsynlegt er að nota sérstaka verkunnáttu, tæki eða aðferðir sem aðeins einn rekstraraðili býr yfir. Tæknilegar ástæður geta einnig verið tilkomnar vegna tiltekinnar krafna um rekstrarsamhæfi sem skylt er að uppfylla til að tryggja nothæfi verka, birgða eða þjónustu sem kaupa skal inn.

Að lokum er ekki gagnlegt að nota innkaupaferli ef vörur eru keyptar beint á vörumarkaði, þ.m.t. viðskiptavettvangar fyrir hrávöru á borð við landbúnaðarafurðir, hrávörur og orkuviðskipti þar sem fjölþætt viðskiptakerfi, sem lýtur reglusetningu og eftirliti, tryggir markaðsverð með eðlilegum hætti.

- 62) Taka ætti skýrt fram að ákvæði um verndun trúnaðarupplýsinga koma ekki á nokkurn hátt í veg fyrir opinbera birtingu upplýsinga um þá hluta gerðra samninga, sem ekki lúta trúnaðarkvöðum, þ.m.t. allar síðari breytingar.

- 63) Rafrænar aðferðir við upplýsingar og samskipti geta einfaldað mjög birtingu samninga og aukið skilvirkni og gagnsæi innkaupaferla. Þær ættu að verða hin hefðbundna aðferð fyrir samskipti og skipti á upplýsingum í innkaupaferlum þar sem þær auka verulega möguleika rekstraraðila til að taka þátt í innkaupaferlum á öllum innri markaðnum. Í því skyni ætti að skyldubinda að tilkynningar séu sendar á rafrænu formi, að útbodsgögn séu aðgengileg rafrænt og – að 30 mánaða umbreytingarfresti liðnum – öll samskipti séu rafræn, þ.e.a.s. samskipti með rafrænum leiðum á öllum stigum ferlisins, þ.m.t. sending þátttökutilkynninga og sér í lagi sending tilboðanna (rafræn framlagning). Aðildarríkjum og samningsstofnunum ætti áfram að vera frjálst að setja ákvæði sem ganga lengra ef þau kjósa svo. Einnig ætti að taka skýrt fram að skyldubundin notkun rafrænna samskiptaaðferða samkvæmt þessari tilskipun ætti þó ekki að leggja þá kvöð á samningsstofnanir að úrvinnsla tilboða sé rafræn né heldur að lögbjóða rafrænt mat eða sjálfvirka vinnslu. Samkvæmt þessari tilskipun ættu enn fremur engir þættir opinbera innkaupaferlisins, eftir að samningur er gerður, að falla undir kvöðina um að nota rafrænar samskiptaaðferðir og á það einnig við um innri samskipti hjá samningsstofnuninni.

- 64) Samningsstofnanir ættu, nema aðstæður séu alveg sérstakar, að nota rafrænar samskiptaaðferðir sem mismuna ekki, eru almennt aðgengilegar og innbyrðis samhæfðar upplýsinga- og fjarskiptatækni sem er almennt í notkun og takmarka ekki aðgang rekstraraðila að innkaupaferlinu. Við notkun slíkra samskiptaaðferða ætti einnig að taka tilhlýðilegt tillit til aðgengis fatlaðs fólks. Rétt er að taka skýrt fram að skyldan til þess að nota rafrænar aðferðir á öllum stigum innkaupaferlisins myndi ekki eiga við ef notkun rafrænna aðferða hefði skilyrðislaust í för með sér sérhæfð tæki eða skráasnið, sem eru yfirleitt ekki tiltæk, eða ef einungis væri hægt að hafa umrædd samskipti með því að nota sérhæfðan skrifstofubúnað. Þess vegna ætti ekki að skylda samningsstofnanir til að gera kröfu um notkun rafrænna samskiptaaðferða í framlagningarferlinu í tilteknum tilvikum sem ætti að taka saman tæmandi lista yfir. Í þessari tilskipun er mælt fyrir um að slík tilvik séu m.a. aðstæður þar sem gerð væri krafa um sérhæfðan skrifstofubúnað sem er yfirleitt ekki tiltækur samningsstofnunum, t.d. prentarar fyrir breitt snið (e. wide-format). Í sumum innkaupaferlum gæti verið nauðsynlegt, útbodsgagnanna vegna, að leggja fram líkan eða smækkað líkan (e. a physical or scale model) sem ekki er hægt að senda samningsstofnunum með rafrænum hætti. Þegar svo ber undir ætti að senda líkanið til samningsstofnana með pósti eða öðrum viðeigandi flutningsmáta.

Hins vegar ætti að taka skýrt fram að notkun annarra samskiptaaðferða ætti einungis að ná til þeirra þátta tilboðsins þar sem ekki er krafist rafrænna samskiptaaðferða.

Rétt þykir að taka fram að samningsstofnanir ættu, ef nauðsyn krefur af tæknilegum ástæðum, að geta sett hámarksörk á stærð skráa sem leggja má fram.

- 65) Upp geta komið undantekningartilvik þar sem samningsstofnunum ætti ekki að vera heimilt að nota rafrænar samskiptaaðferðir og nauðsynlegt er að nota ekki slíkar samskiptaaðferðir til að vernda upplýsingar sem eru sérstaklega viðkvæmar í eðli sínu. Taka ætti fram að ef notkun rafrænna tækja, sem eru almennt ekki tiltæk, hefur í

för með sér að ná megi nauðsynlegu verndarstigi, ætti að nota slík rafræn tæki. Sem dæmi gæti þetta átt við ef samningsstofnanir gera kröfu um að notaðar séu sérstaklega öruggar samskiptaaðferðir sem þau bjóða upp á aðgang að.

- 66) Mismunandi tæknisnið eða -ferlar og skeytastaðlar gætu hugsanlega skapað hindranir gagnvart rekstrarsamhæfi, ekki aðeins innan sérhvers aðildarríkis, heldur einnig og einkum milli aðildarríkjanna. Sem dæmi má nefna að til að taka þátt í innkaupaferli þar sem notkun rafrænna vörulista er leyfð eða hennar krafist, en þeir eru ákveðið snið fyrir kynningu og skipulag upplýsinga á formi sem sammerk er öllum bjóðendum, sem taka þátt, og hentar vel til rafrænnar meðferðar, myndi sú krafa gerð til rekstraraðila, ef ekki er um stöðlun að ræða, að þeir aðlagi vörulista sína að sérhverju innkaupaferli, en slíkt hefði í för með sér að mjög sambærilegar upplýsingar væru veittar á mismunandi formi og færi eftir nákvæmum skilgreiningum viðkomandi samningsstofnunar. Stöðlun á sniði vörulista myndi því bæta samhæfisstigið, auka skilvirkni og myndi einnig minnka þá vinnu sem rekstraraðilar þurfa að leggja á sig.
- 67) Við skoðun á því hvort þörf sé á að tryggja eða auka samhæfi milli mismunandi tæknisniða eða ferla- og skeytastaðla með því að skyldubinda sérstaka staðla, og ef slíkt yrði raunin, hvaða staðla ætti að setja, ætti framkvæmdastjórnin að taka ítrasta tillit til skoðana viðkomandi hagsmunaaðila. Hún ætti einnig að taka til skoðunar að hvaða marki tiltekinn staðall hefur þegar verið notaður í reynd af rekstraraðilum og samningsstofnunum og hversu vel hann reyndist. Áður en notkun tiltekinna staðla er gerð skyldubundin ætti framkvæmdastjórnin einnig að íhuga vandlega hvaða kostnað slíkt gæti haft í för með sér, einkum að því er varðar aðlaganir að rafrænum innkaupalausnum sem þegar eru fyrir hendi, m.a. að því er varðar innviði, ferla eða hugbúnað.

Ef viðkomandi staðlar hafa ekki verið þróaðir af alþjóðlegri, evrópskri eða landsbundinni staðlastofnun ættu þeir að uppfylla kröfur sem gilda um upplýsinga- og fjarskiptatæknistaðla eins og sett er fram í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012 ⁽²⁰⁾.

- 68) Áður en öryggisstig, sem krafist er fyrir rafrænar samskiptaaðferðir sem nota skal á ýmsum stigum útboðsferlisins, er tilgreint ættu aðildarríki og samningsstofnanir að meta samsvörun milli þeirra krafna, sem miða að því að tryggja rétta og áreiðanlega auðkenningu sendanda viðkomandi skilaboða, auk heilleika efnisins, annars vegar, og hættu á vandamáli, t.d. í aðstæðum þegar skilaboð eru send af öðrum sendanda en þeim sem tilgreint er að sendi þau hins vegar. Að öðru jöfnu þýðir þetta að öryggisstig, sem t.d. er gerð krafa um varðandi tölvupóst þar sem farið er fram á að staðfest sé nákvæmt heimilisfang á þeim stað, sem upplýsingafundur verður haldinn, væri ekki hið sama og fyrir tilboðið sjálft, en í því felst bindandi tilboð fyrir rekstraraðilann. Á sama hátt gæti matið á samsvörun haft í för með sér að gerð sé krafa um lægra öryggisstig í tengslum við að rafrænir vörulistar séu aftur lagðir fram eða framlagningu tilboða þegar um að ræða örútböð samkvæmt rammasamningi eða aðgang að útboðsgögnum.
- 69) Enda þótt mikilvægir þættir í innkaupaferlinu, s.s. útboðsgögn, þátttökubeiðnir, staðfesting á áhuga og tilboð, ættu ætíð að vera skriflegir ættu munnleg samskipti við rekstraraðila að öðru leyti að vera möguleg áfram, að því tilskildu að efni þeirra sé skjalfest að nægilega miklu leyti. Þetta er nauðsynlegt til að tryggja viðunandi gagnsæi sem gerir kleift að sannreyna fylgt hafi verið meginreglunni um jafna meðferð. Einkum er brýnt að munnleg samskipti við bjóðendur, sem gætu haft áhrif á efni og mat tilboða, séu skrásett nægilega vel og með viðeigandi hætti, s.s. sem skriflegar skýrslur eða hljóðskýrslur eða samantekt á helstu atriðum í samskiptunum.
- 70) Fyrir hendi er rík tilhneiging á opinberum innkaupamörkuðum í öllu Sambandinu í átt að samþjöppun eftirspurnar af hálfu opinberra kaupenda, sem miðar að því að ná fram stærðarhagkvæmni, m.a. lægra verði og viðskiptakostnaði og

⁽²⁰⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1025/2012 frá 25. október 2012 um evrópska stöðlun og breytingu á tilskipunum ráðsins 89/686/EBE og 93/15/EBE og tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB og 2009/105/EB og niðurfellingu á ákvörðun ráðsins 87/95/EBE og ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1673/2006/EB (Stjórn. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 12).

að bæta stjórnun í innkaupum og gera hana faglegru. Þessu má ná fram með samsöfnun innkaupa, annaðhvort með fjölda samningsstofnana sem eiga hlut að máli, eða með umfangi og verðmæti yfir lengra tímabil. Hins vegar ætti að fylgjast náið með samþjöppun og miðstýringu innkaupa til að forða frá of mikilli samsöfnun innkaupamáttar og leynilegu samráði og til að viðhalda gagnsæi og samkeppni sem og tækifærum fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki að hafa aðgang að markaði.

71) Rammasamningar geta verið árangursrík innkaupaáferð alls staðar í Sambandinu, hins vegar þarf að styrkja samkeppni með því að auka gagnsæi við innkaup, sem fara fram með rammasamningum og aðgang að þeim. Því er viðeigandi að endurskoða ákvæðin, sem eiga við um þessa samninga, einkum með því að kveða á um að gerð sérstakra samninga, sem byggjast á slíkum samningum, sé á grundvelli hlutlægra reglna og viðmiðana, t.d. í kjölfar örútbóðs og með því að takmarka gildistíma rammasamninga.

72) Einnig ætti að gera grein fyrir því að þó að gera eigi samninga, sem byggðir eru á rammasamningi, fyrir lok gildistíma rammasamningsins sjálfs, er ekki nauðsynlegt að gildistími einstakra samninga, sem byggjast á rammasamningi, falli saman við gildistíma umrædds rammasamnings heldur gæti hann verið skemmri eða lengri, eftir því sem við á. Einkum ætti að heimila að ákveða lengd einstakra samninga, sem byggjast á rammasamningi með tilliti til þátta á borð við hve langan tíma tekur að framkvæma þá, að litið er til þess að tilgreint er viðhald á búnaði með lengri væntan nýtingartíma en átta ár eða að þörf er á yfirgripsmikilli þjálfun starfsfólks til að framkvæma samninginn.

Einnig ætti að taka fram að upp geta komið tilvik þar sem heimila ætti að gildistími rammasamninganna sjálfra sé lengri en átta ár. Slík tilvik, sem ættu að vera tilhlýðilega rökstudd, einkum með inntaki rammasamningsins, gætu t.d. orðið ef rekstraraðilar verða að farga búnaði, sem tekur lengri tíma en átta ár að afskrifa, og verður ætíð að vera tiltækur á öllum gildistíma rammasamningsins. Í tengslum við þjónustuveitendur, sem veita nauðsynlega þjónustu til almennings, kann að vera, í vissum tilvikum, þörf bæði fyrir lengri rammasamninga og lengri gildistíma einstakra samninga, t.d. ef um er að ræða rammasamninga, sem ætlað er að tryggja almennt og sérstakt viðhald netkerfa, sem e.t.v. þarf dýran búnað, sem starfsfólk með mikla sérhæfða menntun, sem miðar að því að tryggja samfellda þjónustu og lágmörkun mögulegra truflana, skal starfrækja.

73) Í ljósi fenginnar reynslu er einnig nauðsynlegt að aðlaga reglurnar um gagnvirk innkaupakerfi til að gera samningsstofnunum kleift að nýta til fulls þá möguleika sem þetta stjórntæki felur í sér. Einfalda þarf kerfin, einkum að því leyti að starfrækja ætti þau í formi lokaðs útboðs og uppræta þannig þörfina á kynningarboðum, sem hafa verið tilgreind sem einn mest þyngjandi þátturinn í tengslum við gagnvirk innkaupakerfi. Þess vegna ætti að heimila öllum rekstraráðilum, sem leggja fram þátttökutilkynningu og uppfylla valforsendur, að taka þátt í innkaupaferli sem fram fer í gegnum gagnvirka innkaupakerfið meðan á gildistíma þess stendur.

Með þessari innkaupataekni er samningsstofnuninni gert kleift að hafa einkar vítt svið tilboða og tryggja þannig hámarksnýtingu fjármagns í gegnum víðtæka samkeppni þegar litið er til algengrar hilluvöru, verka eða þjónustu, sem eru almennt fánleg á markaðnum.

74) Yfirleitt ætti skoðun á þessum þátttökutilkynningum að fara fram innan 10 virkra daga að hámarki, að því gefnu að valforsendurnar verði metnar á grundvelli krafanna um skjalahald sem settar eru fram af samningsstofnunum, eftir því sem við á í samræmi við einfölduð ákvæði í tilskipun 2014/24/ESB. Þegar gagnvirku innkaupakerfi er upphaflega komið á gætu samningsstofnanir þó staðið andspænis það miklum fjölda beiðna um þátttöku þegar viðbrögð berast við fyrstu birtingu útboðstilkynningar eða boðs um að staðfesta áhuga að þau þyrftu lengri tíma til að skoða beiðnirnar. Þetta ætti að vera leyfilegt að því tilskildu að engin sérstök kaup verði hafin áður en allar beiðnirnar hafa verið skoðaðar.

Samningsstofnunum ætti að vera frjálst að skipuleggja hvernig þau hyggjast skoða þátttökubeiðnir, t.d. með því að ákveða að þessar skoðanir fari einungis fram einu sinni í viku, að því tilskildu að tímamörk um skoðun á sérhverri beiðni séu virt. Samningsstofnanir, sem nota útilokunarviðmiðanir eða valforsendur, sem kveðið er á um í tilskipun 2014/24/ESB í tengslum við gagnvirkt innkaupakerfi, ættu að beita viðeigandi ákvæðum þeirrar tilskipunar á sama hátt og samningsyfirlönd sem starfrækja gagnkvæmt innkaupakerfi samkvæmt tilskipun 2014/24/ESB.

- 75) Til að ýta undir þátttökumöguleika lítilla og meðalstórra fyrirtækja í umfangsmiklu gagnvirku innkaupakerfi, t.d. kerfi sem rekið er af miðlægri innkaupastofnun, ætti viðkomandi samningsyfirvald eða -stofnun að geta gert grein fyrir kerfinu í flokkum vöru, verka og þjónustu sem skilgreindir eru á hlutlægan hátt. Slíka flokka ætti að skilgreina með vísun í hlutlæga þætti, sem gætu t.d. falið í sér mestu leyfilegu stærð ákveðinna samninga, sem gera skal innan viðkomandi flokks, eða tiltekið landsvæði þar sem ákveðnir samningar koma til framkvæmda. Ef gagnvirku innkaupakerfi er skipt niður í flokka ætti samningsyfirvaldið eða -stofnunin að nota valforsendur sem eru í réttu hlutfalli við einkenni viðkomandi flokks.
- 76) Taka ætti skýrt fram að rafræn uppboð eru yfirleitt ekki hentug fyrir tiltekna verksamninga og tiltekna þjónustusamninga, sem eru að samningsefni til um framkvæmd á sviði hugverka, s.s. verkhönnun, vegna þess að einungis er heimilt að þeir þættir, sem unnt er að meta sjálfvirkt með rafrænum aðferðum án nokkurra afskipta eða mats af hálfu samningsstofnunarinnar, þ.e.a.s. þættir sem eru mælanlegir og unnt er að setja fram í tölum eða hundraðshlutum, séu viðfangsefni rafrænna uppboða.

Þó ætti einnig að taka skýrt fram að heimilt er að nota rafræn uppboð í innkaupaferli vegna kaupa á sérstökum hugverkaréttindum. Rétt er einnig að minna á að þótt samningsstofnunum sé áfram frjálst að nota valforsendur sem gera þeim kleift að fækka umsækjendum eða bjóðendum, meðan uppboðið er enn ekki hafið, er ekki heimilt að fækka bjóðendum, sem taka þátt í rafræna uppboðinu, eftir að uppboðið er hafið.

- 77) Stöðugt er í þróun ný tækni við rafræn kaup, t.a.m. rafrænir vörulistar. Rafrænir vörulistar eru form á kynningu og skipulagi upplýsinga með ákveðnum hætti sem er sammerk öllum bjóðendum sem taka þátt og hentar vel til rafrænnar meðferðar. Dæmi um slíkt getur verið tilboð sem sett eru fram í töflureikni. Samningsstofnunum ætti að vera kleift að gera kröfu um rafræna vörulista í öllum tiltækum ferlum þar sem krafist er notkunar rafrænna samskiptaaðferða. Rafrænir vörulistar eru til þess fallnir að auka samkeppni og hagræða í opinberum innkaupum, einkum með tilliti til þess að spara tíma og peninga. Þó ætti að ákveða vissar reglur til að tryggja að notkun nýrrar tækni sé í samræmi við þessa tilskipun og við meginreglurnar um jafna meðferð, bann við mismunun og gagnsæi. Þannig ætti notkun rafrænna vörulista við kynningu á tilboðum ekki að hafa þann möguleika í för með sér að rekstraraðilar láti nægja að senda einungis almennan vörulista. Rekstraraðilar ættu enn sem fyrr að breyta almennum vörulistum sínum með tilliti til hins sérstaka innkaupaferlis. Þess háttar breyting tryggir að vörulistinn, sem sendur er vegna tiltekins innkaupaferlis, innihaldi einungis vörur, verk eða þjónustu sem rekstraraðilarnir mátu, að viðhöfðu virku mati, að samsvaraði kröfum samningsstofnunarinnar. Um leið ætti að heimila rekstraraðilum að afrita upplýsingar úr almenna vörulistanum sínum en þeim ætti ekki að vera heimilt að leggja fram almenna listann sem slíkan. Ef fullnægjandi tryggingar eru fyrir hendi að því er varðar að tryggja rekjanleika, jafna meðferð og fyrirsjáanleika ætti einnig að heimila samningsstofnunum að afla tilboða vegna sérstakra innkaupa á grundvelli rafrænna vörulista, sem áður hafa verið sendir, einkum þegar efnt er á ný til samkeppni í tengslum við rammisamning eða gagnvirkt innkaupakerfi.

Ef samningsstofnunin hefur aflað tilboða ætti að gefa viðkomandi rekstraraðila tækifæri til að ganga úr skugga um að tilboð, sem gert er með þessum hætti af hálfu samningsstofnunarinnar, innihaldi ekki neinar efnislegar skekkjur. Ef efnislegar skekkjur fyrirfinnast ætti rekstraraðilinn ekki að vera bundinn af tilboðinu, sem samningsstofnunin hefur samþykkt, nema skekkjan sé leiðrétt.

Í samræmi við kröfur í reglum um rafrænar samskiptaaðferðir ættu samningsstofnanir að forðast óréttmætar hindranir gagnvart aðgangi rekstraraðila að innkaupaferlunum þar sem leggja skal fram tilboð í formi rafrænna vörulista og þau tryggja að uppfylltar séu almennu meginreglurnar um bann við mismunun og jafna meðferð.

- 78) Æ algengara er að nota miðstýrðar innkaupaaðferðir í flestum aðildarríkjunum. Miðlægar innkaupastofnanir bera ábyrgð á að annast innkaup, reka gagnvirk innkaupakerfi eða gera samninga/rammasamninga fyrir önnur samningsyfirvöld eða samningsstofnanir, bæði án þess að taka þóknun fyrir og fyrir þóknun. Samningsstofnanir, sem

rammasamningur er gerður fyrir, ættu að geta nýtt hann til einstakra eða endurtekinna innkaupa. Þegar litið er til hins mikla innkaupamagns ættu þessar aðferðir að leiða til aukinnar samkeppni og fagmennsku í opinberum innkaupum. Þess vegna ætti að kveða á um skilgreiningu á vettvangi Sambandsins á miðlægum innkaupastofnunum fyrir samningsstofnanir og gera ætti grein fyrir því að miðlægar innkaupastofnanir starfi á tvenns konar hátt.

Í fyrsta lagi ættu þær að geta gegnt hlutverki heildsala með kaupum, birgðasöfnun og endursölu eða í öðru lagi ættu þær að geta verið milliliðir með því að gera samninga, reka gagnvirk innkaupakerfi eða gera rammamninga sem samningsstofnanir nýta sér.

Slíku miðlunarhlutverki mætti í sumum tilvikum sinna með því að láta viðkomandi útboðsferli fara fram sjálfstætt, án ítarlegra fyrirsmæla frá hlutaðeigandi samningsstofnunum, eða með því að láta viðkomandi útboðsferli fara fram samkvæmt fyrirsmælum hlutaðeigandi samningsstofnana, fyrir þeirra hönd og á þeirra kostnað.

Jafnframt ætti að setja reglur um skiptingu ábyrgðar á að uppfylla skyldur samkvæmt þessari tilskipun, einnig ef um áfrýjun er að ræða, milli miðlægu innkaupastofnunarinnar og samningsstofnunarinnar sem kaupir af henni eða í gegnum hana. Ef miðlæga innkaupastofnunin ber ein alla ábyrgð á framkvæmd innkaupaferlanna ætti hún einnig að bera ein alla og beina ábyrgð á lögmæti þeirra. Ef samningsstofnun annast tiltekna hluta ferlisins, t.d. að efna á ný til samkeppni innan rammamnings eða gera einstaka samninga á grundvelli gagnvirs innkaupakerfis, ætti hún að bera áfram ábyrgð á þeim stigum sem hún annast.

- 79) Heimila ætti samningsstofnunum að gera þjónustusamning við miðlæga innkaupastofnun um að inna af hendi miðstýrða innkaupastarfsemi án þess að beitt sé ferlum sem kveðið er á um í þessari tilskipun. Einnig ætti að vera heimilt að hafa ákvæði um veitingu stoðstarfsemi við innkaup í slíkum þjónustusamningum. Slíka þjónustusamninga um veitingu stoðstarfsemi við innkaup ætti að gera í samræmi við þessa tilskipun ef þeir eru framkvæmdir með öðrum hætti en af miðlægrri innkaupastofnun þegar hún innir af hendi miðstýrða innkaupastarfsemi fyrir hlutaðeigandi samningsstofnun. Einnig er rétt að minna á að þessi tilskipun ætti ekki að gilda ef miðstýrð innkaup eða stoðstarfsemi við innkaup er veitt á annan hátt en með samningi, sem er fjárhagslegs eðlis og telst til innkaupa í skilningi þessarar tilskipunar.
- 80) Styrking ákvæða um miðlægar innkaupastofnanir ætti ekki að koma á neinn hátt í veg fyrir núverandi starfsvenjur vegna tilfallandi sameiginlegra innkaupa, þ.e. sameiginleg innkaup, sem eru lítt stofnanavædd og kerfisbundin eða viðteknar venjur um að geta nýtt þjónustuveitendur sem undirbúa innkaupaferli og stjórna þeim fyrir hönd samningsstofnunar, á kostnað hennar og samkvæmt fyrirsmælum hennar. Þvert á móti ætti að skýra tiltekna þætti sameiginlegra innkaupa vegna þess að sameiginleg innkaup geta gegnt mikilvægu hlutverki, ekki hvað síst í tengslum við nýsköpunarverkefni.

Sameiginleg innkaup geta verið á ýmiss konar formi, allt frá samræmdum innkaupum þar sem teknar hafa verið saman sameiginlegar tækniforskriftir fyrir verk, vörur og þjónustu, sem verða keypt af nokkrum samningsstofnunum, sem hver um sig er með sérstakt innkaupaferli, til aðstæðna þar sem hlutaðeigandi samningsstofnanir annast eitt innkaupaferli saman, annaðhvort í sameiningu eða með því að fela einni samningsstofnun að stýra innkaupaferlinu fyrir hönd allra samningsstofnananna.

Ef nokkrar samningsstofnanir annast í sameiningu innkaupaferli ættu þær að vera sameiginlega ábyrgar fyrir því að uppfylla skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun. Ef, hins vegar, aðeins hlutar innkaupaferlisins fara fram í sameiningu hjá samningsstofnunum ætti sameiginlega ábyrgðin einungis að taka til þeirra hluta ferlisins sem framkvæmdir hafa verið sameiginlega. Hver samningsstofnun ætti ein og sér að bera ábyrgð því sem tengist ferlum eða hlutum ferla, sem hún annast sjálf, s.s. samningsgerð, gerð rammasamnings, rekstri gagnvirks innkaupakerfis eða nýrri samkeppni innan rammasamnings.

- 81) Rafrænar samskiptaaðferðir eru einkar hentugar til að styðja starfshætti og tæki við miðstýrð innkaup vegna þess að með þeim er hægt að endurnýta gögn og vinna sjálfvirkt með þau og að lágmarka kostnað vegna upplýsinga og viðskipta. Þess vegna ætti fyrsta skrefið að vera að gera notkun rafrænna samskiptaaðferða sem þessara skyldubundna hjá miðlægum innkaupastofnunum en slíkt myndi um leið greiða fyrir samleitni í starfsvenjum í Sambandinu öllu. Í kjölfarið ætti að fylgja sú almenna skylda að nota rafrænar samskiptaaðferðir í öllum innkaupaferlum að liðnu 30 mánaða umbreytingartímabili.
- 82) Gerð sameiginlegra samninga af hálfu samningsstofnana frá ýmsum aðildarríkjum er sem stendur bundin sérstökum lagalegum vandkvæðum vegna lagaskila í lögum einstakra ríkja. Þrátt fyrir að heimilað var með óbeinum hætti í tilskipun 2004/17/EB að opinber innkaup færu fram sameiginlega yfir landamæri standa samningsstofnanir ennþá frammi fyrir talsverðum lagalegum og framkvæmdatengdum vandkvæðum við innkaup frá miðlægum innkaupastofnunum í öðrum aðildarríkjum eða við sameiginlega gerð samninga. Til að gera samningsstofnunum kleift að njóta hámarksávinninga af þeim möguleikum sem felast í innri markaðnum þegar litið er til stærðarhagkvæmni og áhættu- og hagnaðarskiptingar, ekki síst vegna nýsköpunarverkefna sem fylgir meiri áhætta en sanngjarn er að vænta að ein stök samningsstofnun geti borið, ætti að uppræta þessi vandkvæði. Þess vegna ætti að setja nýjar reglur um sameiginleg innkaup yfir landamæri til að greiða fyrir samstarfi milli samningsstofnana og ná fram meiri ávinningi af innri markaðnum með því að skapa viðskiptatækifæri yfir landamæri fyrir birgja og þjónustuveitendur. Með þessum reglum ætti að ákvarða skilyrði fyrir því að miðlægar innkaupastofnanir séu nýttar yfir landamæri og tiltaka viðeigandi löggjöf um opinber innkaup, þ.m.t. viðeigandi löggjöf um úrræði, ef um er að ræða sameiginlega verkferla yfir landamæri, til að fylla í skarðið á reglum varðandi lagaskil í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 593/2008 ⁽²¹⁾. Auk þessa ættu samningsstofnanir frá ýmsum aðildarríkjum að geta stofnað sameiginlegar rekstrareiningar í samræmi við lands- eða Sambandslög. Setja ætti sértækar reglur um slík form sameiginlegra innkaupa.

Hins vegar ættu samningsstofnanir ekki að nýta sér möguleikann á sameiginlegum innkaupum yfir landamæri til að sniðganga lögboðnar reglur í opinberum rétti, í samræmi við Sambandslög, sem gilda um þær í aðildarríkinu þar sem þær eru staðsettar. Slíkar reglur gætu t.d. falið í sér ákvæði um gagnsæi og aðgang að skjölum eða sértækar kröfur um rekjanleika viðkvæmrar vöru.

- 83) Tækniforskriftirnar, sem innkaupsaðilar setja fram, verða að veita möguleika á að opið sé fyrir samkeppni í opinberum innkaupum og einnig á því að ná markmiðum um sjálfbærni. Í því skyni ætti að vera mögulegt að leggja fram tilboð, sem endurspeglar fjölbreytni í tæknilausnastöðlum og tækniforskriftum á markaðnum, m.a. þau sem gerð eru á grundvelli frammistöðuviðmiðana, sem tengjast vistferli og sjálfbærni framleiðsluferlis verkanna, varanna og þjónustunnar.

Þess vegna ætti að semja tækniforskriftir með þeim hætti að komið sé í veg fyrir að þrengt sé að samkeppni með óeðlilegum hætti með kröfum sem eru tilteknum rekstraraðila í hag með því að endurspeglar lykileinkenni vara, þjónustu eða verka sem umræddur rekstraraðili veitir venjulega. Með því að semja tækniforskriftir út frá kröfum um virkni og frammistöðu verður yfirleitt möguleiki á að ná þessu markmiði á besta hugsanlegan hátt. Kröfur um virkni og frammistöðu eru einnig viðeigandi leið til að styðja nýsköpun í opinberum innkaupum og ætti að nota þær á eins víðtækan hátt og mögulegt er. Þegar vísað er til Evrópustaðals eða, þegar hann er ekki til, landsstaðals, ættu samningsstofnanir að taka gild tilboð sem eru byggð á öðru, jafngildu fyrirkomulagi sem uppfyllir kröfur samningsstofnana og er jafngilt með tilliti til öryggis. Það ætti að vera á ábyrgð rekstraraðilans að færa sönnur á að jafngildi sé með merkinu sem krafist er.

⁽²¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 593/2008 frá 17. júní 2008 um lög sem gilda um samningsbundnar skyldur (Róm I) (Sjítíð. ESB L 177, 4.7.2008, bls. 6).

Til að færa sönnur á jafngildi ætti að vera mögulegt að krefjast þess að bjóðendur sýni staðfesta sönnun þess efnis frá þriðja aðila. Hins vegar ætti að leyfa önnur viðeigandi sönnunargögn, s.s. tæknileg málsskjöl framleiðandans, ef viðkomandi rekstraraðili hefur ekki aðgang að vottorðum eða prófunarskýrslum, eða hefur engan möguleika á að afla þeirra innan þeirra tímamarka, sem um ræðir, að því tilskildu að viðkomandi rekstraraðili færi þannig sönnur á að verkin, vörurnar eða þjónustan uppfylli þær kröfur eða viðmiðanir, sem settar eru fram í tækniforskriftum, valforsendum eða skilyrðum varðandi framkvæmd samnings.

- 84) Í öllum innkaupum sem ætluð eru til nota fyrir einstaklinga, hvort sem um er að ræða almenning eða starfsfólk samningsstofnunarinnar, er nauðsynlegt að samningsstofnanir semji tækniforskriftir þannig að tekið sé tillit til viðmiðana um aðgengi fatlaðs fólks eða hönnun fyrir alla notendur nema í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum.
- 85) Samningsstofnanir, sem vilja kaupa verk, vörur eða þjónustu með sérstökum umhverfislegum, félagslegum eða öðrum eiginleikum, ættu að geta vísað til sérstakra merkja, s.s. umhverfismerkis ESB, (fjöl-)þjóðlegra umhverfismerkja eða annarra merkja, að því tilskildu að kröfur sem gerðar eru um merkið tengist inntaki samningsins, s.s. lýsing og framsetning vörunnar og einnig kröfur um pökkun. Enn fremur er brýnt að þessar kröfur séu skrifaðar og samþykktar á grundvelli forsendna, sem unnt er að sanna á hlutlægan hátt með ferli sem hagsmunaaðilar, s.s. opinberir aðilar, neytendur, framleiðendur, dreifingaraðilar og umhverfissamtök, geta tekið þátt í og að allir hlutaðeigandi aðilar geti nálgast merkið og haft aðgang að því. Taka ber skýrt fram að hagsmunaaðilar geta verið opinberir eða einkaaðilar, fyrirtæki eða hvers konar frjáls félagasamtök (aðili sem er ekki hluti af hinu opinbera og er ekki hefðbundið fyrirtæki).

Jafnframt ætti að taka skýrt fram að sérstakir landsbundnir aðilar eða landssamtök geta átt þátt í að semja kröfur sem liggja að baki merki, sem unnt er að nota í tengslum við innkaup af hálfu opinberra yfirvalda, án þess að þessir aðilar eða samtök missi stöðu sína sem þriðju aðilar. Þó að vísað sé til merkja ætti það ekki að hafa hamlandi áhrif á nýsköpun.

- 86) Við samningu tækniforskrifta ættu samningsstofnanir að líta til krafna, sem leiðir af Sambandslöggjöf á sviði laga um gagnavernd, einkum í tengslum við hvernig staðið er að vinnslu persónuupplýsinga (innbyggð gagnavernd).
- 87) Aðlaga ætti opinber innkaup að þörfum lítilla og meðalstórra fyrirtækja. Hvetja ætti samningsstofnanir til að beita reglunum um bestu starfsvenjur sem settar eru fram í vinnuskjali framkvæmdastjórnarinnar frá 25. júní 2008 undir heitinu „Evrópskar reglur um bestu starfsvenjur sem auðvelda litlum og meðalstórum fyrirtækjum aðgang að samningum um opinber innkaup“ með leiðbeiningum um hvernig þær geta notað rammann fyrir opinber innkaup þannig að það liði fyrir þátttöku lítilla og meðalstórra fyrirtækja. Í þessu skyni ætti að kveða ótvírætt á um að skipta megi samningum niður í hluta. Slík skipting ætti að byggjast á meginlegum grunni, þannig að stærð einstakra samninga samsvari betur getu lítilla og meðalstórra fyrirtækja, eða á eigindlegum grunni, í samræmi við mismunandi atvinnugreinar og sérhæfð svið, sem hlut eiga að máli, til að aðlaga efni einstakra samninga betur að sérhæfðum geirum, sem lítil og meðalstór fyrirtæki eru í, eða í samræmi við ýmis stig verkefnis sem fylgja í kjölfarið. Samningsstofnuninni ætti að vera frjálst að ákvarða stærð og efni hlutanna og í samræmi við viðeigandi reglur um útreikning á áætluðu verðmæti innkaupanna ætti henni einnig að vera heimilt að gera samning um suma hlutana án þess að nota ferlin í þessari tilskipun.
- Aðildarríkjunum ætti áfram að vera frjálst að ganga lengra í viðleitni sinni til að liðka fyrir þátttöku lítilla og meðalstórra fyrirtækja í opinbera innkaupamarkaðnum, með því að kveða á um skyldu til að skoða hversu heppilegt er að skipta samningum niður í hluta og smærri samninga, með því að gera þá kröfu til samningsstofnana að leggja fram rökstuðning fyrir þeirri ákvörðun að skipta samningum ekki niður í hluta eða með því að gera það að skyldu að skipta þeim niður í hluta við tiltekna aðstæður. Í sama tilgangi ætti aðildarríkjunum einnig að vera frjálst að hafa á að skipa aðferðum til að greiða undirverktökum beint.
- 88) Ef samningum er skipt í hluta ætti samningsstofnunum að vera heimilt, t.d. til að viðhalda samkeppni eða tryggja áreiðanleika afhendingar, að takmarka fjölda hluta sem rekstraraðili getur gert tilboð í og jafnframt ætti að heimila þeim að takmarka fjölda hluta sem getur komið í hlut einhvers eins bjóðanda.

Þó gæti það verið heftandi fyrir markmiðið um að liðka fyrir auknum aðgangi lítilla og meðalstórra fyrirtækja að opinberum innkaupum ef samningsstofnunum yrði gert skylt að gera samninginn í einstökum hlutum, og jafnvel að

slíkt hefði í för með sér að þær yrðu að samþykkja umtalsvert óhagstæðari lausnir samanborið við samningsgerð á mörgum hlutum eða öllum hlutum. Ef möguleikinn á að beita slíkri aðferð hefur verið skýrt tilgreindur fyrirfram ætti því að vera mögulegt fyrir samningsstofnanir að framkvæma samanburðarmat á tilboðum til að ákvarða hvort tilboðin, sem tiltekinn bjóðandi lagði fram fyrir tiltekna samsetningu hluta samnings, myndu, sem heild, frekar uppfylla valforsendur, sem mælt er fyrir um samkvæmt þessari tilskipun að því er varðar þessa hluta, heldur en tilboðin fyrir einstaka hluta, sem um ræðir, ef lítið er til hvers og eins einstaks þeirra. Ef svo er ætti samningsstofnuninni að vera heimilt að gera samning með samsetningu þeirra hluta, sem um er að ræða, við hlutaðeigandi bjóðanda. Gera ætti skýra grein fyrir því að samningsstofnanir ættu að framkvæma þetta samanburðarmat með því að ákveða fyrst hvaða tilboð uppfylla best valforsendurnar, sem mælt er fyrir um fyrir hvern einstakan hluta, og bera það síðan saman við tilboðin sem tiltekinn bjóðandi leggur fram fyrir tiltekna samsetningu hluta, sem teknir eru sem heild.

- 89) Til að gera ferli skjótvirkari og skilvirkari ætti að hafa tímamörk um þátttöku í innkaupaferlum eins stutt og unnt er án þess að það skapi óæskilegar hindranir á aðgangi rekstraraðila á öllum innri markaðnum, einkum lítilla og meðalstórra fyrirtækja. Hafa ætti í huga að við ákvörðun á fresti til móttöku tilboða og þátttökutilkynninga ættu samningsstofnanir einkum að líta til þess hversu flókinn samningurinn er og hversu langan tíma þarf til að setja fram tilboð, jafnvel þótt þetta hafi í för með að tímamörk verði lengri en lágmarkið sem kveðið er á um í þessari tilskipun. Á hitt er að líta að notkun rafrænna upplýsinga- og samskiptaaðferða, einkum algjörlega rafrænn aðgangur rekstraraðila, bjóðenda og umsækjenda að útboðsgögnum og rafræn sending tilkynninga, leiðir til aukins gagnsæis og tímasparnaðar. Þess vegna ætti að kveða á um að lágmarksfrestur sem gildir um almennt útboð sé styttr í samræmi við reglur í samningnum um opinber innkaup og með fyrirvara um það skilyrði að hann samrýmist sérstakri sendingaraðferð sem fyrirhuguð er á vettvangi Sambandsins. Enn fremur ættu samningsstofnanir að eiga þess kost að stytta tímamörkin fyrir móttöku tilboða í almennum útboðum enn frekar ef aðstæður skapa brýna nauðsyn og hefðbundin tímamörk í almennum útboðum koma því ekki til greina, án þess þó að almennt útboð með styttrum tímamörkum sé ómögulegt. Einungis í undantekningartilvikum og ef brýn nauðsyn hefur skapast vegna atburða, sem viðkomandi samningsstofnun gat ekki séð fyrir og eru ekki raktir til þessarar samningsstofnunar, og gera það að verkum að ógerlegt er að viðhafa venjulegt útboðsferli, jafnvel með styttrum tímamörkum, ættu samningsstofnanir, að því marki sem bráðnauðsynlegt er, að gera samninga með samningskaupum án undangenginnar útboðsauglýsingar. Slíkt getur átt við ef nauðsyn er á tafarlausum viðbrögðum vegna náttúruhamfara.
- 90) Taka ætti fram að þörfin á að tryggja að rekstraraðilar hafi nægan tíma til að skrifa svartilboð getur haft í för með sér að framlengja þurfi upphafleg tímamörk. Einkum gæti slíkt átt við um tilvik þegar umtalsverðar breytingar eru gerðar á útboðsgögnum. Einnig ætti að tilgreina sérstaklega að ef svo hagar til ætti að túlka umtalsverðar breytingar þannig að þær feli í sér breytingar sem rekstraraðilar myndu þarfnast viðbótartíma til að skilja og svara á viðeigandi hátt, einkum á þetta við um tækniforskriftir Þó ætti að taka skýrt fram að slíkar breytingar ættu ekki að vera svo víðtækar að öðrum umsækjendum en þeim sem upphaflega voru valdir hefði verið gert kleift að taka þátt eða að viðbótarþátttakendur hefðu fengið áhuga á innkaupaferlinu. Einkum gæti þetta átt við um tilvik þar sem breytingar hafa í för með sér efnislegar breytingar á eiginleikum samningsins eða rammasamningsins frá því sem upphaflega var sett fram í útboðsgögnum.
- 91) Gera ætti ljóst að samningsstofnanir ættu að senda upplýsingar varðandi tilteknar ákvarðanir, sem teknar eru meðan á innkaupaferli stendur, m.a. ákvörðun um að gera ekki samning eða rammasamning, án þess að umsækjendur eða bjóðendur þurfi að fara fram á slíkar upplýsingar. Einnig er rétt að minna á að í tilskipun ráðsins 92/13/EBE ⁽²²⁾ er kveðið á um skyldu samningsstofnana, og það án þess að umsækjendur eða bjóðendur þurfi að fara fram á slíkt, að láta hlutaðeigandi umsækjendum og bjóðendum í té samantekt um viðkomandi ástæður sem liggja fyrir sumum helstu ákvörðunum sem teknar eru í innkaupaferlinu. Að lokum ætti að taka fram að umsækjendur og bjóðendur ættu að geta farið fram á ítarlegri upplýsingar varðandi þessar ástæður, sem gera ætti kröfu um að samningsstofnanir veiti, nema til þess liggi ríkar ástæður að veita þær ekki. Þessar ástæður ætti að setja fram í þessari tilskipun. Til að tryggja nauðsynlegt gagnsæi í tengslum við innkaupaferli, sem fela í sér samninga og samræður við bjóðendur, ætti einnig að gera þeim bjóðendum, sem gert hafa tækt tilboð, kleift að fara fram á upplýsingar um framkvæmd og framvindu ferlisins nema ríkar ástæður séu gegn því að svo sé gert.

(22) Tilskipun ráðsins 92/13/EBE frá 25. febrúar 1992 um samræmingu laga og stjórnsýslufyrirmæla um beitingu á reglum Bandalagsins um innkaup stofnana sem annast vatnsveitu, orkuveitu, flutninga og fjarskipti (Stjótt. EB 76, 23.3.1992, bls. 14).

- 92) Að því marki sem slíkt samræmist þörfinni á að tryggja markmiðið um trausta viðskiptahætti um leið og leyfður er hámarkssveigjanleiki er rétt að kveða á um beitingu tilskipunar 2014/24/ESB í tengslum við kröfur um efnahagslega og fjárhagslega getu og skjalfestar sannanir. Þess vegna ætti að heimila samningsstofnunum að beita valforsendum, sem kveðið er á um í þeirri tilskipun, og þegar þær gera það, ætti þeim að vera skylt að beita öðrum tilteknum ákvæðum sem einkum varða hámark krafna um lágmarksveltu, sem og notkun samevrópskrar hæfisyfirlýsingar bjóðanda.
- 93) Samningsstofnunum ætti að vera kleift að krefjast þess að umhverfisstjórnunarráðstöfunum eða -kerfum sé beitt meðan á framkvæmd samnings standur. Umhverfisstjórnunarkerfi, hvort sem þau eru skráð samkvæmt Sambandsgeringum, eins og t.d. reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1221/2009 ⁽²³⁾ eða ekki, geta sýnt hvort rekstraraðilinn hefur tæknilega getu til að framkvæma samninginn. Samþykking ætti lýsingu á þeim ráðstöfunum, sem rekstraraðili hefur komið í framkvæmd til að tryggja sama stig umhverfisverndar, sem valkost við umhverfisstjórnunarskráningarkerfi sem leið til sönnunar, ef hlutaðeigandi rekstraraðili hefur engan aðgang að slíkum umhverfisstjórnunarskráningarkerfum eða engan möguleika á að fá aðgang innan viðeigandi tímamarka.
- 94) Hugtakið forsendur fyrir vali tilboðs er kjarni þessarar tilskipunar, þess vegna er mikilvægt að viðkomandi ákvæði séu sett fram á eins einfaldan og aðgengilegan hátt og mögulegt er. Þetta er hægt með því að nota hugtakið „fjárhagslega hagkvæmasta tilboðið“ sem yfirhugtak vegna þess að öll tilboð sem valin eru ættu að lokum að vera valin í samræmi við það sem einstakar samningsstofnanir telja að sé fjárhagslega besta lausnin af þeim sem í boði eru. Til að komast hjá ruglingi við valforsenduna, sem nú er þekkt sem „fjárhagslega hagkvæmasta tilboðið“ í tilskipun 2004/17/EB og 2004/18/EB ætti að nota annað orðasamband um það hugtak, þ.e. „besta hlutfall milli verðs og gæða“. Af því leiðir að túlka ætti það í samræmi við dómaframkvæmd, sem tengist þessum tilskipunum, nema þar sem greinilega er umtalsvert önnur lausn í þessari tilskipun.
- 95) Gera ætti samninga á grundvelli hlutlægra viðmiðana, sem tryggja samræmi við meginregluna um gagnsæi, bann við mismunun og jafna meðferð, með það í huga að tryggja hlutlægan samanburð á hlutfallslegu virði tilboða til að ákvarða, við aðstæður þar sem virk samkeppni ríkir, hvaða tilboð er fjárhagslegasta hagstæðasta tilboðið. Setja ætti skýrt og ótvírætt fram að meta ætti fjárhagslega hagkvæmasta tilboðið á grundvelli besta hlutfalls milli verðs og gæða og ætti alltaf að fela í sér verð- eða kostnaðarþátt. Jafnframt ætti að gera skýra grein fyrir því að slíkt mat á fjárhagslega hagkvæmasta tilboðinu væri einnig hægt að framkvæma á grundvelli annaðhvort verðs eða kostnaðarhagkvæmni eingöngu. Enn fremur er rétt að minna á að samningsstofnunum er frjálst að setja viðeigandi gæðastaðla með því að nota tækniforskriftir eða skilyrði varðandi framkvæmd samnings.

Til að hvetja til meiri áherslu á gæði í opinberum innkaupum ætti að heimila aðildarríkjum að banna eða takmarka notkun verðs eingöngu eða kostnaðar eingöngu við mat á því hvaða tilboð er fjárhagslega hagkvæmast eftir því sem þau telja að við eigi.

Til að tryggja að farið sé að meginreglunni um jafna meðferð við gerð samninga ætti að skylda samningsstofnanir til skapa nauðsynlegt gagnsæi til að gera öllum bjóðendum kleift að vera tilhlýðilega vel upplýstir um forsendur og tilhögun sem beitt verður við ákvörðun um gerð samnings. Þess vegna ætti að skylda samningsstofnanir til að tilgreina forsendur fyrir vali tilboðs og hlutfallslegt vægi sem hver og ein forsenda fékk. Samningsstofnanir ætti þó að vera heimilt að gera undantekningu frá þeirri skyldu að tilgreina vægi forsendna þegar gildar ástæður eru fyrir því, sem þær verða að geta rökstutt, og ekki er unnt að meta vægið fyrir fram, einkum þegar um er að ræða flókna samninga. Í slíkum tilvikum ættu þær að tilgreina forsendurnar í forgangs röð eftir mikilvægi.

- 96) Í samræmi við 11. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins ber að fella kröfur um umhverfisvernd inn í skilgreiningu og framkvæmd á stefnu og starfsemi Sambandsins, einkum með það fyrir augum að stuðla að sjálfbærri þróun. Í þessari tilskipun er skýrt hvernig samningsstofnanir geta stuðlað að vernd umhverfisins og sjálfbærri þróun og jafnframt tryggt að besta hlutfall milli gæða og verðs náist í samningum.
- 97) Við mat á besta hlutfallinu milli verðs og gæða ættu samningsstofnanir að ákvarða fjárhagslegar viðmiðanir og gæðaviðmiðanir í valforsendum sem tengjast efni samningsins og verða grundvöllur mats þeirra á tilboðum, til að

⁽²³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1221/2009 frá 25. nóvember 2009 um frjálsta aðild fyrirtækja/stofnana að umhverfisstjórnunarkerfi Bandalagsins (EMAS) og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 761/2001 og ákvarðana framkvæmdastjórnarinnar 2001/681/EB og 2006/193/EB (Stjóð. ESB L 342, 22.12.2009, bls. 1).

greina fjárhagslega hagstæðasta tilboðið í augum samningsstofnunarinnar. Þessar viðmiðanir ættu því að gefa færi á samanburðarmati á því nothæfisstigi sem boðið er í sérhverju tilboði í ljósi þess hvert efni samningsins er eins og skilgreint er í tækniforskriftunum. Með tilliti til besta hlutfalls milli verðs og gæða er í þessari tilskipun settur fram listi, sem ekki er tæmandi, um mögulegar valforsendur. Hvetja ætti samningsstofnanir til að velja valforsendur sem gera þeim kleift að fá hágæðaverk, vörur og þjónustu sem samrýmast þörfum þeirra sem best.

Þær valforsendur sem valdar eru ættu ekki að veita samningsstofnuninni ótakmarkað ákvörðunarvald og þær ættu að tryggja að færi sé á skilvirkri og sanngjarnri samkeppni og fela í sér kröfur sem gera kleift að staðfesta á skilvirkan hátt upplýsingar sem bjóðendur leggja fram.

Til að ákvarða hvaða tilboð er fjárhagslega hagstæðast ætti ákvörðunin um samningsgerðina ekki að byggjast eingöngu á forsendum sem ekki tengjast kostnaði. Þess vegna ætti kostnaðarviðmiðun að fylgja gæðaviðmiðunum og gæti það annaðhvort falist í nálgun sem byggist á verði eða kostnaðarhagkvæmni, s.s. útreikningi á vistferilskostnaði, eftir því sem samningsstofnunin kýs. Hins vegar ættu valforsendur ekki að hafa áhrif á beitingu ákvæða landslaga sem ákvarða greiðslur fyrir tiltekna þjónustu eða þar sem fast verð er ákveðið fyrir tilteknar vörur.

- 98) Ef greiðsla fyrir tiltekna þjónustu ræðst af ákvæðum landslaga eða er ákveðin í föstu verði fyrir tilteknar vörur ætti að koma skýrt fram að áfram er unnt að meta hlutfall gæða og verðs á grundvelli annarra þátta en einungis verðsins eða greiðslunnar. Eftir því hvaða þjónustu eða vöru er um að ræða gætu slíkir þættir m.a. verið skilmálar um afhendingu og greiðslu, atriði varðandi þjónustu eftir sölu (t.d. umfang ráðgjafar- og endurnýjunarþjónustu) eða umhverfislegir eða félagslegir þættir (t.d. hvort bækur voru prentaðar á enduruninn pappír eða pappír úr sjálfbærum víði, kostnaður sem skrifast á umhverfisleg úthrif eða hvort ýtt hafi verið undir félagslega aðlögun einstaklinga, sem standa höllum fæti, eða þeirra sem tilheyra berskjölduðum hópum meðal einstaklinga sem falið er að framkvæma samninginn). Miðað við margvíslega möguleika til að meta hlutfall gæða og verðs á grundvelli efnislegra viðmiðana ætti að forðast að nota þá leið að draga um hluta sem einu aðferðina við gerð samnings.
- 99) Hvenær sem gæði ráðsins starfsfólks skipta máli varðandi framkvæmd samnings ætti einnig að heimila samningsstofnunum að nota sem valforsendu skipulag, gæði og reynslu þess starfsfólks, sem falið er að framkvæma umræddan samning, vegna þess að þetta getur haft áhrif á gæði framkvæmdar samningsins og, þar af leiðandi, á fjárhagslegt virði tilboðsins. Þetta getur t.d. átt við um samninga um hugverkaþjónustu á borð við ráðgjafar- eða arkitektþjónustu. Samningsstofnanir, sem nýta sér þennan möguleika, ættu að tryggja með viðeigandi samningsbundnum leiðum að starfsfólkið, sem falin er framkvæmd samnings, uppfylli í raun þá gæðastaðla, sem tilgreindir eru, og að einungis megi ráða annað starfsfólk í stað þess sem fyrir er með samþykki samningsstofnunarinnar sem staðfestir að starfsfólkið, sem ráðið er í annars stað, sé af sambærilegum gæðum.
- 100) Það er gríðarlega brýnt að nýta til fulls þá möguleika sem felast í opinberum innkaupum við að ná markmiðum áætlunarinnar Evrópa 2020 um snjallhagvöxt, sjálfbæran hagvöxt og hagvöxt fyrir alla. Í þessu tilliti er rétt að minna á að opinber innkaup eru drifkraftur nýsköpunar sem skiptir miklu máli fyrir framtíðarvöxt í Evrópu. Í ljósi þess að mikilvægur munur er á einstökum geirum og mörkuðum væri á hinn bóginn ekki viðeigandi að setja almennar lögboðnar kröfur um innkaup á sviði umhverfismála, félagsmála og nýsköpunar.

Í lögjöf Sambandsins hafa þegar verið settar lögboðnar kröfur um innkaup til að ná sérstökum takmörkum á sviði vélknúinna ökutækja til flutninga á vegum (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/33/EB) ⁽²⁴⁾ og á sviði skrifstofubúnaðar (reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 106/2008) ⁽²⁵⁾. Auk þess hefur mikið áunnist hvað varðar skilgreininguna á sameiginlegum aðferðum til útreiknings vistferilskostnaðar.

⁽²⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/33/EB frá 23. apríl 2009 um að stuðla að notkun á hreinum og orkunýtnum ökutækjum til flutninga á vegum (Stjóð. ESB L 120, 15.5.2009, bls. 5).

⁽²⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 106/2008 frá 15. janúar 2008 um áætlun Bandalagsins varðandi orkunýtnimerkingar á skrifstofubúnaði (Stjóð. ESB L 39, 13.2.2008, bls. 1).

Því virðist rétt að halda áfram á þessari leið og láta löggjöf í vissum geirum það eftir að setja lögboðin markmið og takmörk í samræmi við tiltekna stefnur og skilyrði sem eru í gildi í viðkomandi geira og halda á lofti þróun og notkun evrópskra aðferða við útreikning á vistferliskostnaði í þeim tilgangi að styðja betur við notkun opinberra innkaupa til að styrkja sjálfbæran vöxt.

- 101) Til viðbótar við þessar ráðstafanir í tilteknum geirum ætti að breyta tilskipun 2004/17/EB og 2004/18/EB og gera samningsstofnunum kleift að keppa að markmiðum áætlunarinnar Evrópa 2020 um snjallhagvöxt, sjálfbæran hagvöxt og hagvöxt fyrir alla í innkaupaáætlunum sínum. Þess vegna ætti að taka ótvírætt fram að ef matið er ekki einungis gert á grundvelli verðs geta samningsstofnanir ákveðið hvaða tilboð er fjárhagslega hagstæðast og lægstur kostnaður með því að nota nálgun sem grundvallast á útreikningi á vistferliskostnaði. Hugtakið útreikningur á vistferliskostnaði felur í sér allan kostnað á vistferli verka, vöru eða þjónustu.

Þetta þýðir innri kostnað, s.s. vegna rannsókna sem gera skal, þróunar, framleiðslu, flutninga, notkunar, viðhalds og kostnaðar við förgun við lok vistferlis en getur einnig tekið til kostnaðar sem skrifast á umhverfisleg úthrif, s.s. mengunar af völdum náms hráefna, sem notuð eru í vörunni eða af völdum vörunnar sjálfrar eða vinnslu hennar, að því tilskildu að unnt sé að verðleggja þær og fylgjast með þeim. Þær aðferðir, sem samningsstofnanir nota við mat á kostnaði sem skrifast á umhverfisleg úthrif, ætti að ákvarða fyrirfram á hlutlægan hátt og án mismununar og ættu að vera aðgengilegar öllum hlutaðeigandi aðilum. Þessar aðferðir má ákvarða á lands-, svæðis- eða staðarvísu en til að koma í veg fyrir röskun á samkeppni með hjálp sérsniðinna aðferða ættu þær að vera almennar í þeim skilningi að ekki ætti að koma þeim á fót sérstaklega fyrir tiltekið opinbert innkaupaverli. Þróa ætti sameiginlegar aðferðir á vettvangi Sambandsins til að reikna út vistferliskostnað í sérstökum flokkum vara eða þjónustu. Þar sem slíkar sameiginlegar aðferðir eru þróaðar ætti að skyldubinda notkun þeirra.

Jafnframt ætti að skoða hvort hagkvæmt sé að koma á sameiginlegum aðferðum í útreikningi á félagslegum vistferliskostnaði og líta til fyrirliggjandi aðferða, s.s. viðmiðunarreglna fyrir félagslegt vistferlismat á vörum sem samþykktar voru innan ramma Umhverfisstofnunar Sameinuðu þjóðanna.

- 102) Enn fremur ætti samningsstofnunum, með betri samþættingu félagslegra og umhverfislegra sjónarmiða í innkaupaverli í huga, að vera heimilt að nota valforsendur eða skilyrði varðandi framkvæmd samnings, sem tengjast verkum, vörum eða þjónustu, sem veita á samkvæmt opinbera samningnum, að hvaða leyti sem er og á hvaða stigi sem er á vistferli þeirra frá námi hráefna fyrir vöruna þar til vörunni er fargað, þ.m.t. þættir í hinu sérstaka ferli framleiðslu, veitingar eða viðskipta með þau verk, vörur eða þjónustu eða í sérstöku ferli á síðara stigi í vistferli þeirra jafnvel þótt slíkir þættir séu ekki hluti af efni þeirra. Forsendur og skilyrði sem varða slíkt framleiðslu- eða veitingarferli eru t.d. að ekki hafi verið notuð eiturefni við framleiðsla keyptu varanna eða að keypt þjónusta sé veitt með notkun orkunýtinna véla.

Í samræmi við dómaframkvæmd Evrópudómstólsins tekur þetta líka til valforsendna eða skilyrða um framkvæmd samnings, sem varða afhendingu eða notkun vara sem framleiddar eru í samræmi við sanngjörn viðskipti (e. fair trade) við framkvæmd samningsins sem á að gera. Skilyrði varðandi framkvæmd samnings, sem varða umhverfissjónarmið, geta t.d. náð yfir afhendingu, pökkun og förgun vara og í tengslum við verk- og þjónustusamninga, lágmarkun úrgangs eða auðlindanýtni.

Hins vegar útilokar skilyrðið um tengsl við efni samningsins forsendur og skilyrði, sem tengjast almennri stefnu fyrirtækisins, sem ekki er unnt að líta á sem einkennandi þátt í sérstöku framleiðslu- eða veitingarferli keyptu verkanna, varanna eða þjónustunnar. Þess vegna ætti ekki að heimila samningsstofnunum að gera þá kröfu til bjóðenda að þeir hafi sett tiltekna stefnu um samfélagslega eða umhverfislega ábyrgð fyrirtækisins.

- 103) Mikilvægt er að valforsendur og skilyrði um framkvæmd samnings varðandi félagslega þætti í framleiðsluferlinu

tengist þeim verkum, vöru eða þjónustu sem veita skal samkvæmt samningnum. Auk þess ætti að beita þeim í samræmi við tilskipun 96/71/EB eins og hún hefur verið túlkuð af Evrópuþingnum, og ætti ekki að velja eða beita þeim þannig að í því felist bein eða óbein mismunur rekstraraðila frá öðrum aðildarríkjum eða þriðju löndum sem eiga aðild að samningnum um opinber innkaup eða fríverslunarsamningum sem Sambandið er aðili að. Því ættu kröfur varðandi grundvallarvinnuskilyrði, sem reglur eru settar um í tilskipun 96/71/EB, s.s. um lágmarkslaun, að vera áfram þær sem settar eru með landslöggjöf eða kjarasamningum, sem beitt er í samræmi við lög Sambandsins í tengslum við þá tilskipun.

Skilyrðum varðandi framkvæmd samnings gæti einnig verið ætlað að stuðla að framkvæmd ráðstafana til að efla jafnrétti milli kvenna og karla í vinnu, aukinni þátttöku kvenna á vinnumarkaði og samræmingu vinnu og einkalífs, verndun umhverfisins eða velferð dýra, því að farið sé efnislega að grundvallarsamningum Alþjóðavinnuárástafnunarinnar, og að ráðið sé fleira fólk sem stendur höllum fæti en krafist er samkvæmt landslöggjöf.

- 104) Ráðstafanir til að vernda heilsu starfsfólks, sem tekur þátt í framleiðsluferlinu, til að efla félagslega aðlögun fólks sem stendur höllum fæti eða þeirra sem tilheyra berskjölduðum hópum meðal þeirra sem falið er að framkvæma samninginn eða til að veita þjálfun á þeirri kunnáttu sem nauðsynleg fyrir viðkomandi samning, geta líka verið meðal valförsendna eða skilyrða varðandi framkvæmd samnings, að því tilskildu að þær snúi að verkum, vörum eða þjónustu sem veitt er samkvæmt samningnum. Til dæmis gætu slíkar forsendur eða skilyrði m.a. vísað til ráðningar umsækjenda, sem hafa verið lengi atvinnulausir, framkvæmdar ráðstafana vegna menntunar fyrir atvinnulausa eða ungmenni við framkvæmd samningsins sem gera skal. Samningsstofnanir geta í tækniforskriftum kveðið á um slíkar félagslegar kröfur sem einkenna með beinum hætti viðkomandi vöru eða þjónustu, svo sem aðgengi fyrir fatlaða eða hönnun fyrir alla notendur.
- 105) Ekki ætti að gera opinbera samninga við rekstraraðila, sem hafa tekið þátt í skipulögðum brotasamtökum eða hafa verið fundnir sekir um spillingu, svik sem hafa skaðað fjárhagslega hagsmuni Sambandsins, hryðjuverk, peningabætti, fjármögnun hryðjuverka eða mansal. Vangreiðsla skatta eða framlaga til almannatrygginga ætti einnig að varða skyldubundinni útilokun á Sambandsvísu. Aðildarríki ættu hins vegar að geta kveðið á um undanþágur frá þessum skyldubundnu útilokunum í undantekningartilvikum þegar kröfur sem vega þyngra í þágu almannahagsmuna gera það að verkum að samningsgerð er óhjákvæmileg. Slíkt gæti t.d. átt við ef aðeins er hægt að kaupa bóluefni eða neyðarbúnað sem brýn þörf er fyrir frá rekstraraðila sem skyldubundnar forsendur fyrir útilokun gilda um að öðru leyti. Þar eð verið getur að samningsstofnanir, sem eru ekki samningsyfirvöld, hafi ekki aðgang að óhrekjanlegum sönnunargögnum í málinu er rétt að þessar samningsstofnanir geti valið um hvort beita skuli útilokunarákvæðunum, sem sett eru fram í tilskipun 2014/24/EB, eða ekki. Sú skylda að beita 1. og 2. mgr. 57. gr. í tilskipun 2014/24/ESB ætti því takmarkast við samningsstofnanir sem eru samningsyfirvöld.
- 106) Enn fremur ætti samningsstofnunum að vera gert kleift að útiloka rekstraraðila sem hafa reynt óáreiðanlegir, t.d. vegna brota á skyldum vegna umhverfismála eða í félagslegu tilliti, þ.m.t. reglur um aðgengi fatlaðra eða annars konar alvarlegt misferli í starfsemi í viðkomandi atvinnugrein, s.s. brot á samkeppnisreglum eða hugverkaréttindum. Koma ætti skýrt fram að alvarlegt misferli í tengslum við starfsemi í viðkomandi atvinnugrein getur gert það að verkum að heiðarleiki rekstraraðila sé dreginn í efa og þannig gert rekstraraðilann illa til þess fallinn að fá opinberan samning, óháð því hvort hann hefði annars yfir að ráða þeirri tæknilegu og efnahagslegu getu sem þarf til að framkvæma samninginn.

Með það í huga að samningsstofnunin ber ábyrgð á afleiðingum mögulegra rangra ákvarðana ættu samningsstofnanir áfram að geta talið að alvarlegt misferli í tengslum við starfsemi í viðkomandi atvinnugrein hafi átt sér stað þegar þau geta sýnt fram á með viðeigandi hætti, áður en endanleg og bindandi ákvörðun er tekin um tilvist skyldubundinna útilokunarástæðna, að rekstraraðili hafi brotið gegn skyldum sínum, þ.m.t. skyldum er varða greiðslu skatta eða framlaga til almannatrygginga, nema kveðið sé á um annað í landslögum. Samningsstofnanir ættu einnig að geta útilokað umsækjendur eða bjóðendur þegar framkvæmd þeirra á fyrri opinberum samningum eða samningum við aðrar samningsstofnanir var verulega áfátt að því er varðar efnislegar kröfur, t.d. skortur á efnudum eða framkvæmd, alvarlegir anmarkar á vörunni eða þjónustunni sem veitt var, sem gerðu hana ónothæfa í tilætluðum tilgangi, eða

röng háttsemi sem veldur verulegum vafa um áreiðanleika rekstraraðilans. Í landslögum ætti að kveða á um hámarks lengd slíkrar útilokunar.

Við beitingu valfrjálsra ástæðna fyrir útilokun ætti að líta sérstaklega til meginreglunnar um meðalhóf. Minni háttar frávik ættu einungis í undantekningartilvikum að leiða til útilokunar rekstraraðila. Ef minni háttar frávik eru síendurtekin getur slíkt þó vakið efasemdir um áreiðanleika rekstraraðila og gæti réttlætt útilokun hans.

- 107) Ef samningsstofnunum ber skylda til þess eða velja að beita þess háttar útilokunarviðmiðunum ættu þær að beita tilskipun 2014/24/ESB varðandi þann möguleika að rekstraraðilar geri ráðstafanir til að fara að reglum í þeim tilgangi að bæta fyrir afleiðingar hvers konar refsilagabrota eða misferlis og að koma með áhrifaríkum hætti í veg fyrir fleiri tilvik rangrar háttsemi.
- 108) Tilboð sem virðast óeðlilega lág miðað við verkin, vörurnar eða þjónustuna gætu byggst á ótryggum forsendum eða starfsvenjum í tæknilegu, fjárhagslegu eða lagalegu tilliti. Ef bjóðandinn getur ekki veitt fullnægjandi skýringu ætti samningsstofnunin að hafa rétt til þess að hafna tilboðinu. Höfnun ætti að vera lögboðin ef samningsstofnunin hefur komist að raun um að ástæðan fyrir óeðlilega lágu verði eða kostnaði, sem boðið er, er að ekki er farið að skyldubundnum Sambandslögum eða sambærilegum landslögum á sviði félagsmála-, vinnu- eða umhverfisréttar eða ákvæðum alþjóðlegrar vinnulöggjafar.
- 109) Skilyrði varðandi framkvæmd samnings eru til þess að mæla fyrir um sérstakar kröfur sem tengjast því að samningurinn sé efndur. Ólíkt því sem á við um forsendur fyrir vali tilboðs, sem eru grundvöllurinn fyrir samamburðarmati á gæðum tilboða, fela skilyrði varðandi framkvæmd samnings í sér fastar hlutlægar kröfur, sem hafa engin áhrif á mat á tilboðum. Skilyrði varðandi framkvæmd samnings ættu að samrýmast þessari tilskipun, að því tilskildu að þau mismuni ekki, hvorki beint né óbeint, og að þau tengist efni samningsins, sem felur í sér alla þætti sem varða hið sérstaka ferli framleiðslu, veitingar eða markaðssetningar. Þar á meðal eru skilyrði sem varða framvindu efnda samningsins, en undanskildar eru kröfur sem eiga við um almenna stefnu fyrirtækisins.
- 110) Mikilvægt er að tryggja að undirverktakar uppfylli viðeigandi skyldur á sviði umhverfis-, félagsmála- og vinnuréttar, sem byggjast á lögum Sambandsins, landslögum, kjarasamningum eða ákvæðum alþjóðlegrar umhverfis-, félagsmála- eða vinnulöggjafar, sem talin eru upp í þessari tilskipun, með viðeigandi aðgerðum lögbærra landsyfirvalda innan marka ábyrgða þeirra og valdsviða, s.s. vinnueftirlitsstofnana eða umhverfisverndarstofnana, að því tilskildu að slíkar reglur og beiting þeirra samrýmist lögum Sambandsins.

Einnig er nauðsynlegt að tryggja nokkurt gagnsæi í undirverktakakeðjunni, þar sem það veitir samningsstofnunum upplýsingar um hverjir eru til staðar á byggingarsvæðum þar sem unnið er að verkum í þeirra þágu, eða um það hvaða fyrirtæki veita þjónustu í eða við byggingar, grunnvirki eða svæði, s.s. ráðhús, skóla í eigu sveitarfélaga, íþróttamannvirki, hafnir eða hraðbrautir, sem samningsstofnanir bera ábyrgð á eða hafa yfirumsjón með Koma ætti skýrt fram að skyldan til að veita tilskildar upplýsingar hvílir alltaf á aðalverktakanum, annaðhvort á grundvelli sérstakra skilmála, sem hver samningsstofnun þyrfti að fella inn í öll innkaupaferli eða á grundvelli skyldna sem aðildarríki legðu á aðalverktakana með almennt gildandi ákvæðum.

Einnig ætti að koma skýrt fram að skilyrði um framfylgd þess að farið sé að viðeigandi skyldum á sviði umhverfis-,

félagsmála- og vinnuréttar, sem byggjast á lögum Sambandsins, landslögum, kjarasamningum eða ákvæðum alþjóðlegrar umhverfis-, félagsmála- eða vinnulöggjafar, sem talin eru upp í þessari tilskipun, ættu að gilda þegar landslög aðildarríkis kveða á um kerfi sameiginlegrar ábyrgðar undirverktaka og aðalverktaka, að því tilskildu að slíkar reglur og beiting þeirra samrýmist löggjöf Sambandsins. Enn fremur ætti að taka ótvírætt fram að aðildarríki ættu að geta gengið lengra, t.d. með því að víkka út skyldur um gagnsæi, með því að gera kleift að undirverktökum sé greitt beint eða með því að gera samningsyfirvöldum kleift eða skylda þau til að ganga úr skugga um að ekki sé þannig ástætt um undirverktaka að útilokun rekstraraðila eigi við. Þegar slíkum ráðstöfunum er beitt gagnvart undirverktökum ætti að tryggja samræmi við ákvæðin sem gilda um aðalverktaka svo að aðalverktakanum sé gert að skipta út viðkomandi undirverktaka ef bindandi útilokunarástæður eru fyrir hendi. Ef slík athugun leiðir í ljós útilokunarástæður, sem ekki eru bindandi, ætti að koma fram að samningsyfirvöld geti gert kröfu um að undirverktakanum sé skipt út. Hins vegar ætti einnig að koma ótvírætt fram að samningsyfirvöldum getur verið skylt að krefjast þess að viðkomandi undirverktaka sé skipt út ef útilokun aðalverktaka væri skyldubundin við slíkar aðstæður.

Einnig ætti að taka ótvírætt fram að aðildarríkjunum er áfram frjálst að kveða á um strangari reglur um bótaábyrgð í landslögum eða ganga lengra í landslögum sínum varðandi beinar greiðslur til undirverktaka.

- 111) Með hliðsjón af yfirstandandi umræðum um þverlæg ákvæði um tengsl við þriðju lönd með skírskotun til opinberra innkaupa þykir rétt að halda óbreyttu ástandi um hríð í reglum þeim er varða veitugeirann skv. 58. og 59. gr. tilskipunar 2004/17/EB. Þar af leiðir að halda ætti þessum ákvæðum óbreyttum, einnig ákvæðinu um samþykkt framkvæmdargerða í þeim tilvikum sem fyrirtæki í Sambandinu eiga í erfiðleikum með að komast inn á markaði í þriðju löndum. Við slíkar aðstæður ætti samþykkt þessar framkvæmdargerða áfram að vera í höndum ráðsins.
- 112) Rétt er að minna á að reglugerð ráðsins (EBE, KBE) nr. 1182/71 ⁽²⁶⁾ gildir um útreikning á tímamörkum í þessari tilskipun.
- 113) Nauðsynlegt er að skýra við hvaða aðstæður breytingar, sem verða á samningi meðan á framkvæmd hans stendur, gera nýtt innkaupaferli nauðsynlegt, með hliðsjón af viðkomandi dómaframkvæmd Evrópuþingsráðsins. Nýtt innkaupaferli er nauðsynlegt ef um er að ræða efnislegar breytingar á upphaflega samningnum, einkum á umfangi og efni gagnkvæmra réttinda og skyldna aðilanna, þ.m.t. skiptingu hugverkaréttinda. Slíkar breytingar sýna vilja aðilanna til að semja aftur um nauðsynlega skilmála eða skilyrði þess samnings. Þetta á einkum við ef hin breyttu skilyrði hefðu haft áhrif á útkomu útboðsins hefðu þau verið hluti af upprunalega útboðinu.

Breytingar á samningnum, sem valda minniháttar breytingum á samningsfjárhæðinni upp að vissri viðmiðunarfjárhæð, ættu alltaf að vera mögulegar án þess að framkvæma nýtt innkaupaferli. Í þessu skyni og til þess að tryggja réttarvissu ætti þessi tilskipun að kveða á um lágmarksviðmiðunarfjárhæðir og sé fjárhæðin undir þeim þarf ekki að hefja nýtt innkaupaferli. Breytingar á samningnum, sem nema fjárhæðum sem eru yfir þessum viðmiðunarfjárhæðum, ættu að vera mögulegar án nýs innkaupaferlis, að því marki sem slíkar breytingar samrýmast viðeigandi skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

- 114) Samningsstofnanir gætu staðið frammi fyrir aðstæðum þar sem viðbótarverk, -vörur eða -þjónusta reynast nauðsynleg; í slíkum tilvikum gæti verið réttlætandi að breyta upphaflega samningnum án nýs innkaupaferlis, einkum ef um er að ræða viðbótarafhendingar á vörum sem annaðhvort er ætlað að koma að hluta í stað eða vera viðbót við fyrirbyggjandi þjónustu, vörur eða búnað og val á nýjum birgi myndi skuldbinda samningsstofnunina til að kaupa efni, verk eða þjónustu sem hefði aðra tæknilega eiginleika og leiddu því til ósamhæfis eða óeðlilega mikilla tæknilegra erfiðleika við rekstur og viðhald.
- 115) Samningsstofnanir geta staðið andspænis ytri kringumstæðum sem þær gátu ekki séð fyrir þegar þær gerðu samninginn, einkum þegar framkvæmd hans nær yfir langt tímabil. Þegar svo ber undir er viss sveigjanleiki nauðsynlegur til að laga samninginn að aðstæðunum án nýs innkaupaferlis. Hugtakið ófyrirsjáanlegar aðstæður vísar

⁽²⁶⁾ Reglugerð ráðsins (EBE, KBE) nr. 1182/71 frá 3. júní 1971 sem setur reglur um hvernig reikna ber tímabil, dagsetningar og fresti (Stjóð. EB sérstök ensk útgáfa: R00 V hefti 1952-1972 bls. 88).

til aðstæðna, sem ekki hefði verið hægt að spá fyrir um þrátt fyrir vandlegan undirbúning samningsstofnunarinnar á upphaflegu samningsgerðinni með tilliti til færra leiða, eðlis og einkenna hins tiltekna verkefnis, góðra starfsvenja á viðkomandi sviði og þarfarinnar á að tryggja eðlileg tengsl milli þess sem varið er í að undirbúa gerð samningsins og fyrirsjáanlegs verðmætis hans.

Hins vegar getur þetta ekki átt við þegar breyting leiðir til breytingar á eðli innkaupanna í heild, t.d. með því að eitthvað annað komi í stað verkanna, varanna eða þjónustunnar sem kaupa skal, eða með því að tegund innkaupanna sé breytt í grundvallaratriðum, þar sem gera má ráð fyrir því í slíkum tilvikum að það hafi möguleg áhrif á útkomuna.

- 116) Í samræmi við meginreglurnar um jafna meðferð og gagnsæi ætti ekki að skipta út hlutskarpasta bjóðandanum fyrir annan rekstraraðila án þess að efna á ný til samkeppni um samninginn, t.d. þar sem bundinn er endi á samninginn vegna annmarka við efnidir. Hlutskarpasti bjóðandinn sem framkvæmir samninginn ætti hins vegar, einkum þegar samningurinn hefur verið gerður við fleiri en eitt fyrirtæki, að geta farið í gegnum tilteknar skipulagsbreytingar meðan á framkvæmd samningsins stendur, s.s. hreina innri endurskipulagningu, yfirtökur, samruna og kaup eða ógjaldfærni. Slíkar skipulagsbreytingar ættu ekki sjálfkrafa að kalla á nýtt innkaupafæri fyrir alla samninga sem sá bjóðandi framkvæmir.
- 117) Samningsstofnanir ættu að hafa möguleika á að kveða á um breytingar á einstökum samningum með endurskoðunarákvæðum eða ákvæðum um valmöguleika í samningunum sjálfum en slík ákvæði ættu ekki að veita þeim ótakmarkað ákvörðunarvald. Því ætti að setja fram í þessari tilskipun upp að hvaða marki megi kveða á um breytingar í upphaflega samningnum. Því ætti að koma skýrt fram að nægilega skýrt orðuð endurskoðunarákvæði eða ákvæði um valmöguleika geti m.a. kveðið á um verðtryggingu eða tryggt að t.d. fjarskiptabúnaður, sem ber að afhenda á tilteknu tímabili henti áfram, einnig ef um er að ræða breyttar samskiptareglur um fjarskipti eða aðrar tæknilegar breytingar. Einnig ætti að vera mögulegt, samkvæmt nægilega skýrum ákvæðum, að kveða á um breytingar á samningnum sem reynast nauðsynlegar vegna tæknilegra örðugleika sem hafa komið upp við starfrækslu eða viðhald. Einnig ætti að minna á að samningar gætu t.d. varðað bæði hefðbundið viðhald auk þess að kveða á um sérstök inngrip vegna viðhalds sem kann að vera nauðsynlegt til þess að tryggja áframhaldandi veitingu opinberrar þjónustu.
- 118) Samningsstofnanir standa stundum frammi fyrir aðstæðum sem krefjast þess að opinberum samningum sé slitið fyrir en ætlað var til þess að farið sé að skyldum samkvæmt löggjöf Sambandsins á sviði opinberra innkaupa. Aðildarráðgjafar ættu því að tryggja að samningsstofnanir eigi þess kost að slíta opinberum samningi, í samræmi við skilyrði sem kveðið er á um í landslögum, á gildistíma hans, ef þess er krafist samkvæmt lögum Sambandsins.
- 119) Niðurstöður vinnuskjals framkvæmdastjórnarinnar frá 27. júní 2011 með heitinu „Matsskýrsla: Áhrif og skilvirkni löggjafar ESB um opinber innkaup“ gáfu til kynna að endurskoða ætti að vissar tegundir þjónustu eru undanskildar fullri beitingu tilskipunar 2004/17/EB. Af því leiðir að víkka ætti út fulla beitingu þessarar tilskipunar þannig að hún nái til fleiri tegunda þjónustu.

- 120) Eðlis síns vegna ná tilteknir flokkar þjónustu áfram að takmörkuðu leyti yfir landamæri, einkum þjónusta, sem lýst er sem þjónusta við einstaklinga, s.s. tiltekin félagsþjónusta, heilbrigðisþjónusta og þjónusta á sviði menntunar. Slík þjónusta er veitt í tilteknu samhengi sem er mjög mismunandi meðal aðildarríkjanna vegna mismunandi menningarhefða. Því ætti að koma á sérstöku fyrirkomulagi fyrir samninga vegna þess konar þjónustu, með hærri viðmiðunarfjárhæð en gildir um aðra þjónustu.

Þjónusta við einstaklinga, þar sem verðmætið er undir þeirri viðmiðunarfjárhæð, vekur yfirleitt ekki áhuga þjónustuveitenda í öðrum aðildarríkjum nema ótvíræðar vísbendingar séu um hið gagnstæða, s.s. að Sambandið fjármagni verkefni sem ná yfir landamæri.

Um samninga um þjónustu við einstaklinga yfir þessari viðmiðunarfjárhæð ættu að gilda gagnsæiskvaðir innan alls Sambandsins. Í ljósi mikilvægis menningarlegs samhengis þessarar þjónustu og hversu viðkvæm hún er ætti að veita aðildarríkjunum víðtækt ákvörðunarvald til að skipuleggja val á þjónustuveitendum með þeim hætti sem þau telja hæfa best. Reglur þessarar tilskipunar taka mið af þessari brýnu kröfu og með þeim eru einungis settar kröfur um að uppfylla grundvallarreglurnar um gagnsæi og jafna meðferð og að tryggja að samningsstofnanir séu fær um að nota sérstakar gæðaviðmiðanir við val á þjónustuveitendum, s.s. viðmiðanirnar sem settar eru fram í valfrjálsum evrópskum gæðaramma fyrir félagsþjónustu, sem birtur er af nefnd Evrópusambandsins um félagslega vernd. Við ákvörðun á þeim ferlum sem nota skal við samningsgerð vegna þjónustu við einstaklinga ættu aðildarríkin að taka mið af 14. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og bókun nr. 26. Um leið ættu aðildarríkin að leitast við að ná markmiðum um einföldun og að létta stjórnisýsluálag samningsstofnana og rekstraraðila; taka ætti skýrt fram að slíkar aðgerðir gætu einnig falið í sér að fara þyrfti að reglum sem gilda um þjónustusamninga sem ekki falla undir einfalda fyrirkomulagið.

Aðildarríkjum og samningsstofnunum er áfram frjálst að veita þessa þjónustu sjálf eða að skipuleggja félagsþjónustu með þeim hætti að það feli ekki í sér gerð opinberra samninga, t.d. með því að fjármagna aðeins slíka þjónustu eða með því að veita leyfi eða heimildir til allra rekstraraðila, sem uppfylla tiltekin skilyrði sem samningsstofnunin setur fyrirfram, án takmarkana eða kvóta, að því tilskildu að slík kerfi tryggi næga auglýsingu og séu í samræmi við meginreglurnar um gagnsæi og bann við mismunun.

- 121) Á sama hátt er hótél- og veitingaþjónusta almennt einungis boðin af aðilum sem eru staðsettir á þeim tiltekna stað þar sem þjónustan er veitt og nær þess vegna að takmörkuðu leyti yfir landamæri. Hún ætti því eingöngu að falla undir einfalda fyrirkomulagið ef verðmæti hennar nemur 1 000 000 evra viðmiðunarfjárhæðinni eða þar yfir. Stórir hótél- og veitingaþjónustusamningar yfir þessum viðmiðunarfjárhæðum geta verið mikilvægir fyrir ýmsa rekstraraðila, s.s. ferðaskrifstofur og aðra milliliði, einnig yfir landamæri.

- 122) Svipuðu máli gegnir með tiltekna lögfræðiþjónustu, sem snertir eingöngu málefni sem eru alfarið bundin við landslög og er þess vegna almennt aðeins boðin af aðilum, sem eru í hlutaðeigandi aðildarríki, og nær af þessum sökum einnig að takmörkuðu leyti yfir landamæri. Hún ætti því eingöngu að falla undir einfalda fyrirkomulagið ef verðmæti hennar nemur 1 000 000 evra viðmiðunarfjárhæðinni eða þar yfir. Stórir samningar um lögfræðiþjónustu, sem eru yfir þessari viðmiðunarfjárhæð, geta verið mikilvægir fyrir ýmsa rekstraraðila, t.d. alþjóðleg lögfræðifyrirtæki, einnig þeir sem ná yfir landamæri, einkum ef um er að ræða lögfræðileg álitafæni sem rísa eða eru tilkomin vegna Sambandslaga eða annarra alþjóðalaga eða taka til fleiri en eins lands.

- 123) Reynslan hefur leitt í ljós að yfirleitt varðar ýmiss konar önnur þjónusta, s.s. björgunarþjónusta, slökkvistörf og fangelsisþjónusta, aðeins hagsmuni yfir landamæri frá þeim tíma sem hún nær nægilegu magnumfangi vegna hlutfallslega mikils verðmætis. Svo fremi sem hún er ekki undanskilin gildissviði þessarar tilskipunar ætti hún að falla undir einfalda fyrirkomulagið. Að því marki sem veiting þjónustu byggist í reynd á samningum, mun annars konar þjónusta, s.s. eftirgrennslan og öryggisþjónusta, að öðru jöfnu aðeins varða hagsmuni yfir landamæri ef

verðmæti hennar fer yfir 1 000 000 evra viðmiðunarfjárhæð og ætti þess vegna aðeins í slíku tilviki að falla undir einfalda fyrirkomulagið.

- 124) Til að tryggja áframhaldandi opinbera þjónustu ætti þessi tilskipun að gefa færi á að þátttaka á sviði tiltekinnar heilbrigðis-, félags- og menningarþjónustu í innkaupaferli geti verið bundin við stofnanir, sem byggjast á eignarhaldi starfsmanna eða virkri þátttöku starfsmanna í stjórnun þeirra, sem og við fyrirliggjandi stofnanir á borð við samvinnufélög, að því er varðar þátttöku í að veita endanlegum notendum þessa þjónustu. Gildissvið þessa ákvæðis nær einungis til tiltekinnar heilbrigðis- og félagsþjónustu og tengdrar þjónustu, tiltekinnar menntunar- og hjálfunarþjónustu, bókasafns-, skjalavörslu- og safnaþjónustu og annarrar menningartengdrar þjónustu, íþróttþjónustu og þjónustu fyrir einkaheimili og er ekki ætlað að ná til undanskilinnar þjónustu sem annars er kveðið á um í þessari tilskipun. Sú þjónusta ætti aðeins að falla undir einfalda fyrirkomulagið.
- 125) Rétt er að skilgreina þess konar þjónustu með tilvísun í sérstaka liði í sameiginlega innkaupaorðasafninu eins og það var samþykkt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2195/2002 ⁽²⁷⁾, en það er flokkunarkerfi með stigskipaðri uppbyggingu, skipt niður í deildir, hópa, greinar, flokka og undirflokka. Til þess að koma í veg fyrir réttaróvissu ætti að taka fram að tilvísun í deild felur ekki í sér að vísað sé í undirskipaðar undirdeildir. Þess í stað ætti að setja fram slíka heildartilvísun skýrt og greinilega með því að tiltaka alla viðkomandi staði, ef við á, sem röð af köðum.
- 126) Hönnunarsamkeppnir hafa yfirleitt helst verið haldnar á sviði borgar- og byggðaskipulags, byggingarlistar og verkfræði eða gagnavinnslu. Hins vegar ætti að hafa í huga að þessar sveigjanlegu aðferðir mætti líka nýta í öðrum tilgangi og að mæla megi fyrir um að þjónustusamningar, sem á eftir fylgja, yrðu gerðir við vinningshafann eða einn vinningshafa hönnunarsamkeppninnar með samningskaupum án auglýsingar.
- 127) Matið hefur leitt í ljós að enn er umtalsvert svigrúm til endurbóta á beitingu reglna Sambandsins um opinber innkaup. Til að beiting reglnanna verði skilvirkari og samræmdari er mikilvægt að öðlast góða yfirsýn yfir möguleg kerfislæg vandamál og almenn mynstur í opinberri innkaupastefnu í hverju aðildarríki fyrir sig svo taka megi á mögulegum vandamálum með markvissari hætti. Þetta yfirlit ætti að vinna með viðeigandi eftirliti og niðurstöður þess ætti að birta reglulega til að upplýst umræða um mögulegar endurbætur á reglum og starfsvenjum um innkaup geti farið fram. Með því að fá gott yfirlit af þessu tagi væri einnig hægt að fá innsýn í beitingu reglna um opinber innkaup í tengslum við framkvæmd verkefna sem Sambandið fjármagnar í samstarfi við aðildarríkin. Aðildarríkjunum ætti að vera í sjálfsvald sett að ákveða hvernig eftirlitið fer fram og hver annast framkvæmd þess, um leið ætti þeim að vera í sjálfsvald sett að ákveða hvort eftirlitið skuli byggjast á eftirliti eftir á með hjálp úrtaka eða á kerfisbundnu fyrirframmati á opinberum innkaupaferlum sem falla undir þessa tilskipun. Það ætti að vera mögulegt að vekja athygli viðeigandi aðila á hugsanlegum vandamálum, en ætti ekki nauðsynlega að hafa í för með sér að þeir sem önnuðust eftirlitið öðlist rétt til málsóknar fyrir dómstólum.

Betri leiðbeiningar, upplýsingar og stuðningur við samningsstofnanir og rekstraraðila gæti einnig lagt umtalsvert af mörkum til að auka skilvirkni í opinberum innkaupum með meiri þekkingu, aukinni réttarvissu og fagmennsku í starfsvenjum við opinber innkaup. Slíkar leiðbeiningar ætti að ætíð að gera aðgengilegar samningsstofnunum og rekstraraðilum ef nauðsyn virðist á því að færa beitingu reglnanna til betri vegar. Leiðbeiningarnar sem veita skal gætu náð yfir öll málefni, sem skipta máli í opinberum innkaupum, s.s. skipulagningu innkaupa, ferli, val á tækni og aðferðum og góðar starfsvenjur við framkvæmd ferlanna. Að því er varðar lagaleg atriði er ekki nauðsynlegt að leiðbeiningarnar séu svo ítarlegar að þær feli í sér lögfræðilega heildargreiningu á viðkomandi málefnum, þær mætti

(27) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2195/2002 frá 5. nóvember 2002 um sameiginlegt innkaupaorðasafni (CPV) (Stjóð. EB L 340, 16.12.2002, bls. 1).

takmarka við almennar ábendingar á þeim þáttum, sem ætti að taka tillit til við ítarlega greiningu á spurningunum, sem síðar er gerð, t.d. með því að vísa til dómafrákvæmdar, sem gæti skipt máli, eða til leiðbeininga eða annarra heimilda þar sem þegar hefur verið fjallað um tiltekna spurningu.

- 128) Í tilskipun 92/13/EBE er kveðið á um tilteknar kæruleiðir sem skulu vera tiltækar a.m.k. einstaklingum sem hafa eða höfðu áhuga á því að ná tilteknum samningi og hafa átt á hættu að verða eða hafa orðið fyrir skaða af meintu broti á Sambandslögum á sviði opinberra innkaupa eða reglna sem aðildarríkin hafa sett til að lögleiða þau lög. Þessar kæruleiðir ættu ekki að verða fyrir áhrifum af þessari tilskipun. Borgarar, hagsmunaaðilar, sem málið varðar, hvort heldur skipulagðir eða ekki, og aðrir einstaklingar eða aðilar, sem ekki hafa aðgang að kæruleiðum samkvæmt tilskipun 92/13/EBE, hafa, sem skattgreiðendur, engu að síður lögmætra hagsmuna að gæta varðandi traust innkaupaferli. Þeir ættu því að hafa möguleika á því, fyrir utan kæruleiðirnar samkvæmt tilskipun 92/13/EBE og án þess að það hafi í för með sér að þeir öðlist rétt til málssóknar fyrir dómstólum, að benda lögbæru yfirvaldi eða stofnun á möguleg brot á þessari tilskipun. Til að komast hjá skörun við önnur yfirvöld eða stofnanir, sem þegar eru til staðar, ætti aðildarríkjunum að vera unnt að skírskota til almennra eftirlitsyfirvalda eða -stofnana, eftirlitsaðila í vissum geirum, eftirlitsyfirvalda á sveitarstjórnarstigi, samkeppnisyfirvalda, umboðsmanns eða landsbundinna endurskoðunaryfirvalda.
- 129) Til að nýta til fulls þá möguleika sem felast í opinberum innkaupum við að ná markmiðum áætlunarinnar Evrópa 2020 um snjallhagvöxt, sjálfbæran hagvöxt og hagvöxt fyrir alla verða innkaup á sviði umhverfismála, félagsmála og nýsköpunar einnig að gegna sínu hlutverki. Þess vegna er mikilvægt að fá yfirlit yfir þróun á sviði stefnumótandi innkaupa þannig að unnt sé að fá upplýst sjónarhorn á almenna tilhneingingu á þessu sviði í heild. Auðvitað má einnig nota allar viðeigandi skýrslur, sem þegar hafa verið gerðar, í þessu samhengi.
- 130) Í ljósi þeirra möguleika sem lítil og meðalstór fyrirtæki gefa færi á varðandi fjölgun starfa, vöxt og nýsköpun er mikilvægt að hvetja þau til að taka þátt í opinberum innkaupum, bæði með viðeigandi ákvæðum í þessari tilskipun og einnig í gegnum framtaksverkefni á landsvísu. Nýju ákvæðin, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, ættu að stuðla að því að bæta árangur, þ.e.a.s. hlutfall lítilla og meðalstórra fyrirtækja í heildarverðmæti gerðra samninga. Ekki þykir rétt að setja fyrirmæli um skyldubundið árangurshlutfall, hins vegar ætti að fylgjast náið með landsbundnum framtaksverkefnum til að auka þátttöku lítilla og meðalstórra fyrirtækja með tilliti til mikilvægis þessa þátta.
- 131) Röð ferla og starfsaðferða hefur þegar verið komið á að því er varðar samskipti og tengiliði framkvæmdastjórnarinnar við aðildarríki, s.s. samskipti og tengiliði sem tengjast ferlunum, sem kveðið er á um í 258. og 260. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, samkvæmt netinu til úrlausnar vandamála á innri markaði (SOLVIT) og tilraunaverkefni ESB (EU Pilot), sem ekki er breytt með þessari tilskipun. Þeim til viðbótar ætti þó að tilgreina einn tengilið í hverju aðildarríki fyrir samvinnu við framkvæmdastjórnina, sem myndi gegna hlutverki eins móttökuaðila fyrir málefni sem varða opinber innkaup í viðkomandi aðildarríki. Þetta hlutverk gæti verið í höndum annaðhvort einstaklinga eða stofnana, sem þegar eru í reglulegu sambandi við framkvæmdastjórnina varðandi málefni sem tengjast opinberum innkaupum, s.s. landsbundnir tengiliðir, fulltrúar í ráðgjafarnefnd um opinber innkaup, fulltrúar í innkaupatengslanetinu eða landsbundnir samræmingaraðilar.
- 132) Rekjanleiki og gagnsæi við ákvarðanatöku í innkaupaferlum er það sem meginmáli skiptir til að tryggja traust ferli, m.a. að berjast með skilvirkni gegn spillingu og svikum. Samningsyfirvöld ættu því að geyma afrit af verðmætum samningum, sem gerðir eru, til þess að geta veitt hlutaðeigandi aðilum aðgang að þessum skjölum í samræmi við gildandi reglur um aðgang að skjölum. Enn fremur ættu samningsstofnanir að skjalfesta mikilvægustu þætti og ákvarðanir einstakra innkaupaferla í innkaupaskýrslu. Til að komast hjá stjórnsýsluálagi, svo sem unnt er, ætti að vera heimilt að vísað sé til upplýsinga í innkaupaskýrslunni sem þegar eru fyrir hendi í viðkomandi tilkynningu um samningsgerð. Einnig ætti að endurbæta rafrænu kerfin fyrir birtingu slíkra tilkynninga, sem framkvæmdastjórnin hefur umsjón með, í því skyni að auðvelda innfærslu gagna og um leið útdrátt heildarskýrslna og gagnskipti milli

kerfa.

- 133) Í þágu þess að einfalda stjórnásluna og til að létta byrðum af aðildarríkjunum ætti framkvæmdastjórnin að skoða reglulega hvort gæði og heilleiki upplýsinga í tilkynningum, sem birtar eru í tengslum við opinber innkaupaferli, séu nægileg til að framkvæmdastjórninni sé kleift að draga út þær tölfræðilegu upplýsingar sem aðildarríkin myndu að öðrum kosti þurfa að sjá um að senda.
- 134) Skilvirk samvinna á sviði stjórnsýslu er nauðsynleg vegna þeirra upplýsingaskipta sem þörf er á við framkvæmd útboðsferla yfir landamæri, einkum að því er varðar sannprófun á ástæðum útilokunar og á valforsendum og notkun gæða- og umhverfisstaðla og skráa yfir viðurkennda rekstraraðila. Upplýsingakerfið fyrir innri markaðinn (IM-upplýsingakerfið), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1024/2012⁽²⁸⁾, gæti falið í sér gagnlegar rafrænar leiðir til að auðvelda og efla samvinnu á sviði stjórnsýslu varðandi stjórnun upplýsingaskipta með einföldum og samræmdum ferlum til að yfirstíga tungumálhindranir. Þess vegna ætti að hleypa af stokkunum tilraunaverkefni svo skjótt sem auðið er til að prófa hvort það sé heppilegt skref að stækka upplýsingakerfið fyrir innri markaðinn þannig að nái yfir upplýsingaskipti samkvæmt þessari tilskipun.
- 135) Til þess að aðlagast hraðri tæknilegri og efnahagslegri þróun og þróun á sviði reglusetningar ætti að framselja vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins til framkvæmdastjórnarinnar að því er varðar nokkra þætti í þessari tilskipun sem hafa ekki grundvallarþýðingu. Þar sem nauðsynlegt er að fylgja alþjóðasamningum ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að breyta tæknilegri útfærslu aðferða til útreiknings á viðmiðunarfjárhæðum ásamt reglubundinni endurskoðun á viðmiðunarfjárhæðunum sjálfum. Tilvísanir í flokkunarkerfi sameiginlega innkaupaorðasafnsins geta breyst vegna breytinga á reglum á vettvangi Sambandsins og nauðsynlegt er að þessar breytingar skili sér í texta þessarar tilskipunar. Uppfæra ætti tæknileg atriði og eiginleika búnaðar til rafrænnar móttöku í takt við tækniþróun. Einnig er nauðsynlegt að heimila framkvæmdastjórninni að lögþjóða tiltekna tæknistaðla fyrir rafræn samskipti til að tryggja rekstrarsamhæfi tæknisniða, ferla og skilaboða í innkaupaferli sem fram fer með notkun rafrænna samskipta aðferða með hliðsjón af tækniþróun. Einnig ætti að heimila framkvæmdastjórninni að breyta skránni yfir löggjörninga til að koma á sameiginlegum aðferðum við útreikning vistferilskostnaðar. Skránni yfir alþjóðlegar samþykktir og samninga á sviði félagsmála og umhverfismála og skránni yfir löggjöf Sambandsins þar sem gengið er út frá því að með framkvæmd þeirra skapist frjáls aðgangur að vissum markaði, sem og II. viðauka, sem í er skrá yfir réttargerðir, sem taka skal tillit til við mat á því hvort fyrir hendi séu sérstök réttindi eða einkaréttur, ætti að breyta með hraði til að fella inn ráðstafanir sem samþykktar eru í hverjum geira fyrir sig. Til að uppfylla þessa þörf ætti framkvæmdastjórnin að hafa vald til að halda skránum uppfærðum. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Við undirbúning og samningu framseldra gerða ætti framkvæmdastjórnin að tryggja samhliða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 136) Við beitingu þessarar tilskipunar ætti framkvæmdastjórnin að ráðfæra sig við viðeigandi sérfræðingahópa á sviði rafrænna innkaupa til að tryggja jafnvægi í samsetningu þeirra hópa sem hafa lykilhagsmuna að gæta.
- 137) Til að tryggja samræmd skilyrði vegna framkvæmdar þessarar tilskipunar, sem og vegna ferlisins við að senda og birta gögn, sem um getur í IX. viðauka, og ferlanna við að semja og senda tilkynningar, stöðluð eyðublöð fyrir birtingu tilkynninga, ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011⁽²⁹⁾.

⁽²⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1024/2012 frá 25. október 2012 um samvinnu á sviði stjórnsýslu fyrir tilstilli upplýsingakerfisins fyrir innri markaðinn og niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2008/49/EB („reglugerðin um IM-upplýsingakerfið“) (Stjtið. ESB L 316, 14.11.2012, bls. 1).

⁽²⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun efitirts aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu (Stjtið. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

138) Beita ætti ráðgjafarnefndarmeðferð við samþykkt framkvæmdargerða, sem varða stöðluð eyðublöð fyrir birtingu tilkynninga, sem hafa hvorki áhrif frá fjárhagslegu sjónarmiði né á eðli og umfang skyldna sem stafa af þessari tilskipun. Þessar gerðir einkennast, þvert á móti, af því að þær þjóna einvörðungu stjórnsýslulegum tilgangi og er ætlað að auðvelda beitingu reglnanna sem settar eru fram í þessari tilskipun.

Jafnframt ætti að samþykkja ákvarðanir til að sannreyna hvort tiltekin starfsemi eigi í beinni samkeppni á mörkuðum þar sem aðgangur ætti að vera frjáls samkvæmt skilyrðum sem tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessa ákvæðis. Þess vegna ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald einnig í tengslum við ítarleg framkvæmdarákvæði málsmeðferðarinnar, sem kveðið er á um í 35. gr., til að sannreyna hvort 34. gr. eigi við eins og framkvæmdargerðirnar sjálfar. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 182/2011. Nota ætti ráðgjafarnefndarmeðferðina við samþykkt þessara framkvæmdargerða.

139) Framkvæmdastjórnin ætti að rýna í áhrif þess á innri markaðinn að notaðar séu viðmiðunarfjárhæðir og greina Evrópuþinginu og ráðinu frá því. Um leið ætti hún að taka tillit til þátta á borð við umfang innkaupa yfir landamæri, þátttöku lítilla og meðalstórra fyrirtækja, viðskiptakostnaðar og vega og meta kostnað á móti ávinningi.

Í samræmi við 7. mgr. XXII gr. samningsins um opinber innkaup eiga samningsaðilar að eiga með sér frekari viðræður um hann þremur árum eftir að hann öðlast gildi og með reglubundnum hætti eftir það. Í tengslum við það ætti að skoða hversu viðeigandi viðmiðunarfjárhæðirnar eru, með áhrif verðbólgu í huga í ljósi þess að langur tími líður án þess að viðmiðunarfjárhæðunum sé breytt í samningnum um opinber innkaup. Ef viðmiðunarfjárhæðirnar skyldu breytast af þessum sökum ætti framkvæmdastjórnin að samþykkja, eftir því sem við á, tillögu um réttargerð um að breyta viðmiðunarfjárhæðunum sem settar eru fram í þessari tilskipun.

140) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. að samræma lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna um beitingu tiltekinna opinberra innkaupaferla og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs þeirra og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná því markmiði.

141) Fella ber tilskipun 2004/17/EB úr gildi.

142) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkja og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl hafa aðildarríki skuldbundið sig, í rökstuddum tilvikum, til að láta tilkynningunni um lögleiðingarráðstafanir sínar fylgja eitt eða fleiri skjöl sem skýra út sambandið milli innihalds tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargæringa. Að því er varðar þessa tilskipun telur löggjafinn að sending

slíkra gagna sé rökstudd.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. BÁLKUR:	GILDISSVIÐ, SKILGREININGAR OG ALMENNAR MEGINREGLUR
I. KAFLI:	Efni og skilgreiningar
1. gr.:	Efni og gildissvið
2. gr.:	Skilgreiningar
3. gr.:	Samningsyfírvöld
4. gr.:	Samningsstofnanir
5. gr.:	Blönduð innkaup sem varða sömu starfsemi
6. gr.:	Innkaup sem taka til margs konar starfsemi
II. KAFLI:	Starfsemi
7. gr.:	Almenn ákvæði
8. gr.:	Gas og hiti
9. gr.:	Raforka
10. gr.:	Vatn
11. gr.:	Flutningaþjónusta
12. gr.:	Hafnir og flugvöllir
13. gr.:	Póstþjónusta
14. gr.:	Olíu- og gasvinnsla og leit eða vinnsla á kolum eða öðru eldsneyti í föstu formi
III. KAFLI:	Efnislegt gildissvið
1. ÞÁTTUR:	VIÐMIÐUNARFJÁRHÆÐIR
15. gr.:	Viðmiðunarfjárhæðir
16. gr.:	Aðferðir til að reikna út áætlað verðmæti innkaupa
17. gr.:	Endurskoðun viðmiðunarfjárhæða
2. ÞÁTTUR:	SAMNINGAR OG HÖNNUNARSAMKEPPNIR SEM FALLA EKKI UNDIR TILSKIPUNINA; Sérákvæði um innkaup sem hafa hliðar er snúa að vörnum og öryggi
1. undirþáttur:	Undantekningar sem eiga við um allar samningsstofnanir og sérstakar undantekningar fyrir vatns- og orkugeirann
18. gr.:	Samningar sem eru gerðir til að endurselja eða leigja þriðju aðilum
19. gr.:	Samningar sem gerðir eru, og hönnunarsamkeppnir sem skipulagðar eru, í öðrum tilgangi en að inna af hendi starfsemi sem fellur undir þessa tilskipun eða til að inna af hendi slíka starfsemi í þriðja landi.
20. gr.:	Samningar sem gerðir eru og hönnunarsamkeppnir sem skipulagðar eru í samræmi við alþjóðlegar reglur
21. gr.:	Sérstakar undantekningar vegna þjónustusamninga
22. gr.:	Þjónustusamningar sem gerðir eru á grundvelli einkaréttar

23. gr.: Samningar sem tilteknar samningsstofnanir gera um kaup á vatni og um afhendingu á orku eða eldsneyti til að framleiða orku
2. undirþáttur: Innkaup sem hafa hliðar er snúa að vörnum og öryggi
24. gr.: Varnir og öryggi
25. gr.: Blönduð innkaup sem varða sömu starfsemi og hafa hliðar er snúa að vörnum eða öryggi
26. gr.: Innkaup sem taka til margs konar starfsemi og hafa hliðar er snúa að vörnum og öryggi
27. gr.: Samningar sem gerðir eru og hönnunarsamkeppnir sem skipulagðar eru í samræmi við alþjóðlegar reglur og hafa hliðar er snúa að vörnum og öryggi
3. undirþáttur: Sérstök tengsl (samvinna, eignatengd fyrirtæki og fyrirtæki um sameiginlegt verkefni)
28. gr.: Samningar milli samningsyfirvalda
29. gr.: Samningar sem gerðir eru við eignatengt fyrirtæki
30. gr.: Samningar sem gerðir eru við fyrirtæki um sameiginlegt verkefni eða samningsstofnun sem á hlut að fyrirtæki um sameiginlegt verkefni
31. gr.: Tilkynning upplýsinga
4. undirþáttur: Sérstakar aðstæður
32. gr.: Þjónusta tengd rannsóknnum og þróun
33. gr.: Samningar sem eru háðir sérstökum ráðstöfunum
5. undirþáttur: Starfsemi í beinni samkeppni og málsmeðferðarákvæði sem henni tengjast
34. gr.: Starfsemi í beinni samkeppni
35. gr.: Málsmeðferð til að slá því föstu hvort 34. gr. eigi við
- IV. KAFLI: Almennar meginreglur
36. gr.: Meginreglur um innkaup
37. gr.: Rekstraraðilar
38. gr.: Samningar bundnir við ákveðna hópa
39. gr.: Trúnaðarkvaðir
40. gr.: Reglur um samskipti
41. gr.: Flokkunarkerfi
42. gr.: Hagsmunaárekstrar
- II. BÁLKUR REGLUR UM SAMNINGA
- I. KAFLI: Útboðsaðferðir
43. gr.: Skilyrði í tengslum við samninginn um opinber innkaup og aðra alþjóðasamninga
44. gr.: Val á útboðsaðferðum
45. gr.: Almenn útbod

46. gr.: Lokað útboð
47. gr.: Samningskaup að undangenginni útboðsauglýsingu
48. gr.: Samkeppnisviðræður
49. gr.: Nýsköpunarsamstarf
50. gr.: Notkun samningskaupa án undangenginnar útboðsauglýsingar

II. KAFLI: Tækni og aðferðir við rafræn innkaup og hópinnkaup

51. gr.: Rammasamningar
52. gr.: Gagnvirk innkaupakerfi
53. gr.: Rafræn uppboð
54. gr.: Rafrænir vörulistar
55. gr.: Miðstýrð innkaupastarfsemi og miðlægar innkaupastofnanir
56. gr.: Tilfallandi sameiginleg innkaup
57. gr.: Innkaup samningsstofnana frá mismunandi aðildarríkjum

III. KAFLI: Framkvæmd útboðs

1. ÞÁTTUR: UNDIRBÚNINGUR

58. gr.: Undanfarandi markaðskannanir
59. gr.: Fyrri aðkoma umsækjenda eða bjóðenda
60. gr.: Tækniforskriftir
61. gr.: Merki
62. gr.: Prófunarskýrslur, vottun og önnur sönnunargögn
63. gr.: Afhending tækniforskrifta
64. gr.: Frávikstilboð
65. gr.: Skipting samninga í hluta
66. gr.: Frestir settir

2. ÞÁTTUR: BIRTING OG GAGNSÆI

67. gr.: Reglubundnar kynningartilkygningar
68. gr.: Tilkygningar um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi
69. gr.: Útboðstilkygningar
70. gr.: Tilkygningar um samningsgerð
71. gr.: Form tilkygninga og aðferð við birtingu þeirra

72. gr.:	Birting á landsvísu
73. gr.:	Rafrænt aðgengi að útboðsgögnum
74. gr.:	Boð til umsækjenda
75. gr.:	Upplýsingar til umsækjenda um hæfismat, umsækjenda og bjóðenda
3. ÞÁTTUR:	VAL Á ÞÁTTTAKENDUM OG SAMNINGSGERÐ
76. gr.:	Almennar meginreglur
1. undirþáttur:	Hæfi og hæfismiðað val
77. gr.:	Hæfismatskerfi
78. gr.:	Forsendur fyrir hæfismiðuðu vali
79. gr.:	Byggt á getu annarra aðila
80. gr.:	Notkun útilokunarástæðna og valforsendna sem kveðið er á um samkvæmt tilskipun 2014/24/ESB
81. gr.:	Gæðastaðlar og umhverfisstjórnunarstaðlar
2. undirþáttur:	Gerð samnings
82. gr.:	Forsendur fyrir vali tilboðs
83. gr.:	Útreikningur vistferilskostnaðar
84. gr.:	Óeðlilega lág tilboð
4. ÞÁTTUR:	TILBOÐ SEM NÁ YFIR VÖRUR SEM ERU UPPRUNNAR Í ÞRIÐJU LÖNDUM OG TENGLI VIÐ ÞESSI LÖND
85. gr.:	Tilboð sem ná yfir vörur sem eru upprunnar í þriðju löndum
86. gr.:	Tengsl við þriðju lönd að því er varðar verk-, vöru- og þjónustusamninga
IV. KAFLI:	Framkvæmd samnings
87. gr.:	Skilyrði sem tengjast framkvæmd samnings
88. gr.:	Undirverktakastarfsemi
89. gr.:	Breyting samninga á gildistíma þeirra
90. gr.:	Slit samninga
III. BÁLKUR:	SÉRSTAKT INNKAUPAFYRIRKOMULAG
I. KAFLI:	Félagsþjónusta og önnur sértæk þjónusta
91. gr.:	Gerð samninga um félagsþjónustu og aðra sértæka þjónustu
92. gr.:	Birting tilkynninga
93. gr.:	Meginreglur um val tilboða
94. gr.:	Samningar bundnir við ákveðna hópa um tiltekna þjónustu
II. KAFLI:	Reglur um hönnunarsamkeppnir
95. gr.:	Gildissvið

96. gr.: Tilkynningar
97. gr.: Reglur um tilhögun hönnunarsamkeppna, val þátttakenda og dómnefnd
98. gr.: Ákvarðanir dómnefndar
- IV. BÁLKUR: STJÓRNUNARHETTIR
99. gr.: Framfylgd
100. gr.: Stakar skýrslur um innkaupaferli vegna samninga
101. gr.: Skýrslugjöf innanlands og tölfræðilegar upplýsingar
102. gr.: Samvinna á sviði stjórnsýslu
- V. BÁLKUR: FRAMSELT VALD, FRAMKVÆMDARVALD OG LOKAÁKVÆÐI
103. gr.: Beiting framsals
104. gr.: Flýtimeðferð
105. gr.: Nefndarmeðferð
106. gr.: Lögleiðing og umbreytingarákvæði
107. gr.: Niðurfelling
108. gr.: Athugun
109. gr.: Gildistaka
110. gr.: Viðtakendur
- VIÐAUKAR
- I. VIÐAUKI: Skrá yfir starfsemi sem um getur í a-lið 2. liðar 2. gr.
- II. VIÐAUKI: Skrá yfir réttargerðir Sambandsins sem um getur í 3. mgr. 4. gr.
- III. VIÐAUKI: Skrá yfir réttargerðir Sambandsins sem um getur í 3. mgr. 34. gr.
- IV. VIÐAUKI: Frestir til að samþykka framkvæmdargerðir sem um getur í 35. gr.
- V. VIÐAUKI: Kröfur varðandi tæki og búnað fyrir rafræna móttöku tilboða, þáttökutilkynninga, umsókna um hæfismat svo og áætlana og verkefna í samkeppnum
- VI. VIÐAUKI - A-hluti: Upplýsingar sem eiga að koma fram í reglubundinni kynningartilkyningu (eins og um getur í 67. gr.)
- VI. VIÐAUKI - B-hluti: Upplýsingar sem eiga að koma fram í tilkynningum um birtingu reglubundinnar kynningartilkyningar í upplýsingaskrá kaupanda sem er ekki notuð til að kynna útboð (eins og um getur í 1. mgr. 67. gr.)
- VII. VIÐAUKI: Upplýsingar sem eiga að koma fram í útboðsgögnum í tengslum við rafræn uppboð (4. mgr. 53. gr.)
- VIII. VIÐAUKI: Skilgreining tiltekinna tækniforskrifta
- IX. VIÐAUKI: Birting
- X. VIÐAUKI: Upplýsingar sem eiga að koma fram í tilkynningu um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi (eins og um getur í b-lið 4. mgr. 44. gr. og í 68. gr.)
- XI. VIÐAUKI: Upplýsingar sem eiga að koma fram í útboðstilkynningum (eins og um getur í 69. gr.)
- XII. VIÐAUKI: Upplýsingar sem eiga að koma fram í tilkynningu um gerð samnings (eins og um getur í 70. gr.)
- XIII. VIÐAUKI: Innihald boðs um að leggja fram tilboð, taka þátt í viðræðum, ganga til samninga eða staðfesta áhuga sinn eins og kveðið er á um í 74. gr.
- XIV. VIÐAUKI: Skrá yfir alþjóðlegar samþykktir og samninga á sviði félagsmála og umhverfismála sem um getur í 2. mgr. 36. gr.

- XV. VIÐAUKI: Skrá yfir réttargerðir Sambandsins sem um getur í 3. mgr. 83. gr.
- XVI. VIÐAUKI: Upplýsingar sem eiga að koma fram í tilkynningum um breytingar á samningi á gildistíma hans (eins og um getur í 1. mgr. 89. gr.)
- XVII. VIÐAUKI: Þjónusta sem um getur í 91. gr.
- XVIII. VIÐAUKI: Upplýsingar sem eiga að koma fram í tilkynningum varðandi samninga um félagsþjónustu og aðra sértæka þjónustu (eins og um getur í 92. gr.).
- XIX. VIÐAUKI: Upplýsingar sem eiga að koma fram í tilkynningu um hönnunarsamkeppni (eins og um getur í 1. mgr. 96. gr.)
- XX. VIÐAUKI: Upplýsingar sem eiga að koma fram í tilkynningum um úrslit hönnunarsamkeppni (eins og um getur í 1. mgr. 96. gr.)
- XXI. VIÐAUKI Samsvörunartafla

I. BÁLKUR

GILDISSVIÐ, SKILGREININGAR OG ALMENNAR MEGINREGLUR

I. KAFLI

Efni og skilgreiningar

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Með þessari tilskipun er komið á reglum um málsmeðferð samningsstofnana við opinber innkaup að því er varðar samninga og hönnunarsamkeppni, sem metið er að séu að verðmæti sem ekki er lægra en sem nemur viðmiðunarfjárhæðunum sem mælt er fyrir um í 15. gr.
2. Innkaup, í skilningi þessarar tilskipunar, eru kaup einnar eða fleiri samningsstofnana, fyrir tilstilli vöru-, verk- eða þjónustusamnings, á verki, vöru eða þjónustu af rekstraraðilum sem þessar samningsstofnanir velja, að því tilskildu að verkið, varan eða þjónustan sé ætluð til einhverrar þeirrar starfsemi sem um getur í 8.–14. gr.
3. Beiting tilskipunar þessarar er með fyrirvara um ákvæði 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.
4. Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á frelsi aðildarríkjanna til að skilgreina, í samræmi við lög Sambandsins, það sem þau telja vera þjónustu í almannabágu sem hefur almenna, efnahagslega þýðingu, hvernig skipuleggja skuli þessa þjónustu og fjármagna hana, í samræmi við reglur um ríkisaðstoð og hvaða sérstöku skuldbindingar skulu gilda um hana. Á sama hátt hefur þessi tilskipun ekki áhrif á ákvörðun opinberra yfirvalda um það hvort, hvernig og að hvaða marki þau óska eftir að annast sjálf opinber störf í samræmi við 14. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og bókun 26.
5. Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á það hvernig aðildarríki skipuleggja almannatryggingakerfi sín.
6. Þjónusta í almannabágu sem er ekki af efnahagslegum toga skal falla utan gildissviðs þessarar tilskipunar.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „vörusamningar, verksamningar og þjónustusamningar“: skriflegir samningar, fjárhagslegs eðlis, sem ein eða fleiri

samningsstofnanir og einn eða fleiri rekstraraðilar gera sín á milli um að framkvæma verk, afhenda vörur og veita þjónustu,

- 2) „verksamningar“: samningar sem fjalla um eitt af eftirfarandi:
 - a) framkvæmd eða bæði hönnun og framkvæmd verka sem tengjast einhverri þeirri starfsemi sem um getur í I. viðauka,
 - b) framkvæmd, eða bæði hönnun og framkvæmd verks,
 - c) hvers konar framkvæmd verks sem svarar til krafna sem settar eru fram af samningsstofnun sem hefur afgerandi áhrif á gerð eða hönnun verksins,
- 3) „verk“: heildarafrakstur af byggingarframkvæmdum eða mannvirkjagerð sem getur, sem slíkt, þjónað fjárhagslegu eða tæknilegu hlutverki,
- 4) „vörusamningar“: samningar um kaup, langtíma- eða skammtímaleigu eða kaupleigu á vörum, með eða án kaupréttar. Vörusamningur getur falið í sér tilfallandi ísetningu og uppsetningu,
- 5) „þjónustusamningar“: samningar um veitingu þjónustu, annarrar en þeirrar sem um getur í 2. lið,
- 6) „rekstraraðili“: hver sá einstaklingur, lögaðili eða samningsstofnun, eða hópur slíkra einstaklinga og/eða stofnana, þ.m.t. tímabundin samtök fyrirtækja, sem bjóða framkvæmd verka og/eða verk, vöruafhendingu eða þjónustustarfsemi á markaðnum,
- 7) „bjóðandi“: rekstraraðili, sem hefur lagt fram tilboð,
- 8) „umsækjandi“: rekstraraðili sem hefur leitað eftir því eða verið boðið að taka þátt í lokuðu útboði eða samningskaupum, samkeppnisviðræðum eða nýsköpunarsamstarfi,
- 9) „útboðsgögn“: hvert það skjal sem samningsstofnun lætur í té eða vísar til, til þess að lýsa eða ákvarða þætti útboðsins eða ferlisins, þ.m.t. útboðstilkynning, reglubundin kynningartilkynning eða tilkynningar um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi, þar sem þær eru notaðar til að kynna útboð, tækniforskriftir, skýringargögn, fyrirhuguð skilyrði samnings, form fyrir framlagningu umsækjenda og bjóðenda á skjölum, upplýsingar um þær skyldur sem gilda almennt og viðbótarskjöl ef einhver eru,
- 10) „miðstýrð innkaupastarfsemi“: viðvarandi starfsemi á einhverju því formi sem hér segir:
 - a) kaup á vöru og/eða þjónustu fyrir samningsstofnanir eða
 - b) gerð samninga eða rammasamninga um verk, vöru eða þjónustu fyrir samningsstofnanir,
- 11) „stoðstarfsemi við innkaup“: starfsemi sem felst í að veita stuðning við innkaup, einkum í formi:
 - a) tæknilegra innviða sem gera samningsstofnunum kleift að gera opinbera samninga eða rammasamninga um verk, vöru eða þjónustu,
 - b) ráðgjafar um framkvæmd eða skipulag innkaupaferla,
 - c) undirbúnings og stjórnunar innkaupaferla fyrir hönd og á kostnað viðkomandi samningsstofnunar,
- 12) „miðlæg innkaupastofnun“: samningsstofnun í skilningi 1. mgr. 4. gr. þessarar tilskipunar eða samningsyfirvald í

skilningi 1. liðar 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/24/ESB sem býður miðstýrða innkaupastarfsemi og hugsanlega stoðstarfsemi við innkaup.

Innkaup miðlægar innkaupastofnunar í miðstýrðri innkaupastarfsemi skulu teljast innkaup ætluð fyrir starfsemi eins og lýst er í 8.–14. gr. Ákvæði 18. gr. skulu ekki gilda um innkaup miðlægrar innkaupastofnunar í miðstýrðri innkaupastarfsemi,

- 13) „veitandi innkaupaþjónustu“: opinber aðili eða einkaaðili sem býður stoðstarfsemi við innkaup á markaði,
- 14) „skriflegt“: hvers konar tjáning með orðum eða tölum sem hægt er að lesa, endurgera og miðla, þ.m.t. upplýsingar sem eru sendar eða geymdar með rafrænum aðferðum,
- 15) „rafrænar aðferðir“: rafrænn búnaður til vinnslu (þ.m.t. með stafrænni samþjöppun) og geymslu gagna sem eru send, flutt og móttækin með rafræði, þráðlaust, með ljóstæknilegum aðferðum eða með öðrum rafsegulaðferðum,
- 16) „vistferill“: öll samfelld og/eða samtengd stig á ferli vöru, verks eða þjónustu sem veitt er, frá öflun hráefnis eða myndun tilfanga til förgunar, rýmingar og loka þjónustu eða nota, þ.m.t. rannsóknir og þróun sem fara eiga fram, framleiðsla, viðskipti og skilmálar þeirra, flutningur, notkun og viðhald,
- 17) „hönnunarsamkeppni“: ferli sem gerir samningsstofnun kleift að fá til afnota áætlun eða hönnun, einkum á sviði borgar- og landsbyggðarskipulags, byggingarlistar og verkfræði eða gagnavinnslu, sem valin er af dómnefnd eftir að efnt hefur verið til samkeppni með eða án verðlauna,
- 18) „nýsköpun“: innleiðing nýrrar eða verulega bættrar vöru, þjónustu eða ferlis, þ.m.t. en ekki takmarkað við framleiðsluferli, byggingarferli, nýja markaðssetningaraðferð eða nýja skipulagsaðferð í viðskiptaháttum, skipulagi vinnustaða eða ytri samskiptum, m.a. í þeim tilgangi að hjálpa til við að takast á við samfélagslegar áskoranir eða stýðja við áætlunina Evrópa 2020 um snjallhagvöxt, sjálfbæran hagvöxt og hagvöxt fyrir alla,
- 19) „merki“: hvers konar skjal, vottorð eða staðfesting um að tiltekin verk, vörur, þjónusta, ferli eða málsmeðferðir uppfylli tilteknar kröfur,
- 20) „kröfur sem liggja að baki merki“: þær kröfur sem tiltekin verk, vörur, þjónusta, ferli eða málsmeðferðir þurfa að uppfylla til að fá viðkomandi merki.

3. gr.

Samningsyfirkönd

1. Í þessari tilskipun merkir „samningsyfirkönd“ ríkis-, svæðis- eða staðaryfirkönd, aðila sem heyra undir opinberan rétt eða samtök sem eru mynduð af einu eða fleiri slíkum yfirköndum eða einum eða fleiri slíkum aðilum sem heyra undir opinberan rétt.
2. „Svæðisyfirkönd“ tekur til allra yfirvalda stjórnsýslueininga sem eru á skrá, sem ekki er tæmandi, á 1. og 2. stigi flokkunar hagskýrslusvæða (NUTS), eins og um getur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1059/2003 ⁽³⁰⁾.

⁽³⁰⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1059/2003 frá 26. maí 2003 um að taka upp sameiginlega flokkun hagskýrslusvæða (NUTS) (Stjóð. ESB L 154, 21.6.2003, bls. 1).

3. „Staðaryfirvöld“ tekur til allra yfirvalda stjórnsýslueininga sem heyra undir 3. stig NUTS-flokkunarinnar og smærri stjórnsýslueininga, eins og um getur í reglugerð (EB) nr. 1059/2003.
4. „Aðilar sem heyra undir opinberan rétt“ merkir aðila sem hafa öll eftirfarandi einkenni til að bera:
 - a) þeim er komið á fót í þeim sérstaka tilgangi að fullnægja þörfum almennings en starfa hvorki á sviði iðnaðar né viðskipta,
 - b) þeir hafa réttarstöðu lögaðila og
 - c) þeir eru fjármagnaðir að mestu leyti af ríkis-, svæðis- eða staðaryfirvöldum, eða öðrum aðilum sem heyra undir opinberan rétt, eða starfsemi þeirra er undir eftirliti slíkra yfirvalda eða aðila, eða þeir hafa stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn þar sem meirihluti stjórnarmanna er skipaður af ríkis-, svæðis- eða staðaryfirvöldum eða öðrum aðilum sem heyra undir opinberan rétt.

4. gr.

Samningsstofnanir

1. Í þessari tilskipun eru samningsstofnanir aðilar sem:
 - a) eru samningsyfirvöld eða opinber fyrirtæki og hafa með höndum einhverja þá starfsemi sem um getur í 8.–14. gr.,
 - b) hafa með höndum m.a., ef þær eru hvorki samningsyfirvöld né opinber fyrirtæki, einhverja þá starfsemi sem um getur í 8.–14. gr., eða eitthvert sambland slíkrar starfsemi og starfa á grundvelli sérstakra réttinda eða einkaréttar sem þar til bær yfirvöld í aðildarríkinu veita.
2. „Opinbert fyrirtæki“ er hvers kyns fyrirtæki þar sem samningsyfirvöld geta haft ráðandi áhrif, beint eða óbeint, vegna eignarhalds, fjárhagslegrar þátttöku eða reglna sem gilda um fyrirtækið.

Ráðandi áhrif samningsyfirvalda skulu teljast vera fyrir hendi í sérhverju eftirfarandi tilvika, þar sem þau yfirvöld, beint eða óbeint:

- a) eiga meirihluta skráðs hlutafjár í hlutaðeigandi fyrirtæki,
- b) ráða yfir meirihluta atkvæða sem tengjast hlutafjäreign í fyrirtækinu,
- c) hafa rétt til að skipa meira en helming fulltrúa í stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn fyrirtækisins.

3. Í þessari grein merkir „sérstök réttindi eða einkaréttur“ réttindi sem þar til bært yfirvald aðildarríkis veitir með því að setja hvers konar laga- eða stjórnsýslufyrirmæli sem hafa þau áhrif að takmarka starfsemina, sem skilgreind er í 8.–14. gr., við einn eða fleiri aðila og sem hafa veruleg áhrif á möguleika annarra aðila á því að stunda slíka starfsemi.

Réttindi, sem hafa verið veitt með málsmeðferð sem tryggt hefur verið að fái nægilega kynningu og þar sem veiting réttindanna byggðist á hlutlægum viðmiðunum, skulu ekki teljast vera „sérstök réttindi eða einkaréttur“ í skilningi fyrstu undirgreinar.

Til slíkra málsmeðferða skal m.a. telja:

- a) innkaupaferli að undangenginni útboðsauglýsingu í samræmi við tilskipun 2014/24/ESB, tilskipun 2009/81/EB, tilskipun 2014/23/ESB eða þessa tilskipun,

b) málsmeðferðir við veitingu leyfa á grundvelli hlutlægra viðmiðana samkvæmt öðrum réttargerðum Sambandsins sem taldar eru upp í II. viðauka, sem tryggja nægilegt gagnsæi fyrirfram.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 103. gr. að því er varðar breytingar á skránni yfir réttargerðir Sambandsins, sem sett er fram í II. viðauka, þegar nauðsynlegt reynist að gera slíkar breytingar á grundvelli þess að nýjar gerðir eru samþykktar, gerðir eru felldar niður, eða þeim breytt.

5. gr.

Blönduð innkaup sem varða sömu starfsemi

1. Ákvæði 2. mgr. gilda um blandaða samninga sem varða mismunandi tegundir innkaupa sem allar falla undir þessa tilskipun.

Ákvæði 3.–5. mgr. gilda um blandaða samninga sem varða innkaup sem heyra undir þessa tilskipun og innkaup sem heyra undir aðrar lagareglur.

2. Samningar, sem varða í senn tvær eða fleiri tegundir innkaupa (á verkum, þjónusta eða vörum) skulu gerðir í samræmi við ákvæðin sem gilda um þá tegund innkaupa sem einkennir meginefni samningsins sem í hlut á.

Þegar um er að ræða blandaða samninga sem varða að hluta þjónustu í skilningi I. kafla III. bálks og að hluta aðra þjónustu, eða blandaða samninga, sem varða að hluta þjónustu og að hluta vörur, skal ákvarða hvert meginefni samningsins er út frá því hvor viðkomandi þjónustubátta hefur hærra áætlað verðmæti eða hvort áætlað verðmæti þjónustu- eða vörubáttarins er hærra.

3. Þar sem hægt er að aðskilja mismunandi hluta tiltekins samnings með hlutlægum hætti gildir 4. mgr. Þar sem ekki er hægt að aðskilja mismunandi hluta tiltekins samnings með hlutlægum hætti gildir 5. mgr.

Þar sem hluti tiltekins samnings fellur undir 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins eða tilskipun 2009/81/EB, gildir 25. gr. þessarar tilskipunar.

4. Ef um er að ræða samninga sem fjalla um innkaup sem falla undir þessa tilskipun auk innkaupa sem ekki falla undir hana, geta samningsstofnanir valið á milli þess að gera aðskilda samninga fyrir aðskilda hluta þeirra eða gera einn stakan samning. Þar sem samningsstofnanir kjósa að gera aðskilda samninga fyrir aðskilda hluta skal ákvörðunin um það hvaða lagareglur gilda um hvern og einn slíkra aðskilinna samninga tekin á grundvelli einkenna viðkomandi hluta.

Þar sem samningsstofnanir kjósa að gera stakan samning skal þessi tilskipun gilda, nema kveðið sé á um annað í 25. gr., um þann blandaða samning sem til verður, óháð verðmæti þeirra hluta hans sem myndu annars falla undir aðrar lagareglur og óháð því hvaða lagareglur þeir hlutar myndu annars falla undir.

Þegar um er að ræða blandaða samninga sem innihalda í senn þætti vöru-, verk- og þjónustusamninga og sérleyfa, skal blandaði samningurinn gerður í samræmi við þessa tilskipun að því tilskildu að áætlað verðmæti þess hluta samningsins sem telst vera samningur sem fellur undir þessa tilskipun, reiknað út í samræmi við 16. gr., sé jafnhátt eða hærra en viðkomandi viðmiðunarfjárhæð sem sett er fram í 15. gr.

5. Þar sem ekki er hægt að aðskilja mismunandi hluta tiltekins samnings með hlutlægum hætti, skal ákvarða hvaða lagareglur eiga við á grundvelli meginefnis samningsins.

6. gr.

Innkaup sem taka til margs konar starfsemi

1. Samningsstofnanir geta, þegar um er að ræða samninga sem ætlað er að taka til margs konar starfsemi, kosið að gera aðskilda samninga vegna hverrar starfsemi fyrir sig eða gert stakan samning. Þar sem samningsstofnanir kjósa að gera

aðskilda samninga skal ákvörðunin um það hvaða lagareglur gilda um hvern og einn slíkra aðskilinna samninga tekin á grundvelli einkenna þeirrar starfsemi sem í hlut á.

Þrátt fyrir 5. gr. gilda 2. og 3. mgr. þessarar greinar þegar samningsstofnanir kjósa að gera stakan samning. Hins vegar, þegar ein hlutaðeigandi starfsemi fellur undir 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins eða tilskipun 2009/81/EB, gildir 26. gr. þessarar tilskipunar.

Standi valið á milli þess að gera einn samning eða nokkra aðskilda samninga skal slíkt val þó ekki hafa þann tilgang að samningurinn eða samningarnir séu undanþegnir beitingu annað hvort þessarar tilskipunar eða, eftir atvikum, tilskipunar 2014/24/ESB eða tilskipunar 2014/23/ESB.

2. Samningur, sem ætlað er að taka til margs konar starfsemi, skal falla undir gildandi reglur um þá starfsemi sem er meginviðfangsefni samningsins.

3. Þegar um er að ræða samninga þar sem ógerlegt er að ákvarða á hlutlægan hátt hvaða starfsemi er meginviðfangsefni samningsins skal ákvarða hvaða reglur skulu gilda um hann í samræmi við a-, b- og c-lið:

- a) samningurinn skal gerður í samræmi við tilskipun 2014/24/ESB ef önnur þeirrar starfsemi sem samningnum er ætlað að ná yfir fellur undir þessa tilskipun og hin starfsemin undir tilskipun 2014/24/ESB,
- b) samningurinn skal gerður í samræmi við þessa tilskipun ef önnur þeirrar starfsemi sem samningnum er ætlað að ná yfir fellur undir þessa tilskipun og hin starfsemin undir tilskipun 2014/23/ESB,
- c) samningurinn skal gerður í samræmi við þessa tilskipun ef önnur þeirrar starfsemi sem samningnum er ætlað að ná yfir fellur undir þessa tilskipun og hin starfsemin fellur hvorki undir þessa tilskipun, tilskipun 2014/24/ESB né 2014/23/ESB.

II. KAFLI

Starfsemi

7. gr.

Almenn ákvæði

Að því er varðar 8., 9. og 10. gr. skal „afhending“ taka til framleiðslu, heildsölu og smásölu. Hins vegar fellur framleiðsla á gasi með vinnslu (e. extraction) undir gildissvið 14. gr.

8. gr.

Gas og hiti

1. Að því er gas og hita varðar gildir þessi tilskipun um eftirtalda starfsemi:

- a) að bjóða fram eða starfrækja föst veitukerfi sem eiga að þjóna almenningi í tengslum við framleiðslu, flutning eða dreifingu á gasi eða hita,
- b) að afhenda gas eða hita til slíkra veitukerfa.

2. Þegar samningsstofnun, sem ekki er samningsyfirvald, afhendir gas eða hita til fastra veitukerfa sem þjóna almenningi skal sú starfsemi ekki teljast eiga við í skilningi 1. mgr. ef öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) gas- eða hitaframleiðsla viðkomandi samningsstofnunar er óhjákvæmileg afleiðing af starfsemi sem ekki er getið um í 1. mgr. þessarar greinar eða í 9.–11. gr.,
- b) afhending til almenningsveitukerfisins miðar einungis að því að hafa hagnað af slíkri framleiðslu og nemur ekki meira en 20% af veltu samningsstofnunar miðað við meðaltal undanfarinna þriggja ára, að yfirstandandi ári meðtöldu.

9. gr.

Raforka

1. Að því er raforku varðar gildir þessi tilskipun um eftirtalda starfsemi:

- a) að bjóða fram eða starfrækja föst veitukerfi sem eiga að þjóna almenningi í tengslum við raforkuframleiðslu, raforkuflutning eða rafveitu,
- b) að afhenda raforku til slíkra veitukerfa.

2. Þegar samningsstofnun, sem ekki er samningsyfirvald, afhendir raforku til fastra veitukerfa sem þjóna almenningi skal sú starfsemi ekki teljast eiga við í skilningi 1. mgr. ef öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) framleiðsla viðkomandi samningsstofnunar á raforku á sér stað vegna þess að notkun hennar er nauðsynleg til að stunda starfsemi sem ekki er getið um í 1. mgr. þessarar greinar eða 8., 10. og 11. gr.,
- b) afhending til almenningsveitukerfisins er einungis háð eigin notkun samningsstofnunarinnar og hefur ekki farið yfir 30% af heildarframleiðslu hennar á orku miðað við meðaltal undanfarinna þriggja ára, að yfirstandandi ári meðtöldu.

10. gr.

Vatn

1. Að því er vatn varðar gildir þessi tilskipun um eftirtalda starfsemi:

- a) að bjóða fram eða starfrækja föst veitukerfi sem eiga að þjóna almenningi í tengslum við framleiðslu, flutning eða dreifingu á drykkjarvatni,
- b) að afhenda drykkjarvatn til slíkra veitukerfa.

2. Þessi tilskipun gildir einnig um samninga sem eru gerðir eða hönnunarsamkeppnir sem eru skipulagðar af samningsstofnunum sem hafa með höndum starfsemi sem um getur í 1. mgr. sem varða eitt af eftirfarandi:

- a) verkefni í tengslum við vatnsvirkjun, áveitu eða framræslu, að því tilskildu að magn vatnsins, sem afhenda á sem drykkjarvatn, sé meira en 20% af heildarvatnsmagninu sem er gert aðgengilegt með slíkum mannvirkjum eða áveitu- og framræslubúnaði,
- b) förgun eða hreinsun skólps.

3. Þegar samningsstofnun, sem ekki er samningsyfirvald, afhendir drykkjarvatn til fastra veitukerfa sem þjóna almenningi skal sú starfsemi ekki teljast eiga við í skilningi 1. mgr. ef öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) framleiðsla viðkomandi samningsstofnunar á drykkjarvatni á sér stað vegna þess að notkun þess er nauðsynleg til að stunda starfsemi sem ekki er getið um í 8.–11. gr.,
- b) afhending til almenningsveitukerfisins er einungis háð eigin notkun samningsstofnunarinnar og hefur ekki farið yfir 30% af heildarframleiðslu hennar á drykkjarvatni miðað við meðaltal undanfarinna þriggja ára, að yfirstandandi ári meðtöldu.

11. gr.

Flutningaþjónusta

Þessi tilskipun gildir um starfsemi í tengslum við framboð eða starfrækslu á kerfum sem þjóna almenningi á sviði flutninga með járnbrautum, sjálfvirkum kerfum, sporvögnum, rafknúnum strætisvögnum, hópbifreiðum eða togbrautum.

Í flutningaþjónustu telst vera um kerfi að ræða þegar þjónusta er veitt samkvæmt rekstrarskilyrðum sem lögbær yfirvöld aðildarríkis setja, s.s. varðandi þær leiðir sem þjónustan er veitt á, sætaframboð og ferðatíðni.

12. gr.

Hafnir og flugvellir

Þessi tilskipun gildir um starfsemi sem tengist nýtingu landsvæðis í því skyni að sjá aðilum, sem flytja farm í lofti, á sjó eða eftir skipgengum vatnaleiðum, fyrir flugvöllum og höfnum við sjó eða vatnaleiðir eða veita aðra stöðvaraðstöðu.

13. gr.

Póstþjónusta

1. Þessi tilskipun gildir um starfsemi sem tengist veitingu:

- a) pósthjónustu,
- b) annarrar þjónustu en pósthjónustu, að því tilskildu að slík þjónusta sé veitt af aðila, sem veitir einnig pósthjónustu í skilningi b-liðar 2. mgr. þessarar greinar, og að skilyrðin, sem sett eru í 1. mgr. 34. gr. séu ekki uppfyllt þegar um er að ræða þjónustu sem fellur undir b-lið 2. mgr. þessarar greinar.

2. Í þessari grein er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir, sbr. þó tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/67/EB ⁽³¹⁾:

- a) „póstsending“: sending með áletruðu pósthfangi, í því endanlega formi sem á að flytja hana, án tillits til þyngdar. Auk bréfa geta slíkar sendingar verið bækur, verðlistar, dagblöð, tímarit og böggjar sem innihalda varning með eða án söluverðmætis, óháð þyngd,
- b) „póstþjónusta“: þjónusta sem felst í söfnun, flokkun, flutningi og afhendingu póstsendinga. Í þessari þjónustu felst þjónusta sem fellur innan jafnt sem utan gildissviðs alþjónustu sem komið er á fót í samræmi við tilskipun 97/67/EB,
- c) „önnur þjónusta en pósthjónusta“: þjónusta sem er veitt á eftirfarandi sviðum:

⁽³¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/67/EB frá 15. desember 1997 um sameiginlegar reglur varðandi þróun innri markaðar Bandalagsins á sviði pósthjónustu og umbætur á þeirri þjónustu (Sjtið. EB L 15, 21.1.1998, bls. 14).

- i. rekstur pósthjónustu (hjónusta bæði fyrir og eftir sendingu, þ.m.t. póstafréiðsla),
- ii. hjónusta sem varðar póstsendingar sem falla ekki undir a-lið, t.d. markpóstur án póstfangs.

14. gr.

Olú- og gasvinnsla og leit eða vinnsla á kolum eða öðru eldsneyti í föstu formi

Þessi tilskipun gildir um starfsemi í tengslum við nýtingu landsvæða með það fyrir augum:

- a) að vinna olú eða gas,
- b) að leita að eða vinna kol eða annað eldsneyti í föstu formi.

III. KAFLI

Efnislegt gildissvið

1. þáttur.

Viðmiðunarfjárhæðir

15. gr.

Viðmiðunarfjárhæðir

Þessi tilskipun gildir um innkaup sem eru ekki undanþegin skv. 18.–23. gr. eða skv. 34. gr., þegar um er að ræða rekstur viðkomandi starfsemi, þar sem áætlað verðmæti án virðisaukaskatts er jafnt eða meira en eftirfarandi viðmiðunarfjárhæðir:

- a) 414 000 evrur þegar um er að ræða vörusamninga og hjónustusamninga og einnig þegar um er að ræða hönnunarsamkeppnir,
- b) 5 186 000 evrur þegar um er að ræða verksamninga,
- c) 1 000 000 evrur þegar um er að ræða hjónustusamninga um félagsþjónustu og aðra sértæka þjónustu sem talin er upp í XVII. viðauka.

16. gr.

Aðferðir til að reikna út áætlað verðmæti innkaupa

1. Útreikningur á áætluðu verðmæti innkaupa skal byggjast á heildarfjárhæð, sem samningsstofnun áttlar að beri að greiða, án virðisaukaskatts, að teknu tilliti til hvers konar valmöguleika og hugsanlegrar endurnýjunar samninganna, sem skýrt skal kveðið á um í útboðsgögnum.

Þegar samningsstofnun ákveður verðlaun eða greiðslur til umsækjenda eða bjóðenda skal hún taka tillit til þeirra við útreikning á áætluðu verðmæti innkaupanna.

2. Ef samningsstofnun samanstendur af aðskildum skipulagseiningum skal taka tillit til áætlaðs heildarverðmætis fyrir þær allar.

Ef aðskilin skipulagseining ber sjálf ábyrgð á innkaupum sínum eða tilteknum flokkum þeirra má þó, þrátt fyrir fyrstu undirgrein, áætla verðmætið á vettvangi viðkomandi einingar.

3. Ekki skal velja aðferð við útreikning áætlaðs verðmætis innkaupa í þeim tilgangi að þau falli utan gildissviðs þessarar tilskipunar. Innkaupum skal ekki skipt niður í hluta þannig að það komi í veg fyrir að þau falli undir gildissvið þessarar tilskipunar, nema slíkt sé réttlætanlegt á grundvelli hlutlægra ástæðna.

4. Áætlað verðmæti skal miðast við þann tíma þegar útboðsauglýsing er send eða, þegar útboðsauglýsing er ekki fyrirhuguð, á þeim tíma sem samningsstofnunin hefur innkaupaferlið, til dæmis með því að hafa samband við rekstraraðila í tengslum við innkaupin.

5. Varðandi rammasamninga og gagnvirk innkaupakerfi skal verðmætið, sem miðað er við, vera áætlað hámarksverðmæti allra samninga, án virðisaukaskatts, sem fyrirhugað er að gera á gildistíma rammasamningsins eða gagnvirka innkaupakerfisins.

6. Þegar um er að ræða nýsköpunarsamstarf skal verðmætið, sem miðað er við, vera áætlað hámarksverðmæti rannsóknna og þróunarstarfsemi, án virðisaukaskatts, sem fara á fram á öllum stigum fyrirhugaðs samstarfs, auk vara, þjónustu eða verka sem verða þróuð og keypt í lok fyrirhugaðs samstarfs.

7. Að því er varðar 15. gr. skulu samningsstofnanir taka með í áætluðu verðmæti verksamnings bæði kostnaðinn við verkið og áætlað heildarverðmæti þeirra vara eða þjónustu, sem samningsstofnanirnar fá verktakanum til ráðstöfunar að því tilskildu að það sé nauðsynlegt fyrir framkvæmd verksins.

8. Þegar fyrirhugað verk eða veiting þjónustu getur leitt til þess að samningar séu gerðir í aðskildum hlutum, skal taka tillit til áætlaðs heildarverðmætis allra slíkra samningshluta.

Ef samanlagt verðmæti samningshlutanna er jafnt viðmiðunarfjárhæðinni, sem mælt er fyrir um í 15. gr., eða meira skal þessi tilskipun gilda um hvern samningshluta.

9. Þegar hægt er að skipta tilboði um kaup á líkum vörum í aðgreinda samningshluta skal taka tillit til áætlaðs heildarverðmætis allra slíkra samningshluta við beitingu b- og c-liðar 15. gr.

Ef samanlagt verðmæti samningshlutanna er jafnt viðmiðunarfjárhæðinni, sem mælt er fyrir um í 15. gr., eða meira skal þessi tilskipun gilda um hvern samningshluta.

10. Þrátt fyrir 8. og 9. mgr. geta samningsstofnanir gert einstaka samningshluta án þess að beita málsmeðferðum þeim sem kveðið er á um í þessari tilskipun, ef áætlað verðmæti viðkomandi samningshluta, án virðisaukaskatts, er minna en 80 000 evrur fyrir vörur eða þjónustu eða 1 milljón evrur fyrir verk. Þó skal samanlagt verðmæti samningshluta, sem þannig eru gerðir án þess að þessari tilskipun sé beitt, ekki fara yfir 20% af samanlögðu verðmæti allra samningshlutanna, sem fyrirhuguðu verki, fyrirhuguðum kaupum á líkum vörum eða fyrirhugaðri veitingu þjónustu hefur verið skipt niður í.

11. Sé um að ræða vöru- eða þjónustusamninga sem eru gerðir með reglulegu millibili eða sem á að endurnýja innan tiltekins tíma skal leggja eftirfarandi til grundvallar þegar áætlað verðmæti samningsins er reiknað út:

a) annaðhvort samanlagt raunvirði sams konar samninga, sem hafa verið gerðir hver á fætur öðrum, á síðustu 12 mánuðum eða á síðasta fjárhagsári, leiðrétt, þar sem unnt er, með tilliti til magn- eða verðbreytinga sem gætu orðið á næstu 12 mánuðum eftir að fyrsti samningurinn er gerður,

b) eða áætlað heildarverðmæti samninga sem gerðir eru hver á fætur öðrum á næstu 12 mánuðum eftir fyrstu afhendingu eða á fjárhagsárinu þar sem það er lengra en 12 mánuðir.

12. Varðandi vörusamninga í tengslum við langtíma- eða skammtímaleigu eða kaupleigu á vörum skal leggja eftirfarandi verðmæti til grundvallar þegar áætlað verðmæti samningsins er reiknað út:

- a) áætlað heildarverðmæti tímabundinna samninga, sem gilda í 12 mánuði eða skemur, eða, ef samningur gildir lengur en í 12 mánuði, heildarverðmætið auk áætlaðs verðmætis eftirstöðva,
- b) verðmæti hvers mánaðar, margfaldað með 48, þegar um er að ræða ótímabundna samninga eða samninga sem ekki er hægt að tímasetja nákvæmlega.

13. Varðandi þjónustusamninga skal eftirfarandi lagt til grundvallar þegar áætlað verðmæti samningsins er reiknað út:

- a) váttryggingaþjónusta: iðgjöld sem skal greiða og aðrar greiðslur,
- b) bankastarfsemi og önnur fjármálaþjónusta: þóknun, umboðslaun sem skal greiða, vextir og aðrar greiðslur,
- c) hönnunarsamningar: þóknun, umboðslaun sem skal greiða og aðrar greiðslur.

14. Að því er varðar þjónustusamninga þar sem heildarfjárhæð er ótilgreind skal áætlað verðmæti samningsins reiknað út á grundvelli eftirfarandi:

- a) ef um er að ræða tímabundinn samning sem er gerður til 48 mánaða eða skemmri tíma: heildarverðmæti samningsins allan gildistímann,
- b) verðmæti hvers mánaðar, margfaldað með 48, þegar um er að ræða ótímabundna samninga eða samninga sem gilda lengur en í 48 mánuði.

17. gr.

Endurskoðun viðmiðunarfjárhæða

1. Á tveggja ára fresti, frá 30. júní 2013, skal framkvæmdastjórnin ganga úr skugga um að viðmiðunarfjárhæðirnar sem settar eru fram í a- og b-lið 15. gr. séu í samræmi við viðmiðunarfjárhæðirnar sem settar eru í samningi Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar um opinber innkaup (samningnum um opinber innkaup) og skal, ef nauðsyn krefur, endurskoða þær í samræmi við þessa grein.

Í samræmi við útreikningsaðferðina sem sett er fram í samningnum um opinber innkaup skal framkvæmdastjórnin reikna verðmæti viðmiðunarfjárhæðanna á grundvelli meðaldagengis evru með tilliti til sérstöku dráttarréttindanna, á 24 mánaða tímabili sem lýkur 31. ágúst á undan endurskoðuninni sem tekur gildi 1. janúar. Viðmiðunarfjárhæðirnar, sem eru endurskoðaðar þannig, skulu, ef þörf krefur, jafnaðar niður að næsta þúsundi evra til að tryggja að tekið sé tillit til gildandi viðmiðunarfjárhæða samkvæmt samningnum um opinber innkaup, sem eru tilgreindar sem sérstök dráttarréttindi.

2. Á tveggja ára fresti frá 1. janúar 2014 skal framkvæmdastjórnin ákvarða verðgildi viðmiðunarfjárhæðanna sem um getur í a- og b-lið 15. gr., sem eru endurskoðaðar skv. 1. mgr. þessarar greinar, í gjaldmiðli þeirra aðildarríkja sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil.

Samhliða skal framkvæmdastjórnin ákvarða verðgildi viðmiðunarfjárhæðarinnar sem um getur í c-lið 15. gr., í gjaldmiðli þeirra aðildarríkja sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil.

Í samræmi við útreikningsaðferðina sem sett er fram í samningnum um opinber innkaup skal ákvörðun slíks verðgildis vera byggð á meðaldagengi þeirra gjaldmiðla í samræmi við gildandi viðmiðunarfjárhæð í evrum, á 24 mánaða tímabili sem lýkur 31. ágúst á undan endurskoðuninni sem tekur gildi 1. janúar.

3. Framkvæmdastjórnin skal birta endurskoðuðu viðmiðunarfjárhæðirnar sem um getur í 1. mgr., samsvarandi verðgildi í gjaldmiðlum aðildarríkanna sem um getur í fyrstu undirgrein 2. mgr., og virðið sem ákvarðað er í samræmi við aðra undirgrein 2. mgr. í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins í upphafi nóvembermánaðar í kjölfar endurskoðunar þeirra.

4. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 103. gr. til þess að laga aðferðafræðina, sem sett er fram í annarri undirgrein 1. mgr. þessarar greinar, að hvers konar breytingum á aðferðafræðinni sem kveðið er á um í samningnum um opinber innkaup um endurskoðun viðmiðunarfjárhæðanna, sem um getur í a- og b-lið 15. gr., og til að ákvarða samsvarandi verðgildi í gjaldmiðlum aðildarríkja sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, eins og um getur í 2. mgr. þessarar greinar.

Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 103. gr. til að endurskoða viðmiðunarfjárhæðirnar sem um getur í a- og b-lið 15. gr. þegar nauðsyn krefur.

5. Ef nauðsynlegt reynist að endurskoða viðmiðunarfjárhæðirnar sem um getur í a- og b-lið 15. gr. og tímatakmarkanir koma í veg fyrir að hægt sé að nota málsmeðferðina í 103. gr. og bryna nauðsyn ber því til, skal málsmeðferðin sem kveðið er á um í 104. gr. gilda um framseldar gerðir sem samþykktar eru samkvæmt annarri undirgrein 4. mgr. þessarar greinar.

2. þáttur.

Samningar og hönnunarsamkeppnir sem falla ekki undir tilskipunina; sérákvæði um innkaup sem hafa hliðar er snúa að vörnum og öryggi

1. undirþáttur

Undantekningar sem eiga við um allar samningsstofnanir og sérstakar undantekningar fyrir vatns- og orkugeirann

18. gr.

Samningar sem eru gerðir til að endurselja eða leigja þriðju aðilum

1. Þessi tilskipun gildir ekki um samninga sem gerðir eru vegna endursölu eða leigu til þriðju aðila, að því tilskildu að samningsstofnunin njóti hvorki sérstakra réttinda né einkaréttar til að selja eða leigja það sem er viðfang samningsins og að öðrum aðilum sé frjálst að selja eða leigja viðfang samningsins með sömu skilmálum og samningsstofnunin.

2. Samningsstofnanir skulu tilkynna framkvæmdastjórninni, ef óskað er eftir því, um alla flokka vöru eða starfsemi sem þær telja að sé undanskilin skv. 1. mgr. Framkvæmdastjórnin getur, til upplýsingar, birt reglulega í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins skrá yfir flokka vöru og starfsemi sem hún telur að þessi undantekning taki til. Í því samhengi skal framkvæmdastjórnin virða öll viðkvæm sjónarmið, viðskiptalegs eðlis, sem samningsstofnanir benda á þegar þær afhenda upplýsingarnar.

19. gr.

Samningar sem gerðir eru, og hönnunarsamkeppnir sem skipulagðar eru, í öðrum tilgangi en að inna af hendi starfsemi sem fellur undir þessa tilskipun eða til að inna af hendi slíka starfsemi í þriðja landi

1. Þessi tilskipun gildir ekki um samninga sem samningsstofnanir gera í öðrum tilgangi en þeim að inna af hendi starfsemi sem lýst er í 8.–14. gr. eða í þeim tilgangi að inna af hendi slíka starfsemi í þriðja landi við skilyrði sem fela ekki í sér efnislega notkun kerfis eða landsvæðis innan Sambandsins, né gilda þeir um hönnunarsamkeppnir sem skipulagðar eru í slíkum tilgangi.

2. Samningsstofnanir skulu tilkynna framkvæmdastjórninni, ef óskað eftir því, um hvers konar starfsemi sem þær telja að sé undanskilin skv. 1. mgr. Framkvæmdastjórnin getur, til upplýsingar, birt reglulega í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins skrá yfir þá flokka starfsemi sem hún telur að þessi undantekning taki til. Í því samhengi skal

framkvæmdastjórnin virða öll viðkvæm sjónarmið, viðskiptalegs eðlis, sem samningsstofnanir benda á þegar þær afhenda upplýsingarnar.

20. gr.

Samningar sem gerðir eru og hönnunarsamkeppnir sem skipulagðar eru í samræmi við alþjóðlegar reglur

1. Þessi tilskipun gildir ekki um samninga sem samningsstofnun er skylt að gera eða hönnunarsamkeppnir sem henni er skylt að skipuleggja í samræmi við önnur innkaupaferli en mælt er fyrir um í þessari tilskipun, sem komið er á með einhverjum eftirfarandi hætti:

- a) með lagagerningi sem þjóðaréttarskuldbindingar leiðir af, s.s. alþjóðasamningi sem gerður er í samræmi við sáttmálana, milli aðildarríkis og eins eða fleiri þriðju landa eða hluta þeirra og sem tekur til verka, vara eða þjónustu fyrir verkefni sem undirritunaraðilar ætla að framkvæma eða nýta sameiginlega,
- b) af alþjóðastofnun.

Aðildarríki skulu senda alla lagagerninga sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar til framkvæmdastjórnarinnar, sem getur leitað til ráðgjafarnefndar um opinbera samninga sem um getur í 105. gr.

2. Þessi tilskipun gildir ekki um samninga sem samningsstofnun gerir eða og hönnunarsamkeppnir sem hún skipuleggur í samræmi við reglur um innkaup sem kveðið er á um af alþjóðastofnun eða alþjóðlegri fjármálastofnun, ef slík stofnun fjármagnar að öllu leyti viðkomandi samninga eða hönnunarsamkeppnir; þegar um er að ræða samninga eða hönnunarsamkeppnir sem eru fjármagnaðar að mestu leyti af alþjóðastofnun eða alþjóðlegri fjármálastofnun skulu aðilar semja um gildandi innkaupaferli.

3. Ákvæði 27. gr. gilda um samninga sem gerðir eru og hönnunarsamkeppnir sem skipulagðar eru í samræmi við alþjóðlegar reglur og hafa hliðar er snúa að vörnum og öryggi. Ákvæði 1. og 2. mgr. þessarar greinar skulu ekki eiga við um slíka samninga og hönnunarsamkeppnir.

21. gr.

Sérstakar undantekningar vegna þjónustusamninga

Tilskipun þessi gildir ekki um þjónustusamninga sem varða:

- a) kaup eða leigu, á hvaða fjárhagsgrundvelli sem er, á landi, byggingum sem til eru fyrir eða öðrum fasteignum eða sem varða réttindi yfir þeim,
- b) gerðardóms- og sáttagerðarþjónustu,
- c) eftirfarandi lögfræðiþjónustu:
 - i. málflutning lögfræðings fyrir hönd skjólstæðings í skilningi 1. gr. tilskipunar ráðsins 77/249/EBE ⁽³²⁾:

— fyrir gerðardómi eða við sátttaumleitan í aðildarríki, þriðja landi eða fyrir öðrum alþjóðlegum gerðardómi eða

⁽³²⁾ Tilskipun ráðsins 77/249/EBE frá 22. mars 1977 um að auðvelda lögmonnum að neyta réttar til að veita þjónustu (Stjóð. EB L 78, 26.3.1977, bls. 17).

sáttaaðila eða

— við dómsmeðferð fyrir dómi eða opinberum yfirvöldum aðildarríkis eða þriðja lands eða fyrir alþjóðlegum dómstólum eða stofnunum,

ii. lögfræðiráðgjöf sem veitt er við undirbúning málsmeðferðar sem um getur í i-lið þessa liðar eða þar sem áþreifanleg vísibending er um, og miklar líkur eru á, að það málefni sem lögfræðiráðgjöfin varðar, verði til umfjöllunar í slíkri málsmeðferð, að því tilskildu að ráðgjöfin sé veitt af lögfræðingi í skilningi 1. gr. tilskipunar 77/249/EBE,

iii. vottun skjala og sannvottunarþjónustu sem lögbókendur verða að veita,

iv. lögfræðiþjónustu sem fjárvörsluaðilar eða skipaðir forráðamenn veita eða aðra lögfræðiþjónustu þar sem veitendur eru skipaðir af dómstól í viðkomandi aðildarríki eða er falið að lögum að inna af hendi tiltekin verkefni undir eftirliti slíkra dómstóla,

v. aðra lögfræðiþjónustu sem tengist, þótt aðeins sé endrum og eins, beitingu opinbers valds í viðkomandi aðildarríki,

d) fjármálaþjónustu sem tengist útgáfu, sölu, kaupum eða aðilaskiptum að verðbréfum eða öðrum fjármálagerningum í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB⁽³³⁾ og aðgerðir sem fram fara með Evrópska stöðugleikasjóðnum og Evrópska stöðugleikakerfinu,

e) lán, hvort sem þau eru eða eru ekki í tengslum við útgáfu, sölu, kaup eða aðilaskipti að verðbréfum eða öðrum fjármálagerningum,

f) ráðningarsamninga,

g) almenna farþegaflutninga með lestum eða jarðlestum,

h) borgaralegar varnir, almannavarnir, og forvarnir gegn hættum, sem stofnanir eða samtök, sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni, veita og sem falla undir CPV-kóða 75250000-3, 75251000-0, 75251100-1, 75251110-4, 75251120-7, 75252000-7, 75222000-8, 98113100-9 og 85143000-3, að undanskildum flutningi sjúklinga með sjúkraflutningaþjónustu,

i) samninga um útsendingartíma eða gerð dagskrárliða, sem gerðir eru við veitendur hljóð- og myndmiðlunarþjónustu eða útvarpsþjónustu. Að því er varðar þennan lið skal „veitendur fjölmiðlaþjónustu“ hafa sömu merkingu og í d-lið 1. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2010/13/ESB⁽³⁴⁾. „Dagskrárliður“ skal hafa sömu merkingu og í b-lið 1. mgr. 1. gr. þeirrar tilskipunar, en skal líka taka til dagskrárliða í útvarpi og útvarpsdagskrárefnis. Enn fremur, að því er varðar þetta ákvæði, skal „dagskrárefni“ hafa sömu merkingu og „dagskrárliður“.

⁽³³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipunum ráðsins 85/611/EBE og 93/6/EBE og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 93/22/EBE. (Sjtið. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1).

⁽³⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/13/ESB frá 10. mars 2010 um samræmingu tiltekinnna ákvæða í lögum og stjórnislyfyrirmælum í aðildarríkjunum um hljóð- og myndmiðlunarþjónustu (tilskipun um hljóð- og myndmiðlunarþjónustu) (Sjtið. ESB L 95, 15.4.2010, bls. 1).

22. gr.

Þjónustusamningar sem gerðir eru á grundvelli einkaréttar

Þessi tilskipun gildir ekki um þjónustusamninga sem gerðir eru við aðila sem sjálfur er samningsyfirvald eða við samtök samningsyfirvalda á grundvelli einkaréttar sem þessir aðilar hafa samkvæmt lögum eða stjórnslufyrirmælum sem hafa verið birt og samrýmast sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins.

23. gr.

Samningar sem tilteknar samningsstofnanir gera um kaup á vatni og um afhendingu á orku eða eldsneyti til að framleiða orku

Tilskipun þessi gildir ekki um:

- a) samninga um kaup á vatni ef þeir eru gerðir af samningsstofnunum sem stunda aðra eða báðar tegundir þeirrar starfsemi í tengslum við drykkjarvatn sem um getur í 1. mgr. 10. gr.
- b) samninga sem samningsstofnanir, sem sjálfar eru virkar í orkugeiranum með því að hafa með höndum starfsemi sem um getur í 8. gr. (1. mgr.), 9. gr. (1. mgr.) eða 14. gr., gera um afhendingu á:
 - i. orku,
 - ii. eldsneyti til orkuframleiðslu.

2. undirþáttur

Innkaup sem hafa hliðar er snúa að vörnum og öryggi

24. gr.

Varnir og öryggi

1. Að því er varðar samninga sem eru gerðir, og hönnunarsamkeppnir sem eru skipulagðar, á sviði varna og öryggis, gildir þessi tilskipun ekki um:

- a) samninga sem falla undir gildissvið tilskipunar 2009/81/EB,
- b) samninga sem tilskipun 2009/81/EB gildir ekki um skv. 8., 12. og 13. gr. hennar.

2. Þessi tilskipun gildir ekki um samninga og hönnunarsamkeppnir, sem annars eru ekki undanþegin skv. 1. mgr., að því marki sem ekki er hægt að tryggja öryggishagsmuni aðildarríkis með aðgerðum sem ekki ganga eins langt, t.d. með því að setja kröfur sem miða að því að varðveita leynd upplýsinga sem samningsstofnunin lætur í té í útboðsferli fyrir samningsgerð eins og kveðið er á um í þessari tilskipun. Ennfremur og í samræmi við a-lið 1. mgr. 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gildir þessi tilskipun ekki um samninga og hönnunarsamkeppnir, sem annars eru ekki undanþegin skv. 1. mgr. þessarar greinar, ef beiting þessarar tilskipunar myndi skylda aðildarríki til að veita upplýsingar sem það telur andstætt mikilvægum öryggishagsmunum sínum.

3. Ef lýst er yfir að innkaupin eða framkvæmd samnings eða hönnunarsamkeppni séu leyfileg eða ef þeim verða að fylgja sérhæfðar öryggisráðstafanir í samræmi við gildandi lög eða stjórnslufyrirmæli í aðildarríki, gildir þessi tilskipun ekki ef aðildarríkin hafa ákveðið að ekki sé hægt að tryggja hina mikilvægu hagsmuni, eins og þá sem um getur í fyrstu undirgrein 2. mgr., með aðgerðum sem ekki ganga eins langt.

25. gr.

Blönduð innkaup sem varða sömu starfsemi og hafa hliðar er snúa að vörnum eða öryggi

1. Ef um er að ræða blandaða samninga sem varða sömu starfsemi og sem fjalla í senn um innkaup sem falla undir þessa tilskipun og innkaup eða aðra þætti sem falla undir 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins eða tilskipun 2009/81/EB gildir þessi grein.

2. Þar sem hægt er að aðskilja mismunandi hluta tiltekings samnings með hlutlægum hætti geta samningsstofnanir kosið að gera aðskilda samninga fyrir aðskilda hluta eða gera stakan samning.

Þar sem samningsstofnanir kjósa að gera aðskilda samninga fyrir aðskilda hluta skal ákvörðunin um það hvaða lagareglur gilda um hvern og einn þessara aðskildu samninga tekin á grundvelli einkenna viðkomandi hluta.

Þar sem samningsstofnanir kjósa að gera stakan samning, skal beita eftirfarandi viðmiðunum til að ákvarða hvaða lagareglur eiga við:

- a) Þar sem hluti tiltekings samnings fellur undir 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins má gera samninginn án þess að beita þessari tilskipun, að því tilskildu að gerð staks samnings sé réttlæt看leg á grundvelli hlutlægra ástæðna,
- b) Þar sem hluti tiltekings samnings fellur undir tilskipun 2009/81/EB má gera samninginn í samræmi við þá tilskipun, að því tilskildu að gerð staks samnings sé réttlæt看leg á grundvelli hlutlægra ástæðna. Þessi liður skal vera með fyrirvara um viðmiðunarfráhæðir og undantekningar sem sú tilskipun kveður á um.

Ákvörðun um að gera stakan samning skal þó ekki tekin í þeim tilgangi að undanþiggja samning beitingu annað hvort þessarar tilskipunar eða tilskipunar 2009/81/EB.

3. Ákvæði a-liðar þriðju undirgreinar 2. mgr. skulu gilda um blandaða samninga sem bæði a- og b-liður þeirrar undirgreinar gætu annars gilt um.

4. Þar sem ekki er hægt að aðskilja mismunandi hluta tiltekings samnings með hlutlægum hætti má gera samninginn án þess að beita þessari tilskipun hafi hann að geyma þætti sem 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gildir um; að öðrum kosti má gera hann í samræmi við tilskipun 2009/81/EB.

26. gr.

Innkaup sem taka til margs konar starfsemi og hafa hliðar er snúa að vörnum og öryggi

1. Þegar um er að ræða samninga sem ætlað er að taka til margs konar starfsemi geta samningsstofnanir kosið að gera aðskilda samninga vegna hversrar starfsemi fyrir sig eða gert stakan samning. Þegar samningsstofnanir kjósa að gera aðskilda samninga fyrir aðskilda hluta skal ákvörðunin um það hvaða lagareglur gilda um hvern og einn slíkra aðskilinna samninga tekin á grundvelli einkenna viðkomandi starfsemi.

Þegar samningsstofnanir kjósa að gera stakan samning gildir 2. mgr. þessarar greinar. Standi valið á milli þess að gera einn samning og nokkra aðskilda samninga skal slíkt val ekki hafa þann tilgang að samningurinn eða samningarnir falli utan gildissviðs þessarar tilskipunar eða tilskipunar 2009/81/EB.

2. Þegar um er að ræða samninga sem ætlað er að taka til starfsemi sem fellur undir þessa tilskipun og aðra sem:

a) fellur undir tilskipun 2009/81/EB eða

b) fellur undir 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, má gera samninginn í samræmi við tilskipun 2009/81/EB í þeim tilvikum sem nefnd eru í a-lið og gera samninginn án þess að beita þessari tilskipun í tilvikum sem um getur í b-lið. Þessi undirgrein skal vera með fyrirvara um viðmiðunarfjárhæðir og undantekningar sem kveðið er á um í tilskipun 2009/81/EB.

Gera má samninga sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar, sem taka einnig til innkaupa eða annarra þátta sem falla undir 346. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, án þess að beita þessari tilskipun.

Hins vegar skal það vera skilyrði fyrir beitingu fyrstu og annarrar undirgreinar að gerð staks samnings sé réttlætlanleg á grundvelli hlutlægra ástæðna og að ákvörðunin um að gera stakan samning sé ekki tekin í þeim tilgangi að undanþiggja samninga beitingu þessarar tilskipunar.

27. gr.

Samningar sem gerðir eru og hönnunarsamkeppnir sem skipulagðar eru í samræmi við alþjóðlegar reglur og hafa hliðar er snúa að vörnum og öryggi

1. Þessi tilskipun gildir ekki um samninga eða hönnunarsamkeppnir með hliðar er snúa að vörnum og öryggi sem samningsstofnun er skylt að gera eða skipuleggja í samræmi við önnur innkaupaferli en mælt er fyrir um í þessari tilskipun, sem komið er á með einhverjum eftirfarandi hætti:

a) með alþjóðasamningi eða samkomulagi sem gert er í samræmi við sáttmálana, milli aðildarríkis og eins eða fleiri þriðju landa eða hluta þeirra og sem tekur til verka, vara eða þjónustu fyrir verkefni sem undirritunaraðilar ætla að framkvæma eða nýta sameiginlega,

b) með alþjóðasamningi eða samkomulagi sem tengist veru herliðs og varðar starfsemi aðildarríkis eða þriðja lands,

c) af alþjóðastofnun.

Sérhvern samning eða samkomulag sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar skal senda til framkvæmdastjórnarinnar, sem getur leitað til ráðgjafarnefndar um opinber innkaup sem um getur í 105. gr.

2. Þessi tilskipun gildir ekki um samninga eða hönnunarsamkeppnir sem hafa hliðar er snúa að vörnum og öryggi og samningsstofnunin gerir í samræmi við reglur um innkaup sem alþjóðastofnun eða alþjóðleg fjármálastofnun kveður á um, þar sem viðkomandi samningar eða hönnunarsamkeppnir eru að öllu leyti fjármögnuð af þeirri stofnun. Þegar um er að ræða samninga eða hönnunarsamkeppnir sem eru fjármagnaðar að mestu leyti af alþjóðastofnun eða alþjóðlegri fjármálastofnun skulu aðilar semja um gildandi innkaupaferli.

3. undirþáttur

Sérstök tengsl (samvinna, eignatengd fyrirtæki og fyrirtæki um sameiginlegt verkefni)

28. gr.

Samningar milli samningsyfirvalda

1. Samningur, sem samningsyfirvald gerir við lögaðila sem heyrir undir einkarétt eða opinberan rétt, skal vera utan gildissviðs þessarar tilskipunar, þegar öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) samningsyfirvaldið fer með yferráð yfir viðkomandi lögaðila sem eru svipuð þeim sem það hefur yfir eigin deildum,
- b) yfir 80% af starfsemi lögaðilans sem er undir yferráðunum er innt af hendi við framkvæmd verkefna sem honum eru falin af samningsyfirvaldinu sem hefur yferráðin eða öðrum lögaðilum sem eru undir yferráðum þess samningsyfirvalds,
- c) ekki er um beina einkafjármagnshlutdeild að ræða í lögaðilanum sem er undir yferráðum að undanskilinni einkafjármagnshlutdeild sem felur ekki í sér yferráð og stöðvunarmöguleika sem krafist er í landslöggjöf, í samræmi við sáttmálana, og felur ekki í sér afgerandi áhrif á lögaðilann undir yferráðum.

Samningsyfirvald skal teljast fara með yferráð yfir lögaðila, sem svipar til þess sem það hefur yfir eigin deildum í skilningi a-liðar fyrstu undirgreinar þessarar málsgreinar, þegar það hefur afgerandi áhrif bæði á skipulagsmarkmið og mikilvægar ákvarðanir lögaðilans sem er undir yferráðum.

Annar lögaðili, sem er sjálfur undir yferráðum samningsyfirvaldsins með sama hætti, getur líka beitt þeim yferráðum.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda einnig þegar lögaðili undir yferráðum sem er samningsyfirvald gerir samning við samningsyfirvaldið sem hefur yferráð yfir honum eða annan lögaðila undir yferráðum sama samningsyfirvalds, að því tilskildu að ekki sé um beina einkafjármagnshlutdeild að ræða í lögaðilanum sem opinber samningur er gerður við að undanskilinni einkafjármagnshlutdeild sem felur ekki í sér yferráð og stöðvunarmöguleika sem krafist er í landslöggjöf, í samræmi við sáttmálana, og felur ekki í sér afgerandi áhrif á lögaðilann undir yferráðum.

3. Samningsyfirvald, sem fer ekki með yferráð í skilningi 1. mgr. þessarar greinar yfir lögaðila sem heyrir undir einkarétt eða opinbera rétt, getur engu að síður gert samning við þann lögaðila án þess að beita þessari tilskipun þegar öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) samningsyfirvaldið fer sameiginlega með öðrum samningsyfirvöldum með yferráð yfir þeim lögaðila sem eru svipuð þeim sem þau hafa yfir eigin deildum,
- b) yfir 80% af starfsemi lögaðilans er innt af hendi við framkvæmd verkefna sem honum eru falin af samningsyfirvöldunum sem hafa yferráðin eða öðrum lögaðilum sem eru undir yferráðum þeirra samningsyfirvalda og
- c) ekki er um beina einkafjármagnshlutdeild að ræða í lögaðilanum sem er undir yferráðum að undanskilinni einkafjármagnshlutdeild sem felur ekki í sér yferráð og stöðvunarmöguleika sem krafist er í landslöggjöf, í samræmi við sáttmálana, og felur ekki í sér afgerandi áhrif á lögaðilann undir yferráðum.

Að því er varðar a-lið fyrstu undirgreinar skulu samningsyfirvöld teljast fara sameiginlega með yferráð yfir lögaðila þegar öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- i. aðilarnir sem fara með ákvarðanatöku lögaðilans sem er undir yferráðum samanstanda af fulltrúum allra samningsyfirvalda sem eiga hlutdeild. Einstaka fulltrúar geta komið fram fyrir hönd nokkurra eða allra samningsyfirvalda sem eiga hlutdeild,
- ii. þau samningsyfirvöld geta sameiginlega haft afgerandi áhrif á skipulagsmarkmið og mikilvægar ákvarðanir lögaðilans sem er undir yferráðum og

iii. lögaðilinn undir yfirráðum hefur ekki hagsmuna að gæta sem eru á öndverðum meiði við hagsmuni samningsyfirvaldanna sem hafa yfirráðin.

4. Samningur sem gerður er eingöngu milli tveggja eða fleiri samningsyfirvalda fellur utan gildissviðs þessarar tilskipunar þegar öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) samningurinn kemur á eða hrindir í framkvæmd samvinnu milli samningsyfirvaldanna sem eiga hlutdeild með það að markmiði að tryggja að opinbera þjónustan sem þau þurfa að sinna sé veitt með það í huga að ná sameiginlegum markmiðum,
- b) að eingöngu sjónarmið sem varða almannahagsmuni eigi við um framkvæmd þeirrar samvinnu og
- c) samningsyfirvöldin sem eiga hlutdeild inna af hendi innan við 20% af starfseminni, sem samvinnan varðar, á opnum markaði.

5. Við ákvörðun hlutfalls starfseminnar sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr., b-lið fyrstu undirgreinar 3. mgr. og c-lið 4. mgr., skal taka tillit til meðalheildarveltu eða annars viðeigandi verkgrundaðs mælikvarða, s.s. kostnaðar sem viðkomandi lögaðili hefur stofnað til að því er varðar þjónustu, vörur, eða verk undanfarin þrjú ár fyrir gerð samningsins.

Þegar veltan eða annarskonar viðeigandi verkgrundaður mælikvarði, s.s. kostnaður, liggur annað hvort ekki fyrir vegna undanfarinna þriggja ára eða á ekki lengur við vegna þess á hvaða tímapunkti viðkomandi lögaðili varð til eða hóf starfsemi eða vegna endurskipulagningar starfseminnar, skal nægja að sýna að mælikvarði fyrir starfsemina sé trúverðugur, einkum í ljósi viðskipaáætlana.

29. gr.

Samningar sem gerðir eru við eignatengt fyrirtæki

1. Að því er varðar þessa grein merkir „eignatengt fyrirtæki“ sérhvert fyrirtæki sem hefur ársreikninga sem hafa verið felldir inn í samstæðureikningsskil samningsstofnunar í samræmi við kröfur tilskipunar 2013/34/ESB.
2. Ef í hlut eiga aðilar, sem ekki falla undir tilskipun 2013/34/ESB merkir „eignatengt fyrirtæki“ sérhvert fyrirtæki sem:
 - a) getur verið, beint eða óbeint, undir ráðandi áhrifum samningsstofnunar,
 - b) getur beitt ráðandi áhrifum gagnvart samningsstofnuninni eða
 - c) er ásamt samningsstofnuninni undir ráðandi áhrifum annars fyrirtækis vegna eignarhalds, fjárhagslegrar þátttöku eða reglna sem gilda um það.

Að því er varðar þessa málsgrein skal „ráðandi áhrif“ hafa sömu merkingu og í annarri undirgrein 2. mgr. 4. gr.

3. Þrátt fyrir 28. gr. og að því tilskildu að skilyrðum 4. mgr. þessarar greinar sé fullnægt gildir þessi tilskipun ekki um samninga sem:

- a) samningsstofnun gerir við eignartengt fyrirtæki eða
- b) fyrirtæki um sameiginlegt verkefni, sem nokkrar samningsstofnanir stofna eingöngu í því augnamiði að stunda starfsemi eins og lýst er í 8.–14. gr., gerir við fyrirtæki sem er í eignatengslum við eina af þessum samningsstofnunum.

4. Ákvæði 3. mgr. gilda um:

- a) þjónustusamninga, að því tilskildu að a.m.k. 80% af meðalheildarveltu eignatengda fyrirtækisins á undangengnum þremur árum, að teknu tilliti til allrar þjónustu sem það fyrirtæki veitir, megi rekja til veitingar þjónustu til samningsstofnunarinnar eða annarra fyrirtækja sem eru í eignatengslum við það,
- b) vörusamninga, að því tilskildu að a.m.k. 80% af meðalheildarveltu eignatengda fyrirtækisins, að teknu tilliti til allrar vara sem það fyrirtæki afhendir, á undangengnum þremur árum, megi rekja til afhendingar vara til samningsstofnunarinnar eða annarra fyrirtækja sem eru í eignatengslum við það,
- c) verksamninga, að því tilskildu að a.m.k. 80% af meðalheildarveltu eignatengda fyrirtækisins, að teknu tilliti til allrar verka sem það fyrirtæki framkvæmir, á undangengnum þremur árum, megi rekja til verka sem framkvæmd eru fyrir samningsstofnunina eða önnur fyrirtæki sem eru í eignatengslum við það.

5. Þegar velta eignatengds fyrirtækis undanfarin þrjú ár liggur ekki fyrir vegna þess á hvaða tímapunkti það var stofnað eða hóf starfsemi skal nægja að það fyrirtæki geti sýnt fram á að tölur um veltu, sem um getur í a-, b- eða c-lið 4. mgr., séu trúverðugar, einkum í ljósi viðskiptaáætlana.

6. Ef tvö eða fleiri fyrirtæki, sem eru í eignatengslum við samningsstofnunina og mynda með henni samstæðu, láta í té sömu eða svipaða þjónustu, vörur eða verk, skal hlutfallið reiknað með tilliti til heildarveltunnar af þeirri þjónustu, vörum eða verkum sem þessi eignatengdu fyrirtæki láta í té.

30. gr.

Samningar sem gerðir eru við fyrirtæki um sameiginlegt verkefni eða samningsstofnun sem á hlut að fyrirtæki um sameiginlegt verkefni

Þrátt fyrir 28. gr. og að því tilskildu að fyrirtækið um sameiginlegt verkefni hafi verið stofnað með það fyrir augum að inna af hendi viðkomandi starfsemi á a.m.k. þriggja ára tímabili og að kveðið sé á um það í stofngerningi fyrirtækisins um sameiginlegt verkefni að samningsstofnanirnar, sem mynda það, verði aðilar að því í a.m.k. jafnlangan tíma, gildir þessi tilskipun ekki um samninga sem eftirfarandi aðilar gera:

- a) fyrirtæki um sameiginlegt verkefni, sem nokkrar samningsstofnanir stofna eingöngu í því augnamiði að stunda starfsemi í skilningi 8.–14. gr., við eina af þessum samningsstofnunum eða
- b) samningsstofnun við slíkt fyrirtæki um sameiginlegt verkefni sem hún er hluti af.

31. gr.

Tilkynning upplýsinga

Samningsstofnanir skulu senda framkvæmdastjórninni eftirfarandi upplýsingar varðandi beitingu 2. og 3. mgr. 29. gr. og 30. gr. ef hún óskar eftir því:

- a) nöfn viðkomandi fyrirtækja eða fyrirtækja um sameiginlegt verkefni,
- b) hvers eðlis viðkomandi samningar eru og verðmæti þeirra,
- c) þau sönnunargögn, sem framkvæmdastjórnin telur nauðsynleg, um að tengslin milli fyrirtækis eða fyrirtækis um sameiginlegt verkefni, sem samningur er gerður við, og samningsstofnunarinnar standist kröfur 29. gr. eða 30. gr.

4. undirþáttur

Sérstakar aðstæður

32. gr.

Þjónusta tengd rannsóknum og þróun

Þessi tilskipun skal eingöngu gilda um þjónustusamninga um þjónustu tengda rannsóknum og þróun sem fellur undir CPV-kóða 73000000-2 til 73120000-9, 73300000-5, 73420000-2 og 73430000-5, að því tilskildu að báðum eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:

- a) að ávinningurinn fari eingöngu til samningsstofnunarinnar til nota í eigin starfsemi og
- b) að endurgjald fyrir þjónustuna, sem veitt er, komi alfarið frá samningsstofnuninni.

33. gr.

Samningar sem eru háðir sérstökum ráðstöfunum

1. Með fyrirvara um 34. gr. þessarar tilskipunar skulu Lýðveldið Austurríki og Sambandslýðveldið Þýskaland tryggja, með leyfisskilmálum eða öðrum viðeigandi ráðstöfunum, að allir aðilar sem starfa í þeim geirum sem nefndir eru í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/205/EB ⁽³⁵⁾ og ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/73/EB ⁽³⁶⁾:

- a) hlíti meginreglunum um bann við mismunun og um innkaup á samkeppnisgrundvelli þegar þeir gera vöru-, verk- og þjónustusamninga, einkum að því er varðar upplýsingar sem aðilinn veitir rekstraraðila aðgang að og varða áform hans um innkaupin,
- b) veiti framkvæmdastjórninni, við skilgreindar aðstæður í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 93/327/EBE ⁽³⁷⁾, upplýsingar um samninga sem þeir gera.

2. Með fyrirvara um 34. gr. skal Breska konungsríkið tryggja, með leyfisskilmálum eða öðrum viðeigandi ráðstöfunum, að allir aðilar sem starfa í þeim geirum sem nefndir eru í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/367/EBE beiti a- og b-lið 1. mgr. þessarar greinar að því er varðar samninga sem gerðir eru til að inna af hendi þá starfsemi í Norður-Írlandi.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki um samninga sem gerðir eru í tengslum við olú- og gasleit.

⁽³⁵⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/205/EB frá 4. mars 2002 að fenginni beiðni frá Austurríki um að beita þeim sérstöku reglum sem mælt er fyrir um í 3. gr. tilskipunar 93/38/EBE (Sjtið. EB L 68, 12.3.2002, bls. 31).

⁽³⁶⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2004/73/EB frá 15. janúar 2004 að fenginni beiðni frá Þýskalandi um að beita þeim sérstöku reglum sem mælt er fyrir um í 3. gr. tilskipunar 93/38/EBE (Sjtið. ESB L 16, 23.1.2004, bls. 57).

⁽³⁷⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 93/327/EBE frá 13. maí 1993 um skyldur samningsstofnana, er nýta tilekin landsvæði til leitar eða vinnslu á jarðolíu, jarðgasi, kolum eða öðru eldsneyti í föstu formi, til að senda framkvæmdastjórninni upplýsingar um gerða samninga (Sjtið. EB L 129, 27.5.1993, bls. 25).

5. undirþáttur

Starfsemi í beinni samkeppni og málsmeðferðarákvæði sem henni tengjast

34. gr.

Starfsemi í beinni samkeppni

1. Samningar, sem gerðir eru með það fyrir augum að unnt sé að inna af hendi starfsemi, sem getið er um í 8.–14. gr., falla ekki undir þessa tilskipun ef aðildarríkið eða samningsstofnanir, sem hafa lagt fram beiðni samkvæmt 35. gr., geta sýnt fram á að hún fari fram í beinni samkeppni á mörkuðum þar sem aðgangur er ekki takmarkaður í aðildarríkinu þar sem hún er innt af hendi; hönnunarsamkeppnir, sem skipulagðar eru með það fyrir augum að inna af hendi slíka starfsemi á því landsvæði, skulu ekki heldur falla undir þessa tilskipun. Starfsemin sem í hlut á getur verið hluti af stærri geira eða getur verið einungis innt af hendi í tilteknum hlutum hlutaðeigandi aðildarríkis. Matið á samkeppni, sem um getur í fyrstu setningu þessarar málsgreinar, sem mun fara fram með hliðsjón af þeim upplýsingum sem eru tiltækar framkvæmdastjórninni og vegna þessarar tilskipunar, er með fyrirvara um beitingu samkeppnislaga. Slíkt mat skal framkvæmt með hliðsjón af markaðnum fyrir hlutaðeigandi starfsemi og landfræðilegum viðmiðunarmarkaði í skilningi 2. mgr.

2. Að því er varðar 1. mgr. þessarar greinar skal skera úr um það hvort starfsemi er í beinni samkeppni á grundvelli viðmiðana sem eru í samræmi við ákvæðin um samkeppni í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins. Þær geta m.a. snúið að eiginleikum viðkomandi vöru eða þjónustu, því hvort sambærileg vara eða þjónusta er fyrir hendi sem telst geta komið í hennar stað á framboðs- eða eftirspurnarhliðinni, að verði og því hvort einn eða fleiri afhendingaraðilar vörunnar eða þjónustunnar, sem um er að ræða, eru í reynd eða hugsanlega á markaðnum.

Landfræðilegur viðmiðunarmarkaður til þess að meta hvort að um beina samkeppni sé að ræða er svæði þar sem hlutaðeigandi fyrirtæki eiga hlut að framboði og eftirspurn á vöru eða þjónustu og samkeppnisskilyrði eru nægilega einsleit og unnt er að greina það frá nærliggjandi svæðum, ekki síst vegna þess að samkeppnisskilyrði eru greinilega ólík á þessum svæðum. Við mat á þessu skal einkum taka tillit til eðlis og einkenna viðkomandi vöru eða þjónustu, til hugsanlegra aðgangshindrana eða neytendavenja, greinilegs munar á markaðshlutdeild fyrirtækjanna á þessu svæði og nærliggjandi svæðum eða til verulegs verðmunar.

3. Varðandi 1. mgr. þessarar greinar skal aðgangur að markaði ekki teljast takmarkaður ef aðildarríkið hefur hrundið í framkvæmd og beitt þeim lögum Sambandsins sem getið er í III. viðauka.

Ef ekki er hægt að reikna með frjálsum aðgangi að tilteknum markaði samkvæmt fyrstu undirgrein þarf að sýna fram á að aðgangur að viðkomandi markaði sé frjáls, að lögum og í reynd.

35. gr.

Málsmeðferð til að slá því föstu hvort 34. gr. eigi við

1. Þar sem aðildarríki eða, þar sem kveðið er á um það í löggjöf hlutaðeigandi aðildarríkis, samningsstofnun, telur, á grundvelli viðmiðananna sem settar eru fram í 2. og 3. mgr. 34. gr., að tiltekin starfsemi eigi í beinni samkeppni á mörkuðum þar sem aðgangur er ekki takmarkaður, getur það eða hún lagt fram beiðni til framkvæmdastjórnarinnar um að slá því föstu að þessi tilskipun gildi ekki um gerð samninga eða skipulagningu hönnunarsamkeppna til að inna af hendi þá starfsemi, ásamt afstöðu óháðs landsyfirvalds sem er lögbært í tengslum við hlutaðeigandi starfsemi þar sem við á. Slíkar beiðnir geta varðað starfsemi sem er hluti af stærri geira eða sem er einungis innt af hendi í tilteknum hlutum hlutaðeigandi aðildarríkis.

Í beiðninni skal hlutaðeigandi aðildarríki eða samningsstofnun upplýsa framkvæmdastjórnina um alla viðeigandi málavöxtu og einkum um öll lög og stjórnisýslufyrirmæli eða samninga sem varða það að skilyrðin, sem sett eru fram í 1. mgr. 34. gr., séu uppfyllt.

2. Fylgi ekki beiðni, sem kemur frá samningsstofnun, rökstudd og skjalfest afstaða, samþykkt af óháðu landsyfirvaldi sem er lögbært í tengslum við viðkomandi starfsemi, þar sem gerð er ítarleg greining á skilyrðunum fyrir því að viðkomandi starfsemi falli hugsanlega undir gildissvið 1. mgr. 34. gr. í samræmi við 2. og 3. mgr. þessarar greinar, skal framkvæmdastjórnin tafarlaust upplýsa hlutaðeigandi aðildarríki. Hlutaðeigandi aðildarríki skal í slíkum tilvikum upplýsa framkvæmdastjórnina um alla viðeigandi málavöxtu og einkum um öll lög og stjórnisýslufyrirmæli eða samninga sem varða það að skilyrðin, sem sett eru fram í 1. mgr. 34. gr., séu uppfyllt.

3. Að fenginni beiðni, sem lögð er fram í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar, getur framkvæmdastjórnin, með framkvæmdargerðum sem samþykktar eru innan þeirra fresta sem settir eru í IV. viðauka, slegið því föstu hvort starfsemi sem um getur í 8.–14. gr. eigi í beinni samkeppni á grundvelli þeirra viðmiðana sem settar eru fram í 34. gr. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 105. gr.

Samningar, sem gerðir eru með það fyrir augum að unnt sé að inna af hendi viðkomandi starfsemi, og hönnunarsamkeppnir, sem eru skipulagðar með það fyrir augum að inna af hendi slíka starfsemi, skulu ekki lengur falla undir þessa tilskipun í eftirfarandi tilvikum:

- a) framkvæmdastjórnin hefur samþykkt framkvæmdargerðina þar sem því er slegið föstu að 1. mgr. 34. gr. eigi við, innan frestsins sem kveðið er á um í IV. viðauka,
- b) framkvæmdastjórnin hefur ekki samþykkt framkvæmdargerðina innan frestsins sem kveðið er á um í IV. viðauka.

4. Eftir að beiðni hefur verið lögð fram getur hlutaðeigandi aðildarríki eða samningsstofnun, með samþykki framkvæmdastjórnarinnar, breytt beiðni sinni að verulegu leyti, einkum að því er varðar hlutaðeigandi starfsemi eða landsvæði. Í slíkum tilvikum skal nýr frestur fyrir samþykkt framkvæmdargerðarinnar taka gildi, sem skal reiknaður í samræmi við 1. mgr. IV. viðauka, nema framkvæmdastjórnin og aðildarríkið eða samningsstofnunin, sem hefur lagt fram beiðnina, komist að samkomulagi um styttri frest.

5. Þar sem starfsemi í tilteknu aðildarríki er þegar til meðferðar samkvæmt 1., 2. og 4. mgr. skulu frekari beiðnir, er varða sömu starfsemi í sama aðildarríki, sem berast áður en fresturinn fyrir fyrstu beiðnina rennur út, ekki teljast ný málsmeðferð og skulu fá meðferð með tilliti til fyrstu beiðninnar.

6. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerð þar sem settar eru ítarlegar reglur um beitingu 1.–5. mgr. Sú framkvæmdargerð skal a.m.k. hafa að geyma reglur varðandi:

- a) birtingu til upplýsingar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* á upphafs- og lokadagsetningu frestsins sem settur er í 1. mgr. IV. viðauka, þ.m.t. allar lengingar eða tímabundnar niðurfellingar slíkra fresta, eins og kveðið er á um í þeim viðauka,
- b) auglýsingu um að 1. mgr. 34. gr. verði mögulega beitt í samræmi við b-lið annarrar undirgreinar 3. mgr. þessarar greinar,
- c) framkvæmdarákvæði varðandi form, efni og önnur einstök atriði beiðna samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar.

Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 105. gr.

IV. KAFLI

Almennar meginreglur

36. gr.

Meginreglur um innkaup

1. Samningsstofnanir skulu gæta að jafnri meðferð án mismununar, gagnsæi og meðalhófi í samskiptum við rekstaraðila.

Innkaupunum skal ekki hagað af ásetningi þannig að þau falli utan gildissviðs þessarar tilskipunar eða takmarki samkeppni óeðlilega. Litið skal svo á að samkeppni sé takmörkuð óeðlilega ef innkaupunum er hagað þannig að það sé í þágu eða beint gegn tilteknum rekstraraðilum.

2. Aðildarríki skulu grípa til viðeigandi ráðstafana til að tryggja að rekstraraðilar uppfylli gildandi skyldur á sviði umhverfis-, félagsmála- og vinnuréttar sem byggjast á lögum Sambandsins, landslögum, kjarasamningum eða ákvæðum

alþjóðlegrar umhverfis-, félagsmála- eða vinnulöggjafar, sem talin eru upp í XIV. viðauka, við framkvæmd opinberra samninga.

37. gr.

Rekstraraðilar

1. Ekki skal hafna rekstraraðilum, sem eiga rétt á að veita viðeigandi þjónustu samkvæmt lögum aðildarríkisins þar sem þeir hafa staðfestu, af þeirri ástæðu einni að þess er krafist í lögum aðildarríkisins þar sem samningurinn er gerður að þeir einskorðist við annaðhvort einstaklinga eða lögaðila.

Þegar um er að ræða þjónustu- og verksamninga, svo og vörusamninga, sem taka að auki til þjónustu eða ísetningar- og uppsetningarstarfs, er þó hægt að krefjast þess að lögaðilar tilgreini, í tilboði eða þátttökutilkynningu, nöfn og viðeigandi faglega menntun og hæfi starfsmanna sem bera ábyrgð á framkvæmd viðkomandi samnings.

2. Hópar rekstraraðila, þ.m.t. tímabundin samtök, geta tekið þátt í innkaupaferli. Þeir skulu ekki krafðir um það af samningsstofnunum að hafa sérstakt rekstrarform að lögum til þess að leggja fram tilboð eða þátttökutilkynningu.

Ef nauðsyn krefur geta samningsstofnanir skýrt það í útboðsgögnum hvernig hópar rekstraraðila skulu uppfylla viðmiðanir og kröfur um hæfi og hæfismiðað val sem um getur í 77.–81. gr. að því tilskildu að það sé réttlætanlegt á grundvelli hlutlægra ástæðna og gætt sé meðalhófs. Aðildarríki geta sett staðlaða skilmála um það hvernig hópar rekstraraðila skulu uppfylla þessar kröfur.

Hvers konar skilyrði varðandi framkvæmd samnings af hálfu hópa slíkra rekstraraðila, sem eru ólík þeim sem gilda um einstaka þátttakendur, skulu vera réttlætanleg á grundvelli hlutlægra ástæðna og gæta skal meðalhófs.

3. Þrátt fyrir 2. mgr. geta samningsstofnanir krafist þess að hópar rekstraraðila taki á sig sérstakt rekstrarform að lögum þegar samningur hefur verið gerður við þá, að því marki sem slík breyting er nauðsynleg fyrir fullnægjandi framkvæmd samningsins.

38. gr.

Samningar bundnir við ákveðna hópa

1. Aðildarríki geta bundið réttinn til að taka þátt í innkaupaferli við verndaða vinnustaði og rekstraraðila, sem hafa félagslega og faglega aðlögun fatlaðra eða illa settra einstaklinga að helsta markmiði eða kveðið á um að slíkir samningar skuli framkvæmdir innan ramma áætlana um verndaða vinnu, að því tilskildu að a.m.k. 30% starfsmanna þeirra vinnustaða, rekstraraðila eða áætlana séu fatlaðir eða illa settir starfsmenn.

2. Í útboðinu skal vísað til þessarar greinar.

39. gr.

Trúnaðarkvaðir

1. Ef ekki er kveðið á um annað í þessari tilskipun eða í landslögum sem samningsstofnun fellur undir, einkum löggjöf um aðgang að upplýsingum, og með fyrirvara um skyldur er varða auglýsingu gerðra samninga og upplýsingar til umsækjenda eða þjóðenda eins og sett er fram í 70. og 75. gr. skal samningsstofnun ekki birta upplýsingar sem rekstraraðilar senda henni og hafa verið auðkenndar sem trúnaðarupplýsingar, þ.m.t. en ekki bundið við, tæknileg leyndarmál eða viðskiptaleyndarmál og þá þætti tilboða sem eru trúnaðarmál.

2. Samningsstofnanir geta lagt kröfur á rekstraraðila sem miða að því að varðveita leynd upplýsinga sem þær gera tiltækar meðan á innkaupaferlinu stendur, þ.m.t. upplýsingar sem látnar eru í té í tengslum við starfrækslu hæfismatskerfis, hvort sem það hefur komið fram í tilkynningu um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi sem notað er til að kynna útboð eða ekki.

40. gr.

Reglur um samskipti

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að öll samskipti og upplýsingaskipti samkvæmt þessari tilskipun, einkum rafræn framlagning gagna, fari fram með rafrænum samskiptaaðferðum í samræmi við kröfur þessarar greinar. Tól og tæki, sem notuð eru í rafrænum samskiptum, svo og tæknilegir eiginleikar þeirra, skulu vera þannig að ekki leiði til mismununar, vera almennt aðgengileg og innbyrðis samhæfð þeirri upplýsinga- og fjarskiptatækni sem er almennt í notkun og skulu ekki takmarka aðgang rekstraraðila að innkaupaferlinu.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein skal samningsstofnunum ekki vera skylt að krefjast þess að notaðar séu rafrænar samskiptaaðferðir við framlagningu gagna við eftirfarandi aðstæður:

- a) ef notkun rafrænna samskiptaaðferða myndi, sakir sérhæfðs eðlis innkaupanna, kalla á sérstök áhöld, tæki eða skráasnið sem ekki eru almennt aðgengileg eða sem þau forrit, sem almennt eru aðgengileg, styðja ekki,
- b) ef forritin, sem styðja skráasnið sem henta fyrir lýsingu tilboða, nota skráasnið sem önnur opin eða almennt aðgengileg forrit ráða ekki við eða eru háð séreignarleyfi og sem ekki er hægt að gera aðgengileg til niðurhals eða fjarnotkunar af hálfu samningsstofnunar,
- c) ef notkun rafrænna aðferða myndi krefjast sérhæfðs skrifstofubúnaðar sem samningsstofnanir hafa alla jafna ekki aðgang að,
- d) ef þess er krafist í útboðsgögnum að lögð séu fram líkön eða smækkuð líkön (e. physical or scale models) sem ekki er unnt að senda með rafrænum aðferðum.

Ef rafrænar aðferðir eru ekki notaðar við samskipti í samræmi við aðra undirgrein skulu þau fara fram með pósti eða öðrum viðeigandi miðli eða með samsetningu póstis eða annars viðeigandi miðils og rafrænna samskipta.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skal samningsstofnunum ekki vera skylt að krefjast þess að notaðar séu rafrænar samskiptaaðferðir við framlagningu gagna ef notkun annarra samskiptaaðferða er nauðsynleg, annað hvort vegna öryggisrofs í rafrænum samskiptaaðferðum eða til verndar sérstaklega viðkvæmum upplýsingum sem krefjast varnar á svo háu stigi að ekki er hægt að tryggja það með viðunandi hætti með notkun rafrænna tóla og tækja sem annað hvort eru almennt aðgengileg rekstraraðilum eða sem hægt er að gera þeim aðgengileg með mismunandi aðgangsleiðum í skilningi 5. mgr.

Það skal vera á ábyrgð þeirra samningsstofnana, sem krefjast þess að notaðar séu aðrar samskiptaaðferðir en rafrænar við framlagningu gagna í samræmi við aðra undirgrein þessarar málsgreinar, að tilgreina ástæður þess í stöku skýrslunni sem um getur í 100. gr. Samningsstofnanir skulu, eftir atvikum, tilgreina í skýrslunni ástæður þess að talið var nauðsynlegt að nota aðrar samskiptaaðferðir en rafrænar við beitingu fjórðu undirgreinar þessarar málsgreinar.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. er heimilt að nota munnleg samskipti í öðrum samskiptum en þeim sem varða mikilvægustu þætti innkaupaferlisins, að því tilskildu að efni munnlegu samskiptanna sé skráð nægilega vel. Að því er þetta varðar taka mikilvægustu þættir innkaupaferlisins til útboðsgagna, þátttökutilkynninga og staðfestinga á áhuga og tilboða. Einkum skulu munnleg samskipti við bjóðendur, sem gætu haft veruleg áhrif á efni og mat tilboða, skrásett nægilega vel og með viðeigandi hætti, s.s. sem skriflegar skýrslur eða hljóðskýrslur eða útdrættir helstu þátta samskiptanna.

3. Í öllum samskiptum, miðlun og geymslu upplýsinga skulu samningsstofnanir tryggja að heilleiki gagna sé varðveittur og trúnaður, sem gildir um tilboð og þátttökutilkynningar, sé haldinn. Þau skulu ekki kanna efni tilboða og þátttökutilkynninga fyrir en fresturinn til að leggja þau fram er runninn út.

4. Þegar um er að ræða opinbera verksamninga og hönnunarsamkeppnir geta aðildarríkin krafist notkunar sérstakra rafrænna tóla, s.s. til gerðar upplýsingalíkana mannvirkja eða áþekkra tækja. Í slíkum tilvikum skulu samningsstofnanir bjóða annars konar aðgang, eins og kveðið er á um í 5. mgr., þangað til slík tæki verða almennt aðgengileg í skilningi annars málsliðar fyrstu undirgreinar 1. mgr.

5. Samningsstofnanir geta, ef nauðsyn krefur, krafist þess að notuð séu tól sem ekki eru almennt aðgengileg að því tilskildu að þau bjóði annars konar aðgang (e. alternative means of access).

Samningsstofnanir skulu teljast bjóða viðeigandi annars konar aðgang við eftirfarandi aðstæður, ef þær:

- a) bjóða, án endurgjalds, ótakmarkaðan og fullan, beinan aðgang með rafrænum aðferðum að slíkum tólum og tækjum frá þeim degi þegar tilkynning er birt, í samræmi við IX. viðauka, eða frá þeim degi þegar boð um að staðfesta áhuga er sent. Í texta tilkynningarinnar eða boðsins um að staðfesta áhuga skal tilgreina veffangið þar sem hafa má aðgang að þessum tólum og tækjum,
- b) tryggja að bjóðendur, sem ekki hafa aðgang að viðkomandi tólum og tækjum eða hafa engan möguleika á að nálgast þau innan þeirra tímamarka sem um er að ræða, geti haft aðgang að innkaupaferlinu með notkun bráðabirgðalykla er fáiast án endurgjalds á Netinu, að því tilskildu að skort á aðgangi megi ekki rekja til viðkomandi bjóðanda, eða
- c) sjá til þess að fyrir hendi sé annars konar leið til að leggja fram tilboð rafrænt.

6. Auk þeirra krafna sem settar eru fram í V. viðauka skulu eftirfarandi reglur gilda um tól og tæki sem notuð eru við rafræna sendingu og móttöku tilboða og rafræna móttöku þátttökutilkynninga:

- a) upplýsingar um nákvæmar skilgreiningar varðandi rafræna framlagningu tilboða og þátttökutilkynninga, þar á meðal um dulkóðun og tímastimplun, skulu vera aðgengilegar öllum hlutaðeigandi aðilum,
- b) aðildarríki, eða samningsstofnanir sem koma fram innan heildarramma sem viðkomandi aðildarríki setur, skulu tilgreina öryggisstig fyrir rafrænar samskiptaaðferðir sem nota skal á hinum ýmsu stigum tiltekins innkaupaferlis; það stig skal vera í réttu hlutfalli við áhættur sem því tengjast,
- c) komist aðildarríki, eða samningsstofnanir sem koma fram innan heildarramma sem viðkomandi aðildarríki setur, að þeirri niðurstöðu að áhættustig, sem metið er skv. b-lið þessarar málsgreinar, sé svo hátt að krafist sé þróaðra rafrænna

undirskrifta, eins og þær eru skilgreindar í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/93/EB ⁽³⁸⁾, skulu samningsstofnanir viðurkenna þróaðar rafrænar undirskriftir studdar fullgiltu vottorði, með hliðsjón af því hvort þessi vottorð séu frá vottunaraðila sem er á áreiðanlegri skrá eins og kveðið er á um í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/767/EB ⁽³⁹⁾, sem gerðar eru með eða án öruggs undirskriftarbúnaðar, þó að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:

- i. samningsstofnanirnar skulu ákveða hvaða sniðs þróaðar undirskriftar skuli krafist, á grundvelli sniða sem skilgreind eru í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2011/130/ESB ⁽⁴⁰⁾ og koma á nauðsynlegum ráðstöfunum til að geta, tæknilega, unnið með þessi snið; ef notað er annað snið fyrir rafrænar undirskriftir skal rafræna undirskriftin eða flutningsmiðill rafrænu skjalanna búa yfir upplýsingum um fullgildingarmöguleika sem fyrir hendi eru, sem skulu vera á ábyrgð aðildarríkisins. Fullgildingarmöguleikarnir skulu gera samningsstofnuninni kleift að fullgilda móttekna rafræna undirskrift endurgjaldslaust, á Netinu, með hætti sem er skiljanlegur fyrir þá sem ekki hafa viðkomandi tungumál að móðurmáli, sem þróaða rafræna undirskrift sem studd er fullgiltu vottorði. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það hver veitir fullgildingarþjónustuna og skal hún birta upplýsingarnar frá aðildarríkjum á Netinu,
- ii. sé tilboð undirritað með stuðningi fullgiltis vottorðs sem er á áreiðanlegri skrá skulu samningsstofnanir ekki setja frekari kröfur sem gætu hindrað notkun bjóðenda á slíkum undirskriftum.

Að því er varðar skjöl í tengslum við innkaupaferli sem lögbært yfirvald í aðildarríki eða annar útgáfuaðili undirritar, skal viðkomandi útgáfuyfirvald eða -aðili ákveða hvaða sniðs þróaðra undirskrifta skuli krafist, í samræmi við kröfur 2. mgr. 1. gr. ákvörðunar 2011/130/ESB. Þau skulu koma á nauðsynlegum ráðstöfunum til að geta, tæknilega, unnið með það snið með því að bæta við nauðsynlegum upplýsingum til að hægt sé að vinna undirskriftina í viðkomandi skjali. Slík skjöl skulu innihalda, í rafrænu undirskriftinni eða í flutningsmiðli rafrænna skjala, upplýsingar um fullgildingarmöguleika sem fyrir hendi eru, sem gera kleift að fullgilda móttekna rafræna undirskrift endurgjaldslaust, á Netinu, með hætti sem er skiljanlegur fyrir þá sem ekki hafa viðkomandi tungumál að móðurmáli.

7. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 103. gr., til að breyta tæknilegum atriðum og eiginleikum sem sett eru fram í V. viðauka með hliðsjón af tækniþróun.

Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 103. gr., til að breyta upptalningunni í a- til d-lið annarrar undirgreinar 1. mgr. þessarar greinar ef ekki er lengur við hæfi, sakir tækniþróunar, að víkja sífellt frá notkun rafrænna samskiptaáðferða eða, í undantekningartilvikum, ef kveða þarf á um nýjar undanþágur vegna tækniþróunar.

Til að tryggja að tæknileg snið séu innbyrðis samhæfð, sem og ferli og skeytastaðlar, einkum yfir landamæri, skal framkvæmdastjórnin hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 103. gr., til að koma á skyldubundinni notkun slíkra sérstakra tæknistaðla, einkum að því er varðar notkun rafrænna áðferða við framlagningu gagna, rafræna vörulista og leiðir til rafrænnar sannvottunar, þó aðeins þar sem ítarlegar prófanir hafa farið fram á tæknistöðlum og þeir hafa sannað gagnsemi sína í verki. Áður en notkun tæknistaðla er gerð skyldubundin skal framkvæmdastjórnin einnig íhuga vandlega hvaða kostnað slíkt hefur í för með sér, einkum að því er varðar aðlaganir að rafrænum innkaupalausnum (e. e-procurement solutions) sem þegar eru fyrir hendi, m.a. að því er varðar innviði, ferla eða hugbúnað.

41. gr.

Flokkunarkerfi

1. Allar tilvísanir til flokkunarkerfa í tengslum við opinber innkaup skulu notast við „sameiginlega innkaupaorðasafnið“ eins og það er samþykkt í reglugerð (EB) nr. 2195/2002.

⁽³⁸⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/93/EB frá 13. desember 1999 um ramma Bandalagsins varðandi rafrænar undirskriftir (Sjtið. EB L 13, 19.1.2000, bls. 12).

⁽³⁹⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/767/EB frá 16. október 2009 um ráðstafanir sem greiða fyrir notkun rafrænnar málsmeðferðar með upplýsinga- og þjónustumiðstöðvum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/123/EB um þjónustu á innri markaðnum (Sjtið. ESB L 274, 20.10.2009, bls. 36).

⁽⁴⁰⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2011/130/ESB frá 25. febrúar 2011 um að setja lágmarkskröfur um vinnslu skjala yfir landamæri sem undirrituð eru rafrænt af lögbærum yfirvöldum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/123/EB um þjónustu á innri markaðnum (Sjtið. ESB L 53, 26.2.2011, bls. 66).

2. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 103. gr. til að aðlaga CPV-kóða sem um getur í þessari tilskipun, þar sem breytingar á flokkunarkerfi sameiginlega innkaupaorðasafnsins verða að endurspeglast í þessari tilskipun og þær fela ekki í sér breytingar á gildissviði þessarar tilskipunar.

42. gr.

Hagsmunaárekstrar

Aðildarríkin skulu sjá til þess að samningsyfirvöld geri viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir, greina og lagfæra hagsmunaárekstra sem rísa í innkaupaferlinu til þess að forðast röskun á samkeppni og til að tryggja jafna meðferð allra rekstraraðila.

Hugtakið hagsmunaárekstur skal a.m.k. taka til allra aðstæðna þar sem starfsfólk samningsyfirvalds eða veitanda innkaupaþjónustu sem kemur fram fyrir hönd samningsyfirvalds, sem tekur þátt í framkvæmd innkaupaferlis eða getur haft áhrif á útkomu þess, hefur beinna eða óbeinna fjárhagslegra, efnahagslegra eða annars konar persónulegra hagsmuna að gæta sem hægt væri að sjá fyrir sér að hefðu áhrif á hlutleysi þeirra og sjálfstæði í tengslum við innkaupaferli.

II. BÁLKUR

REGLUR UM SAMNINGA

I. KAFLI

Útboðsaðferðir

43. gr.

Skilyrði í tengslum við samninginn um opinber innkaup og aðra alþjóðasamninga

Að því marki sem fjallað er um það í 3., 4. og 5. viðauka og almennum athugasemdum við I. viðbæti Evrópusambandsins við samninginn um opinber innkaup og í öðrum alþjóðasamningum sem Sambandið er bundið af, skal meðferð samningsstofnana í skilningi a-liðar 1. mgr. 4. gr. að því er varðar verk, vörur, þjónustu og rekstraraðila undirritunaraðila þessara samninga ekki vera lakari en sú sem veitt er að því er varðar verk, vörur, þjónustu og rekstraraðila Sambandsins.

44. gr.

Val á útboðsaðferðum

1. Við gerð vöru-, verk- eða þjónustusamninga skulu samningsstofnanir beita útboðsaðferðum sem eru lagaðar að efni þessarar tilskipunar að því tilskildu, með fyrirvara um 47. gr., að útboðsauglýsing hafi verið birt í samræmi við þessa tilskipun.

2. Aðildarríkin skulu kveða á um að samningsstofnanir geti beitt almennum eða lokuðum útboðum eða samningskaupum að undangenginni útboðsauglýsingu eins og mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

3. Aðildarríki skulu kveða á um að samningsstofnanir geti beitt samkeppnisviðræðum og nýsköpunarsamstarfi eins og mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

4. Hægt er að kynna útboð með einhverjum af eftirfarandi leiðum:

- a) með reglubundinni kynningartilkyningu skv. 67. gr. þegar samningur er gerður með lokuðu útboði eða samningskaupum,
- b) með tilkyningu um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi skv. 68. gr. þegar samningur er gerður með lokuðu útboði eða samningskaupum eða með samkeppnisviðræðum eða nýsköpunarsamstarfi,
- c) með útboðstilkynningu skv. 69. gr.

Í því tilviki sem um getur í a-lið þessarar málsgreinar, skal rekstraraðilum, sem látið hafa í ljósi áhuga sinn í kjölfar birtingar reglubundinnar kynningartilkyningarinnar, í framhaldinu boðið að staðfesta áhuga sinn skriflega með boði um að staðfesta áhuga í samræmi við 74. gr.

5. Í þeim sérstöku tilvikum og við þær aðstæður sem sérstaklega er getið um í 50. gr. geta aðildarríkin kveðið á um að samningsstofnanirnar geti gengið til samningskaupa án undangenginnar útboðsauglýsingar. Aðildarríki skulu ekki heimila beitingu þessarar aðferðar í neinum öðrum tilvikum en þeim sem um getur í 50. gr.

45. gr.

Almennt útböð

1. Í almennum útböðum er öllum rekstraraðilum, sem hafa áhuga, heimilt að gera tilboð í kjölfar útböðsauglýsingar.

Frestur til að taka við tilboðum skal vera að lágmarki 35 dagar frá þeim degi þegar útböðstilkynningin var send.

Tilboði skulu fylgja þær upplýsingar vegna hæfismiðaðs vals sem samningsstofnun fer fram á.

2. Hafi samningsstofnanir birt reglubundna kynningartilkynningu, sem ekki var í sjálfu sér notuð til að kynna útböðið, er heimilt að stytta lágmarksfrest til að taka við tilboðum skv. annarri undirgrein 1. mgr. þessarar greinar í 15 daga, að því tilskildu að öllum eftirfarandi skilyrðum sé fullnægð:

- a) reglubundna kynningartilkynningin hafði að geyma, til viðbótar við þær upplýsingar sem krafist er í I. þætti A-hluta VI. viðauka, allar upplýsingar sem krafist er í II. þætti A-hluta VI. viðauka, svo fremi að síðarnefndu upplýsingarnar hafi verið tiltækar þegar reglubundna kynningartilkynningin var birt,
- b) reglubundna kynningartilkynningin var send til birtingar minnst 35 dögum og mest 12 mánuðum fyrir sendingardag útböðstilkynningarinnar.

3. Ef brýn nauðsyn, sem rökstudd er af samningsstofnun, leiðir af sér að fresturinn sem mælt er fyrir um í annarri undirgrein 1. mgr., kemur ekki til greina, er því heimilt að ákveða frest sem skal ekki vera skemmri en 15 dagar frá sendingardegi útböðstilkynningarinnar.

4. Samningsstofnun er heimilt að stytta frestinn til að taka við tilboðum, sem mælt er fyrir um í annarri undirgrein 1. mgr. þessarar greinar, um fimm daga ef það samþykkir að leggja megi fram tilboð með rafrænum aðferðum í samræmi við fyrstu undirgrein 4. mgr. 40. gr. og 5. og 6. mgr. 40. gr.

46. gr.

Lokað útböð

1. Í lokaðum útböðum er sérhverjum rekstraraðila heimilt að leggja fram þáttökutilkynningu í kjölfar útböðsauglýsingar með því að senda inn þær upplýsingar vegna hæfismiðaðs vals sem samningsstofnun fer fram á.

Lágmarksfrestur til að taka við þáttökutilkynningum skal almennt ekki vera skemmri en 30 dagar frá þeim degi sem útböðstilkynning eða boð um að staðfesta áhuga var sent og aldrei vera skemmri en 15 dagar.

2. Aðeins þeir rekstraraðilar, sem samningsstofnun býður þátttöku eftir að hafa metið upplýsingarnar sem lagðar voru fram, geta lagt fram tilboð. Samningsstofnanir geta takmarkað fjölda hæfra umsækjenda, sem boðið er að taka þátt í ferlinu, í samræmi við 2. mgr. 78. gr.

Setja má frest til að taka við tilboðum með gagnkvæmu samkomulagi á milli samningsstofnunar og valinna umsækjenda, að því tilskildu að allir valdir umsækjendur hafi sama tíma til að semja og leggja fram tilboð sín.

Ef ekki næst samkomulag um frest til að taka við tilboðum, skal fresturinn vera að lágmarki 10 dagar frá deginum þegar boð um að leggja fram tilboð er sent.

47. gr.

Samningskaup að undangenginni útboðsauglýsingu

1. Í samningskaupum að undangenginni útboðsauglýsingu er sérhverjum rekstraraðila heimilt að leggja fram þátttökutilkynningu í kjölfar útboðs með því að senda inn þær upplýsingar vegna hæfismiðaðs vals sem samningsstofnun fer fram á.

Lágmarksfrestur til að taka við þátttökutilkynningum skal almennt ekki vera skemmri en 30 dagar frá þeim degi sem útboðstilkynning eða, ef reglubundin kynningartilkyning er notuð til að kynna útboð, boð um að staðfesta áhuga var sent og aldrei vera skemmri en 15 dagar.

2. Aðeins þeir rekstraraðilar, sem samningsstofnun býður þátttöku eftir að hafa metið upplýsingarnar sem lagðar voru fram, geta tekið þátt í samningsviðræðunum. Samningsstofnanir geta takmarkað fjölda hæfra umsækjenda, sem boðið er að taka þátt í ferlinu, í samræmi við 2. mgr. 78. gr.

Setja má frest til að taka við tilboðum með gagnkvæmu samkomulagi á milli samningsstofnunar og valinna umsækjenda, að því tilskildu að allir umsækjendur hafi sama tíma til að semja og leggja fram tilboð sín.

Ef ekki næst samkomulag um frest til að taka við tilboðum, skal fresturinn vera að lágmarki 10 dagar frá deginum þegar boð um að leggja fram tilboð er sent.

48. gr.

Samkeppnisviðræður

1. Í samkeppnisviðræðum er sérhverjum rekstraraðila heimilt að leggja fram þátttökutilkynningu í kjölfar útboðs í samræmi við b- og c-lið 4. mgr. 44. gr. með því að senda inn þær upplýsingar vegna hæfismiðaðs vals sem samningsstofnun fer fram á.

Lágmarksfrestur til að taka við þátttökutilkynningum skal almennt ekki vera skemmri en 30 dagar frá þeim degi sem útboðstilkynning eða, ef reglubundin kynningartilkyning er notuð til að kynna útboð, boð um að staðfesta áhuga var sent og skal aldrei vera skemmri en 15 dagar.

Aðeins þeir rekstraraðilar, sem samningsstofnun býður þátttöku eftir að hafa metið upplýsingarnar sem lagðar voru fram, geta tekið þátt í samkeppnisviðræðum. Samningsstofnanir geta takmarkað fjölda hæfra umsækjenda, sem boðið er að taka þátt í ferlinu, í samræmi við 2. mgr. 78. gr. Samningur skal gerður á grundvelli valforsendunnar um það tilboð sem býður besta hlutfall milli verðs og gæða eingöngu, í samræmi við 2. mgr. 82. gr.

2. Samningsstofnanir skulu setja fram og skilgreina þarfir sínar og kröfur í útboðstilkynningu og/eða í skýringargögnum. Í sömu skjölum skulu þau samhliða setja fram og skilgreina þær forsendur fyrir vali tilboðs sem ákveðnar hafa verið og setja leiðbeinandi tímaramma.

3. Samningsstofnanir skulu hefja viðræður við þátttakendur, sem valdir hafa verið í samræmi við viðeigandi ákvæði 76.–81. gr., með það að markmiði að finna og skilgreina heppilegustu aðferðirnar við að uppfylla þarfir sínar. Í þessum viðræðum geta þau rætt öll atriði innkaupanna við hina völdu þátttakendur. Í viðræðunum skulu samningsstofnanir tryggja að allir bjóðendur fái jafna meðferð. Í því skyni skulu þau gæta þess að veita ekki upplýsingar á þann hátt að bjóðendum sé mismunað þannig að staða sumra þeirra verði betri en annarra.

Í samræmi við 39. gr. skulu samningsstofnanir ekki upplýsa aðra þátttakendur um fyrirhugaðar lausnir eða aðrar trúnaðarupplýsingar sem umsækjandi eða bjóðandi í samningsviðræðunum hefur veitt, án samþykkis hans. Slíkt samþykki skal ekki fela í sér almennt afsal réttinda heldur skal það gefið með tilvísun til hinnar fyrirhuguðu miðlunar tiltekinnar upplýsinga.

4. Samkeppnisviðræður geta farið fram í nokkrum áföngum til að fækka þeim lausnum sem fjalla þarf um á meðan viðræður standa yfir; það má gera á grundvelli forsendna fyrir vali tilboðs sem settar eru fram í útboði eða skýringargögnum. Samningsstofnunin skal taka fram í útboði eða í skýringargögnum hvort það hyggst nýta sér þennan kost.

5. Samningsstofnunin skal halda viðræðunum áfram þar til fundist hefur lausn eða lausnir sem geta uppfyllt þarfir hennar.

6. Þegar samningsstofnanir hafa lýst því yfir að viðræðum sé lokið og tilkynnt þeim þátttakendum sem eftir eru um það skulu þau gefa þátttakendum kost á að leggja fram endanleg tilboð á grundvelli þeirrar lausnar eða lausna sem kynntar hafa verið og skýrðar meðan á viðræðum stóð. Þessi tilboð skulu hafa að geyma öll atriði sem krafist er og eru nauðsynleg fyrir framkvæmd verkefnisins.

Þessi tilboð má skýra, skilgreina og betrubæta að beiðni samningsstofnunarinnar. Slíkar skýringar, skilgreiningar, betrubætur eða viðbótarupplýsingar mega þó ekki fela í sér breytingar á grundvallarþáttum tilboðs eða innkaupanna, s.s. á þörfum og kröfum sem settar eru fram í útboðinu eða í skýringargögnum, þar eð frávik á slíkum þáttum, þörfum og kröfum eru líkleg til að raska samkeppni eða ýta undir mismunun.

7. Samningsstofnanir skulu meta tilboð sem þeim berast á grundvelli þeirra forsendna fyrir vali tilboðs, sem mælt er fyrir um í útboði eða skýringargögnum.

Að beiðni samningsstofnunar er heimilt að halda áfram viðræðum við þann bjóðanda, sem hefur lagt fram það tilboð sem hefur best hlutfall milli verðs og gæða í samræmi við 2. mgr. 82. gr., til að staðfesta skuldbindingar sem felast í tilboðinu, að því tilskildu að slíkar viðræður hafi ekki í för með sér verulegar breytingar á veigamiklum atriðum í tilboðinu eða innkaupunum, s.s. á þörfum og kröfum sem settar eru fram í útboðinu eða í skýringargögnum, og að ekki sé hætt á að það raski samkeppni eða ýti undir mismunun.

8. Samningsstofnunum er heimilt að ákveða verðlaun eða greiðslur til þátttakenda í viðræðunum.

49. gr.

Nýsköpunarsamstarf

1. Í nýsköpunarsamstarfi er sérhverjum rekstraraðila heimilt að leggja fram þátttökutilkynningu í kjölfar útboðstilkynningar í samræmi við b- og c-lið 4. mgr. 44. gr. með því að senda inn þær upplýsingar vegna hæfismiðaðs vals sem samningsstofnun fer fram á.

Í útboðsgögnum skal samningsstofnun tilgreina þörf á nýsköpunarvöru, -þjónustu eða -verki sem ekki er hægt að uppfylla með því að kaupa vörur, þjónustu eða verk sem til eru á markaði. Það skal einnig tilgreina í hvaða þáttum lýsingarinnar skilgreindar eru þær lágmarkskröfur sem öll tilboð þurfa að uppfylla. Upplýsingarnar, sem látnar eru í té, skulu vera nægilega nákvæmar til að gera rekstraraðilum kleift að átta sig á eðli og umfangi lausnarinnar, sem krafist er, og ákveða hvort þeir vilji taka þátt í útboðinu.

Samningsstofnunin getur ákveðið að stofna til nýsköpunarsamstarfs við einn eða fleiri aðila sem stunda aðskilda rannsóknar- og þróunarstarfsemi.

Lágmarksfrestur til að taka við þátttökutilkynningum skal almennt ekki vera skemmri en 30 dagar frá þeim degi sem útboðstilkynning var send og aldrei vera skemmri en 15 dagar. Aðeins þeir rekstraraðilar, sem samningsstofnun býður þátttöku eftir að hafa metið upplýsingarnar sem lagðar voru fram, geta tekið þátt í ferlinu. Samningsstofnanir geta takmarkað fjölda hæfra umsækjenda, sem boðið er að taka þátt í ferlinu, í samræmi við 2. mgr. 78. gr. Samningar skulu gerðir á grundvelli valforsendunnar um það tilboð sem býður besta hlutfall milli verðs og gæða eingöngu, í samræmi við 2. mgr. 82. gr.

2. Nýsköpunarsamstarfið skal miða að því að þróa nýsköpunarvöru, -þjónustu eða -verk og síðan kaupum á þeirri vöru, þjónustu eða verki sem af því leiðir, að því tilskildu að þau svari til þess nothæfisstigs og hámarkskostnaðar sem samningsstofnanir og þátttakendur komu sér saman um.

Nýsköpunarsamstarfið skal skipulagt í áföngum sem haldast í hendur við röð þrepa í rannsóknar- og nýsköpunarferlinu, sem geta tekið til framleiðslu á vörum, veitingar þjónustunnar eða lokafrágangs verka. Í nýsköpunarsamstarfinu skal ákveða áfangamarkmið fyrir samstarfsaðilana og kveða á um greiðslu þóknunar í viðeigandi hlutagreiðslum.

Á grundvelli þessara markmiða getur samningsstofnunin, að hverjum áfanga loknum, ákveðið að binda enda á nýsköpunarsamstarfið eða, ef um er að ræða samstarf við fleiri en einn aðila, að fækka samstarfsaðilum með því að slíta einstökum samningum, að því tilskildu að hún hafi tilgreint slíka möguleika í útboðsgögnum ásamt skilmálum fyrir notkun þeirra.

3. Ef ekki er kveðið á um annað í þessari grein skulu samningsstofnanir ræða við bjóðendur um upphafleg tilboð þeirra og öll síðari tilboð sem þeir leggja fram, nema endanlegt tilboð, til að bæta innihald þeirra.

Ekki skal vera hægt að semja um lágmarkskröfur og forsendur fyrir vali tilboðs.

4. Meðan á viðræðum stendur skulu samningsstofnanir tryggja að jafnræðis sé gætt meðal allra bjóðenda. Í því skyni skulu þær gæta þess að veita ekki upplýsingar á þann hátt að bjóðendum sé mismunað þannig að staða sumra þeirra verði betri en annarra. Þær skulu upplýsa alla bjóðendur, hafi tilboð þeirra ekki verið útlökuð, í samræmi við 5. mgr., skriflega um hvers konar breytingar á tækniforskriftum eða öðrum útboðsgögnum, öðrum en þeim þar sem lágmarkskröfur eru settar. Eftir slíkar breytingar skulu samningsstofnanir veita bjóðendum nægilega langan frest til að breyta tilboðum sínum og leggja þau fram aftur, eins og við á.

Í samræmi við 39. gr. skulu samningsstofnanir ekki upplýsa aðra þátttakendur um trúnaðarupplýsingar sem umsækjandi eða bjóðandi í samningsviðræðunum hefur veitt, án samþykkis hans. Slíkt samþykki skal ekki fela í sér almennt afsal réttinda heldur skal það gefið með tilvísun til hinnar fyrirhuguðu miðlunar tiltekinna upplýsinga.

5. Samningsviðræður meðan á nýsköpunarsamstarfsferli stendur geta farið fram í nokkrum áföngum til að fækka þeim tilboðum, sem fjalla þarf um í samningsviðræðum, með því að beita forsendunum fyrir vali tilboðs sem tilgreindar eru í útboðstilkynningu, í boði um að staðfesta áhuga eða í útboðsgögnum. Samningsstofnunin skal taka fram í útboðstilkynningu, í boði um að staðfesta áhuga eða í útboðsgögnum hvort það hyggst nýta sér þennan kost.

6. Við val á umsækjendum skulu samningsstofnanir einkum beita viðmiðunum sem varða hæfni umsækjenda á sviði rannsókna og þróunar og við þróun og framkvæmd nýstárlegra lausna.

Aðeins þeir rekstraraðilar sem samningsstofnun býður þátttöku eftir að hafa metið upplýsingarnar sem lagðar voru fram, mega leggja fram rannsóknar- og nýsköpunarverkefni sem miða að því að uppfylla þær þarfir sem samningsstofnunin hefur tilgreint að ekki sé hægt að fullnægja með lausnum sem fyrir eru.

Í útboðsgögnunum skal samningsstofnunin skilgreina það fyrirkomulag sem gilda skal um hugverkarétt. Þegar um er að ræða nýsköpunarsamstarf með fleiri en einum þátttakanda skal samningsstofnunin ekki, í samræmi við 39. gr., upplýsa aðra þátttakendur um fyrirhugaðar lausnir eða aðrar trúnaðarupplýsingar sem þátttakandi hefur veitt innan ramma samstarfsins, án samþykkis þess þátttakanda. Slíkt samþykki skal ekki fela í sér almennt afsal réttinda heldur skal það gefið með tilvísun til hinnar fyrirhuguðu miðlunar tiltekinna upplýsinga.

7. Samningsstofnunin skal sjá til þess að uppbygging samstarfsins, og einkum lengd og virði hinna mismunandi áfanga, endurspegli nýsköpunarstig hinnar fyrirhuguðu lausnar og röð þess rannsóknar- og nýsköpunarstarfs sem þarf til að þróa nýstárlega lausn sem ekki er enn til á markaði. Áætlað verðmæti vara, þjónustu eða verka sem keypt eru skal ekki vera í óeðlilegu hlutfalli við fjárfestinguna til þróunar þeirra.

50. gr.

Notkun samningskaupa án undangenginnar útboðsauglýsingar

Samningsstofnanir geta notað samningskaup án undangenginnar útboðstilkynningar í eftirfarandi tilvikum:

a) ef engin tilboð, eða engin fullnægjandi tilboð, eða engar þáttökutilkynningar, eða engar fullnægjandi þáttökutilkynningar, hafa borist vegna ferlis að undangenginni útboðsauglýsingu, að því tilskildu að ekki sé vikið frá

upphaflegum samningsskilmálum í veigamiklum atriðum.

Tilboð skal ekki talið fullnægjandi þegar það hefur ekki tengsl við samninginn og dugir bersýnilega ekki, án verulegra breytinga, til að mæta þörfum samningsstofnunarinnar eða kröfum eins og þær eru tilgreindar í útboðsgögnum. Þátttökutilkynning telst ekki fullnægjandi ef viðkomandi rekstraraðili er eða gæti verið útilokaður skv. 1. mgr. 78. gr. eða 1. mgr. 80. gr., eða ef hann uppfyllir ekki valforsendur samningsstofnunarinnar skv. 78. gr. eða 80. gr.,

b) þegar samningur er eingöngu gerður vegna rannsókna, tilrauna, athugana eða þróunar en ekki til að hafa af honum hagnað eða til að endurheimta rannsóknar- og þróunarkostnað og að svo miklu leyti sem gerð slíks samnings hefur ekki áhrif á samninga sem gerðir eru síðar í samkeppnisumhverfi og sérstaklega í þessum tilgangi,

c) ef aðeins einn tiltekinn rekstraraðili getur látið í té verkið, vörunar eða þjónustuna af einni af eftirfarandi ástæðum:

i. markmiðið með innkaupunum er gerð eða kaup á einstöku listaverki eða einstökum listflutningi,

ii. ekki er um samkeppni að ræða af tæknilegum ástæðum,

iii. vegna verndar einkaréttar, þ.m.t. hugverkaréttar.

Undantekningarnar sem settar eru fram í ii. og iii. lið gilda aðeins þegar enginn annar raunhæfur valkostur er fyrir hendi eða annað sem komið getur í staðinn og ástæðan fyrir því að ekki er til staðar samkeppni er ekki sú að þrengt hafi verið að breytum innkaupanna með óeðlilegum hætti,

d) þegar það er algerlega nauðsynlegt og ekki er hægt, af knýjandi ástæðum sem viðkomandi samningsstofnun gat ekki séð fyrir, að standa við fresti sem gilda við almenn útboð, lokuð útboð eða samningskaup að undangenginni útboðsauglýsingu. Aðstæðurnar, sem skírskotað er til sem knýjandi, skulu ekki undir neinum kringumstæðum skrifast á reikning samningsstofnunar,

e) þegar um er að ræða vörusamninga um viðbótarvörur frá upphaflegum birgi sem annaðhvort er ætlað að koma að hluta í stað birgða eða búnaðar eða eru viðbót við birgðir eða búnað og val á nýjum birgi myndi skuldbinda samningsstofnun til að kaupa vörur sem hefðu aðra tæknilega eiginleika og leiddu því til ósamhæfis eða óeðlilega mikilla tæknilegra erfiðleika við rekstur og viðhald,

f) þegar um er að ræða nýtt verk eða þjónustu sem felur í sér endurtekningu á svipuðu verki eða þjónustu og sama samningsstofnun samdi áður um við sama verktaka, að því tilskildu að slíkt verk eða þjónusta sé í samræmi við grunnverkefnið sem fyrsti samningurinn var gerður um á grundvelli útboðs í samræmi við 1. mgr. 44. gr.

Grunnverkefnið skal gefa til kynna umfang hugsanlegra frekari verka eða þjónustu og skilmála fyrir veitingu þeirra. Þegar fyrra verkefnið er boðið út skal taka fram að þessari aðferð kunni að verða beitt og samningsstofnanir skulu taka tillit til áætlaðs heildarkostnaðar síðari verka eða þjónustu þegar þau beita ákvæðum 15. og 16. gr.,

g) þegar um er að ræða vörur sem eru skráðar og keyptar á vörumarkaði,

h) við hagstæð vörukaup þar sem hægt er að kaupa vörur með því að nýta sérlega hagstæð tækifæri sem bjóðast í mjög stuttan tíma og þar sem verðið er langt undir venjulegu markaðsverði,

i) þegar um er að ræða kaup á vörum eða þjónustu á sérlega góðum kjörum, annaðhvort hjá birgi sem er að hætta starfsemi sinni eða skiptastjóra við gjaldþrotaskipti, nauðasamninga eða svipaða málsmeðferð samkvæmt innlendum lögum eða reglum,

- j) Þegar viðkomandi þjónustusamningur er gerður að lokinni hönnunarsamkeppni sem skipulögð er í samræmi við þessa tilskipun og hann á að gera, skv. reglum hönnunarsamkeppninnar, við sigurvegarann eða einn sigurvegaranna í keppninni; í síðarnefnda tilvikinu verður að bjóða öllum sigurvegurum að taka þátt í samningsviðræðum.

II. KAFLI

Tækni og aðferðir við rafræn innkaup og hópinnkaup

51. gr.

Rammasamningar

1. Samningsstofnunum er heimilt að gera rammamninga að því tilskildu að þau beiti þeim aðferðum sem kveðið er á um í þessari tilskipun.

Rammasamningur er samningur einnar eða fleiri samningsstofnana við einn eða fleiri rekstraraðila sem er gerður í þeim tilgangi að ákveða skilmála samninga sem gerðir verða á tilteknu tímabili, einkum að því er varðar verð og, ef við á, fyrirhugað magn.

Gildistími rammamnings má ekki vera lengri en átta ár nema í undantekningartilvikum sem eiga sér m.a. gilda stoð í efni rammamningsins.

2. Samningar sem byggjast á rammamningum skulu gerðir á grundvelli hlutlægra reglna og viðmiðana, sem geta tekið til þess að efna á ný til samkeppni meðal þeirra rekstraraðila, sem eru aðilar að rammamningnum eins og hann var gerður. Reglurnar og viðmiðanirnar skulu settar fram í útboðsgögnum fyrir rammamninginn.

Hlutlægu reglurnar og viðmiðanirnar sem um getur í fyrstu undirgrein skulu tryggja jafna meðferð rekstraraðilanna sem eru aðilar að samningnum. Þegar efnt er á ný til samkeppni skulu samningsstofnanir setja frest sem er nægilega langur til að leggja megi fram tilboð vegna hvers einstaks samnings og samningsstofnanir skulu gera hvern samning fyrir sig við bjóðandann sem hefur lagt fram besta tilboðið á grundvelli þeirra valforsendna sem settar eru fram í útboðsskilmálum rammamningsins.

Samningsstofnanir skulu ekki misnota rammamninga eða nota þá á þann hátt að það komi í veg fyrir, takmarki eða raski samkeppni.

52. gr.

Gagnvirk innkaupakerfi

1. Samningsstofnunum er heimilt að nýta sér gagnvirk innkaupakerfi við algeng innkaup sem almennt er mögulegt að gera á almennum markaði þannig að kröfum þeirra sé fullnægt. Gagnvirkt innkaupakerfi skal vera fyllilega rafrænt ferli og skal allan gildistíma innkaupakerfisins vera opið hverjum þeim rekstraraðila sem uppfyllir valforsendurnar. Því má skipta niður í flokka vara, verka og þjónustu sem eru hlutlægt skilgreind á grundvelli eiginleika þeirra innkaupa sem gera á innan viðkomandi flokks. Slíkir eiginleikar geta verið tilvísanir til mestu leyfilegu stærðar samninga sem af þessu leiðir eða til tiltekins landsvæðis þar sem tilteknir samningar, sem af þessu leiðir, verða framkvæmdir.

2. Til þess að framkvæma innkaup innan ramma gagnvirkis innkaupakerfis skulu samningsstofnanir fylgja reglum lokaðs útboðs. Allir umsækjendur sem uppfylla valforsendur skulu hafa aðgang að kerfinu og ekki skal takmarka fjölda umsækjenda sem veittur er aðgangur að kerfinu í samræmi við 2. mgr. 78. gr. Þegar samningsstofnanir hafa skipt kerfinu í flokka vara, verka eða þjónustu í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar skulu þau tilgreina gildandi valforsendur fyrir hvern flokk.

Þrátt fyrir 46. gr. skulu eftirfarandi frestir gilda:

- a) Lágmarksfrestur til að taka við þáttökutilkynningum skal almennt ekki vera skemmri en 30 dagar frá sendingardegi útboðstilkynningar eða, ef reglubundin kynningartilkyning er notuð til að kynna útboð, þeim degi þegar boð um að staðfesta áhuga er sent og skal aldrei vera skemmri en 15 dagar. Engir frekari frestir til að taka við þáttökutilkynningum skulu gefnir eftir að boð um að leggja fram tilboð í fyrsta einstaka útboðinu innan gagnvirka innkaupakerfisins hefur verið sent.
- b) Frestur til að taka við tilboðum skal vera að lágmarki 10 dagar frá sendingardegi boðs um að leggja fram tilboð. Önnur

og þriðja undirgrein 2. mgr. 46. gr. skal gilda.

3. Öll samskipti innan ramma gagnvirks innkaupakerfis skulu einungis fara fram með rafrænum aðferðum í samræmi við 1., 3., 5. og 6. mgr. 40. gr.
4. Þegar gagnvirku innkaupakerfi er komið á fót skulu samningsstofnanir:
 - a) birta útboðsauglýsingu þar sem skýrt er tekið fram að um gagnvirkt innkaupakerfi sé að ræða,
 - b) tilgreina í útboðsgögnum a.m.k. hvers konar innkaup séu fyrirhuguð samkvæmt þessu innkaupakerfi og í hvaða magni og einnig allar nauðsynlegar upplýsingar um kerfið, m.a. hvernig það starfar, rafeindabúnaðinn sem er notaður og tæknilegt fyrirkomulag og forskriftir varðandi tengingar við kerfið,
 - c) tilgreina hvers konar skiptingu í flokka vara, verka eða þjónustu og þá eiginleika sem skilgreina þá,
 - d) bjóða ótakmarkaðan og fullan, beinan aðgang, svo lengi sem kerfið er í gildi, að útboðsgögnum í samræmi við 73. gr.

5. Samningsstofnanir skulu, á öllum gildistíma gagnvirka innkaupakerfisins, gefa sérhverjum rekstraraðila kost á því að leggja fram þátttökutilkynningu og fá aðgang að kerfinu með þeim skilyrðum sem um getur í 2. mgr. Samningsstofnanir skulu ljúka mati sínu á slíkum tilkynningum í samræmi við valforsendur innan 10 virkra daga frá viðtöku þeirra. Í einstökum rökstuddum tilvikum má lengja frestinn í 15 virka daga, einkum ef þarf að kanna viðbótargögn eða sannreyna á annan hátt hvort valforsendur séu uppfylltar. Þrátt fyrir fyrstu undirgrein og svo lengi sem boð um að leggja fram tilboð vegna fyrstu einstöku innkaupanna innan gagnvirka innkaupakerfisins hefur ekki verið sent, er samningsstofnunum heimilt að framlengja matsfrestinn að því tilskildu að ekkert boð um að leggja fram tilboð sé sent út meðan á framlengda frestinum stendur. Samningsstofnanir skulu tilgreina í útboðsgögnum lengd framlengds frests sem þau hyggjast beita.

Samningsstofnanir skulu upplýsa viðkomandi rekstraraðila, eins fljótt og unnt er, um það hvort hann hafi fengið aðgang að gagnvirka innkaupakerfinu eða ekki.

6. Samningsstofnanir skulu bjóða öllum þátttakendum, sem hafa fengið aðgang að kerfinu, að leggja fram tilboð fyrir hver einstök innkaup sem gera á innan gagnvirka innkaupakerfisins, í samræmi við 74. gr. Hafi gagnvirka innkaupakerfinu verið skipt niður í flokka verka, vara eða þjónustu skulu samningsstofnanir bjóða öllum þátttakendum, sem fengið hafa aðgang að þeim flokki sem svarar til hinna tilteknu innkaupa, að leggja fram tilboð.

Þau skulu gera samning við þann bjóðanda sem lagði fram besta tilboðið á grundvelli valforsendna, sem koma fram í útboðstilkynningunni fyrir gagnvirka innkaupakerfið, í boðinu um að staðfesta áhuga, eða, þegar tilkynning um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi er notuð til að kynna útboð, í boðinu um að leggja fram tilboð. Þessar forsendur má skilgreina nánar, eftir því sem við á, í boðinu um að leggja fram tilboð.

7. Samningsstofnunum, sem skv. 80. gr. beita útilokunarátæðum og valforsendum sem kveðið er á um samkvæmt tilskipun 2014/24/ESB, er heimilt, hvenær sem er á gildistíma gagnvirka innkaupakerfisins, að krefjast þess að þátttakendur, sem fengið hafa aðgang að kerfinu, leggi fram endurnýjaða og uppfærða eigin yfirlýsingu, eins og kveðið er á um í 1. mgr. 59. gr. þeirrar tilskipunar, innan fimm virkra daga frá þeim degi sem beiðni um það er lögð fram.

Ákvæði 2.–4. mgr. 59. gr. skulu gilda á öllum gildistíma gagnvirks innkaupakerfis.

8. Samningsstofnanir skulu tilgreina gildistíma gagnvirkis innkaupakerfis í útboðsauglýsingu. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um hvers konar breytingu á gildistíma með eftirtöldum stöðluðum eyðublöðum:

- a) ef gildistímanum er breytt án þess að bundinn sé endi á kerfið, með því eyðublaði sem upphaflega er notað fyrir útboðsauglýsingu fyrir gagnvirka innkaupakerfið,
- b) ef bundinn er endi á kerfið, með tilkynningu um gerð samnings sem um getur í 70. gr.

9. Ekki má leggja nein gjöld á rekstraraðila sem eru áhugasamir um eða sem eiga aðild að gagnvirka innkaupakerfinu fyrir eða meðan á gildistíma kerfisins stendur.

53. gr.

Rafræn uppboð

1. Samningsstofnunum er heimilt að nota rafræn uppboð þar sem nýtt og lægra verð og/eða nýtt verðgildi tiltekinnna þátta í tilboðum er sett fram með rafrænum hætti.

Í þessu skyni skulu samningsstofnanir skipuleggja rafræna uppboðið sem endurtekið rafrænt ferli sem hefst eftir að full afstaða hefur verið tekin til tilboðanna í upphafi og gerir mögulegt að flokka þau með sjálfvirkum matsaðferðum.

Ekki skal bjóða upp með rafrænum aðferðum tiltekna þjónustusamninga og verksamninga, sem fela í sér framkvæmd á sviði hugverka, s.s. hönnun verka, sem ekki er hægt að meta með sjálfvirkum matsaðferðum.

2. Þegar um er að ræða almenn eða lokuð útboð eða samningskaup að undangenginni útboðsauglýsingu geta samningsstofnanir ákveðið að samningur skuli gerður að undangengnu rafrænu uppboði þegar unnt er að ákvarða efni útboðsgagna, einkum tækniforskriftir, af nákvæmni.

Við sömu aðstæður er heimilt að halda rafrænt uppboð þegar efnt er á ný til samkeppni meðal aðila að rammasamningi, eins og kveðið er á um í 2. mgr. 51. gr., og í útboðum þar sem gera á samning samkvæmt gagnvirka innkaupakerfinu sem um getur í 52. gr.

3. Rafrænt uppboð skal grundvallast á einum af eftirfarandi þáttum tilboða:

- a) eingöngu á verði, ef samningur er gerður á grundvelli lægsta verðs,
 - b) á verði og/eða nýju verðgildi tilboðspátta í útboðsgögnum, ef samningur er gerður á grundvelli besta hlutfalls milli verðs og gæða eða þess tilboðs sem hefur í för með sér minnstan kostnað á grundvelli nálgunar sem byggist á kostnaðarhagkvæmni.
4. Samningsstofnanir, sem ákveða að halda rafrænt uppboð, skulu geta þess í útboðstilkynningu, boði um að staðfesta áhuga eða, þegar tilkynning um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi er notuð til að kynna útboð, í boði um að leggja fram tilboð. Í útboðsgögnum skulu koma fram a.m.k. þær upplýsingar sem settar eru fram í VII. viðauka.

5. Áður en rafræna uppboðið hefst skulu samningsstofnanir leggja fullt, fyrsta mat á tilboðin í samræmi við forsendu eða forsendur fyrir vali tilboðs og það vægi sem er ákveðið fyrir þær.

Tilboð skal teljast tækt ef það hefur verið lagt fram af bjóðanda sem ekki hefur verið útilokaður í samræmi við 1. mgr. 78. gr. eða 1. mgr. 80. gr. og sem uppfyllir valforsendur sem mælt er fyrir um í 78. og 80. gr., ef tilboðið er í samræmi við tækniforskriftir án þess að vera ógilt, eða uppfylla ekki skilmála innkaupaferlis eða vera ófullnægjandi.

Tilboð skulu teljast ógild ef þau eru ekki í samræmi við útboðsgögn, berast of seint, ef sönnun er fyrir leynilegu samráði eða spillingu eða ef samningsyfirvöld telja að þau séu óeðlilega lág. Tilboð skulu ekki teljast uppfylla skilmála innkaupaferlis ef þau eru lögð fram af bjóðendum sem ekki hafa til að bera nauðsynlega menntun og hæfi og bjóðendum

sem bjóða hærra verð en fjárheimildir samningsyfirvalds leyfa, eins og þær voru ákveðnar og skráðar áður en innkaupaferlið hófst.

Tilboð skal ekki talið fullnægjandi þegar það hefur ekki tengsl við samninginn og dugir bersýnilega ekki, án verulegra breytinga, til að mæta þörfum samningsstofnunarinnar og kröfum eins og þær eru tilgreindar í útboðsgögnum. Þátttökutilkynning telst ekki fullnægjandi ef viðkomandi rekstraraðili er eða gæti verið útilokaður skv. 1. mgr. 78. gr. eða 1. mgr. 80. gr., eða ef hann uppfyllir ekki valforsendur samningsstofnunarinnar skv. 78. gr. eða 80. gr.

Öllum bjóðendum, sem hafa lagt fram tæk tilboð, skal samtímis boðið, með rafrænum hætti, að taka þátt í rafrænu uppboði og nota til þess, frá og með tilteknum degi og tíma, tengingar í samræmi við leiðbeiningar sem settar eru fram í boðinu. Rafræna uppboðinu má skipta í nokkra áfanga sem fara fram hver á fætur öðrum. Rafræna uppboðið skal ekki hefjast fyrir en tveimur virkum dögum eftir að boðin eru send út.

6. Boðinu skulu fylgja niðurstöður úr fullu mati á viðkomandi tilboði, sem fer fram í samræmi við það vægi sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein 5. mgr. 82. gr.

Í boðinu skal einnig koma fram hvaða reiknilíkan á að nota í rafræna uppboðinu til að ákvarða sjálfkrafa endurröðun tilboða á grundvelli nýs verðs og/eða verðgildis. Í öðrum tilvikum en þeim þar sem fjárhagslega hagkvæmasta tilboðið er ákvarðað eingöngu á grundvelli verðs skal þetta líkan taka til vægis allra forsendna sem eru settar til að ákvarða fjárhagslega hagkvæmasta tilboðið, eins og tilgreint er í útboðstilkynningunni eða í öðrum útboðsgögnum. Í því augnamiði skulu þó hugsanleg vikmörk skilgreind fyrir fram sem föst gildi.

Ef frávikstilboð eru heimil skal setja fram sérstakt reiknilíkan fyrir hvert frávik.

7. Í hverjum áfanga rafræns uppboðs skulu samningsstofnanir þegar í stað láta öllum bjóðendum í té nægilegar upplýsingar til að þeir hafi vitneskju um stöðu sína í röðinni hverju sinni. Þær geta einnig veitt aðrar upplýsingar um önnur atriði varðandi verð eða verðgildi, sem hafa verið sett fram, að því tilskildu að þær upplýsingar komi fram í útboðsskilmálum. Þau geta einnig, hvenær sem er, tilkynnt um fjölda bjóðenda í viðkomandi áfanga uppboðs. Þeim er þó aldrei heimilt að upplýsa um nafn bjóðenda á neinu stigi rafræns uppboðs.

8. Samningsstofnanir skulu loka rafrænu uppboði með einhverju af eftirfarandi:

- a) á fyrirfram tilgreindum degi og tíma,
- b) þegar ekki berst lengur nýtt verð eða verðgildi sem uppfyllir kröfur um lágmarksmun, að því tilskildu að þau hafi þegar tiltekið hversu langur tími verður látinn líða frá því að tekið er á móti síðasta tilboði og þar til rafræna uppboðinu er lokað, eða
- c) þegar þeim fjölda áfanga uppboðs, sem áður hafa verið tilteknir, er lokið.

Þegar samningsstofnanir ætla að loka rafrænu uppboði í samræmi við c-lið fyrstu undirgreinar, og hugsanlega einnig samkvæmt þeirri aðferð sem mælt er fyrir um í b-lið, skal tímaáætlun fyrir hvern áfanga uppboðsins koma fram í boði um að taka þátt í uppboðinu.

9. Þegar rafrænu uppboði hefur verið lokað skulu samningsstofnanir gera samning í samræmi við 82. gr. á grundvelli niðurstaðna úr rafræna uppboðinu.

54. gr.

Rafrænir vörulistar

1. Þar sem rafrænna samskiptaáðferða er krafist geta samningsstofnanir farið fram á að tilboð séu lögð fram í formi rafræns vörulista eða að því fylgi rafrænn vörulisti.

Aðildarríkin geta gert notkun rafrænna vörulista skyldubundna í tengslum við tilteknar tegundir innkaupa.

Tilboðum, sem lögð eru fram í formi rafræns vörulista, mega fylgja önnur skjöl til að fullgera tilboðið.

2. Umsækjendur eða bjóðendur skulu útbúa rafræna vörulista til að taka þátt í tilteknu innkaupaverli í samræmi við þær tækniforskriftir og með því sniði sem samningsstofnunin ákveður.

Rafrænir vörulistar skulu enn fremur vera í samræmi við kröfur um rafræn samskiptatæki, sem og hverjar þær viðbótarkröfur aðrar sem samningsstofnun setur í samræmi við 40. gr.

3. Ef framlagning tilboða í formi rafrænna vörulista er viðurkennd eða hennar er krafist skulu samningsstofnanir:

- a) tiltaka það í útbodstilkynningu, í boði um að staðfesta áhuga eða, þegar tilkynning um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi er notuð til að kynna útbod, í boði um að leggja fram tilboð eða ganga til samninga.
- b) tiltaka í útbodsgögnum allar nauðsynlegar upplýsingar skv. 6. mgr. 40. gr. varðandi snið, rafeindabúnaðinn sem er notaður og tæknilegt fyrirkomulag og forskriftir varðandi tengingar við vörulistann.

4. Þegar rammasamningur hefur verið gerður við fleiri en einn rekstraraðila eftir að lögð hafa verið fram tilboð í formi rafrænna vörulista, geta samningsstofnanir kveðið á um að efnt sé á ný til samkeppni vegna tiltekinna samninga á grundvelli uppfærðra vörulista. Í slíku tilviki skulu samningsstofnanir beita einni af eftirtöldum aðferðum:

- a) bjóða bjóðendum að leggja fram rafræna vörulista sína að nýju eftir að hafa lagað þá að kröfum viðkomandi samnings eða
- b) tilkynna bjóðendum að þær hafi í hyggju að safna, úr þeim rafrænu vörulistum sem þegar hafa verið lagðir fram, nauðsynlegum upplýsingum til að setja saman tilboð sem lögð eru að kröfum viðkomandi samnings, að því tilskildu að tilkynnt hafi verið um notkun þessarar aðferðar í útbodsgögnum fyrir rammasamninginn.

5. Þegar samningsstofnanir efna á ný til samkeppni vegna tiltekinna samninga í samræmi við b-lið 4. mgr. skulu þau láta bjóðendur vita hvaða dag og á hvaða tíma þau hyggjast safna saman nauðsynlegum upplýsingum til að setja saman tilboð sem lögð eru að kröfum hins tiltekna samnings sem um ræðir og gefa bjóðendum möguleika á að hafna slíkri söfnun upplýsinga.

Samningsstofnanir skulu leyfa hæfilegum tíma að líða á milli tilkynningarinnar og upplýsingasöfnunarinnar.

Áður en samningur er gerður skulu samningsstofnanir kynna viðkomandi bjóðanda þær upplýsingar, sem safnað var, og gefa honum tækifæri til að andmæla eða staðfesta að tilboðið, sem þannig er saman sett, innihaldi engar efnislegar skekkjur.

6. Samningsstofnanir geta gert samninga á grundvelli gagnvirks innkaupakerfis þar sem þess er krafist að tilboð vegna tiltekins samnings séu lögð fram í formi rafræns vörulista.

Samningsstofnanir geta einnig gert samninga á grundvelli gagnvirks innkaupakerfis í samræmi við b-lið 4. mgr. og 5. mgr. að því tilskildu að tilkynningu um þátttöku í gagnvirka innkaupakerfinu fylgi rafrænn vörulisti í samræmi við þær tækniforskriftir og með því sniði sem samningsstofnunin ákveður. Umsækjendur fullgera þann vörulista í framhaldinu þegar þeim er tilkynnt um þá fyrirætlan samningsstofnunarinnar að setja saman tilboð með aðferðinni sem sett er fram í b-lið 4. mgr.

55. gr.

Miðstýrð innkaupastarfsemi og miðlægar innkaupastofnanir

1. Aðildarríkin geta kveðið á um að samningsstofnunum sé heimilt að kaupa verk, vörur og/eða þjónustu frá miðlægrri innkaupastofnun sem býður miðstýrða innkaupastarfsemi eins og um getur í a-lið 10. liðar 2. gr. Aðildarríkin geta einnig kveðið á um að samningsstofnunum sé heimilt að kaupa verk, vörur og þjónustu með samningum sem miðlæg innkaupastofnun gerir, með notkun gagnvirkra innkaupakerfa sem starfrækt eru af miðlægrri innkaupastofnun eða með rammasamningi gerðum af miðlægrri innkaupastofnun sem býður miðstýrða innkaupastarfsemi eins og um getur í b-lið 10. liðar 2. gr. Þegar aðrar samningsstofnanir mega nota gagnvirkt innkaupakerfi sem miðlæg innkaupastofnun starfrækir skal það tekið fram í útboðsauglýsingunni sem kemur gagnvirka innkaupakerfinu á fót.

Í tengslum við fyrstu og aðra undirgrein geta aðildarríkin kveðið á um að tiltekin innkaup skuli fara fram í gegnum miðlægar innkaupastofnanir eða eina eða fleiri tiltekna miðlægar innkaupastofnanir.

2. Samningsstofnun uppfyllir skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun ef hún kaupir vörur eða þjónustu frá miðlægrri innkaupastofnun sem býður miðstýrða innkaupastarfsemi eins og um getur í a-lið 10. liðar 2. gr.

Ennfremur uppfyllir samningsstofnun skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun ef hún kaupir verk, vörur eða þjónustu með samningum sem miðlæg innkaupastofnun gerir, með notkun gagnvirkra innkaupakerfa sem starfrækt eru af miðlægrri innkaupastofnun eða með rammasamningi gerðum af miðlægrri innkaupastofnun sem býður miðstýrða innkaupastarfsemi sem um getur í b-lið 10. liðar 2. gr.

Hins vegar skal viðkomandi samningsstofnun bera sjálf ábyrgð á því að uppfylla skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun að því er varðar þá hluta sem hún framkvæmir sjálf, s.s.:

a) gerð samnings innan ramma gagnvirkis innkaupakerfis sem starfrækt er af miðlægrri innkaupastofnun,

b) nýja samkeppni innan rammasamnings sem miðlæg innkaupastofnun hefur gert,

3. Öll innkaupaferli, sem miðlæg innkaupastofnun stýrir, skulu fara fram með rafrænum samskiptaaðferðum í samræmi við kröfur 40. gr.

4. Samningsstofnunum er heimilt, án þess að beita aðferðum þessarar tilskipunar, að gera þjónustusamning við miðlæga innkaupastofnun um að inna af hendi miðstýrða innkaupastarfsemi.

Slíkir þjónustusamningar geta einnig tekið til stoðstarfsemi við innkaup.

56. gr.

Tilfallandi sameiginleg innkaup

1. Tvær eða fleiri samningsstofnanir geta ákveðið að gera tiltekin, sérstök innkaup sameiginlega.

2. Fari innkaupaferli í heild sinni fram sameiginlega í nafni og fyrir hönd allra samningsstofnana sem í hlut eiga, skulu þær vera sameiginlega ábyrgar fyrir því að uppfylla skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun. Þetta á einnig við í tilvikum þar sem ein samningsstofnun annast ferlið og kemur fram fyrir eigin hönd og annarra samningsstofnana sem hlut eiga að máli.

Ef innkaupaferli fer ekki í heild sinni fram í nafni og fyrir hönd samningsstofnananna sem í hlut eiga, skulu þær einungis vera sameiginlega ábyrgar fyrir þeim hlutum sem þær framkvæma sameiginlega. Sérhver samningsstofnun skal einungis bera ábyrgð á að uppfylla skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun að því er varðar þá hluta sem hún framkvæmir í eigin nafni og fyrir sína hönd.

57. gr.

Innkaup samningsstofnana frá mismunandi aðildarríkjum

1. Með fyrirvara um 28.–31. gr. geta samningsstofnanir frá mismunandi aðildarríkjum gert sameiginlega samninga með einhverri af þeim aðferðum sem kveðið er á um í þessari grein.

Samningsstofnanir skulu ekki nota þær aðferðir, sem kveðið er á um í þessari grein, til að komast hjá beitingu ófrávíkjanlegra ákvæða opinbers réttar, sem eru í samræmi við lög Sambandsins og sem þær heyra undir í aðildarríki sínu.

2. Aðildarríki skal ekki meina samningsstofnunum sínum að nota sér miðstýrða innkaupastarfsemi miðlægrar innkaupastofnunar sem staðsett er í öðru aðildarríki.

Að því er varðar miðstýrða innkaupastarfsemi miðlægrar innkaupastofnunar, sem staðsett er í öðru aðildarríki en samningsstofnunin, geta aðildarríkin þó kosið að kveða á um að samningsstofnanirnar þeirra megi einungis nota sér miðstýrða innkaupastarfsemi eins og hún er skilgreind annað hvort í a-lið eða b-lið 10. liðar 2. gr.

3. Miðstýrð innkaupastarfsemi miðlægrar innkaupastofnunar, sem er staðsett í öðru aðildarríki, skal fara fram í samræmi við landsákvæði aðildarríkisins þar sem miðlæga innkaupastofnunin er staðsett.

Landsákvæði aðildarríkisins, þar sem miðlæga innkaupastofnunin er staðsett, skulu einnig gilda um eftirfarandi:

a) gerð samnings innan ramma gagnvirks innkaupakerfis,

b) nýja samkeppni innan rammasamnings.

4. Fleiri en einni samningsstofnun frá mismunandi aðildarríkjum er heimilt að gera sameiginlega samning, rammasamning eða starfrækja sameiginlega gagnvirkt innkaupakerfi. Þær mega einnig gera samninga á grundvelli rammasamningsins eða gagnvirka innkaupakerfisins. Ef ekki er kveðið á um nauðsynleg atriði í alþjóðasamningi milli þeirra aðildarríkja sem í hlut eiga skulu samningsstofnanirnar, sem taka þátt, gera með sér samning þar sem eftirfarandi er ákvarðað:

a) ábyrgðarsvið aðilanna og viðeigandi gild landsákvæði,

b) innra skipulag innkaupaferlisins, þ.m.t. stjórnun ferlisins, skipting verka, vara eða þjónustu sem kaupa á og samningagerð.

Samningsstofnun, sem tekur þátt, uppfyllir skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun ef hún kaupir verk, vörur eða þjónustu af samningsstofnuninni sem ber ábyrgð á innkaupaferlinu. Þegar ákvörðuð eru ábyrgðarsvið og gildandi landsákvæði, eins og um getur í a-lið, geta samningsstofnanir, sem taka þátt, skipt með sér sérstökum ábyrgðarsviðum og ákvarðað hvaða landslög hvers aðildarríkis þeirra eigi við. Skipting ábyrgðarsviða og gildandi landslög skulu koma fram í útboðsgögnum fyrir samninga sem gerðir eru sameiginlega.

5. Þegar fleiri en ein samningsstofnun frá mismunandi aðildarríkjum hafa sett á fót sameiginlega einingu, þ.m.t. Evrópuhóp um svæðasamvinnu samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1082/2006⁽⁴¹⁾ eða aðrar einingar sem stofnaðar eru að lögum Sambandsins, skulu samningsstofnanirnar sem taka þátt, með ákvörðun þar til bærs aðila hinnar sameiginlegu einingar, komast að samkomulagi um að landsreglur um innkaup í einu af eftirfarandi aðildarríkjum gildi:

- a) landsákvæði þess aðildarríkis þar sem hin sameiginlega eining hefur skráða skrifstofu,
- b) landsákvæði þess aðildarríkis þar sem hin sameiginlega eining stundar starfsemi sína.

Samkomulagið sem um getur í fyrstu undirgrein getur annað hvort gilt um óákveðinn tíma, ef það er ákveðið í stofnskrá sameiginlegu einingarinnar, eða takmarkast við tiltekið tímabil, tiltekna tegundir samninga eða gerð eins eða fleiri stakra samninga.

III. KAFLI

Frankvæmd útbóðs

1. þáttur.

Undirbúningur

58. gr.

Undanfarandi markaðskannanir

Áður en ráðist er í innkaupaferli er samningsstofnunum heimilt að gera markaðskannanir til að undirbúa innkaupin og upplýsa rekstraraðila um áform sín um innkaup og kröfur varðandi þau.

Í þessu skyni geta samningsstofnanir t.d. leitað ráða eða þegið ráð frá sjálfstæðum sérfræðingum eða yfirvöldum eða frá markaðsaðilum. Þá ráðgjöf má nota við skipulagningu og framkvæmd innkaupaferlisins, að því tilskildu að hún hafi ekki þau áhrif að raska samkeppni og leiði ekki til brota á meginreglunum um gagnsæi og bann við mismunun.

59. gr.

Fyrri aðkoma umsækjenda eða bjóðenda

Þegar umsækjandi eða bjóðandi, eða fyrirtæki sem tengist umsækjanda eða bjóðanda, hefur veitt samningsstofnun ráðgjöf, hvort sem er í tengslum við 58. gr. eða ekki, eða hefur á annan hátt komið að undirbúningi innkaupaferlis, skal samningsstofnunin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þátttaka þess umsækjanda eða bjóðanda verði ekki til þess að samkeppni sé raskað.

Slíkar ráðstafanir skulu m.a. felast í því að láta öðrum umsækjendum og bjóðendum í té upplýsingar sem máli skipta og sem skipst var á í tengslum við eða sem leiddi af aðkomu umsækjandans eða bjóðandans í undirbúningi innkaupaferlisins og í setningu hæfilegs frests til að taka við tilboðum. Aðeins skal útiloka hlutaðeigandi umsækjanda eða bjóðanda frá ferlinu ef ekki er með neinu öðru móti hægt að tryggja að virt sé sú skylda að uppfylla meginregluna um jafna meðferð.

Áður en gripið er til slíkrar útilokunar skal umsækjendum eða bjóðendum gefið færi á að sýna fram á að aðkoma þeirra að undirbúningi innkaupaferlisins geti ekki raskað samkeppni. Ráðstafanirnar, sem gripið er til, skulu skráðar í stöku skýrsluna sem krafist er í 100. gr.

⁽⁴¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1082/2006 frá 5. júlí 2006 um Evrópuhóp um svæðasamvinnu (Stjóð. ESB L 210, 31. 7. 2006, bls. 19).

60. gr.

Tækniforskriftir

1. Tækniforskriftir, eins og þær eru skilgreindar í 1. lið VIII. viðauka, skulu koma fram í útboðsgögnum. Í tækniforskrift skal tilgreina þá eiginleika sem krafist er að verk, þjónusta eða vara hafi til að bera.

Þessir eiginleikar geta einnig vísað til sérstaks ferlis eða aðferðar við framleiðslu eða afhendingu viðkomandi verka, vara eða þjónustu eða til sérstaks ferlis á öðru stigi vistferils þeirra, jafnvel þótt slíkir þættir séu ekki hluti af þeim, að því tilskildu að þeir tengist efni samningsins og séu í réttu hlutfalli við verðgildi hans og markmið.

Í tækniforskriftum má einnig tilgreina hvort krafist verður yfirfærslu hugverkaréttinda.

Í öllum innkaupum sem ætluð eru til nota fyrir einstaklinga, hvort sem um er að ræða almenning eða starfsfólk samningsstofnunarinnar, skulu tækniforskriftir samdar þannig að tekið sé tillit til viðmiðana um aðgengi fyrir fatlaða eða hönnun fyrir alla notendur, nema í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum.

Hafi lögboðnar kröfur um aðgengi verið samþykktar með réttargerð Sambandsins skulu tækniforskriftir skilgreindar með tilvísun til þeirra að því er varðar viðmiðanir um aðgengi fyrir fatlaða eða hönnun fyrir alla notendur.

2. Tækniforskriftir skulu veita rekstraraðilum jafna aðgangsmöguleika að innkaupaferlinu og skulu ekki fela í sér tilefnislausar hindranir í vegi fyrir því að opinber innkaup séu opnuð fyrir samkeppni.

3. Með fyrirvara um lögboðnar, innlendar tæknireglur, svo fremi að þær samrýmist lögum Sambandsins, skulu tækniforskriftir settar fram með einhverjum þeim hætti sem hér segir:

a) með lýsingu á frammistöðu eða virknikröfum, þ.m.t. umhverfiseiginleikar, að því tilskildu að breytur séu nægilega nákvæmar til að bjóðendur geti gert sér grein fyrir efni samningsins og samningsstofnanir geti gert samning,

b) með tilvísun til tækniforskrifta og, í eftirfarandi forgangsrið, til landsstaðla sem hafa verið settir til lögleiðingar Evrópustöðlum, evrópsks tæknimats, sameiginlegra tækniforskrifta, alþjóðlegra staðla, annarra tæknilegra tilvísunarkerfa sem evrópskar staðlastofnanir hafa komið á fót, eða, þegar ekkert af þessu er fyrir hendi, til landsstaðla, innlands tæknisamþykkis eða innlendra tækniforskrifta um hönnun, útreikning og framkvæmd verks og notkun vöru; orðalagið „eða jafngilt“ skal fylgja hverri tilvísun,

c) með lýsingu á frammistöðu eða virknikröfum, eins og getið er um í a-lið, með tilvísun til tækniforskriftanna, sem getið er um í b-lið, til að sýna að reiknað sé með að slík frammistaða eða virknikröfur hafi verið uppfylltar,

d) með því að vísa til tækniforskriftanna, sem getið er um í b-lið, um tiltekna eiginleika og með því að vísa til frammistöðu eða virknikrafna, sem getið er um í a-lið, um aðra.

4. Tækniforskriftir skulu ekki vísa til sérstakrar tegundar eða uppruna eða tiltekins vinnsluferlis sem einkennir vörur eða þjónustu sem tiltekinn rekstraraðili veitir, né til vörumerkja, einkaleyfa, gerða eða sérstaks uppruna eða framleiðslu með þeim áhrifum að það styðji eða útiloki tiltekin fyrirtæki eða tilteknar vörur, sé það ekki réttlæt看legt af efni samningsins. Slík tilvísun skal leyfð í sérstökum undantekningartilvikum þegar nægileg nákvæm og skiljanleg lýsing á efni samningsins skv. 3. mgr. er ekki möguleg. Orðin „eða jafngilt“ skulu fylgja slíkri tilvísun.

5. Ef samningsstofnun nýtir þann kost að vísa til tækniforskriftanna, sem um getur í b-lið 3. mgr., skal hún ekki vísa frá tilboði af þeirri ástæðu að verkið, varan eða þjónustan, sem er boðin, sé í ósamræmi við tækniforskriftirnar, sem hún vísaði til, ef bjóðandinn færir sönnur á það í tilboði sínu, með einhverjum viðeigandi hætti, þ.m.t. með þeim

sönnunargögnum sem um getur í 62. gr., að lausnir þær sem hann leggur til uppfylli kröfurnar sem eru ákvarðaðar í tækniforskriftunum með jafngildum hætti.

6. Ef samningsstofnun nýtir þann kost, sem kveðið er á um í a-lið 3. mgr., að setja fram tækniforskriftir með lýsingu á frammistöðu eða virknikröfum, skal það ekki vísa frá tilboði í vörur, þjónustu eða verk sem er í samræmi við landsstaðal til lögleiðingar Evrópustaðli, evrópskt tæknisamþykki, sameiginlega tækniforskrift, alþjóðlegan staðal eða tæknilegt tilvísunarkerfi sem evrópsk staðlastofnun hefur komið á fót ef þær forskriftir varða frammistöðuna eða virknikröfurnar sem stofnunin hefur mælt fyrir um.

Í tilboði sínu verður þjóðandi að sanna, með einhverjum viðeigandi hætti, þ.m.t. þeim sem um getur í 62. gr., að varan, þjónusta eða verkið, sem er í samræmi við staðalinn, uppfylli kröfur samningsstofnunarinnar um frammistöðu eða virkni.

61. gr.

Merki

1. Hafi samningsstofnanir í hyggju að kaupa verk, vörur eða þjónustu sem hafa til að bera sérstaka umhverfislega, félagslega eða aðra eiginleika er þeim heimilt, í tækniforskriftum, forsendum fyrir vali tilboðs eða skilyrðum varðandi framkvæmd samnings, að krefjast sérstaks merkis sem sönnunargagns um að verkið, varan eða þjónustan svari til tilskilinna eiginleika, að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) að kröfur sem liggja að baki merkinu varði einungis viðmiðanir sem tengjast efni samningsins og séu til þess fallnar að skilgreina eiginleika verka, vöru eða þjónustu sem samningurinn fjallar um,
- b) að kröfur sem liggja að baki merkinu byggji á hlutlægt sannprófanlegum viðmiðunum án mismununar,
- c) að merkjunum sé komið á fót með opinni og gagnsærri málsmeðferð sem allir hlutaðeigandi hagsmunaaðilar, þ.m.t. ríkisstofnanir, neytendur, aðilar vinnumarkaðarins, framleiðendur, dreifingaraðilar og fjáls félagasamtök geta tekið þátt í,
- d) að merkin séu aðgengileg öllum hlutaðeigandi aðilum,
- e) að kröfurnar, sem liggja að baki merkinu, séu settar af þriðja aðila sem rekstraraðilinn, sem sækir um merkið, hefur ekki afgerandi áhrif á.

Ef samningsstofnanir krefjast þess ekki að verk, vara eða þjónusta uppfylli allar kröfur sem liggja að baki merkinu, skulu þau tiltaka til hvaða krafna þau vísa.

Samningsstofnunum, sem krefjast sérstaks merkis, ber að samþykkja öll merki sem staðfesta að verkið, varan eða þjónustan uppfylli jafngildar kröfur.

Hafi rekstraraðili bersýnilega ekki haft neinn möguleika á að afla sér þess tiltekna merkis, sem samningsstofnun tilgreinir, eða jafngilds merkis, innan þess frests sem gefinn var, af ástæðum sem ekki verða raktar til rekstraraðilans, skal samningsstofnun samþykkja önnur viðeigandi sönnunargögn, sem geta falist í tæknilegum málsskjölum frá framleiðanda, að því tilskildu að viðkomandi rekstraraðili sýni fram á að verkið, varan og þjónustan sem veita á, uppfylli þær kröfur sem gerðar eru til hins tiltekna merkis eða hinar sérstöku kröfur sem samningsstofnunin tilgreinir.

2. Ef merki uppfyllir skilyrðin sem kveðið er á um í b-, c-, d- og e-lið 1. mgr., en tekur einnig til krafna sem tengjast ekki efni samningsins, skulu samningsstofnanir ekki krefjast merkisins sem slíks en mega skilgreina tækniforskrift með tilvísun til þeirra forskrifa merkisins eða, ef nauðsyn krefur, hluta þeirra, sem tengjast efni samningsins og eru til þess fallnar að skilgreina eiginleika þess.

62. gr.

Prófunarskýrslur, vottun og önnur sönnunargögn

1. Samningsstofnanir geta krafist þess að rekstraraðilar leggi fram prófunarskýrslu frá samræmismatsstofu eða vottorð, sem slíkur aðili gefur út, sem sönnunargagn fyrir því að kröfur eða viðmiðanir, sem settar eru fram í tækniforskriftum, forsendum fyrir vali tilboðs eða skilyrðum varðandi framkvæmd samnings, séu uppfylltar.

Ef samningsstofnanir krefjast þess að lögð séu fram vottorð, sem samin eru af sérstakri samræmismatsstofu, skulu þau einnig samþykkja vottorð frá öðrum jafngildum samræmismatsstofum.

Að því er varðar þessa málsgrein skal samræmismatsstofa vera stofnun sem annast samræmismat, þ.m.t. kvörðun, prófun, vottun og eftirlit, sem hlotið hefur faggildingu í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 ⁽⁴²⁾.

2. Samningsstofnun skal samþykkja önnur viðeigandi sönnunargögn en þau sem um getur í 1. mgr., s.s. tæknileg málsskjöl frá framleiðanda ef viðkomandi rekstraraðili hafði ekki aðgang að þeim vottorðum eða prófunarskýrslum sem um getur í 1. mgr., eða engan möguleika á að afla þeirra innan þess frests sem gefinn var, að því tilskildu að ástæðu þess, að hann hafði ekki aðgang að þeim, megi ekki rekja til rekstraraðilans sjálfs og að því tilskildu að hann sýni með þeim fram á að verkið, varan eða þjónustan uppfylli þær kröfur eða viðmiðanir sem settar eru fram í tækniforskriftum, forsendum fyrir vali tilboðs eða skilyrðum varðandi framkvæmd samnings.

3. Aðildarríkin skulu láta öðrum aðildarríkjum í té, að fenginni beiðni, hvers konar upplýsingar í tengslum við sannanir og skjöl sem lögð eru fram í samræmi við 60. gr. (6. mgr.), 61. gr. og þessa grein (1. og 2. mgr.). Lögbær yfirvöld aðildarríkisins þar sem rekstraraðili hefur staðfestu skulu láta þessar upplýsingar í té í samræmi við 102. gr.

63. gr.

Afhending tækniforskrifta

1. Samningsstofnanir skulu, að fenginni beiðni frá rekstraraðilum sem hafa áhuga á samningi, gera aðgengilegar þær tækniforskriftir, sem reglulega er vísað til í vöru-, verk- eða þjónustusamningum, eða þær tækniforskriftir sem þær hafa í hyggju að nota fyrir samninga þar sem útboðsauglýsingin er reglubundin kynningartilkynning. Tækniforskriftirnar skulu gerðar aðgengilegar með rafrænum aðferðum með ótakmörkuðum og fullum, beinum aðgangi, án endurgjalds.

Hins vegar skulu tækniforskriftir sendar með öðrum hætti en rafrænum þar sem ekki er hægt að veita ótakmarkaðan og fullan, beinan aðgang með rafrænum aðferðum, án endurgjalds, að tilteknum útboðsgögnum af einhverjum þeim ástæðum sem settar eru fram í annarri undirgrein 1. mgr. 40. gr. eða þar sem ekki er hægt að bjóða ótakmarkaðan og fullan, beinan aðgang með rafrænum aðferðum, án endurgjalds, að tilteknum útboðsgögnum vegna þess að samningsstofnanir hyggjast beita 2. mgr. 39. gr.

2. Ef þessar tækniforskriftir byggjast á skjölum, sem áhugasamir rekstraraðilar hafa ótakmarkaðan og fullan, beinan aðgang að með rafrænum aðferðum, án endurgjalds, nægir að vísa til þessara skjala.

(42) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 765/2008 frá 9. júlí 2008 um kröfur varðandi faggildingu og markaðssetningu á vörum og um niðurfellingu reglugerðar (EBE) nr. 339/93 (Stjóð. ESB L 218, 13.8.2008, bls. 30).

64. gr.

Frávikstilboð

1. Samningsstofnanir geta heimilað bjóðendum að leggja fram frávikstilboð, sem uppfylla lágmarkskröfur samningsstofnana, eða krafist þess af þeim.

Samningsstofnanir skulu geta þess í útboðsgögnum hvort þær heimila eða krefjast frávikstilboða eða ekki, og ef svo er gera grein fyrir þeim lágmarkskröfum sem frávikstilboð þarf að uppfylla og öllum sérkröfum varðandi framlagningu þeirra, einkum hvort einungis sé heimilt að leggja fram frávikstilboð ef þegar hefur verið lagt fram tilboð sem ekki er frávikstilboð. Þar sem frávikstilboð eru heimiluð eða þeirra er krafist skulu þær einnig tryggja að þær forsendur fyrir vali tilboðs, sem ákveðnar eru, geti jafnt átt við um frávikstilboð, sem uppfylla þessar lágmarkskröfur, sem og um tilboð sem uppfylla kröfur en eru ekki frávikstilboð.

2. Í útboðum vegna vöru- eða þjónustusamninga skulu samningsstofnanir, sem hafa heimilað eða krafist frávikstilboða, ekki vísa frávikstilboði frá af þeirri ástæðu einni að ef það tilboð yrði fyrir valinu yrði annaðhvort gerður þjónustusamningur í stað vörusamnings eða vörusamningur í stað þjónustusamnings.

65. gr.

Skipting samninga í hluta

1. Samningsstofnanir geta ákveðið að gera samning í formi aðgreindra hluta og geta ákvarðað stærð og efni slíkra samningshluta.

Samningsstofnanir skulu taka fram í útboðstilkynningu, í boði um að staðfesta áhuga eða, þegar tilkynning um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi er notuð til að kynna útboð, í boði um að leggja fram tilboð eða ganga til samninga hvort gera megi tilboð í aðeins einn, nokkra eða alla samningshlutana.

2. Jafnvel þegar heimilt er að bjóða í nokkra eða alla hlutana er samningsstofnunum heimilt að takmarka fjölda hluta sem gera má samninga um við einn bjóðanda, að því tilskildu að hámarksfjöldi hluta á bjóðanda sé tekinn fram í útboðstilkynningu eða í boði um að staðfesta áhuga, leggja fram tilboð eða ganga til samninga. Samningsstofnanir skulu tiltaka í útboðsgögnum hvaða hlutlægu forsendur eða reglur án mismununar þau munu nota til að ákveða um hvaða hluta gerðir verða samningar við viðkomandi ef beiting forsendna fyrir vali tilboðs myndi leiða til þess að einn bjóðandi fengi fleiri hluta en hámarkið leyfir.

3. Aðildarríkin geta kveðið á um að þegar heimilt er að gera samninga um fleiri en einn hluta við sama bjóðanda sé samningsstofnunum heimilt að gera samning sem sameinar nokkra eða alla hlutana, hafi þau tekið fram í útboðstilkynningu eða í boði um að staðfesta áhuga, leggja fram tilboð eða ganga til samninga að þau áskilji sér möguleika á því og tiltekið hvaða hluta eða hópa hluta heimilt er að sameina.

4. Aðildarríkjunum er heimilt að gera það skylt að gera samninga í formi aðskilinna hluta með skilyrðum sem tilgreind verða í samræmi við landslög þeirra og með hliðsjón af lögum Sambandsins. Önnur undirgrein 1. mgr. og, eftir því sem við á, 3. mgr. skulu gilda.

66. gr.

Frestir settir

1. Þegar samningsstofnanir ákveða fresti til að taka við þátttökutilkynningum og tilboðum skulu þær einkum taka tillit til þess hve flókið efni samningsins er og hve langan tíma þarf til að semja tilboð, sbr. þó lágmarksfrest sem kveðið er á um í 45.–49. gr.
2. Ef ekki er unnt að gera tilboð fyrr en að lokinni vettvangsskoðun eða athugun á fylgiskjölum útboðsgagna á vettvangi, skal ákveða fresti til að taka við tilboðum, sem skulu vera lengri en lágmarksfrestirnir sem mælt er fyrir um í 45.–49. gr., þannig að allir viðkomandi rekstraraðilar geti kynnt sér allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru við gerð tilboðs.
3. Samningsstofnanir skulu lengja fresti til að taka við tilboðum svo að allir viðkomandi rekstraraðilar geti kynnt sér allar upplýsingar sem eru nauðsynlegar við gerð tilboðs í eftirfarandi tilvikum:
 - a) ef viðbótarupplýsingar hafa af einhverjum ástæðum ekki verið afhentar a.m.k. sex dögum áður en frestur til að taka við tilboðum rennur út, þótt rekstraraðili hafi beðið um þessi gögn með góðum fyrirvara. Sé um að ræða almennt hraðútboð, eins og um getur í 3. mgr. 45. gr., skal fresturinn vera fjórir dagar,
 - b) þegar umtalsverðar breytingar eru gerðar á útboðsgögnum.

Lengd framlengingarinnar skal vera í réttu hlutfalli við mikilvægi upplýsinganna eða breytingarinnar.

Hafi ekki verið beðið um viðbótarupplýsingarnar með góðum fyrirvara eða ef mikilvægi þeirra í sambandi við undirbúning svartilboða er óverulegt skal samningsstofnunum ekki vera skylt að lengja frestina.

2. þáttur.

Birting og gagnsæi

67. gr.

Reglubundnar kynningartilkynningar

1. Samningsstofnunum er heimilt að láta vita um fyrirætluð innkaup sín með birtingu reglubundinnar kynningartilkynningar. Í þessum tilkynningum skulu koma fram þær upplýsingar sem settar eru fram í A-hluta I. þáttar VI. viðauka. Þær skulu annaðhvort birtar af útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins eða af samningsstofnunum sjálfum í þeirra eigin upplýsingaskrá kaupanda, í samræmi við b-lið 2. liðar IX. viðauka. Ef samningsstofnanirnar birta reglubundna kynningartilkynningu í sinni eigin upplýsingaskrá kaupanda skulu þær senda tilkynningu til útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins um slíka birtingu reglubundinnar kynningartilkynningar í upplýsingaskrá í samræmi við 3. lið IX. viðauka. Í þessum tilkynningum skulu koma fram þær upplýsingar sem settar eru fram í B-hluta VI. viðauka.
2. Þegar tilkynnt er um lokuð útboð og samningskaup að undangenginni útboðsauglýsingu með reglubundinni kynningartilkynningu skal tilkynningin uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:
 - a) hún vísar sérstaklega til þeirrar vöru, verks eða þjónustu sem samningurinn nær til,
 - b) hún gefur til kynna að samningurinn verði gerður á grundvelli lokaðs útboðs eða samningskaupa án frekari birtingar útboðsauglýsingar og áhugasömum rekstraraðilum er boðið að láta áhuga sinn í ljós skriflega,
 - c) hún inniheldur, auk upplýsinganna sem settar eru fram í I. þætti A-hluta VI. viðauka, upplýsingarnar í II. þætti A-hluta VI. viðauka,
 - d) hún hefur verið send til birtingar minnst 35 dögum og mest 12 mánuðum fyrir þann dag sem boðið um að staðfesta áhuga er sent.

Slíkar tilkynningar skulu ekki birtar í upplýsingaskrá kaupanda. Hins vegar getur viðbótarbirting á landsvísu, skv. 72. gr., ef einhver er, farið fram í upplýsingaskrá kaupanda.

Tímabilið sem reglubundin kynningartilkynning tekur til skal vera mest 12 mánuðir frá þeim degi þegar tilkynningin er send til birtingar. Þegar um er að ræða þjónustusamninga um félagsþjónustu og aðra sértæka þjónustu getur reglubundna kynningartilkynningin, sem um getur í b-lið 1. mgr. 92. gr., þó tekið til lengra tímabils en 12 mánaða.

68. gr.

Tilkynningar um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi

1. Ef samningsstofnanir hyggjast koma upp hæfismatskerfi í samræmi við 77. gr. skal tilkynna það eins og um getur í X. viðauka og taka fram hvaða tilgangi hæfismatskerfið eigi að þjóna og hvernig hægt sé að nálgast reglur um notkun þess.
2. Samningsstofnanir skulu tilgreina gildistíma hæfismatskerfisins í tilkynningunni um að kerfið sé fyrir hendi. Þau skulu tilkynna útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins um hvers konar breytingu á gildistíma með eftirtöldum stöðluðum eyðublaðum:
 - a) ef gildistímanum er breytt án þess að bundinn sé endi á kerfið, með eyðublaði fyrir tilkynningar um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi,
 - b) ef bundinn er endi á kerfið, með tilkynningu um gerð samnings sem um getur í 70. gr.

69. gr.

Útboðstilkynningar

Útboðstilkynningar má nota til að auglýsa hvers konar útboð. Í þeim skulu koma fram upplýsingarnar sem settar eru fram í viðkomandi hluta XI. viðauka og skulu þær birtar í samræmi við 71. gr.

70. gr.

Tilkynningar um samningsgerð

1. Eigi síðar en 30 dögum eftir gerð samnings eða rammamnings, í kjölfar ákvörðunar um gerð hans, skulu samningsstofnanir senda út tilkynningu um gerð samnings með niðurstöðum innkaupaferlisins.

Slíkar tilkynningar skulu hafa að geyma upplýsingarnar sem settar eru fram í XII. viðauka og skulu birtar í samræmi við 71. gr.

2. Hafi viðkomandi samningur verið boðinn út með reglubundinni kynningartilkynningu og samningsstofnunin ákveðið að gera ekki fleiri samninga á tímabilinu sem reglubundna kynningartilkynningin tekur til, skal það koma sérstaklega fram í tilkynningunni um samningsgerð.

Þegar um er að ræða rammamning, sem er gerður í samræmi við 51. gr., ber samningsstofnunum ekki skylda til að senda tilkynningu um niðurstöður innkaupaferlisins fyrir hvern samning sem er grundvallaður á þeim rammamningi. Aðildarríkin geta kveðið á um að samningsstofnanir skuli safna saman tilkynningum um niðurstöður innkaupaferlisins vegna samninga sem byggja á rammamningnum og senda þær ársfjórðungslega. Í því tilviki skulu samningsstofnanir senda samsafnaðar tilkynningar innan 30 daga frá lokum hvers ársfjórðungs.

Samningsstofnanir skulu senda tilkynningu um samningsgerð innan 30 daga frá gerð sérhvers samning sem byggist á gagnvirkum innkaupakerfi. Þau hafa þó heimild til að safna slíkum tilkynningum saman og senda þær ársfjórðungslega. Í því tilviki skulu þau senda samsafnaðar tilkynningar innan 30 daga frá lokum hvers ársfjórðungs.

3. Upplýsingarnar, sem kveðið er á um í XII. viðauka og ætlaðar eru til birtingar, skulu birtar í samræmi við IX. viðauka. Heimilt er að halda eftir tilteknum upplýsingum um gerð samnings eða rammamnings ef birting slíkra upplýsinga kynni að hindra framkvæmd laga eða ganga á annan hátt gegn almannahagsmunum eða gæti skaðað lögmæta viðskiptahagsmunum tiltekins opinbers eða einkarekins rekstraraðila eða réttmæta samkeppni á milli rekstraraðila.

Þegar um er að ræða samninga um þjónustu tengda rannsóknum og þróun geta upplýsingarnar um eðli og umfang þjónustunnar verið takmarkaðar við:

- a) tilgreininguna „þjónusta tengd rannsóknum og þróun“ þar sem samningar hafa verið gerðir með samningskaupum án útboðsauglýsingar í samræmi við b-lið 50. gr.,
- b) upplýsingar sem eru a.m.k. jafn ítarlegar og þær sem eru tilgreindar í tilkynningunni sem var notuð til að auglýsa útboðið.

4. Upplýsingarnar, sem kveðið er á um í samræmi við XII. viðauka, og merktar þannig að þær séu ekki ætlaðar til birtingar, skulu einungis birtar í einfölduðu formi og í samræmi við IX. viðauka sem tölfraediupplýsingar.

71. gr.

Form tilkynninga og aðferð við birtingu þeirra

1. Í tilkynningunum, sem um getur í 67.–70. gr., skulu koma fram upplýsingarnar sem settar eru fram í VI. viðauka (A-hluta og B-hluta), X., XI., og XII. viðauka og á stöðluðum eyðublöðum, þ.m.t. stöðluð eyðublöð fyrir leiðréttingar.

Framkvæmdastjórnin skal taka upp þessi stöðluðu eyðublöð með framkvæmdargerðum. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 105. gr.

2. Tilkynningarnar, sem um getur í 67.–70. gr., skulu samdar, sendar með rafrænum aðferðum til útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins og birtar í samræmi við IX. viðauka. Tilkynningar skulu birtar eigi síðar en fimm dögum eftir að þær voru sendar. Sambandið ber kostnað af birtingu útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins á tilkynningunum.

3. Tilkynningarnar, sem um getur í 67.–70. gr., skulu birtar í fullri lengd á einu eða fleiri opinberum tungumálum stofnana Sambandsins sem samningsstofnun velur. Einungis sú eða þær tungumálaútgáfur teljast áreiðanlegar. Birta skal samantekt á mikilvægum þáttum hverrar tilkynningar á öðrum opinberum tungumálum stofnana Sambandsins.

4. Útgáfuskrifstofa Evrópusambandsins skal tryggja að bæði texti í fullri lengd og samantekt reglubundinna kynningartilkyninga, sem um getur í 2. mgr. 67. gr., útboða til að koma á laggirnar gagnvirku innkaupakerfi, eins og um getur í a-lið 4. mgr. 52. gr., og tilkyninga um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi, sem notaðar eru til að kynna útboð í samræmi við b-lið 4. mgr. 44. gr., séu birt áfram:

- a) til 12 mánaða þegar um er að ræða reglubundnar kynningartilkyningar, eða uns veitt er viðtaka tilkynningu um samningsgerð, eins og kveðið er á um í 2. mgr. 70. gr., þar sem fram kemur að ekki verði gerðir fleiri samningar á 12 mánaða tímabilinu sem útboðsauglýsingin tók til. Þegar um er að ræða þjónustusamninga um félagsþjónustu og aðra sérþæka þjónustu skal þó áfram birta reglubundnu kynningartilkyninguna sem um getur í b-lið 1. mgr. 92. gr. til loka þess gildistíma sem upprunalega var gefinn upp eða uns veitt er viðtaka tilkynningu um samningsgerð eins og kveðið er á um í 70. gr. þar sem fram kemur að ekki verði gerðir fleiri samningar á tímabilinu sem útboðstilkynningin tók til,
- b) meðan á gildistíma gagnvirks innkaupakerfis stendur, þegar um er að ræða útboð til að koma á laggirnar gagnvirku innkaupakerfi,

c) þegar um er að ræða tilkynningar um að fyrir hendi sé hæfismatskerfi, meðan á gildistíma þess stendur.

5. Samningsstofnanir skulu geta sannað hvaða dag tilkynningar eru sendar.

Útgáfuskrifstofa Evrópusambandsins skal láta samningsstofnuninni í té staðfestingu á móttöku tilkynningarinnar og á birtingu upplýsinganna, sem sendar voru, þar sem birtingardagurinn kemur fram. Slík staðfesting skal teljast sönnun um birtingu.

6. Samningsstofnanir geta birt tilkynningar um vöru-, verk- eða þjónustusamninga sem falla ekki undir kröfur um birtingu sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, að því tilskildu að slíkar tilkynningar séu sendar útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins með rafrænum aðferðum í samræmi við snið og reglur um sendingu sem um getur í IX. viðauka.

72. gr.

Birting á landsvísu

1. Ekki skal birta tilkynningarnar, sem um getur í 67.–70. gr., og efni þeirra á innlendum vettvangi fyrir birtingu þeirra skv. 71. gr. Þó má birting fara fram á innlendum vettvangi hafi samningsstofnunum ekki verið tilkynnt um birtingu innan 48 stunda frá staðfestingu á móttöku tilkynningarinnar í samræmi við 71. gr.

2. Tilkynningar, sem eru birtar á innlendum vettvangi, skulu ekki innihalda aðrar upplýsingar en þær sem koma fram í tilkynningum, sem eru sendar til útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins, eða í upplýsingaskrá kaupanda en í þeim skal koma fram hvaða dag tilkynningin var send til útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins eða hvenær hún birtist í upplýsingaskrá kaupanda.

3. Ekki má birta reglubundnar kynningartilkynningar í upplýsingaskrá kaupanda fyrr en tilkynning hefur verið send til útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins um að birting verði í því formi; í þeim skal getið um sendingardag.

73. gr.

Rafrænt aðgengi að útboðsgögnum

1. Samningsstofnanir skulu bjóða, án endurgjalds, ótakmarkaðan og fullan, beinan aðgang að útboðsgögnum með rafrænum aðferðum frá og með birtingardegi tilkynningar, í samræmi við 71. gr., eða þeim degi þegar boð um að staðfesta áhuga var sent.

Þegar tilkynning um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi er notuð til að kynna útboð skal bjóða aðgang eins fljótt og unnt er og eigi síðar en þegar boð um að leggja fram tilboð eða ganga til samninga er sent. Í texta tilkynningarinnar eða boðanna skal tilgreina veffangið þar sem hægt er að nálgast útboðsgögnin.

Ef ekki er hægt að bjóða ótakmarkaðan og fullan, beinan aðgang án endurgjalds að tilteknum útboðsgögnum af einhverjum þeim ástæðum sem um getur í annarri undirgrein 1. mgr. 40. gr., geta samningsstofnanir tekið það fram í tilkynningunni eða í boði um að staðfesta áhuga að viðkomandi útboðsgögn verði send á annan hátt en með rafrænum aðferðum, í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar. Í því tilviki skal lengja frestinn til að leggja fram tilboð um fimm daga nema í brýnum og vel rökstuddum tilvikum sem um getur í 3. mgr. 45. gr. og þegar frestur er settur með gagnkvæmu samkomulagi samkvæmt annarri undirgrein 2. mgr. 46. gr. eða annarri undirgrein 2. mgr. 47. gr.

Ef ekki er hægt að bjóða ótakmarkaðan og fullan, beinan aðgang með rafrænum aðferðum, án endurgjalds að tilteknum útboðsgögnum vegna þess að samningsstofnanir hafa í hyggju að beita 2. mgr. 39. gr., skulu þær taka fram í tilkynningunni eða í boðinu um að staðfesta áhuga eða, þegar tilkynning um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi er notuð til að kynna útboð, í útboðsgögnum hvaða ráðstafana þær krefjast til að vernda trúnaðarupplýsingar og hvernig hægt er að fá aðgang að viðkomandi gögnum. Í því tilviki skal lengja frestinn til að leggja fram tilboð um fimm daga nema í brýnum og vel rökstuddum tilvikum sem um getur í 3. mgr. 45. gr. og þegar frestur er settur með gagnkvæmu samkomulagi samkvæmt annarri undirgrein 2. mgr. 46. gr. eða annarri undirgrein 2. mgr. 47. gr.

2. Að því tilskildu að beðið hafi verið um það með góðum fyrirvara skulu samningsstofnanir láta öllum bjóðendum, sem taka þátt í innkaupaferlinu, í té viðbótarupplýsingar sem tengjast forskriftum og fylgiskjöl, ef einhver eru, eigi síðar en sex dögum áður en frestur til að taka við tilboðum rennur út. Sé um að ræða almennt hraðútboð, eins og um getur í 3. mgr. 45. gr., skal fresturinn vera fjórir dagar.

74. gr.

Boð til umsækjenda

1. Í lokuðum útboðum, samkeppnisviðræðum, nýsköpunarsamstarfi og samningskaupum að undangenginni útboðsauglýsingu skulu samningsstofnanir bjóða völdum umsækjendum, samtímis og skriflega, að leggja fram tilboð sín, taka þátt í viðræðunum eða ganga til samninga.

Ef reglubundin kynningartilkygning er notuð til að auglýsa útboð í samræmi við a-lið 4. mgr. 44. gr. skulu samningsstofnanir, samtímis og skriflega, bjóða þeim rekstraraðilum, sem lýst hafa yfir áhuga, að staðfesta að sá áhugi sé enn fyrir hendi.

2. Í boðunum sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar skal vera tilvísun til veffangsins þar sem útboðsgögn hafa verið gerð aðgengileg beint með rafrænum aðferðum. Útboðsgögn skulu fylgja boðunum ef ótakmarkaður og fullur, beinn aðgangur hefur ekki verið veittur að þeim án endurgjalds af þeim ástæðum sem settar eru fram í þriðju eða fjórðu undirgrein 1. mgr. 73. gr. og hafi ekki verið veittur aðgangur að þeim á annan hátt. Auk þess skulu boðin, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, hafa að geyma þær upplýsingar sem settar eru fram í XIII. viðauka.

75. gr.

Upplýsingar til umsækjenda um hæfismat, umsækjenda og bjóðenda

1. Samningsstofnanir skulu, eins fljótt og unnt er, upplýsa sérhvern umsækjanda og bjóðanda um ákvarðanir sem hafa verið teknar varðandi gerð rammasamnings, samningsgerð eða aðgang að gagnvirku innkaupakerfi, þ.m.t. ástæður fyrir ákvörðun um að gera ekki rammasamning eða samning þótt útboð hafi farið fram eða um að hefja útboðsferli á nýjan leik eða að koma ekki á fót gagnvirku innkaupakerfi.

2. Að fenginni beiðni viðkomandi umsækjanda eða bjóðanda skulu samningsstofnanir, eins fljótt og unnt er og eigi síðar en 15 dögum frá móttöku skriflegrar beiðni, upplýsa:

- a) hvern og einn umsækjanda um ástæður fyrir því ef þátttökutilkygningu hans er hafnað,
- b) hvern og einn bjóðanda um ástæður fyrir því ef tilboði hans er hafnað, þ.m.t., í tilvikum sem um getur í 5. og 6. mgr. 60. gr., ástæður fyrir því ef þær ákvarða að jafngildisákvæðið sé ekki uppfyllt eða að verk, vörur eða þjónusta uppfylli ekki kröfur um frammistöðu eða virkni,
- c) hvern og einn bjóðanda sem hefur gert tækt tilboð, um eiginleika og kosti tilboðsins sem fyrir valinu varð í samburði við önnur tilboð og einnig nafn þess bjóðanda sem varð fyrir valinu eða nöfn aðila að rammasamningnum,
- d) hvern og einn bjóðanda sem hefur gert tækt tilboð, um framkvæmd og framvindu samningsviðræðna og viðræðna við bjóðendur.

3. Samningsstofnanir geta ákveðið að halda eftir tilteknum upplýsingum, sem um getur í 1. og 2. mgr., um gerð samnings eða rammasamnings eða aðgang að gagnvirku innkaupakerfi ef birting slíkra upplýsinga kynni að hindra framkvæmd laga eða ganga á annan hátt gegn almannahagsmunum eða gæti skaðað lögmæta viðskiptahagsmuni opinberra eða einkarekinna rekstraraðila eða rétmæta samkeppni á milli þeirra.

4. Samningsstofnanir, sem koma á fót og starfrækja hæfismatskerfi, skulu upplýsa umsækjendur um ákvörðun sína varðandi hæfismatið innan sex mánaða.

Ef ákvörðun tekur lengri tíma en fjóra mánuði frá framlagningu umsóknar skal samningsstofnunin greina umsækjanda, innan tveggja mánaða frá því að umsókn er lögð fram, frá ástæðunum fyrir því að fresturinn er framlengdur og fyrir hvaða dag umsókn hans verður samþykkt eða henni hafnað.

5. Umsækjendur, sem hafa fengið synjun á grundvelli hæfis, skulu upplýstir um þá ákvörðun og ástæður fyrir ákvörðuninni svo fljótt sem auðið er og undir engum kringumstæðum síðar en 15 dögum eftir að sú ákvörðun er tekin. Ástæðurnar skulu byggjast á hæfisviðmiðunum sem um getur í 2. mgr. 77. gr.

6. Samningsstofnanir, sem koma á fót og starfrækja hæfismatskerfi, geta einungis stöðvað hæfismat rekstraraðila á grundvelli viðmiðana um hæfismat sem um getur í 2. mgr. 77. gr. Tilkynna skal rekstraraðilanum skriflega um öll áform um að stöðva hæfismat a.m.k. 15 dögum fyrir þann dag sem hæfismatinu á að ljúka, ásamt ástæðunni eða ástæðunum fyrir þeirri aðgerð.

3. Þáttur.

Val á þátttakendum og samningsgerð

76. gr.

Almennar meginreglur

1. Eftirfarandi reglur skulu gilda um val á þátttakendum í innkaupaferli:

- a) samningsstofnanir, sem hafa sett reglur og viðmiðanir til að útiloka bjóðendur eða umsækjendur í samræmi við 1. mgr. 78. gr. eða 1. mgr. 80. gr., skulu útiloka rekstraraðila sem slíkar reglur eiga við um og sem uppfylla slíkar forsendur,
- b) samningsstofnanir skulu velja bjóðendur og umsækjendur í samræmi við hlutlægar reglur og forsendur sem mælt er fyrir um skv. 78. og 80. gr.,
- c) í lokuðum útboðum, samningskaupum að undangenginni útboðstilkynningu, í samkeppnisviðræðum og í nýsköpunarsamstarfi skulu samningsstofnanir, í samræmi við 2. mgr. 78. gr., fækka umsækjendum sem eru valdir samkvæmt a- og b-lið þessarar málsgreinar, ef við á.

2. Ef tilkynnt er um útboð með tilkynningu um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi og ef velja á úr þátttakendum í innkaupaferlum með það fyrir augum að gera sérstaka samninga, sem útboðstilkynningin á við um, skulu samningsstofnanir:

- a) meta hæfi rekstraraðila í samræmi við 77. gr.,
- b) beita þeim ákvæðum 1. mgr., sem varða lokuð útboð eða samningskaup, samkeppnisviðræður eða nýsköpunarsamstarf, gagnvart rekstraraðilum sem standast hæfismat.

3. Þegar samningsstofnanir ákvarða um hæfi við val á þátttakendum í lokuðu útboði eða samningskaupum, í samkeppnisviðræðum eða í nýsköpunarsamstarfi eða uppfæra forsendur og reglur skulu þær ekki:

- a) setja tilteknum rekstraraðilum stjórnunarleg, tæknileg eða fjárhagsleg skilyrði sem gilda ekki fyrir aðra,
- b) krefjast prófana eða sönnunargagna sem þegar eru til í formi hlutlægra gagna.

4. Þegar upplýsingar eða gögn, sem rekstraraðilar eiga að leggja fram, eru eða virðast vera ófullkomin eða innihalda villur eða ef tiltekin skjöl vantar, geta samningsstofnanir, nema kveðið sé á um annað í landslögum til framkvæmdar þessari tilskipun, farið fram á að hlutaðeigandi rekstraraðilar leggi fram, bæti við, skýri eða fullgeri viðkomandi upplýsingar eða gögn innan viðeigandi frests, að því tilskildu að slíkar beiðnir séu gerðar fyllilega í samræmi við meginreglurnar um jafna meðferð og gagnsæi.

5. Samningsstofnanir skulu fullvissa sig um að tilboð, sem valdir bjóðendur leggja fram, séu í samræmi við reglur og kröfur sem gilda um útboð og velja úr tilboðum á grundvelli þeirra forsendna sem mælt er fyrir um í 82. og 84. gr., að teknu tilliti til 64. gr.

6. Samningsstofnanir geta ákveðið að gera ekki samning við þann bjóðanda sem leggur fram besta tilboðið hafi þau komist að raun um að tilboðið uppfylli ekki þær gildandi skyldur sem um getur í 2. mgr. 36. gr.

7. Í almennu útboði geta samningsstofnanir ákveðið að kanna tilboð áður þau ganga úr skugga um hæfi bjóðenda enda sé viðeigandi ákvæðum 76.–84. gr. fylgt, þ.m.t. reglunni um að ekki skuli ganga til samninga við bjóðanda sem hefði átt að útiloka skv. 80. gr. eða sem uppfyllir ekki valforsendur samningsstofnunar í samræmi við 1. mgr. 78. gr. og 80. gr.

Aðildarríki geta útilokað notkun aðferðarinnar í fyrstu undirgrein að því er varðar tilteknar tegundir innkaupa eða tilteknar aðstæður eða takmarkað hana við þær.

8. Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 103. gr. til að breyta skránni í XIV. viðauka ef nauðsyn krefur til að bæta við nýjum alþjóðasamningum sem öll aðildarríkin hafa fullgilt eða þegar gildandi alþjóðasamningar sem vísað er til eru ekki lengur fullgildir af öllum aðildarríkjum eða þeir hafa breyst með öðrum hætti, t.d. að því er varðar gildissvið þeirra, efni eða heiti.

1. undirþáttur

Hæfi og hæfismiðað val

77. gr.

Hæfismatskerfi

1. Samningsstofnanir, sem þess óska, geta komið á fót og starfrækt kerfi til að meta hæfi rekstraraðila.

Samningsstofnanir, sem koma á fót eða starfrækja hæfismatskerfi, skulu tryggja að rekstraraðilar geti ávallt óskað eftir hæfismati.

2. Kerfið skv. 1. mgr. getur falið í sér mismunandi stig hæfismats.

Samningsstofnanir skulu setja hlutlægar reglur og viðmiðanir hvað varðar útilokun og val á rekstraraðilum, sem óska eftir hæfismati, og hlutlægar reglur og viðmiðanir varðandi starfrækslu hæfismatskerfisins, sem taka á atriðum á borð við skráningu í kerfið, reglubundna uppfærslu upplýsinga um hæfi, ef þörf krefur, og gildistíma kerfisins.

Ef þessar viðmiðanir og reglur fela í sér tækniforskriftir gildir 60.–62. gr. Uppfæra má þessar viðmiðanir og reglur eftir þörfum.

3. Rekstraraðilar skulu fá aðgang að þeim viðmiðunum og reglum, sem um getur í 2. mgr., ef þeir óska eftir því. Tilkynna skal rekstraraðilum, sem málið varðar, um þessar uppfærðu viðmiðanir og reglur.

Ef samningsstofnun telur að hæfismatskerfi tiltekinnar annarra aðila eða stofnana uppfylli kröfur hennar skal hún veita rekstraraðilum, sem málið varðar, upplýsingar um nöfn þeirra.

4. Halda skal skriflega skrá yfir hæfa rekstraraðila; henni má skipta í flokka eftir því hvers konar hæfi hver tegund samnings útheimtir.

5. Ef tilkynnt er um útboð með tilkynningu um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi skulu sérstakir vöru-, verk- eða þjónustusamningar, sem falla undir þetta kerfi, gerðir í lokuðu útboði eða með samningskaupum þar sem allir bjóðendur og þátttakendur eru valdir úr hópi hæfra umsækjenda í samræmi við það kerfi.

6. Gjöld, sem eru innheimt í tengslum við beiðnir um hæfismat eða uppfærslu á eða viðhald upplýsinga um hæfi sem þegar eru fyrir hendi, samkvæmt kerfinu, skulu vera í réttu hlutfalli við þann kostnað sem stofnað er til.

78. gr.

Forsendur fyrir hæfismiðuðu vali

1. Samningsstofnanir geta sett hlutlægar reglur og viðmiðanir hvað varðar útilokun og val á bjóðendum eða umsækjendum; þessar reglur og viðmiðanir skulu vera aðgengilegar viðkomandi rekstraraðilum.

2. Þegar samningsstofnanir þurfa að tryggja viðeigandi jafnvægi milli tiltekinna eiginleika innkaupaferlisins og þeirra tilfanga sem þarf til að framkvæma það geta þær, í lokuðum útboðum eða samningskaupum, samkeppnisviðræðum eða nýsköpunarsamstarfi, sett hlutlægar reglur eða viðmiðanir sem endurspeglar þessa þörf og gera samningsstofnuninni kleift að draga úr fjölda umsækjenda sem verður boðið að leggja fram tilboð eða ganga til samninga. Valdir umsækjendur skulu þó vera nógu margir til að tekið sé tillit til krafna um næga samkeppni.

79. gr.

Byggt á getu annarra aðila

1. Þegar hlutlægar reglur og viðmiðanir, er varða útilokun og val á rekstraraðilum sem óska eftir hæfismati innan hæfismatskerfis, fela í sér kröfur sem varða efnahagslega og fjárhagslega getu rekstraraðilans eða tæknilega og faglega getu hans, getur rekstraraðilinn, ef þörf krefur, byggt á getu annarra aðila, óháð lagalegu eðli tengsla hans við þá aðila. Að því er varðar viðmiðanir sem tengjast menntun og faglegu hæfi þjónustuveitanda eða verktaka eða stjórnunarliðs fyrirtækisins eða viðeigandi starfsreynslu, mega rekstraraðilar hins vegar aðeins reiða sig á getu annarra aðila ef hinir síðarnefndu sjá um að framkvæma verkið eða veita þjónustuna sem þessa getu þarf til. Þegar rekstraraðili vill reiða sig á getu annarra aðila, skal hann sanna fyrir samningsstofnuninni að hann hafi yfir viðkomandi föngum að ráða allan gildistíma hæfismatskerfisins, t.d. með því að leggja fram skuldbindingu þeirra aðila þess efnis. Þegar samningsstofnanir hafa, skv. 80. gr. þessarar tilskipunar, vísað til útilokunarviðmiðana eða valforsendna, sem kveðið er á um samkvæmt tilskipun 2014/24/ESB, skulu þær sannreyna, í samræmi við 3. mgr. 80. gr. þessarar tilskipunar, hvort aðrir aðilar, sem rekstraraðilinn hyggst reiða sig á varðandi getu, uppfylla viðeigandi valforsendur eða fyrir liggja ástæður til útilokunar, sem samningsstofnanirnar hafa vísað til, skv. 57. gr. tilskipunar 2014/24/ESB. Samningsstofnunin skal krefjast þess að rekstraraðili skipti út aðila þegar til staðar eru bindandi útilokunarástæður sem samningsstofnunin hefur vísað til. Samningsstofnunin getur krafist þess af, eða aðildarríki gert þá kröfu að hún krefjist þess af rekstraraðila að hann skipti út aðila þegar til staðar eru útilokunarástæður sem eru ekki bindandi sem samningsstofnunin hefur vísað til.

Þegar rekstraraðili reiðir sig á getu annarra aðila að því er varðar viðmiðunina um efnahagslega og fjárhagslega stöðu getur samningsstofnunin krafist þess að rekstraraðilinn og þessir aðilar beri sameiginlega ábyrgð á efdum samningsins.

Með sömu skilyrðum getur hópur rekstraraðila, sem um getur í 2. mgr. 37. gr., byggt á getu þátttakenda í hópnun eða annarra aðila.

2. Þegar hlutlægar reglur og viðmiðanir, er varða útilokun og val á umsækjendum og bjóðendum í almennu útboði, lokuðu útboði eða við samningskaup, í samkeppnisviðræðum eða nýsköpunarsamstarfi, fela í sér kröfur sem varða efnahagslega og fjárhagslega getu rekstraraðilans eða tæknilega og faglega getu hans, getur rekstraraðilinn, ef þörf krefur og vegna tiltekins samnings, byggt á getu annarra aðila, óháð lagalegu eðli tengsla hans við þá. Að því er varðar viðmiðanir sem tengjast menntun og faglegu hæfi þjónustuveitanda eða verktaka eða stjórnunarliðs fyrirtækisins eða viðeigandi starfsreynslu, mega rekstraraðilar hins vegar aðeins reiða sig á getu annarra aðila ef hinir síðarnefndu sjá um að framkvæma verkið eða veita þjónustuna sem þessa getu þarf til. Þegar rekstraraðili vill reiða sig á getu annarra aðila, skal hann sanna fyrir samningsstofnuninni að hann hafi yfir nauðsynlegum tilföngum að ráða, t.d. með því að leggja fram skuldbindingu þeirra aðila þess efnis.

Þegar samningsstofnanir hafa, skv. 80. gr. þessarar tilskipunar, vísað til útilokunarviðmiðana eða valforsendna, sem kveðið er á um samkvæmt tilskipun 2014/24/ESB, skulu þær sannreyna, í samræmi við 3. mgr. 80. gr. þessarar tilskipunar, hvort aðrir aðilar, sem rekstraraðilinn hyggst reiða sig á varðandi getu, uppfylla viðeigandi valforsendur eða fyrir liggi ástæður til útilokunar, sem samningsstofnanirnar hafa vísað til, skv. 57. gr. tilskipunar 2014/24/ESB. Samningsstofnunin skal krefjast þess að rekstraraðilinn finni nýjan aðila í stað aðila sem ekki uppfyllir viðeigandi valforsendu eða þegar til staðar eru bindandi útilokunarástæður sem samningsstofnunin hefur vísað til. Samningsstofnunin getur krafist þess af, eða aðildarríki gert þá kröfu að hún krefjist þess af rekstraraðila að hann skipti út aðila þegar til staðar eru útilokunarástæður sem eru ekki bindandi sem samningsstofnunin hefur vísað til.

Þegar rekstraraðili reiðir sig á getu annarra aðila að því er varðar viðmiðunina um efnahagslega og fjárhagslega stöðu getur samningsstofnunin krafist þess að rekstraraðilinn og þessir aðilar beri sameiginlega ábyrgð á efndum samningsins.

Með sömu skilyrðum getur hópur rekstraraðila, sem um getur í 37. gr., byggt á getu þátttakenda í hópunum eða annarra aðila.

3. Þegar um er að ræða verksamninga, þjónustusamninga og ísetningu og uppsetningu innan ramma vörusamnings, geta samningsstofnanir krafist þess að tiltekin afar mikilvæg verkefni séu framkvæmd beint af bjóðanda sjálfum eða, ef tilboðið er lagt fram af hópi rekstraraðila eins og um getur í 2. mgr. 37. gr., af þátttakanda í þeim hópi.

80. gr.

Notkun útilokunarástæðna og valforsendna sem kveðið er á um samkvæmt tilskipun 2014/24/ESB

1. Hlutlægu reglurnar og viðmiðanirnar, er varða útilokun og val á rekstraraðilum sem óska eftir hæfismati innan hæfismatskerfis, og hlutlægu reglurnar og viðmiðanirnar, er varða útilokun og val á umsækjendum og bjóðendum í almennu útboði, lokuðu útboði eða samningskaupum, samkeppnisviðræðum eða nýsköpunarsamstarfi, kunna að fela í sér ástæður til útilokunar sem um getur í 57. gr. tilskipunar 2014/24/ESB samkvæmt skilmálum og skilyrðum sem eru sett þar.

Þegar samningsstofnun er samningsyfirvald skulu þessar viðmiðanir og reglur taka til þeirra útilokunarástæðna sem taldar eru upp 1. og 2. mgr. 57. gr. tilskipunar 2014/24/ESB samkvæmt skilmálum og skilyrðum sem eru sett í þeirri grein.

Fari aðildarríki fram á það skulu þessar viðmiðanir og reglur enn fremur taka til þeirra útilokunarástæðna sem taldar eru upp í 4. mgr. 57. gr. tilskipunar 2014/24/ESB samkvæmt skilmálum og skilyrðum sem eru sett í þeirri grein.

2. Viðmiðanirnar og reglurnar sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar geta tekið til valforsendnanna sem settar eru fram í 58. gr. tilskipunar 2014/24/ESB, samkvæmt skilmálum og skilyrðum sem eru sett þar, einkum að því er varðar takmarkanir á kröfum um árlega veltu, eins og kveðið er á um samkvæmt annarri undirgrein 3. mgr. þeirrar greinar.

3. Ákvæði 59.–61. gr. tilskipunar 2014/24/ESB gilda að því er varðar beitingu 1. og 2. mgr. þessarar greinar.

81. gr.

Gæðastaðlar og umhverfisstjórnunarstaðlar

1. Ef samningsstofnanir krefjast þess að lögð séu fram vottorð frá óháðum aðilum, sem staðfesta að rekstraraðilinn uppfylli tiltekna gæðastaðla, þ.m.t. varðandi aðgengi fyrir fatlaða, skulu þau vísa til gæðakerfa sem grundvallast á viðeigandi kerfi Evrópustaðla sem hefur fengið vottun faggiltra stofnana. Þau skulu viðurkenna jafngild vottorð frá stofnunum sem hafa staðfestu í öðrum aðildarríkjum. Þau skulu einnig samþykkja önnur sönnunargögn um sambærilegar ráðstafanir til að tryggja gæði ef viðkomandi rekstraraðili hafði engan möguleika á að afla sér slíkra vottorða innan þeirra tímamarka sem um er að ræða, af ástæðum sem ekki má rekja til rekstraraðilans sjálfs, og að því tilskildu að hann sýni fram á að þær ráðstafanir til að tryggja gæði, sem lagðar eru til, uppfylli tilskilda gæðastaðla.

2. Ef samningsstofnanir krefjast þess að lögð séu fram vottorð frá óháðum aðilum, sem staðfesta að rekstraraðilinn uppfylli kröfur tiltekinna umhverfisstjórnunarkerfa eða tiltekna umhverfisstjórnunarstaðla, skulu þau vísa til umhverfisstjórnunarkerfis Sambandsins (EMAS) eða til annarra umhverfisstjórnunarkerfa, sem viðurkennd eru í samræmi við 45. gr. reglugerðar (EB) nr. 1221/2009, eða annarra umhverfisstjórnunarstaðla sem grundvallast á viðeigandi evrópskum eða alþjóðlegum stöðlum faggiltra stofnana. Þau skulu viðurkenna jafngild vottorð frá stofnunum sem hafa staðfestu í öðrum aðildarríkjum.

Hafi rekstraraðili bersýnilega ekki haft aðgang að slíkum vottorðum eða neinn möguleika á að afla sér þeirra innan þess frests sem gefinn var, af ástæðum sem ekki verða raktar til rekstraraðilans, skal samningsstofnunin einnig samþykkja önnur sönnunargögn um umhverfisstjórnunarráðstafanir að því tilskildu að rekstraraðilinn sýni fram á að þær ráðstafanir séu jafngildar þeim sem krafist er samkvæmt gildandi umhverfisstjórnunarkerfi eða -staðli.

3. Að fenginni beiðni skulu aðildarríkin láta hinum aðildarríkjunum í té hvers konar upplýsingar í tengslum við skjöl sem lögð eru fram til sönnunar á samræmi við gæða- og umhverfisstaðlana sem um getur í 1. og 2. mgr.

2. undirþáttur

Gerð samnings

82. gr.

Forsendur fyrir vali tilboðs

1. Með fyrirvara um innlend lög og stjórnslufyrirmæli er varða verð fyrir tiltekna vörur eða þóknun fyrir tiltekna þjónustu skulu samningsstofnanir byggja val sitt á aðilum, sem samningar eru gerðir við, á fjárhagslega hagstæðasta tilboðinu.

2. Fjárhagslega hagstæðasta tilboðið að mati samningsstofnunarinnar skal fundið út frá verði eða kostnaði, á grundvelli nálgunar sem byggist á kostnaðarhagkvæmni, s.s. útreiknings á vistferilskostnaði í samræmi við 83. gr., og getur tekið til besta hlutfalls milli verðs og gæða sem metið skal á grundvelli forsendna sem tengjast efni viðkomandi samnings, þ.m.t. eigindlegra, umhverfislegra og/eða félagslegra þátta. Slíkar forsendur geta t.d. náð yfir:

- a) gæði, tæknilega kosti, útlit og notagildi, aðgengi, hönnun fyrir alla notendur, félagslega, umhverfislega og nýjungakennda eiginleika og viðskipti og skilyrði þeirra,
- b) skipulagningu, menntun, hæfi og reynslu starfsfólks sem framkvæma á samninginn, ef gæði starfsfólks sem framkvæma á samninginn geta haft veruleg áhrif á framkvæmd hans, eða
- c) þjónustu eftir verklok og tæknilega aðstoð, afhendingarskilmála, s.s. afhendingardag, afhendingarferli og afhendingartíma eða frest til að ljúka verki, skuldbindingar varðandi varahluti og afhendingaröryggi. Kostnaðarþátturinn getur einnig verið í formi fasts verðs eða kostnaðar þar sem rekstraraðilar keppa eingöngu á grundvelli gæðaforsendna.

Aðildarríkin geta kveðið á um að samningsstofnanir megi ekki nota verð eingöngu eða kostnað eingöngu sem einu valforsenduna eða takmarkað notkun þeirra við tiltekna flokka samningsstofnana eða tiltekna tegundir samninga.

3. Litið skal svo á að forsendur fyrir vali tilboðs tengist efni opinbers samnings ef þær varða verk, vöru eða þjónustu, sem láta á í té samkvæmt samningnum, að einhverju leyti eða á einhverju stigi vistferils þeirra, þ.m.t. þættir sem varða:

- a) sérstakt ferli við framleiðslu, afhendingu eða viðskipti með slík verk, vöru eða þjónustu eða

b) sérstakt ferli á öðru stigi á vistferli þeirra,

jafnvel þótt slíkir þættir séu ekki hluti af þeim.

4. Forsendur fyrir vali tilboðs skulu ekki hafa þau áhrif að veita samningsstofnun ótakmarkað ákvörðunarvald. Þær skulu tryggja möguleikann á virkri samkeppni og þeim skulu fylgja forskriftir sem gera kleift að athuga upplýsingar frá bjóðendum á skilvirkan hátt til að meta hversu vel tilboðin uppfylla forsendur fyrir vali tilboðs. Í vafatilvikum skulu samningsstofnanir athuga á skilvirkan hátt áreiðanleika upplýsinga og sönnunargagna frá bjóðendum.

5. Samningsstofnun skal tilgreina í útboðsgögnum hvert mat hennar er á hlutfallslegu vægi hverrar forsendu sem valin er til að ákvarða fjárhagslega hagstæðasta tilboðið, nema það sé fundið á grundvelli verðs eingöngu.

Þetta vægi má setja fram sem ákveðið bil með hæfilegum hámarksvikmörkum.

Ef ekki er hægt að beita vægi vegna hlutlægra ástæðna skal samningsstofnunin tilgreina forsendurnar í forgangs röð eftir mikilvægi þeirra.

83. gr.

Útreikningur vistferilskostnaðar

1. Útreikningur vistferilskostnaðar skal, að því marki sem við á, taka til hluta eða alls eftirfarandi kostnaðar á vistferli vöru, þjónustu eða verks:

a) kostnaðar sem samningsstofnunin eða aðrir notendur bera, s.s.:

- i. kostnaðar í tengslum við öflun,
- ii. notkunarkostnaðar, s.s. við orkunotkun og notkun annarra auðlinda,
- iii. viðhaldskostnaðar,
- iv. úrvinnslukostnaðar, s.s. kostnaðar við söfnun og endurvinnslu,

b) kostnaðar sem skrifast á umhverfisleg úthrif í tengslum við vöru, þjónustu eða verk meðan á vistferli þeirra stendur, að því tilskildu að hægt sé að ákvarða og sannreyna verðgildi þeirra; slíkur kostnaður getur falið í sér kostnað við losun gróðurhúsalofttegunda og aðra losun mengandi efna og annan kostnað við það að draga úr loftslagsbreytingum.

2. Þegar samningsstofnanir meta kostnað með nálgun sem grundvallast á útreikningi á vistferilskostnaði skulu þau taka fram í útboðsgögnum hvaða gögn bjóðendur þurfa að leggja fram og hvaða aðferð samningsstofnunin mun nota til að ákvarða vistferilskostnað á grundvelli þessara gagna.

Aðferðin sem notuð er til að meta kostnað sem skrifast á umhverfisleg úthrif skal uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

a) byggja á hlutlægt sannprófanlegum viðmiðunum án mismununar. Sé hún ekki til endurtekinnar eða stöðugar notkunar skal hún sérstaklega ekki vera hagstæðari eða óhagstæðari tilteknum rekstraraðilum þannig að óréttmætt sé,

b) vera aðgengileg öllum hlutaðeigandi aðilum,

c) rekstraraðilar, sem sýna eðlilega kostgæfni, þ.m.t. rekstraraðilar frá þriðju löndum sem eru aðilar að samningnum um opinber innkaup eða öðrum alþjóðasamningum sem Sambandið er bundið af, skulu geta lagt fram tilskilin gögn án þess að leggja meira á sig en eðlilegt getur talist.

3. Hafi sameiginleg aðferð við útreikning á vistferilskostnaði verið gerð skyldubundin með lagagerð Sambandsins, skal beita henni við mat á vistferilskostnaði.

Skrá yfir slíkar lagagerðir og, ef nauðsyn krefur, framseldar gerðir sem styðja þær, er að finna í XV. viðauka.

Framkvæmdastjórnin skal hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 103. gr. varðandi uppfærslu þessarar skrár þegar uppfærsla hennar er nauðsynleg vegna samþykktar nýrrar löggjafar, sem gerir sameiginlega aðferð skyldubundna, eða niðurfellingar eða breytingar á réttargerðum sem fyrir eru.

84. gr.

Óeðlilega lág tilboð

1. Ef tilboð virðast óeðlilega lág miðað við verk, vöru eða þjónustu skulu samningsstofnanir óska eftir því að rekstraraðilar skýri verð eða kostnað sem fram kemur í tilboði.

2. Skýringarnar, sem um getur í 1. mgr., geta einkum varðað:

a) hagkvæmni framleiðsluferlis, þjónustu eða byggingaraðferðar,

b) tæknilegar lausnir, sem hafa verið valdar, eða hvers konar óvenjulega hagstæðar aðstæður bjóðanda við framkvæmd verks, afhendingu vöru eða veitingu þjónustu,

c) frumleika í tillögum bjóðanda varðandi vöru, þjónustu eða verk,

d) samræmi við skyldurnar sem um getur í 2. mgr. 36. gr.,

e) samræmi við skyldurnar sem um getur í 88. gr.,

f) möguleika bjóðanda á því að fá ríkisstyrki.

3. Samningsstofnun skal meta upplýsingarnar sem lagðar eru fram með viðræðum við bjóðanda. Hún má aðeins vísa frá tilboði ef sönnunargögnin sem lögð eru fram skýra ekki með viðunandi hætti hið lága verð eða kostnað sem lagður er til, að teknu tilliti til þeirra atriða sem um getur í 2. mgr.

Samningsstofnanir skulu vísa frá tilboði komist þau að raun um að tilboðið sé óeðlilega lágt vegna þess að það er ekki í samræmi við gildandi skyldur sem um getur í 2. mgr. 36. gr.

4. Ef samningsstofnun kemst að raun um að tilboð sé óeðlilega lágt vegna þess að bjóðandi hafi fengið ríkisstyrk er ekki hægt að vísa tilboðinu frá af þeirri ástæðu einni fyrir en samningsstofnunin hefur átt viðræður við bjóðanda og hann reynist, að loknum hæfilegum fresti sem samningsstofnunin setur, ófær um að sanna að viðkomandi styrkur hafi verið samrýmanlegur innri markaðnum í skilningi 107. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Ef samningsstofnun vísar tilboði frá við þessar aðstæður skal hún tilkynna framkvæmdastjórninni um það.

5. Að fenginni beiðni skulu aðildarríkin láta hinum aðildarríkjunum í té, með samvinnu á sviði stjórnsýslu, hvers konar upplýsingar sem þau búa yfir, s.s. lög, reglugerðir, almennt gildandi kjarasamninga eða innlenda tæknistaðla, sem tengjast sönnunargögnum og skjölum sem lögð eru fram í tengslum við atriðin sem talin eru upp í 2. mgr.

4. þáttur.

Tilboð sem ná yfir vörur sem eru upprunnar í þriðju löndum og tengsl við þessi lönd

85. gr.

Tilboð sem ná yfir vörur sem eru upprunnar í þriðju löndum

1. Þessi grein gildir um tilboð sem ná yfir vörur sem eru upprunnar í þriðju löndum sem Sambandið hefur ekki gert samninga við, hvorki marghliða né tvíhliða, sem tryggja fyrirtækjum í Sambandinu sambærilegan og virkan aðgang að mörkuðum í þessum þriðju löndum. Hún hefur ekki áhrif á skuldbindingar Sambandsins eða aðildarríkja þess gagnvart þriðju löndum.

2. Hafna má tilboði sem er lagt fram vegna vörusamnings ef hlutfall þeirra vara sem eru upprunnar í þriðju löndum, eins og ákvarðað er í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 952/2013⁽⁴³⁾, fer yfir 50% af heildarverðmæti þeirra vara sem liggja að baki tilboðinu.

Í þessari grein telst hugbúnaður, sem notaður er í búnað fjarskiptakerfa, vera vara.

3. Ef tvö eða fleiri tilboð eru jafngild miðað við forsendur fyrir vali, sem eru skilgreindar í 82. gr., skulu þau tilboð hafa forgang sem ekki er heimilt að hafna samkvæmt annarri málsgrein þessarar greinar, sbr. þó aðra undirgrein þessarar málsgreinar. Að því er þessa grein varðar skulu tilboð teljast jafngild ef verðmunur fer ekki yfir 3%.

Ekki skal þó taka eitt tilboð fram yfir annað samkvæmt fyrstu undirgrein ef það hefði í för með sér að samningsstofnunin yrði tilneydd að kaupa búnað sem er búinn annars konar tæknilegum eiginleikum en fyrirbyggjandi búnaður og það leiddi til ósamhæfis, tæknilegra erfiðleika í rekstri og viðhaldi eða óeðlilegs kostnaðar.

4. Að því er varðar þessa grein skal, þegar ákvarðað er hlutfall þeirra vara, sem eru upprunnar í þriðju löndum, sem um getur í 2. mgr., ekki taka tillit til þeirra þriðju landa, sem falla undir þessa tilskipun samkvæmt ákvörðum ráðsins í samræmi við 1. mgr.

5. Framkvæmdastjórnin skal árlega leggja skýrslu fyrir ráðið, eigi síðar en 31. desember 2015 og framvegis árlega eftir það, um framvindu marghliða eða tvíhliða samningsviðræðna um aðgang fyrirtækja innan Sambandsins að mörkuðum þriðju landa á þeim sviðum sem falla undir þessa tilskipun, um árangur af slíkum samningsviðræðum og um reynslu af framkvæmd allra samninga sem hafa verið gerðir.

86. gr.

Tengsl við þriðju lönd að því er varðar verk-, vöru- og þjónustusamninga

1. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um alla erfiðleika almenns eðlis, að lögum eða í reynd, sem fyrirtæki þeirra verða fyrir og gefa skýrslu um í tengslum við að ná þjónustusamningum í þriðju löndum.

2. Framkvæmdastjórnin skal gefa ráðinu skýrslu, fyrir 18. apríl 2019 og reglulega eftir það, um opnun markaða fyrir þjónustusamninga í þriðju löndum og um framvindu samningaviðræðna þar að lútandi við þau lönd, einkum innan ramma Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar (WTO).

3. Framkvæmdastjórnin skal leitast við að bæta þá stöðu sem upp er komin með því að hafa samband við viðkomandi þriðja land ef hún kemst að þeirri niðurstöðu, annaðhvort á grundvelli skýrslanna sem um getur í 2. mgr. eða annarra upplýsinga, að við val þjónustutilboða hafi þriðja land:

⁽⁴³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 952/2013 frá 9. október 2013 um tollalög Sambandsins (Stjóttö. ESB L 269, 10.10.2013, bls. 1).

- a) ekki veitt fyrirtækjum Sambandsins virkan aðgang, sambærilegan við þann sem fyrirtæki frá því ríki fá í Sambandinu,
- b) ekki veitt fyrirtækjum Sambandsins innlenda meðferð eða sömu samkeppnistækifæri og innlend fyrirtæki fá eða
- c) veitt fyrirtækjum frá öðrum þriðju löndum hagstæðari meðferð en fyrirtækjum Sambandsins.

4. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um alla erfiðleika, að lögum eða í reynd, sem fyrirtæki þeirra verða fyrir og gefa skýrslu um vegna þess að ákvæðum alþjóðlegrar vinnulöggjafar, sem eru tilgreind í XIV. viðauka, hefur ekki verið fylgt þegar þessi fyrirtæki hafa reynt að ná samningum í þriðju löndum.

5. Við aðstæður sem um getur í 3. og 4. mgr. getur framkvæmdastjórnin, hvenær sem er, lagt til að ráðið samþykki framkvæmdargerð til að fresta gerð þjónustusamninga, í tiltekinn tíma sem mælt er fyrir um þeirri framkvæmdargerð, eða takmarka þá við:

- a) fyrirtæki sem heyra undir lög viðkomandi þriðja lands,
- b) fyrirtæki sem eru í eignartengslum við fyrirtækin sem um getur í a-lið og hafa skráða skrifstofu í Sambandinu en tengjast ekki efnahag aðildarríkisins með beinum eða afgerandi hætti,
- c) fyrirtæki sem leggja fram þjónustutilboð þar sem ætlunin er að veita þjónustu sem er upprunnin í viðkomandi þriðja landi.

Ráðið skal taka ákvörðun með auknum meirihluta eins fljótt og unnt er.

Framkvæmdastjórnin getur sett fram tillögu um þessar ráðstafanir að eigin frumkvæði eða að beiðni aðildarríkis.

6. Þessi grein er með fyrirvara um skyldur Sambandsins gagnvart þriðju löndum í kjölfar alþjóðasamninga um opinber innkaup, einkum innan ramma Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar.

IV. KAFLI

Framkvæmd samnings

87. gr.

Skilyrði sem tengjast framkvæmd samnings

Samningsstofnanir geta mælt fyrir um sérstök skilyrði varðandi framkvæmd samnings, að því tilskildu að þau tengist efni samningsins, í skilningi 3. mgr. 82. gr., og séu tilgreind í útboðsauglýsingu eða í útboðsgögnum. Á meðal þessara skilyrða geta verið efnahagsleg, nýsköpunartengd, umhverfisleg, félagsleg eða atvinnutengd sjónarmið.

88. gr.

Undirverktakastarfsemi

1. Uppfylling undirverktaka á skyldunum sem um getur í 2. mgr. 36. gr. er tryggð með viðeigandi aðgerðum lögbærra landsyfirvalda innan marka ábyrgða þeirra og valdsviða.

2. Í útboðsgögnum getur samningsstofnun óskað eftir því, eða óskað eftir því að kröfu aðildarríkis, að bjóðandi tilgreini í tilboði sínu hvaða hluta samningsins hann hyggst láta þriðju aðila framkvæma sem undirverktaki og hverjir það eru.

3. Aðildarríki geta kveðið á um að samningsstofnun skuli millifæra greiðslur, sem inna ber af hendi, beint til undirverktaka fyrir þjónustu, vöru eða verk sem hann lætur rekstraraðila, sem samningur hefur verið gerður við (aðalverktaka), í té, fari undirverktaki fram á það og heimili eðli samningsins það. Slíkar ráðstafanir geta tekið til viðeigandi aðferða til að gera aðalverktaka kleift að andmæla óréttmætum greiðslum. Tilhögun slíks greiðslumáta skal útlistuð í útboðsgögnum.

4. Ákvæði 1.–3. mgr. skulu ekki hafa áhrif á ábyrgð aðalverktakans.

5. Að því er varðar verksamninga og þjónustu sem veita á í aðstöðu sem samningsstofnunin hefur beina umsjón með, skal samningsstofnunin krefjast þess að aðalverktakinn láti henni í té, eftir gerð samningsins og í síðasta lagi þegar framkvæmd hans hefst, nafn, samskiptaupplýsingar og upplýsingar um lagalega fyrirvarsmenn undirverktaka hans sem taka þátt í slíkum verkum eða þjónustu, að svo miklu leyti sem það er vitað á þeim tímapunkti. Samningsstofnunin skal krefjast þess að aðalverktakinn tilkynni henni um allar breytingar á þeim upplýsingum á meðan samningurinn er í gildi auk þess að veita tilskildar upplýsingar um alla nýja undirverktaka sem hann fær síðar til starfa við slík verk eða þjónustu.

Þrátt fyrir fyrstu undirgrein mega aðildarríkin leggja aðalverktakanum beint þá skyldu á herðar að veita tilskildar upplýsingar.

Ef nauðsyn krefur, vegna b-liðar 6. mgr. þessarar greinar, skulu eigin yfirlýsingar undirverktaka fylgja tilskildum upplýsingum eins og um getur í 3. mgr. 80. gr. Í framkvæmdarráðstöfunum skv. 8. mgr. þessarar greinar má kveða á um að undirverktakar, sem kynntir eru til sögunnar eftir gerð samnings, skuli leggja fram vottorð og önnur fylgiskjöl í stað eigin yfirlýsingar.
Fyrsta undirgreinin gildir ekki um birgja.

Samningsstofnanir geta víkkað út eða aðildarríki gert þá kröfu að þær víkki út skyldurnar sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein, þannig að þær taki t.d. til:

- a) vörusamninga, þjónustusamninga annarra en þeirra sem varða þjónustu sem veitt er í aðstöðu sem samningsstofnunin hefur beina umsjón með eða birgja sem taka þátt í framkvæmd verk- eða þjónustusamninga,
- b) undirverktaka hjá undirverktökum aðalverktakans eða neðar í undirverktakakeðjunni.

6. Með það að markmiði að forðast brot á þeim skyldum sem um getur í 2. mgr. 36. gr., má grípa til viðeigandi ráðstafana svo sem:

- a) Þegar landslög aðildarríkis kveða á um kerfi sameiginlegrar ábyrgðar undirverktaka og aðalverktaka skal aðildarríkið tryggja að viðkomandi reglum sé beitt í samræmi við skilyrðin sem sett eru fram í 2. mgr. 36. gr.
- b) Samningsyfirvöldin geta, í samræmi við 3. mgr. 80. gr. þessarar tilskipunar, sannreynt eða geta verið krafín af aðildarríkjum um að sannreyna hvort fyrir hendi séu ástæður til að útiloka undirverktaka skv. 57. gr. tilskipunar 2014/24/ESB. Samningsyfirvöldin skulu, í slíkum tilvikum, krefjast þess af rekstraraðilanum að hann skipti út undirverktaka þegar athugun á honum hefur leitt í ljós að til staðar séu bindandi útilokunarástæður. Samningsyfirvaldið getur krafist þess af, eða aðildarríki gert þá kröfu að það krefjist þess af rekstraraðila að hann skipti út undirverktaka þegar athugun á honum hefur leitt í ljós að til staðar séu útilokunarástæður sem ekki eru bindandi.

7. Aðildarríkin geta kveðið á um strangari reglur um ábyrgð í landslögum eða gengið lengra í landslögum varðandi beinar greiðslur til undirverktaka, t.d. með því að kveða á um beinar greiðslur til undirverktaka án þess að þeir þurfi að fara fram á það.

8. Aðildarríki sem hafa kosið að kveða á um ráðstafanir samkvæmt 3., 5. eða 6. mgr. skulu tilgreina skilyrði fyrir framkvæmd þessara ráðstafana í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum, með hliðsjón af lögum Sambandsins. Aðildarríki geta takmarkað gildissvið þeirra, t.d. við tiltekna tegundir samninga, tiltekna flokka samningsstofnana eða rekstraraðila eða við tiltekna fjárhæðir.

89. gr.

Breyting samninga á gildistíma þeirra

1. Samningum og rammasamningum getur verið breytt án þess að nýtt innkaupaferli fari fram í samræmi við þessa tilskipun í sérhverju eftirfarandi tilvika:

- a) án tillits til verðgildis þeirra þegar kveðið hefur verið á um breytingarnar í upphaflegu útboðsgögnunum í skýrum, nákvæmum og ótvíræðum endurskoðunarákvæðum sem geta haft að geyma ákvæði um endurskoðun verðs eða valmöguleika. Í slíkum ákvæðum skal tilgreina umfang og eðli mögulegra breytinga eða valmöguleika auk skilyrðanna fyrir notkun þeirra. Þau skulu ekki kveða á um breytingar eða valmöguleika sem myndu breyta eðli sammingsins eða rammasammingsins í heild,
- b) þegar um er að ræða viðbótarverk, -þjónustu eða -vörur af hálfu upprunalega verktakans, óháð verðmæti þeirra, sem hafa orðið nauðsynleg og voru ekki hluti af upphaflegu innkaupunum, þegar breyting á verktaka:
- i. getur ekki átt sér stað af efnahagslegum eða tæknilegum ástæðum, svo sem kröfum um skiptihæfi eða rekstrarsamhæfi við tækjabúnað, hugbúnaðar, þjónustu eða uppsetningar sem keyptar voru á grundvelli upphaflegu innkaupanna og
 - ii. myndi valda verulegu óhagræði eða talsverðri tvítekningu kostnaðar sammingsstofnunarinnar,
- c) þegar öll eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:
- i. þörfin til breytinga kom til vegna aðstæðna sem sammingsstofnun sem sýnir kostgæfni gat ekki séð fyrir,
 - ii. breytingarnar hafa ekki áhrif á eðli sammingsins í heild,
- d) þegar nýr verktaki kemur í stað þess sem sammingsstofnunin hafði upphaflega gert samning við vegna:
- i. beitingar ótvíræðs ákvæðis um endurskoðun eða valmöguleika í samræmi við a-lið,
 - ii. þess að annar rekstraraðili, sem uppfyllir forsendur hæfismiðaðs vals sem upphaflega var komið á, gengur inn í stöðu upphaflegs verktaka í heild eða að hluta í kjölfar endurskipulagningar fyrirtækis, þ.m.t. yfirtöku, samruna, kaupa eða ógjaldfærni, að því tilskildu að þetta hafi ekki í för með sér aðrar verulegar breytingar á samningnum og sé ekki gert í þeim tilgangi að sniðganga beitingu þessarar tilskipunar eða
 - iii. þess að sammingsstofnunin sjálf tekur við skyldum aðalverktakans gagnvart undirverktökum hans þar sem kveðið er á um þann möguleika í landslögum í samræmi við 88. gr.,
- e) þegar breytingarnar, óháð verðmæti þeirra, eru ekki verulegar í skilningi 4. mgr.

Sammingsstofnanir sem hafa breytt samningi í þeim tilvikum sem sett eru fram í b- og c-lið þessarar málsgreinar skulu birta tilkynningu þess efnis í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins. Slíkar tilkynningar skulu hafa að geyma upplýsingarnar sem settar eru fram í XVI. viðauka og skulu birtar í samræmi við 71. gr.

2. Enn fremur, og án þess að þörf sé á að skýra hvort skilyrðin sem sett eru fram í a- til d-lið 4. mgr. séu uppfyllt, er einnig heimilt að breyta samningum án þess að nýtt innkaupaferli fari fram í samræmi við þessa tilskipun þegar verðgildi breytinganna er lægra en sem nemur eftirfarandi verðgildum:

- i. viðmiðunarfjárhæðunum sem settar eru fram í 15. gr. og
- ii. 10% af upphaflegu verðmæti þjónustu- og vörusamninga og lægra en 15% af upphaflegu verðmæti verksamninga.

Hins vegar mega breytingarnar ekki hafa áhrif á eðli sammingsins eða rammasammingsins í heild. Þegar nokkrar breytingar eru gerðar í röð, hver á eftir annarri, skal meta verðmæti þeirra á grundvelli hreins uppsafnaðs verðmætis breytinganna.

3. Að því er varðar útreikning verðsins sem um getur í 2. mgr. skal uppfært verð vera viðmiðunargildi þegar samningurinn hefur að geyma verðbótaákvæði.

4. Breyting á samningi eða rammasamningi á gildistíma þeirra skal talin veruleg í skilningi e-liðar 1. mgr. þegar hún gerir samninginn eða rammasamninginn annars efnis en þann sem upphaflega var gerður. Breyting skal ávallt, með fyrirvara um 1. og 2. mgr., teljast veruleg þegar eitt eða fleiri eftirfarandi skilyrða eru uppfyllt:
- a) breytingin hefur í för með sér skilyrði sem, hefðu þau verið hluti af upphaflega innkaupaferlinu, hefðu gert öðrum umsækjendum kleift að vera með í því en þeim sem upphaflega voru valdir eða gert samþykkt annars tilboðs en þess, sem var upphaflega samþykkt, mögulegt eða dregið viðbótarþátttakendur að innkaupaferlinu,
 - b) breytingin breytir efnahagslegu jafnvægi samningsins eða rammasamningsins í þágu verktakans með hætti sem ekki var gert ráð fyrir í upphaflega samningnum eða rammasamningnum,
 - c) breytingin víkkar verulega út gildissvið samningsins eða rammasamningsins,
 - d) nýr verktaki kemur í stað þess sem samningsstofnunin hafði upphaflega gert samning við, í öðrum tilvikum en þeim sem kveðið er á um í d-lið 1. mgr.
5. Krafist skal nýs innkaupaferlis í samræmi við þessa tilskipun fyrir aðrar breytingar á ákvæðum samnings um verk, vöru eða þjónustu eða rammasamnings á meðan gildistíma hans stendur en þær sem kveðið er á um í 1. og 2. mgr.

90. gr.

Slit samninga

Aðildarríkin skulu tryggja að samningsstofnanir hafi möguleika á að slíta samningi um verk, vöru eða þjónustu meðan á gildistíma hans stendur, a.m.k. við eftirfarandi aðstæður og samkvæmt þeim skilyrðum sem kveðið er á um í gildandi landslögum:

- a) ef gerð hefur verið veruleg breyting á samningnum sem hefði átt að leiða til nýs innkaupaferlis í samræmi við 89. gr.,
- b) ef verktakinn var, á þeim tíma þegar samningurinn var gerður, í einhverri þeirri stöðu sem um getur í 1. mgr. 57. gr. tilskipunar 2014/24/ESB og hefði því átt að vera útilokaður frá innkaupaferlinu samkvæmt annarri undirgrein 1. mgr. 80. gr. þessarar tilskipunar,
- c) ef ekki hefði átt að gera samninginn við verktakann í ljósi alvarlegs brots á skyldum samkvæmt sáttmálunum og þessari tilskipun sem lýst hefur verið yfir af Evrópuþingmönnum með málsmeðferð skv. 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

III. BÁLKUR

SÉRSTAKT INNKAUPAFYRIRKOMULAG

I. KAFLI

Félagsþjónusta og önnur sértæk þjónusta

91. gr.

Gerð samninga um félagsþjónustu og aðra sértæka þjónustu

Samningar um félagsþjónustu og aðra sértæka þjónustu, sem talin er upp í XVII. viðauka, skulu gerðir í samræmi við þennan kafla ef verðmæti samninganna er jafnhátt eða hærra en viðmiðunarfjárhæðin í c-lið 15. gr.

92. gr.

Birting tilkynninga

1. Samningsstofnanir, sem hafa í hyggju að gera samning um þá þjónustu sem um getur í 91. gr., skulu láta vita um fyrirætlan sína með einhverjum þeim hætti sem hér segir:

- a) með útboðstilkynningu, eða

- b) með reglubundinni kynningartilkynningu sem skal birt endurtekið. Í reglubundnu kynningartilkynningunni skal vísað sérstaklega til þeirrar tegundar þjónustu sem gera á samninga um. Þar skal koma fram að samningarnir verði gerðir án frekari birtingar og áhugasömum rekstraraðilum boðið að láta áhuga sinn í ljós skriflega, eða
- c) með tilkynningu um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi sem skal birt endurtekið.

Fyrsta undirgrein skal þó ekki gilda þar sem hefði verið hægt að nota samningskaup án undangengins útboðs, í samræmi við 50. gr., við gerð opinbers þjónustusamnings.

2. Samningsstofnanir, sem hafa gert samning um þá þjónustu sem um getur í 91. gr., skulu láta vita um niðurstöðuna með tilkynningu um samningsgerð. Þau hafa þó heimild til að safna slíkum tilkynningum saman og senda þær ársfjórðungslega. Í því tilviki skulu þau senda samsafnaðar tilkynningar innan 30 daga frá lokum hvers ársfjórðungs.

3. Tilkynningarnar, sem um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar, skulu innihalda upplýsingarnar sem um getur í XVIII. viðauka, í A-, B-, C- eða D-hluta, eftir því sem við á, í samræmi við stöðluð eyðublöð tilkynninga. Framkvæmdastjórnin skal taka upp þessi stöðluðu eyðublöð með framkvæmdargerðum. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 105. gr.

4. Tilkynningarnar, sem um getur í þessari grein, skulu birtar í samræmi við 71. gr.

93. gr.

Meginreglur um val tilboða

1. Aðildarríkin skulu setja landsreglur um gerð samninga sem heyra undir þennan kafla til að tryggja að samningsstofnanir uppfylli meginreglur um gagnsæi og jafna meðferð rekstraraðila. Aðildarríkjunum er frjálst að ákveða hvaða málsmeðferðarreglur gilda svo lengi sem slíkar reglur gera samningsstofnunum kleift að taka tillit til sérstakra eiginleika þjónustunnar sem um er að ræða.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að samningsstofnanir geti tekið tillit til þarfarinnar á að tryggja gæði, samfellu, aðgengi að, viðráðanlegt verð á, framboð á og heildstæði þjónustunnar, sérþarfa mismunandi flokka notenda, þ.m.t. illra settra og berskjaldaðra hópa, aðkomu og valdeflingar notenda og nýsköpunar. Aðildarríkin geta einnig kveðið á um að val á þjónustuveitanda fari fram á grundvelli þess tilboðs sem býður besta hlutfall milli verðs og gæða að teknu tilliti til gæða- og sjálfbærni viðmiðana fyrir félagsþjónustu.

94. gr.

Samningar bundnir við ákveðna hópa um tiltekna þjónustu

1. Aðildarríkin geta kveðið á um að samningsstofnunum sem eru samningsyfirvöld sé heimilt að binda við stofnanir réttinn til þátttöku í útboðum vegna opinberra samninga eingöngu á sviði þeirrar heilbrigðisþjónustu, félagsþjónustu og þjónustu á sviði menningarmála sem um getur í 91. gr. og heyrir undir CPV-kóðana 75121000-0, 75122000-7, 75123000-4, 79622000-0, 79624000-4, 79625000-1, 80110000-8, 80300000-7, 80420000-4, 80430000-7, 80511000-9, 80520000-5, 80590000-6, frá 85000000-9 til 85323000-9, 92500000-6, 92600000-7, 98133000-4, 98133110-8.

2. Stofnun, sem um getur í 1. mgr., skal uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

- a) hafa það að markmiði að veita opinbera þjónustu sem tengist veitingu þeirrar þjónustu sem um getur í 1. mgr.,
- b) hagnaður er endurfjárfestur í þágu markmiða stofnunarinnar. Ef hagnaði er úthlutað eða endurúthlutað ætti það að byggjast á þátttökusjónarmiðum,
- c) stjórnskipulag eða eignarhaldsfyrirkomulag stofnunarinnar sem framkvæmir samninginn byggist á meginreglunum um eignarhald starfsmanna eða þátttöku, eða krefst virkrar þátttöku starfsmanna, notenda eða hagsmunaaðila, og
- d) hlutaðeigandi samningsyfirvald hefur ekki gert samning við stofnunina um viðkomandi þjónustu samkvæmt þessari

grein á síðustu þremur árum.

3. Hámarksgildistími samningsins skal ekki vera lengri en þrjú ár.
4. Í útboðsauglýsingu skal vísað til þessarar greinar.
5. Þrátt fyrir 108. gr. skal framkvæmdastjórnin meta áhrif þessarar greinar og leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 18. apríl 2019.

II. KAFLI

Reglur um hönnunarsamkeppnir

95. gr.

Gildissvið

1. Þessi kafli gildir um hönnunarsamkeppni, sem efnt er til sem hluta af innkaupaferli fyrir þjónustusamninga, að því tilskildu að áætlað verðmæti samningsins án virðisaukaskatts, að meðtöldum hvers konar verðlaunum eða greiðslum til þátttakenda, sé jafnt og eða meira en sú fjárhæð sem er sett fram í a-lið 15. gr.
2. Þessi kafli gildir um allar hönnunarsamkeppnir þar sem heildarfjárhæð keppnisverðlauna og greiðslna til þátttakenda, þ.m.t. áætlað verðmæti þjónustusamnings, sem kann að verða gerður síðar skv. j-lið 50. gr., án virðisaukaskatts ef samningsstofnunin útilokar ekki slíka samningsgerð í samkeppnistilkynningunni, er jöfn eða hærri en sú fjárhæð sem er sett fram í a-lið 15. gr.

96. gr.

Tilkynningar

1. Samningsstofnanir, sem hyggjast halda hönnunarsamkeppni, skulu bjóða hana út með tilkynningu um samkeppni.

Hafi þær í hyggju að gera þjónustusamning síðar, í samræmi við j-lið 50. gr., skal það koma fram í tilkynningunni um hönnunarsamkeppnina.

Samningsstofnanir, sem hafa haldið hönnunarsamkeppni, skulu láta vita um úrslitin með tilkynningu.

2. Í samkeppnistilkynningu skulu koma fram þær upplýsingar sem um getur í XIX. viðauka og í tilkynningu um úrslit hönnunarsamkeppni skulu koma fram upplýsingarnar sem um getur í XX. viðauka á stöðluðum eyðublöðum. Framkvæmdastjórnin skal taka upp þessi stöðluðu eyðublöð með framkvæmdargerðum. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 105. gr.

Senda skal tilkynningu um úrslit hönnunarsamkeppni til útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins innan 30 daga frá því að hönnunarsamkeppni lýkur.

Ef afhending upplýsinga um niðurstöður hönnunarsamkeppni kynni að hindra framkvæmd laga, ganga gegn almannahagsmunum eða gæti skaðað lögmæta viðskiptahagsmuni tiltekinnar, opinberra eða einkarekinnar rekstraraðila eða réttmæta samkeppni milli rekstraraðila er heimilt að birta ekki slíkar upplýsingar.

3. Ákvæði 2.–6. mgr. 71. gr. gilda einnig um tilkynningar sem tengjast hönnunarsamkeppni.

97. gr.

Reglur um tilhögun hönnunarsamkeppni, val þátttakenda og dómnefnd

1. Þegar hönnunarsamkeppnir eru haldnar skulu samningsstofnanir nota aðferðir sem eru lagaðar að I. bálki og þessum kafla.
2. Aðgangur að hönnunarsamkeppnum má ekki takmarkast við:

- a) yfirráðasvæði eða hluta af yfirráðasvæði aðildarríkis,
- b) það að þátttakendur séu annaðhvort einstaklingar eða lögaðilar þótt þess kunni að vera krafist í lögum aðildarríkisins þar sem samkeppnin er haldin.

3. Ef hönnunarsamkeppni er bundin við takmarkaðan fjölda þátttakenda skulu samningsstofnanir setja skýrar valforsendur án mismununar. Umsækjendur, sem boðin er þátttaka, skulu ætíð vera nægilega margir til að tryggja raunverulega samkeppni.

4. Dómnefnd skal aðeins skipuð einstaklingum sem eru óháðir þátttakendum í samkeppninni. Ef tiltekinnar, faglegrar menntunar og hæfis er krafist af þátttakendum í samkeppni skal a.m.k. einn þriðji hluti dómnefndarmanna hafa sömu eða sambærilega menntun og hæfi.

98. gr.

Ákvarðanir dómnefndar

1. Dómnefndin skal vera sjálfstæð í ákvörðunum og álitum sínu.
2. Hún skal rannsaka áætlanir og verkefni, sem umsækjendur leggja fram, undir nafnleynd og eingöngu á grundvelli forsendna sem eru tilgreindar í tilkynningu um samkeppni.
3. Dómnefndin skal skrá flokkun sína á tillögum, eftir kostum þeirra, í skýrslu sem nefndarmenn undirrita ásamt athugasemdum nefndarinnar og þeim atriðum sem kunna að þarfnast skýringar.
4. Halda skal nafnleynd þar til álit eða ákvörðun dómnefndar liggur fyrir.
5. Umsækjendum kann að vera boðið, ef þörf krefur, að svara spurningum sem dómnefndin hefur skráð í fundargerð til að skýra einhverja þætti tillagnanna.
6. Rita skal ítarlega fundargerð af viðræðum dómnefndarmanna og umsækjenda.

IV. BÁLKUR

STJÓRNUNARHÆTTIR

99. gr.

Framfylgd

1. Til þess að tryggja rétta og skilvirka framkvæmd með skilvirkum hætti skulu aðildarríkin tryggja að eitt eða fleiri yfirvöld, aðilar eða stofnanir framkvæmi a.m.k. þau verkefni sem sett eru fram í þessari grein. Þau skulu skýra framkvæmdastjórninni frá öllum yfirvöldum eða stofnunum sem eru bærar til að sinna þessum verkefnum.
2. Aðildarríkin skulu tryggja að eftirlit sé haft með beitingu reglna um opinber innkaup.

Þegar eftirlitsyfirvöld eða stofnanir uppgötva, að eigin frumkvæði eða að fengnum upplýsingum þar um, tiltekin brot eða kerfislæg vandamál, skulu þau hafa vald til að upplýsa landsbundin endurskoðunaryfirvöld, dómstóla eða önnur viðeigandi yfirvöld eða stofnanir, svo sem umboðsmann, þjóðþing eða nefndir, um þau.

3. Niðurstöður eftirlitsaðgerða samkvæmt 2. mgr. skulu gerðar aðgengilegar almenningi með viðeigandi upplýsingaleiðum. Niðurstöðurnar skulu enn fremur látnar framkvæmdastjórninni í té. Til dæmis má fella þær inn í eftirlitsskýrslurnar sem um getur í annarri undirgrein þessarar málsgreinar.

Eigi síðar en 18. apríl 2017 og á þriggja ára fresti eftir það skulu aðildarríkin leggja eftirlitsskýrslu fyrir framkvæmdastjórnina með upplýsingum, ef við á, um algengustu ástæður rangrar beitingar eða réttaróvissu, þ.m.t. hugsanleg kerfislæg eða viðvarandi vandamál við beitingu reglnanna, um þátttöku lítilla og meðalstórra fyrirtækja í opinberum innkaupum og um að koma í veg fyrir, greina og tilkynna á viðeigandi hátt um tilvik um svik, spillingu, hagsmunaárekstra og alvarlegar misfellur í tengslum við útboð.

Framkvæmdastjórnin getur, þó ekki oftast en á þriggja ára fresti, óskað eftir því að aðildarríkin leggi fram upplýsingar um framkvæmd landsbundinna áætlana um opinberar innkaupastefnur í reynd.

Að því er varðar þessa málsgrein skulu „lítill og meðalstór fyrirtæki“ teljast skilgreind á sama hátt og í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB⁽⁴⁴⁾.

Á grundvelli gagna sem berast samkvæmt þessari málsgrein skal framkvæmdastjórnin reglulega gefa út skýrslu um framkvæmd landsbundinna stefna á sviði opinberra innkaupa og bestu starfsvenjur varðandi þær á innri markaðnum.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að:

a) upplýsingar og leiðbeiningar um túlkun og beitingu laga Sambandsins um opinber innkaup séu tiltækar án endurgjalds til að aðstoða samningsyfirvöld og rekstraraðila, einkum lítill og meðalstór fyrirtæki, við rétta beitingu á reglum Sambandsins um opinber innkaup, og

b) stuðningur sé fyrir hendi fyrir samningsyfirvöld að því er varðar skipulagningu og framkvæmd innkaupaferla.

5. Aðildarríkin skulu, án þess að það hafi áhrif á almennar málsmeðferðarreglur og vinnuaðferðir sem framkvæmdastjórnin hefur komið á fyrir samskipti sín og tengsl við aðildarríkin, tilnefna tengilið fyrir samstarf við framkvæmdastjórnina að því er varðar beitingu löggjafar um opinber innkaup.

6. Samningsyfirvöld skulu, a.m.k. á gildistíma samnings, geyma afrit af öllum gerðum samningum að verðmæti sem nemur eftirfarandi fjárhæðum eða hærri:

a) 1 000 000 evrur, þegar um er að ræða vöru- eða þjónustusamninga,

b) 10 000 000 evrur þegar um er að ræða verksamninga.

Samningsyfirvöld skulu veita aðgang að þessum samningum; þó er heimilt að synja um aðgang að tilteknum skjölum eða upplýsingaatriðum að því marki og með þeim skilyrðum sem kveðið er á um í gildandi reglum Sambandsins eða reglum í hverju aðildarríki fyrir sig um aðgang að skjölum og gagnavernd.

100. gr.

Stakar skýrslur um innkaupaferli vegna samninga

1. Samningsstofnanir skulu geyma viðeigandi upplýsingar um hvern samning eða rammisamning sem fellur undir þessa tilskipun og hvert skipti sem gagnvirku innkaupakerfi er komið á laggirnar. Þessar upplýsingar skulu nægja til að þær geti síðar fært rök fyrir ákvörðunum sem eru teknar í tengslum við:

a) hæfismatið og val rekstraraðila og gerð samninga,

b) notkun samningskaupa án undangenginnar útboðsauglýsingar í skilningi 50. gr.,

⁽⁴⁴⁾ Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar frá 6. maí 2003 um skilgreininguna á öfyrirtækjum, litlum fyrirtækjum og meðalstórum fyrirtækjum (Stjóð. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36).

- c) að beita ekki II.–IV. kafla II. bóls með skírskotun í undanþágur sem kveðið er á um í II. og III. kafla I. bóls,
- d) ef nauðsyn krefur, ástæður fyrir því að notaðar hafa verið aðrar samskiptaaðferðir en rafrænar við framlagningu rafrænna tilboða.

Að svo miklu leyti sem tilkynningin um samningsgerð, sem gerð er skv. 70. gr. eða 2. mgr. 92. gr., inniheldur upplýsingarnar sem krafist er samkvæmt þessari málsgrein, er samningsstofnunum heimilt að vísa til þeirrar tilkynningar.

2. Samningsstofnanir skulu skrá framvindu allra innkaupaferla, hvort sem þau eru rafræn eða ekki. Í því skyni skulu þau sjá til þess að geymd séu fullnægjandi gögn til að rökstyðja ákvarðanir sem teknar eru á öllum stigum innkaupaferlisins, s.s. gögn um samskipti við rekstraraðila og innri umfjöllun, samningu útboðsgagna, viðræður eða samningsviðræður, ef einhverjar eru, val og gerð samnings. Gögnin skulu geymd í a.m.k. þrjú ár frá dagsetningu ákvörðunar um samningsgerð.

3. Upplýsingarnar eða gögnin, eða helstu þættir þeirra, skulu send framkvæmdastjórninni eða landsyfirvöldum, aðilum eða stofnunum sem um getur í 99. gr., fari þau fram á það.

101. gr.

Skýrslugjöf innanlands og tölfraðilegar upplýsingar

1. Framkvæmdastjórnin skal fara yfir gæði og heilleika þeirra upplýsinga sem lesa má út úr tilkynningunum sem um getur í 67.–71. gr., 92. og 96. gr. og sem birtar eru í samræmi við IX. viðauka.

Ef gæði og heilleiki gagnanna sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar er ekki í samræmi við þær skyldur, sem mælt er fyrir um í 67. gr. (1. mgr.), 68. gr. (1. mgr.), 69. gr., 70. gr. (1. mgr.), 92. gr. (3. mgr.) og 96. gr. (2. mgr.), skal framkvæmdastjórnin óska eftir frekari upplýsingum frá hlutaðeigandi aðildarríki. Hlutaðeigandi aðildarríki skal láta í té þær tölfraðilegu upplýsingar sem upp á vantar og framkvæmdastjórnin óskaði eftir innan hæfilegs tíma.

2. Eigi síðar en 18. apríl 2017 og á þriggja ára fresti eftir það skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni skýrslu með tölfraðilegum upplýsingum um innkaup, sem hefðu heyrt undir þessa tilskipun hefði verðmæti þeirra farið yfir viðeigandi viðmiðunarfjárhæð sem mælt er fyrir um í 15. gr., og skal koma fram í henni mat á samanlögðu heildarverðmæti slíkra innkaupa á tímabilinu sem um er að ræða. Matið getur einkum verið byggt á gögnum sem tiltæk eru vegna landsbundinna krafna um birtingu eða á mati byggðu á úrtaki.

Skýrslan má vera hluti af skýrslunni sem um getur í 3. mgr. 99. gr.

102. gr.

Samvinna á sviði stjórnsýslu

1. Aðildarríkin skulu veita hvert öðru gagnkvæma aðstoð og gera ráðstafanir um skilvirka samvinnu sín á milli í því skyni að skiptast á upplýsingum um þau málefni sem um getur í 62., 81. og 84. gr. Þau skulu tryggja að farið verði með upplýsingarnar sem þau skiptast á sem trúnaðarmál.

2. Lögþær yfirvöld allra hlutaðeigandi aðildarríkja skulu skiptast á upplýsingum í samræmi við þær reglur um vernd persónuupplýsinga sem kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB⁽⁴⁵⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/58/EB⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðun slíkra upplýsinga (Stjttö. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).

⁽⁴⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/58/EB frá 12. júlí 2002 um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífs á sviði rafrænna fjarskipta (tilskipun um friðhelgi einkalífsins og rafræn fjarskipti) (Stjttö. EB L 201, 31.7.2002, bls. 37).

3. Til að prófa hentugleika upplýsingakerfisins fyrir innri markaðinn (IM-upplýsingakerfisins), sem komið var á fót með reglugerð (ESB) nr. 1024/2012, til að skiptast á upplýsingum sem heyrna undir þessa tilskipun, skal hleypa af stokkunum tilraunaverkefni eigi síðar en 18. apríl 2015.

V. BÁLKUR

FRAMSELT VALD, FRAMKVÆMDARVALD OG LOKAÁKVÆÐI

103. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, sbr. þó skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til óákveðins tíma til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 4., 17., 40., 41., 76. og 83. gr., frá 17. apríl 2014.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 4., 17., 40., 41., 76. og 83. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á framsal valdsins sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 4., 17., 40., 41., 76. og 83. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlun sína að hreyfa ekki andmælum. Þetta tímabil skal framlengt um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

104. gr.

Flýtimeðferð

1. Framseldar gerðir, sem samþykktar eru samkvæmt þessari grein, skulu öðlast gildi án tafar og gilda svo lengi sem engin andmæli eru lögð fram í samræmi við 2. mgr. Í tilkynningu til Evrópuþingsins og ráðsins um framselda gerð skal taka fram ástæður þess að flýtimeðferðinni er beitt.

2. Evrópuþingið eða ráðið getur andmælt framseldri gerð í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 5. mgr. 103. gr. Í slíku tilviki skal framkvæmdastjórnin fella gerðina tafarlaust úr gildi í kjölfar tilkynningar um ákvörðun Evrópuþingsins eða ráðsins um andmæli.

105. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar ráðgjafarnefndar um opinber innkaup sem komið var á fót með 1. gr. ákvörðunar 71/306/EBE⁽⁴⁷⁾. Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

⁽⁴⁷⁾ Ákvörðun ráðsins 71/306/EBE frá 26. júlí 1971 um stofnun ráðgjafarnefndar um opinbera verksamninga (Sjtið. EB L 185, 16.8.1971, bls. 15).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.
3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

106. gr.

Lögleiðing og umbreytingarákvæði

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 18. apríl 2016. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

2. Þrátt fyrir 1. mgr. þessarar greinar er aðildarríkjunum heimilt að fresta beitingu 1. mgr. 40. gr. til 18. október 2018, nema skylt sé að nota rafrænar aðferðir skv. 52., 53. eða 54. gr., 55. gr. (3. mgr.), 71. gr. (2. mgr.) eða 73. gr.

Þrátt fyrir 1. mgr. þessarar greinar mega aðildarríkin fresta beitingu 1. mgr. 40. gr. að því er varðar miðlægar innkaupastofnanir skv. 3. mgr. 55. gr. til 18. apríl 2017.

Kjósi aðildarríki að fresta beitingu 1. mgr. 40. gr. skal það aðildarríki kveða á um að samningsstofnanir geti valið á milli þess að nota eftirfarandi samskiptaáðferðir við öll samskipti og upplýsingaskipti:

- a) rafrænar aðferðir í samræmi við 40. gr.,
- b) póst eða annan viðeigandi miðil,
- c) bréfasíma,
- d) sambland af þessum aðferðum.

3. Þegar aðildarríkin samþykkja ráðstafanirnar sem um getur í 1. og 2. mgr. skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

107. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 2004/17/EB er felld úr gildi frá og með 18. apríl 2016.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í XXI. viðauka.

108. gr.

Athugun

Framkvæmdastjórnin skal athuga efnahagsleg áhrif notkunar þeirra viðmiðunarfjárhæða sem settar eru fram í 15. gr. á innri markaðinn, einkum að því er varðar þætti svo sem gerð samninga yfir landamæri og viðskiptakostnað og gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um málið fyrir 18. apríl 2019.

Framkvæmdastjórnin skal, þegar það er hægt og við hæfi, taka til skoðunar að leggja til að viðmiðunarfjárhæðir sem eiga við samkvæmt samningnum um opinber innkaup verði hækkaðar í næstu viðræðum. Verði einhver breyting á þeim viðmiðunarfjárhæðum sem eiga við samkvæmt samningnum um opinber innkaup, skal tillaga að nýrri löggjöf um breytingar á viðmiðunarfjárhæðunum, sem settar eru fram í þessari tilskipun, fylgja skýrslunni, þar sem við á.

109. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

110. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 26. febrúar 2014.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,
M. SCHULZ
forseti.

Fyrir hönd ráðsins,
D. KOURKOULAS
forseti.

I. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR STARFSEMI SEM UM GETUR Í A-LIÐ 2. LIÐAR 2. GR.

Ef mismunandi túlkun er á CPV og NACE gildir CPV-flokkunarkerfið.

Atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins (NACE) ⁽¹⁾					CPV-kóði
BÁLKUR F			BYGGINGARSTARFSEMI		
Deild	Flokkur	Grein	Viðfangsefni	Athugasemdir	
45			Byggingarstarfsemi og mannvirkjagerð	Til þessarar deildar telst: smíði nýrra húsa og annarra bygginga, endurbyggingar og almennar viðgerðir.	45000000
	45.1		Undirbúningsvinna á byggingarsvæði		45100000
		45.11	Niðurrif bygginga; jarðvegsvinna	Til þessarar greinar telst: — niðurrif bygginga og annarra mannvirkja, — hreinsun byggingarsvæða, — jarðvegsvinna: uppgröftur, uppfylling, jöfnun lands og sléttun byggingarsvæða, skurðgröftur, grjóthreinsun, sprengingar o.s.frv., — undirbúningur námusvæðis: — fjarlæging yfirborðsjarðvegs og önnur vinna og undirbúningur námusvæðis. Til þessarar greinar telst einnig: — framræsla byggingarsvæða, — framræsla lands til ræktunar- eða skógarnytja.	45110000
		45.12	Tilraunaboranir og borvinna	Til þessarar greinar telst: — boranir og taka borkjarna í tilraunaskyni í tengslum við byggingar, jarðeðlisfræðilegar og jarðfræðilegar athuganir eða í öðrum svipuðum tilgangi.	45120000

Atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins (NACE) ⁽¹⁾					CPV-kóði
BÁLKUR F			BYGGINGARSTARFSEMI		
Deild	Flokkur	Grein	Viðfangsefni	Athugasemdir	
				<p>Til þessarar greinar telst ekki:</p> <ul style="list-style-type: none"> — boranir brunna vegna olú- eða jarðgasvinnslu, sjá 11.20, — boranir fyrir vatnsbrunnum, sjá 45.25, — boranir námustokka, sjá 45.25, — olú- og jarðgasleit, rannsóknir á sviði jarðeðlisfræði og jarðfræði- og jarðskjálftarannsóknir, sjá 74.20. 	
	45.2		Smíði bygginga eða hluta þeirra; mannvirkjagerð		45200000
		45.21	Bygging húsnæðis og önnur mannvirkjagerð	<p>Til þessarar greinar telst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — smíði hvers konar húsnæðis og mannvirkjagerð, — brúarsmíði, þ.m.t. vegna uppbyggðra þjóðvega, brúarvega, ganga og undirganga, — lagning leiðslu- og veitukerfa, fjarskiptaleiðslna og raflína um langan veg, — lagning leiðslna, fjarskiptaleiðslna og raflína í þéttbýli, — tengd starfsemi í þéttbýli, — samsetning og uppsetning forsmíðaðra bygginga á byggingarlóð. <p>Til þessarar greinar telst ekki:</p> <ul style="list-style-type: none"> — þjónustustarfsemi sem tengist olú- og jarðgasvinnslu, sjá 11.20, — uppsetning fullbúinna, forsmíðaðra bygginga, sem eru smíðaðar úr hlutum, ekki úr steinsteypu, sem eru eigin framleiðsla, sjá 20., 26. og 28. 	<p>45210000</p> <p>undanskilið:</p> <p>– 45213316</p> <p>45220000</p> <p>45231000</p> <p>45232000</p>

Atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins (NACE) ⁽¹⁾					CPV-kóði
BÁLKUR F			BYGGINGARSTARFSEMI		
Deild	Flokkur	Grein	Viðfangsefni	Athugasemdir	
				deild, — byggingarframkvæmdir, aðrar en bygging húsnæðis, í tengslum við leikvanga, sundlaugar, íþróttahús, tennisvelli, golfvelli og önnur íþróttamannvirki, sjá 45.23, — lagnavinna, sjá 45.3, — frágangur bygginga, sjá 45.4, — starfsemi arkitekta og verkfræðinga, sjá 74.20, — verkefnastjórnun við byggingarframkvæmdir, sjá 74.20.	
		45.22	Uppsetning þakklæðninga og þakburðarvirkja	Til þessarar greinar telst: — uppsetning þaks, — þakklæðning, — vatnsþétting.	45261000
		45.23	Gerð þjóðvega, vega, flugvalla og íþróttamannvirkja	Til þessarar greinar telst: — gerð þjóðvega, gatna, vega og annarra aksturs- og gangbrauta, — lagning járnbrauta, — lagning flugbrauta, — byggingarframkvæmdir, aðrar en bygging húsnæðis, í tengslum við leikvanga, sundlaugar, íþróttahús, tennisvelli, golfvelli og önnur íþróttamannvirki, — merkingar á vegum og bifreiðastæðum. Til þessarar greinar telst ekki: — undirbúningsjarðvegsvinna, sjá 45.11.	45212212 og DA03 45230000 undanskilið: — 45231000 — 45232000 — 45234115

Atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins (NACE) ⁽¹⁾					CPV-kóði
BÁLKUR F			BYGGINGARSTARFSEMI		
Deild	Flokkur	Grein	Viðfangsefni	Athugasemdir	
		45.24	Gerð vatnsmannvirkja	<p>Til þessarar greinar telst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — gerð: — vatnaleiða, hafna og flóðgarða, smábátahafna, skipastiga o.s.frv., — stíflna og ræsa, — uppmokstur, — vinna undir vatnsyfirborði. 	45240000
		45.25	Önnur sérhæfð byggingarstarfsemi	<p>Til þessarar greinar telst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — byggingarstarfsemi sem er sérhæfð á einu sviði sem er sameiginlegt með ólíkum tegundum mannvirkja og krefst sérstakrar hæfni eða sérstaks búnaðar, — vinna við grunna, þ.m.t. að reka niður burðarstólpa, — borun og bygging vatnsbrunnna, borun námustokka, — uppsetning stáleininga sem eru ekki eigin framleiðsla, — járnbindingar, — múrhleðsla og steinlögn, 	45250000 45262000
				<ul style="list-style-type: none"> — að setja upp og taka sundur verk- og vinnupalla, þ.m.t. leiga á slíkum pöllum, — uppsetning reykháfa og iðnaðarofna. <p>Til þessarar greinar telst ekki:</p> <ul style="list-style-type: none"> — leiga á verkpöllum án þess að setja þá upp og taka í sundur, sjá 71.32. 	
	45.3		Lagnavinna		45300000

Atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins (NACE) ⁽¹⁾					CPV-kóði
BÁLKUR F			BYGGINGARSTARFSEMI		
Deild	Flokkur	Grein	Viðfangsefni	Athugasemdir	
		45.31	Uppsetning raflagna og raftengja	<p>Til þessarar greinar telst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — uppsetning í byggingar eða önnur mannvirki: — raflagnir og raftengi, — fjarskiptakerfi, — rafhitunarkerfi, — loftnet fyrir íbúðarhús, — brunaboðar, — þjófavarnarkerfi, — lyftur og rúllustigar, — eldingavarar o.s.frv. 	<p>45213316</p> <p>45310000</p> <p>undanskilið:</p> <p>– 45316000</p>
		45.32	Vinna við einangrun	<p>Til þessarar greinar telst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — uppsetning hita-, hljóð- og titringseinangrunar í byggingar og önnur mannvirki. <p>Til þessarar greinar telst ekki:</p> <ul style="list-style-type: none"> — vatnsþétting, sjá 45.22. 	45320000
		45.33	Pípulagnir	<p>Til þessarar greinar telst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — uppsetning í byggingar eða önnur mannvirki: — pípulagnir og hreinlætistöki, — gasbúnaður, — búnaður og rásir fyrir upphitun, loftræstingu, kælingu eða hitajöfnun, — úðakerfi. 	45330000
				<p>Til þessarar greinar telst ekki:</p> <ul style="list-style-type: none"> — uppsetning rafhitunarkerfa, sjá 45.31. 	
		45.34	Önnur lagnavinna	<p>Til þessarar greinar telst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — uppsetning lýsingar- og 	<p>45234115</p> <p>45316000</p>

Atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins (NACE) ⁽¹⁾					CPV-kóði
BÁLKUR F			BYGGINGARSTARFSEMI		
Deild	Flokkur	Grein	Viðfangsefni	Athugasemdir	
				merkjakerfa fyrir vegi, járnbrautir, flugvelli og hafnir, — uppsetning festinga og fylgihluta í byggingum og öðrum mannvirkjum, ót.a.	45340000
	45.4		Frágangur bygginga		45400000
		45.41	Múrhúðun	Til þessarar greinar telst: — múrhúðun eða pússning bygginga eða annarra mannvirkja innan- og utanhúss, þ.m.t. múrhúðunarnet eða -grindur.	45410000
		45.42	Uppsetning innréttinga	Til þessarar greinar telst: — ísetning hurða, glugga, dyra- og gluggakarma, uppsetning eldhúsinnréttinga, stiga, verslunarinnréttinga o.þ.h., úr viði eða öðrum efnum, sem ekki eru eigin framleiðsla, — frágangur innanhúss, t.d. vinna við loft, veggklæðningar úr viði, færanlega skilveggi o.s.frv. Til þessarar greinar telst ekki: — lagning parketgólfa og annarra viðargólfa, sjá 45.43.	45420000
		45.43	Lagning gólf- og veggefna	Til þessarar greinar telst: — lagning gólf- og veggefna í hús og önnur mannvirki: — keramikflísar, steypar flísar eða skornar steinflísar fyrir veggj eða gólf, — parket og annað gólfefni úr viði, teppi og línóleumgólfdukar, — einnig úr gúmmí eða plasti, — terrassó, marmari, granít eða steinflögur á gólf eða veggj, — veggfóður.	45430000

Atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins (NACE) ⁽¹⁾					CPV-kóði
BÁLKUR F			BYGGINGARSTARFSEMI		
Deild	Flokkur	Grein	Viðfangsefni	Athugasemdir	
		45.44	Málningarvinna og glerjun	Til þessarar greinar telst: — málun bygginga innanhúss og utan, — málun mannvirkja, — ísetning glers, spegla o.þ.h. Til þessarar greinar telst ekki: — ísetning glugga, sjá 45.42.	45440000
		45.45	Annar frágangur bygginga	Til þessarar greinar telst: — uppsetning einkasundlauga, — háþrýstiþvottur, sandblástur og áþekk vinna við byggingar utanhúss, — annar frágangur bygginga, ót.a. Til þessarar greinar telst ekki: — hreinsun á byggingum og öðrum mannvirkjum að innanverðu, sjá 74.70.	45212212 og DA04 45450000
	45.5		Leiga á vinnuvélum til mannvirkjagerðar eða niðurrifs með stjórnanda		45500000
		45.50	Leiga á vinnuvélum til mannvirkjagerðar eða niðurrifs með stjórnanda	Til þessarar greinar telst ekki: — leiga á vinnuvélum og búnaði til mannvirkjagerðar eða niðurrifs án stjórnanda, sjá 71.32.	45500000

⁽¹⁾ Reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3037/90 frá 9. október 1990 (Stjóð. EB 24.10.1990, bls. 1).

II. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR RÉTTARGERÐIR SAMBANDSINS SEM UM GETUR Í 3. MGR. 4. GR.

Réttindi, sem hafa verið veitt með málsmeðferð sem tryggt hefur verið að fái nægilega kynningu og þar sem veiting réttindanna byggðist á hlutlægum viðmiðunum, teljast ekki vera „sérstök réttindi eða einkaréttur“ í skilningi 4. gr. þessarar tilskipunar. Hér á eftir eru tilgreindar málsmeðferðarreglur, sem tryggja nægilegt gagnsæi fyrir fram, um veitingu starfsleyfa á grundvelli annarra réttargerða Sambandsins, sem teljast ekki vera „sérstök réttindi eða einkaréttur“ í skilningi 4. gr. þessarar tilskipunar:

- Veiting leyfis til að starfrækja gaslagnir í samræmi við málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 4. gr. tilskipunar 2009/73/EB.
- Leyfi eða útboð á smíði nýs búnaðar til raforkuframleiðslu í samræmi við tilskipun 2009/72/EB.

- c) Veiting leyfa, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 9. gr. tilskipunar 97/67/EB, í tengslum við pósthjónustu sem er ekki, eða verður ekki, einkaréttarbundin.
- d) Málsmeðferð við veitingu leyfis til að stunda starfsemi á sviði nýtingar vetniskolefnis í samræmi við tilskipun 94/22/EB.
- e) Opinberir þjónustusamningar í skilningi reglugerðar (EB) nr. 1370/2007 um framboð á þjónustu á sviði almennra farþegaflutninga með strætisvögnum, sporvögnum, lestum eða jarðlestum, sem hafa verið gerðir á grundvelli samkeppnisútbóðs í samræmi við 3. mgr. 5. gr. hennar, að því tilskildu að tímalengdin sé í samræmi við 3. eða 4. mgr. 4. gr. þeirrar reglugerðar.

III. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR RÉTTARGERÐIR SAMBANDSINS SEM UM GETUR Í 3. MGR. 34. GR.

A. Flutningur eða dreifing á gasi eða hita

Tilskipun 2009/73/EB

B. Framleiðsla, flutningur eða dreifing rafmagns

Tilskipun 2009/72/EB

C. Framleiðsla, flutningur eða dreifing drykkjarvatns

[Engin færsla]

D. Samningsstofnanir á sviði járnbrautaflutninga

Vöruflutningar með járnbrautum

Tilskipun ráðsins 2012/34/ESB

Farþegaflutningar milli landa með járnbrautum

Tilskipun ráðsins 2012/34/ESB

Farþegaflutningar innanlands með járnbrautum

[Engin færsla]

E. Samningsstofnanir á sviði flutninga í þéttbýli með járnbrautarlestum, sporvögnum, rafknúnum strætisvögnum eða hópbifreiðum

[Engin færsla]

F. Samningsstofnanir á sviði pósthjónustu

Tilskipun 97/67/EB

G. Vinnsla olíu eða gass

Tilskipun 94/22/EB

H. Leit og vinnsla á kolum eða öðru eldsneyti í föstu formi

[Engin færsla]

I. Samningsstofnanir sem starfa á sviði hafna við sjó eða vatnaleiða eða annarrar stöðvaraðstöðu

[Engin færsla]

J. Samningsstofnanir sem starfa á sviði flugvallaraðstöðu

[Engin færsla]

IV. VIÐAUKI

FRESTIR TIL AÐ SAMÞYKKJA FRAMKVÆMDARGERÐIR SEM UM GETUR Í 35. GR.

- Framkvæmdargerðir, sem um getur í 35. gr., skulu samþykktar innan eftirfarandi tímabila:
 - 90 virkra daga ef gera má ráð fyrir frjálsum aðgangi að tilteknum markaði á grundvelli fyrstu undirgreinar 3. mgr. 34. gr.,
 - 130 virkra daga í öðrum tilvikum en þeim sem um getur í a-lið.
Framlengja skal tímabilin, sem sett eru fram í a- og b-lið þessarar málsgreinar, um 15 daga ef beiðninni fylgir ekki rökstudd og skjalfest afstaða, samþykkt af óháðu landsyfirvaldi sem er lögbært í tengslum við viðkomandi starfsemi, þar sem gerð er ítarleg greining á skilyrðunum fyrir því að viðkomandi starfsemi falli hugsanlega undir gildissvið 1. mgr. 34. gr. í samræmi við 2. og 3. mgr. 34. gr.
Þessir frestir skulu hefjast fyrsta virka dag eftir þann dag þegar framkvæmdastjórnin tekur á móti beiðninni, sem um getur í 1. mgr. 35. gr., eða, ef upplýsingarnar sem eiga að fylgja beiðninni eru ófullnægjandi, næsta vinnudag eftir þann dag þegar hún tekur á móti fullnægjandi upplýsingum.
Framkvæmdastjórnin getur framlengt tímabilin, sem sett eru fram í fyrstu undirgrein, með samþykki aðildarríkisins eða samningsstofnunarinnar sem lagði fram beiðnina.
- Framkvæmdastjórnin getur farið fram á að aðildarríki eða hlutaðeigandi samningsstofnun eða óháð landsyfirvald, sem um getur í 1. mgr., eða önnur lögbær landsyfirvöld láti í té allar nauðsynlegar upplýsingar eða bæti við eða skýri gefnar upplýsingar innan viðeigandi frests. Ef svör berast seint eða eru ófullnægjandi skulu tímabilin, sem sett eru fram í fyrstu undirgrein 1. mgr., rofin frá því að fresturinn sem tilgreindur er í beiðni um upplýsingar rennur út þar til tæmandi og réttar upplýsingar hafa borist.

V. VIÐAUKI

KRÖFUR VARÐANDI TÆKI OG BÚNAÐ FYRIR RAFRÆNA MÓTTÖKU TILBOÐA, ÞÁTTTÖKUTILKYNNINGA, UMSÓKNA UM HÆFISMAT SVO OG ÁÆTLANA OG VERKEFNA Í SAMKEPPNUM

Tæki og búnaður fyrir rafræna móttöku tilboða, þátttökutilkynninga, umsókna um hæfismat og áætlana og verkefna í samkeppnum, verða a.m.k. tryggja, að því er varðar tækni og viðeigandi aðferðir, að:

- unnt sé að ákvarða nákvæmlega tímasetningu og dagsetningu móttöku tilboða, þátttökutilkynninga, umsókna um hæfismat svo og afhendingar áætlana og verkefna,
- unnt sé að tryggja, með nokkurri vissu, að enginn geti fengið aðgang að gögnum, sem eru send samkvæmt þessum kröfum, áður en tilgreindur frestur rennur út,
- aðeins aðilar, sem hafa til þess heimild, geti sett eða breytt dagsetningum fyrir opnun gagna sem berast,
- á hinum ýmsu stigum hæfismats, innkaupaferlis eða samkeppni hafi einungis þeir aðilar, sem hafa til þess heimild, aðgang að öllum gögnum sem eru afhend, eða hluta þeirra,
- aðeins aðilar, sem hafa til þess heimild, veiti aðgang að gögnum sem eru send og einungis eftir tilgreinda dagsetningu,
- gögn, sem eru móttækin og opnuð í samræmi við þessar kröfur, verði ekki aðgengileg öðrum aðilum en þeim sem hafa heimild til að kynna sér þau,
- ef aðgangsbann eða skilyrði, sem um getur í b- til f-lið, er brotið eða gerð tilraun til þess, unnt sé að tryggja með nokkurri vissu að auðvelt sé að sjá það.

VI. VIÐAUKI

A-HLUTI

UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í REGLUBUNDINNI KYNNINGARTILKYNNINGU

(eins og um getur í 67. gr.)

I. Upplýsingar sem alltaf þurfa að koma fram

- Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsstofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.

2. Aðalstarfsemi.
3. a) Ef um er að ræða vörusamninga: eðli og umfang eða verðgildi þjónustunnar sem á að veita eða vörunnar sem á að afhenda (CPV-kóðar).
- b) Ef um er að ræða verksamninga: eðli og umfang þjónustunnar sem á að veita, almennir eiginleikar verksins eða verkhlutans (CPV-kóðar).
- c) Ef um er að ræða þjónustusamninga: fyrirhuguð heildarinnkaup í hverjum þjónustuflokki sem fyrirhugaður er (CPV-kóðar).
4. Sendingardagur tilkynningarinnar eða sendingardagur auglýsingar um birtingu þessarar tilkynningar í upplýsingaskrá kaupanda.
5. Hvers konar aðrar viðeigandi upplýsingar.

II. Viðbótarupplýsingar sem eiga að koma fram þegar tilkynning er notuð til að kynna útböð eða gefur möguleika á að stytta frest til að taka við tilboðum (2. mgr. 67. gr.)

6. **Upplýsingar um að áhugasamir rekstraraðilar skuli greina samningsstofnun frá því ef þeir hafa áhuga á samningi eða samningum.**
7. **Tölvupóstfang eða veffang þar sem hægt er að fá beinan, ótakmarkaðan og fullan aðgang að skjölum varðandi útböðsskilmála án endurgjalds.**

Þegar ekki er hægt er að fá beinan, ótakmarkaðan og fullan aðgang að skjölum af ástæðum sem um getur í þriðju og fjórðu undirgrein 1. mgr. 73. gr., upplýsingar um það með hvaða hætti er hægt að nálgast útböðsgögn.
8. **Tilgreina skal, eftir því sem við á, hvort samningurinn er bundinn við verndaða vinnustaði eða hvort framkvæmd hans takmarkast við áætlanir um vernduð störf.**
9. **Frestur til að taka á móti umsóknum um boð um að leggja fram tilboð eða ganga til samninga.**
10. **Hvers konar vöru á að afhenda og í hvaða magni eða almenn lýsing á verkinu eða þjónustuflokknum og lýsing þar sem tekið er fram hvort rammisamningur eða rammisamningar eru fyrirhugaðir, þ.m.t. hvers konar valmöguleikar um viðbótarkaup og áætlaður tími til að nýta þessa valmöguleika og einnig hve oft má endurnýja samninginn ef um það er að ræða. Sé um að ræða endurnýjaða samninga skal einnig tilgreina áætlaðan tíma fyrir síðari útböð. Tilgreina skal hvort leitað er eftir tilboðum um kaup, langtímaleigu, skammtímaleigu eða kaupleigu eða sambland af þessu.**
11. **NUTS-kóði fyrir aðalverkstað að því er varðar verk eða NUTS-kóði fyrir aðalstað þar sem afhending fer fram eða þjónusta er innt af hendi að því er varðar vöru og þjónustu; ef samningnum er skipt í hluta skal veita þessar upplýsingar fyrir hvern hluta.**
12. **Tilgreina skal frest til að afhenda eða ljúka við þjónustusamning eða gildistíma hans og, ef unnt er, upphafsdag.**
13. **Heimilisfang þangað sem fyrirtæki, sem hafa áhuga, eiga að senda skriflegar upplýsingar um áhuga sinn.**
14. **Frestur til að láta vita af áhuga sínum.**
15. **Tungumál, eitt eða fleiri, sem leyft er að nota í tilkynningum um umsækjendur eða tilboðum.**
16. **Fjárhagsleg og tæknileg skilyrði og fjárhagslegar og tæknilegar ábyrgðir sem krafist er af afhendingaraðilum.**
17. a) **Hvaða dag fyrirhugað er að hefja innkaupaverli vegna samnings eða samninga (ef það er vitað).**

b) **Hvers konar innkaupaverli er valið (lokað útböð, hvort um er að ræða gagnvirkt innkaupakerfi eða ekki, eða samningskaup).**
18. **Sé framkvæmd samningsins sérstökum skilyrðum háð skal tilgreina það, eftir því sem við á.**
19. **Eftir því sem við á, upplýsingar um:**
 - a) **hvort krafist verði rafrænnar framlagningar tilboða eða þáttökutilkynninga eða hún heimiluð,**
 - b) **hvort rafrænar pantanir verði notaðar,**
 - c) **hvort rafræn reikningagerð verði notuð,**
 - d) **hvort rafræn greiðsla verði samþykkt.**

20. Nafn og heimilisfang aðilans sem sér um meðferð kærumála og, ef við á, sáttameðferð. Nákvæmar upplýsingar um frest til að leggja fram kæru eða, ef þörf krefur, nafn, heimilisfang, símanúmer, bréfasímanúmer og tölvupóstfang aðilans sem veitir þessar upplýsingar.
21. Viðmiðanir, sem um getur í 82. gr., sem skal beita við gerð samningsins, ef þær eru þekktar. Í öðrum tilvikum en þeim þar sem fjárhagslega hagkvæmasta tilboðið er ákvarðað eingöngu á grundvelli verðs skal tilgreina forsendur fyrir fjárhagslega hagkvæmasta tilboði ásamt vægi þeirra eða, ef við á, forgangsröð eftir mikilvægi þessara forsendna, ef þær koma ekki fram í útbodsskilmálum eða boði um að staðfesta áhuga sinn, eins og um getur í b-lið 2. mgr. 67. gr., eða í boði um að leggja fram tilboð eða að ganga til samninga.

B-HLUTI

UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í TILKYNNINGUM UM BIRTINGU REGLUBUNDINNAR KYNNINGARTILKYNNINGAR Í UPPLÝSINGASKRÁ KAUPANDA SEM ER EKKI NOTUÐ TIL AÐ KYNNNA ÚTBOÐ

(eins og um getur í 1. mgr. 67. gr.)

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsstofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
2. Aðalstarfsemi.
3. CPV-kóðar.
4. Veffang „upplýsingaskrá kaupanda“ (URL).
5. Sendingardagur auglýsingar um birtingu kynningartilkyningar í upplýsingaskrá kaupanda.

VII. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í ÚTBODSGÖGNUM Í TENGLUM VIÐ RAFRÆN UPPBOÐ (4. MGR. 53. GR.)

Þegar samningsstofnanir hafa ákveðið að halda rafrænt uppboð skulu útbodsgögn a.m.k. innihalda upplýsingar um eftirfarandi:

- a) þá þætti þar sem verðmætið liggur til grundvallar í rafrænu uppboði, að því tilskildu að slíkir þættir séu mælanlegir og hægt sé að setja þá fram í tölum eða hundradshlutum,
- b) hvers konar takmarkanir sem hægt er að setja á verðmæti á grundvelli mats á skilmálum er varða efni samningsins,
- c) upplýsingarnar, sem bjóðendur eiga að hafa aðgang að á meðan rafræna uppboðið stendur yfir, og, eftir því sem við á, hvenær þeir fá aðgang að þeim,
- d) viðeigandi upplýsingar um rafræna uppboðsferlið,
- e) skilyrði sem bjóðendur verða að uppfylla til að geta lagt fram tilboð og einkum hvaða lágmarksmunar sé krafist á milli tilboða, eftir því sem við á,
- f) viðeigandi upplýsingar um rafræna búnaðinn, sem notaður er, og um fyrirkomulag og tækniforskriftir fyrir tengingu við hann.

VIII. VIÐAUKI

SKILGREINING TILTEKINNA TÆKNIFORSKRIFTA

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „tækniforskrift“ merkir eitt af eftirtöldu:
 - a) þegar um er að ræða vöru- eða þjónustusamninga, forskrift í skjali þar sem skilgreindir eru tilskildir eiginleikar vöru eða þjónustu, s.s. tiltekin gæði, vistvænleiki og loftslagsgæði, kröfur um hönnun fyrir alla (þ.m.t. aðgengi fyrir fatlaða) og samræmismat, nothæfi, notkun vörunnar, öryggi eða umfang, þ.m.t. kröfur varðandi viðskiptaheiti, hugtök, tákni, prófanir og prófunaraðferðir, pökkun, merkingu og áletranir, notendaleiðbeiningar, framleiðsluferli og -aðferðir á öllum stigum vistferils vörunnar eða þjónustunnar og aðferðir við samræmismat,

- b) þegar um er að ræða verksamninga, öll tæknileg fyrirmæli sem einkum skulu tekin fram í útboðsgögnum þar sem skilgreindir eru tilskildir eiginleikar efnis, vöru eða aðfangar, sem gera það kleift að lýsa efninu, vörunni eða aðföngunum á þann hátt að svari til þeirrar notkunar sem samningsstofnunin hefur fyrirhugað. Þessir eiginleikar taka til tiltekins vistvænleika og loftslagsgæða, krafna um hönnun fyrir alla (þ.m.t. aðgengi fyrir fatlaða) og samræmismats, nothæfis, öryggis eða umfangs, þ.m.t. aðferðir við gæðatryggingu, hugtök, tákni, prófanir og prófunaraðferðir, þökkun, merking og áletranir, leiðbeiningar um meðferð og framleiðsluferli og -aðferðir á öllum stigum vistferils verksins. Þessir eiginleikar skulu einnig taka til reglna um hönnun og kostnaðaráætlanir, skilyrða varðandi prófun, eftirlit og samþykki verka og aðferða eða byggingartækni ásamt öllum öðrum tæknilegum skilyrðum sem samningsstofnunin getur sett samkvæmt almennum eða sérstökum reglum um verk sem er að fullu lokið og efni og hluta sem til þess teljast,
- 2) „staðall“: tækniforskrift, sem er samþykkt af viðurkenndri staðlastofnun til endurtekkinnar eða stöðugar beitingar, án þess að skylt sé að fylgja henni, og sem er einn eftirfarandi staðla:
- a) „alþjóðlegur staðall“: staðall sem er samþykktur af alþjóðlegri staðlastofnun og gerður aðgengilegur almenningi,
- b) „Evrópustaðall“: staðall sem er samþykktur af evrópskri staðlastofnun og gerður aðgengilegur almenningi,
- c) „landsstaðall“: staðall sem er samþykktur af landsbundinni staðlastofnun og gerður aðgengilegur almenningi,
- 3) „evrópskt tæknimat“: skjalfest mat á nothæfi byggingarvöru með tilliti til mikilvægra eiginleika hennar í samræmi við viðkomandi evrópskt matskjal, eins og skilgreint er í 12. lið 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 305/2011 ⁽⁴⁸⁾,
- 4) „sameiginleg tækniforskrift“: tækniforskrift á sviði upplýsinga- og fjarskiptatekni sem mælt er fyrir um í samræmi við 13. og 14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1025/2012,
- 5) „tækniviðmiðun“: hvers konar framleiðsla evrópskra staðlastofnana, annað en Evrópustaðlar, í samræmi við reglur sem settar eru vegna þróunar á markaðsþörfum.

IX. VIÐAUKI

BIRTING

1. Birting tilkynninga

Samningsstofnanir skulu senda þær tilkynningar, sem um getur í 67., 68., 69., 70., 92 og 96. gr., til útgáfuskrifstofu Evrópusambandsins til birtingar í samræmi við eftirfarandi reglur:

- a) Útgáfuskrifstofa Evrópusambandsins skal birta tilkynningar, sem um getur í 67., 68., 69., 70., 92. og 96. gr., en ef um er að ræða reglubundna kynningartilkynningu, sem birtist í upplýsingaskrá kaupanda í samræmi við 1. mgr. 67. gr., skulu samningsstofnanir birta hana.

Auk þess geta samningsstofnanir birt þessar upplýsingar á Netinu í „upplýsingaskrá kaupanda“ eins og um getur í b-lið 2. liðar hér á eftir.

- b) Útgáfuskrifstofa Evrópusambandsins sendir samningsstofnun staðfestinguna sem um getur í annarri undirgrein 5. mgr. 71. gr.

2. Birting viðbótarupplýsinga

- a) Þegar ekki er kveðið á um annað í þriðju og fjórðu undirgrein 1. mgr. 73. gr. skulu samningsstofnanir birta útboðsgögn í heild sinni á Netinu.
- b) Upplýsingaskrá kaupanda getur innihaldið reglubundnar kynningartilkynningar, eins og um getur í 1. mgr. 67. gr., upplýsingar um yfirstandandi útboð, áformuð innkaup, gerða samninga, útboð sem er aflýst og allar gagnlegar, almennar upplýsingar, s.s. um tengilið, síma- og bréfasímanúmer, pósthöfn og tölvupóstfang. Upplýsingaskrá kaupanda getur einnig innihaldið reglubundnar kynningartilkynningar, til að kynna útboð, sem eru birtar á landsvísi skv. 72. gr.

3. Snið tilkynninga og reglur um rafræna sendingu þeirra

Upplýsingar um snið tilkynninga og reglur um rafræna sendingu þeirra samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar fást á veffanginu „<http://simap.eu.int>“.

X. VIÐAUKI

⁽⁴⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 305/2011 frá 9. mars 2011 um samræmd skilyrði fyrir markaðssetningu byggingarvara og niðurfellingu á tilskipun ráðsins 89/106/EEB (Sjítíð. ESB L 88, 4.4.2011, bls. 5).

UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í TILKYNNINGU UM AÐ HÆFISMATSKERFI SÉ FYRIR HENDI

(eins og um getur í b-lið 4. mgr. 44. gr. og í 68. gr.)

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsstofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
2. Aðalstarfsemi.
3. Tilgreina skal, eftir því sem við á, hvort samningurinn er bundinn við verndaða vinnustaði eða hvort framkvæmd hans takmarkast við áætlanir um vernduð störf.
4. Tilgangurinn með hæfismatskerfinu (lýsing á vörum, þjónustu eða verkum eða flokkum þeirra, sem kaupa á með hjálp kerfisins – CPV-kóðar). NUTS-kóði fyrir aðalverkstað að því er varðar verk eða NUTS-kóði fyrir aðalstað þar sem afhending fer fram eða þjónusta er innt af hendi að því er varðar vöru og þjónustu.
5. Skilyrði sem rekstraraðilar skulu uppfylla, með hliðsjón af hæfi þeirra, samkvæmt því kerfi og þeim aðferðum sem notaðar verða til að sannprófa hvort þessi skilyrði hafa verið uppfyllt. Ef lýsing á slíkum skilyrðum og sannprófunaraðferðum er mjög umfangsmikil, og byggist á skjölum sem áhugasamir rekstraraðilar hafa aðgang að, nægir samantekt á helstu skilyrðum og aðferðum og tilvísun til þessara skjala.
6. Gildistími hæfismatskerfisins og formsatriði vegna endurnýjunar þess.
7. Upplýsingar um að tilkynningin gildi sem útboðsauglýsing.
8. Heimilisfang þar sem hægt er að fá frekari upplýsingar og skjöl varðandi hæfismatskerfið (ef það er annað en heimilisfangið sem getið er í 1. lið).
9. Nafn og heimilisfang aðilans sem sér um meðferð kærumála og, ef við á, sáttameðferð. Nákvæmar upplýsingar um frest til að leggja fram kæru eða, ef þörf krefur, nafn, heimilisfang, símanúmer, bréfasímanúmer og tölvupóstfang aðilans sem veitir þessar upplýsingar.
10. Viðmiðanir, sem um getur í 82. gr., sem skal beita við gerð samningsins, ef þær eru þekktar. Í öðrum tilvikum en þeim þar sem fjárhagslega hagkvæmasta tilboðið er ákvarðað eingöngu á grundvelli verðs skal tilgreina forsendur fyrir fjárhagslega hagkvæmasta tilboði ásamt vægi þeirra eða, ef við á, forgangsröð eftir mikilvægi þessara forsendna, ef þær koma ekki fram í útboðsskilmálum eða í boði um að leggja fram tilboð eða að ganga til samninga.
11. Eftir því sem við á, upplýsingar um:
 - a) hvort krafist verði rafrænnar framlagningar tilboða eða þátttökutilkynninga eða hún heimiluð,
 - b) hvort rafrænar pantanir verði notaðar,
 - c) hvort rafræn reikningagerð verði notuð,
 - d) hvort rafræn greiðsla verði samþykkt.
12. Hvers konar aðrar viðeigandi upplýsingar.

XI. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í ÚTBODSTILKYNNINGUM

(eins og um getur í 69. gr.)

A. ALMENN ÚTBOÐ

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsstofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
2. Aðalstarfsemi.
3. Tilgreina skal, eftir því sem við á, hvort samningurinn er bundinn við verndaða vinnustaði eða hvort framkvæmd hans takmarkast við áætlanir um vernduð störf.

4. Hvers eðlis samningurinn er (vörusamningur, verksamningur eða þjónustusamningur; ef við á skal tilgreina hvort um rammisamning eða gagnvirk innkaupakerfi er að ræða), lýsing (CPV-kóðar). Ef við á, skal tilgreina hvort leitað er eftir tilboðum um kaup, langtímaleigu, skammtímaleigu eða kaupleigu eða sambland af þessu.
5. NUTS-kóði fyrir aðalverkstað að því er varðar verk eða NUTS-kóði fyrir aðalstað þar sem afhending fer fram eða þjónusta er innt af hendi að því er varðar vöru og þjónustu.
6. Vörur og verk:
 - a) eðli og magn vörunnar sem á að afhenda (CPV-kóðar), þ.m.t. hvers konar valmöguleikar um viðbótarkaup og, ef unnt er, áætlaður tími til að nýta þessa valmöguleika og einnig hve oft má endurnýja samninginn ef um það er að ræða. Þegar um er að ræða endurnýjaða samninga skal einnig, ef unnt er, tilgreina áætlaða tímasetningu síðari útboða vegna vörukaupa eða hvert er eðli og umfang þjónustunnar sem á að veita og í meginatriðum hvers eðlis verkið er (CPV-kóðar),
 - b) tilgreina skal hvort birgjar mega leggja fram tilboð varðandi hluta vörunnar eða alla vöruna sem ætlunin er að kaupa.

Þegar um er að ræða verksamninga og skipta á verkinu eða samningnum í nokkra hluta skal tilgreina röð hinna ýmsu hluta eftir stærð og hvort kostur er gefinn á því að bjóða í einn hlutann, nokkra hluta eða alla hlutana,
 - c) þegar um er að ræða verksamninga: upplýsingar um tilganginn með verkinu eða samningnum þegar áætlanagerð er innifalin í samningnum.
7. Þjónusta:
 - a) eðli og magn vörunnar sem á að afhenda, þ.m.t. hvers konar valmöguleikar um viðbótarkaup og, ef unnt er, áætlaður tími til að nýta þessa valmöguleika og einnig hve oft má endurnýja samninginn ef um það er að ræða. Sé um að ræða endurnýjaða samninga skal tilgreina áætlaðan tíma, ef unnt er, fyrir síðari útboð vegna kaupa á viðkomandi þjónustu,
 - b) tilgreina skal hvort framkvæmd þjónustunnar er bundin við sérstaka starfsgrein í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum,
 - c) tilvísun í lög og stjórnsýslufyrirmæli,
 - d) tilgreina skal hvort lögaðilar skuli gefa upp nöfn og starfsmenntun og hæfi þeirra starfsmanna sem annast framkvæmd þjónustunnar,
 - e) tilgreina skal hvort þjónustuveitendur skuli geta boðið í hluta af viðkomandi þjónustu.
8. Tilgreina skal hvort leyfilegt er að leggja fram frávikstilboð eða ekki, ef það er vitað.
9. Tilgreina skal frest til að afhenda eða ljúka við þjónustusamning eða gildistíma hans og, ef unnt er, upphafsdag.
10. Tölvupóstfang eða veffang þar sem hægt er að fá beinan, ótakmarkaðan og fullan aðgang að útboðsgögnum án endurgjalds.

Þegar ekki er hægt er að fá beinan, ótakmarkaðan og fullan aðgang að skjölum af ástæðum sem um getur í þriðju og fjórðu undirgrein 1. mgr. 73. gr., upplýsingar um það með hvaða hætti er hægt að nálgast útboðsgögn.
11. a) Síðasti móttökudagur tilboða eða kynningarboða þar sem gagnvirk innkaupakerfi er tekið upp.
 - b) Heimilisfang sem þau skulu send til.
 - c) Tungumál, eitt eða fleiri, sem þau skulu rituð á.
12. a) Eftir atvikum, aðilar sem hafa heimild til að vera viðstaddir opnun útboðs.
 - b) Dagsetning, staður og stund fyrir slíka opnun.
13. Ef við á, tryggingarfé og aðrar ábyrgðir sem krafist er.
14. Helstu skilmálar varðandi fjármögnun og greiðslur og/eða tilvísanir í ákvæði þar sem þá er að finna.
15. Eftir því sem við á, hvaða rekstrarform að lögum sá hópur rekstraraðila, sem gera á samning við, skal hafa.
16. Fjárhagsleg og tæknileg skilyrði sem krafist er að rekstraraðilinn, sem samningur er gerður við, uppfylli.
17. Tímabil sem bjóðanda ber að hafa tilboð sitt opið.
18. Sé framkvæmd samningsins sérstökum skilyrðum háð skal tilgreina það, eftir því sem við á.
19. Viðmiðanir, sem um getur í 82. gr., sem skal beita við gerð samningsins: Í öðrum tilvikum en þeim þar sem fjárhagslega hagkvæmasta tilboðið er ákvarðað eingöngu á grundvelli verðs skal tilgreina forsendur fyrir fjárhagslega hagkvæmasta tilboði ásamt vægi þeirra eða, ef við á, forgangsroð eftir mikilvægi þessara forsendna, ef þær koma ekki fram í útboðsskilmálum.
20. Dagsetning(ar) og tilvísun(-anir) til birtingar á reglubundinni kynningartilkyningu í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eða á tilkyningu um birtingu slíkrar tilkyningar í upplýsingaskrá kaupanda varðandi samninginn, eftir því sem við á.

21. Nafn og heimilisfang aðilans sem sér um meðferð kærumála og, ef við á, sáttameðferð. Nákvæmar upplýsingar um frest til að leggja fram kæru eða, ef þörf krefur, nafn, heimilisfang, símanúmer, bréfasímanúmer og tölvupóstfang aðilans sem veitir þessar upplýsingar.
22. Hvaða dag samningsstofnunar sendir tilkynninguna.
23. Hvers konar aðrar viðeigandi upplýsingar.

B. LOKUÐ ÚTBOÐ

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsstofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
2. Aðalstarfsemi.
3. Tilgreina skal, eftir því sem við á, hvort samningurinn er bundinn við verndaða vinnustaði eða hvort framkvæmd hans takmarkast við áætlanir um vernduð störf.
4. Hvers eðlis samningurinn er (vörusamningur, verksamningur eða þjónustusamningur; ef við á skal tilgreina hvort um rammisamning er að ræða), lýsing (CPV-kóðar). Ef við á, skal tilgreina hvort leitað er eftir tilboðum um kaup, langfrámalægu, skammtímaleigu eða kaupleigu eða sambland af þessu.
5. NUTS-kóði fyrir aðalverksstað að því er varðar verk eða NUTS-kóði fyrir aðalstað þar sem afhending fer fram eða þjónusta er innt af hendi að því er varðar vöru og þjónustu.
6. Vörur og verk:
 - a) eðli og magn vörunnar sem á að afhenda (CPV-kóðar), þ.m.t. hvers konar valmöguleikar um viðbótarkaup og, ef unnt er, áætlaður tími til að nýta þessa valmöguleika og einnig hve oft má endurnýja samninginn ef um það er að ræða. Þegar um er að ræða endurnýjaða samninga skal einnig, ef unnt er, tilgreina áætlaða tímasetningu síðari útboða vegna vörukaupa eða hvert er eðli og umfang þjónustunnar sem á að veita og í meginatriðum hvers eðlis verkið er (CPV-kóðar),
 - b) tilgreina skal hvort birgjar mega leggja fram tilboð varðandi hluta vörunnar eða alla vöruna sem ætlunin er að kaupa.

Þegar um er að ræða verksamninga og skipta á verkinu eða samningnum í nokkra hluta skal tilgreina röð hinna ýmsu hluta eftir stærð og hvort kostur er gefinn á því að bjóða í einn hlutann, nokkra hluta eða alla hlutana,
 - c) upplýsingar um tilganginn með verkinu eða samningnum þegar áætlanagerð er innifalin í samningnum.
7. Þjónusta:
 - a) eðli og magn vörunnar sem á að afhenda, þ.m.t. hvers konar valmöguleikar um viðbótarkaup og, ef unnt er, áætlaður tími til að nýta þessa valmöguleika og einnig hve oft má endurnýja samninginn ef um það er að ræða. Sé um að ræða endurnýjaða samninga skal tilgreina áætlaðan tíma, ef unnt er, fyrir síðari útboð vegna kaupa á viðkomandi þjónustu,
 - b) tilgreina skal hvort framkvæmd þjónustunnar er bundin við sérstaka starfsgrein í lögum eða stjórnisýslufyrirmælum,
 - c) tilvísun í lög og stjórnisýslufyrirmæli,
 - d) tilgreina skal hvort lögaðilar skuli gefa upp nöfn og starfsmenntun og hæfi þeirra starfsmanna sem annast framkvæmd þjónustunnar,
 - e) tilgreina skal hvort þjónustuveitendur skuli geta boðið í hluta af viðkomandi þjónustu.
8. Tilgreina skal hvort leyfilegt er að leggja fram frávíkstilboð eða ekki, ef það er vitað.
9. Tilgreina skal frest til að afhenda eða ljúka við þjónustusamning eða gildistíma hans og, ef unnt er, upphafsdag.
10. Eftir því sem við á, hvaða rekstrarform að lögum sá hópur rekstraraðila, sem gera á samning við, skal hafa.
 - a) Síðasti móttökudagur þátttökutilkynninga.
 - b) Heimilisfang sem þau skulu send til.
 - c) Tungumál, eitt eða fleiri, sem þau skulu rituð á.
12. Síðasti sendingardagur boðs um að leggja fram tilboð.
13. Ef við á, tryggingarfé og aðrar ábyrgðir sem krafist er.
14. Helstu skilmálar varðandi fjármögnun og greiðslur og/eða tilvísanir í ákvæði þar sem þá er að finna.
15. Upplýsingar um stöðu rekstraraðila og efnahagsleg og tæknileg skilyrði sem hann skal uppfylla að lágmarki.

16. Viðmiðanir, sem um getur í 82. gr., sem skal beita við gerð samningsins: Í öðrum tilvikum en þeim þar sem fjárhagslega hagkvæmasta tilboðið er ákvarðað eingöngu á grundvelli verðs skal tilgreina forsendur fyrir fjárhagslega hagkvæmasta tilboði ásamt vægi þeirra eða, ef við á, forgangsroð eftir mikilvægi þessara forsendna, ef þær koma ekki fram í útbodsskilmálum eða í útboði.
17. Sé framkvæmd samningsins sérstökum skilyrðum háð skal tilgreina það, eftir því sem við á.
18. Dagsetning(ar) og tilvísun(-anir) til birtingar á reglubundinni kynningartilkyningu í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eða á tilkyningu um birtingu slíkrar tilkyningar í upplýsingaskrá kaupanda varðandi samninginn, eftir því sem við á.
19. Nafn og heimilisfang aðilans sem sér um meðferð kærumála og, ef við á, sáttameðferð. Nákvæmar upplýsingar um frest til að leggja fram kæru eða, ef þörf krefur, nafn, heimilisfang, símanúmer, bréfasímanúmer og tölvupóstfang aðilans sem veitir þessar upplýsingar.
20. Hvaða dag samningsstofnanirnar senda tilkyninguna.
21. Hvers konar aðrar viðeigandi upplýsingar.

C. SAMNINGSKAUP

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsstofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
2. Aðalstarfsemi.
3. Tilgreina skal, eftir því sem við á, hvort samningurinn er bundinn við verndaða vinnustaði eða hvort framkvæmd hans takmarkast við áætlanir um vernduð störf.
4. Hvers eðlis samningurinn er (vörusamningur, verksamningur eða þjónustusamningur; ef við á skal tilgreina hvort um rammisamning er að ræða), lýsing (CPV-kóðar). Ef við á, skal tilgreina hvort leitað er eftir tilboðum um kaup, langtímaleigu, skammtímaleigu eða kaupleigu eða sambland af þessu.
5. NUTS-kóði fyrir aðalverkstað að því er varðar eða NUTS-kóði fyrir aðalstað þar sem afhending fer fram eða þjónusta er innt af hendi að því er varðar vöru og þjónustu.
6. Vörur og verk:
 - a) eðli og magn vörunnar sem á að afhenda (CPV-kóðar), þ.m.t. hvers konar valmöguleikar um viðbótarkaup og, ef unnt er, áætlaður tími til að nýta þessa valmöguleika og einnig hve oft má endurnýja samninginn ef um það er að ræða. Þegar um er að ræða endurnýjaða samninga skal einnig, ef unnt er, tilgreina áætlaða tímasetningu síðari útboða vegna vörukaupa eða hvert er eðli og umfang þjónustunnar sem á að veita og í meginatriðum hvers eðlis verkið er (CPV-kóðar),
 - b) tilgreina skal hvort birgjar mega leggja fram tilboð varðandi hluta vörunnar eða alla vöruna sem ætlunin er að kaupa.
Þegar um er að ræða verksamninga og skipta á verkinu eða samningnum í nokkra hluta skal tilgreina röð hinna ýmsu hluta eftir stærð og hvort kostur er gefinn á því að bjóða í einn hlutann, nokkra hluta eða alla hlutana,
 - c) þegar um er að ræða verksamninga; upplýsingar um tilganginn með verkinu eða samningnum þegar áætlanagerð er innifalín í samningnum.
7. Þjónusta:
 - a) eðli og magn þjónustunnar sem á að veita, þ.m.t. hvers konar valmöguleikar um viðbótarkaup og, ef unnt er, áætlaður tími til að nýta þessa valmöguleika og einnig hve oft má endurnýja samninginn ef um það er að ræða. Sé um að ræða endurnýjaða samninga skal tilgreina áætlaðan tíma, ef unnt er, fyrir síðari útboð vegna kaupa á viðkomandi þjónustu,
 - b) tilgreina skal hvort framkvæmd þjónustunnar er bundin við sérstaka starfsgrein í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum,
 - c) tilvísun í lög og stjórnsýslufyrirmæli,
 - d) tilgreina skal hvort lögaðilar skuli gefa upp nöfn og starfsmenntun og hæfi þeirra starfsmanna sem annast framkvæmd þjónustunnar,
 - e) tilgreina skal hvort þjónustuveitendur skuli geta boðið í hluta af viðkomandi þjónustu.
8. Tilgreina skal hvort leyfilegt er að leggja fram frávikstilboð eða ekki, ef það er vitað.
9. Tilgreina skal frest til að afhenda eða ljúka við þjónustusamning eða gildistíma hans og, ef unnt er, upphafsdag.
10. Eftir því sem við á, hvaða rekstrarform að lögum sá hópur rekstraraðila, sem gera á samning við, skal hafa.
11. a) Síðasti móttökudagur þáttökutilkynninga.
 - b) Heimilisfang sem þau skulu send til.
 - c) Tungumál, eitt eða fleiri, sem þau skulu rituð á.
12. Ef við á, tryggingarfé og aðrar ábyrgðir sem krafist er.
13. Helstu skilmálar varðandi fjármögnun og greiðslur og/eða tilvísanir í ákvæði þar sem þá er að finna.
14. Upplýsingar um stöðu rekstraraðila og efnahagsleg og tæknileg skilyrði sem hann skal uppfylla að lágmarki.
15. Viðmiðanir, sem um getur í 82. gr., sem skal beita við gerð samningsins: Í tilvikum öðrum en þeim þegar fjárhagslega hagkvæmasta tilboðið er ákvarðað eingöngu á grundvelli verðs skal tilgreina forsendur fyrir fjárhagslega hagkvæmasta tilboði ásamt vægi þeirra eða, ef við á, forgangsroð eftir mikilvægi þessara viðmiðana, ef þær koma ekki fram í útbodsskilmálum eða í boði um að ganga til samninga.
16. Eftir því sem við á, nöfn og heimilisföng rekstraraðila sem samningsstofnun hefur þegar valið.

17. Sé framkvæmd samningsins sérstökum skilyrðum háð skal tilgreina það, eftir því sem við á.
18. Dagsætningar og tilvísun(-anir) til birtingar á reglubundinni kynningartilkynningu í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eða á tilkynningu um birtingu slíkrar tilkynningar í upplýsingaskrá kaupanda varðandi samninginn, eftir því sem við á.
19. Nafn og heimilisfang aðilans sem sér um meðferð kærumála og, ef við á, sáttameðferð. Nákvæmar upplýsingar um frest til að leggja fram kæru eða, ef þörf krefur, nafn, heimilisfang, símanúmer, bréfasímanúmer og tölvupóstfang aðilans sem veitir þessar upplýsingar.
20. Hvaða dag samningsstofnunar sendir tilkynninguna.
21. Hvers konar aðrar viðeigandi upplýsingar.

XII. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í TILKYNNINGU UM GERÐ SAMNINGS

(eins og um getur í 70. gr.)

I. Upplýsingar sem birta á í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins ⁽⁴⁹⁾

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsstofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
2. Aðalstarfsemi.
3. Hvers eðlis samningurinn er (vörusamningur, verksamningur eða þjónustusamningur og CPV-kóðar; ef við á skal tilgreina hvort um rammisamning er að ræða).
4. Að minnsta kosti stutt samantekt á því hvert er eðli vörunnar, verksins eða þjónustunnar, sem á að láta í té, og í hvaða magni.
5. a) Hvernig tilkynnt er um útboð (tilkynning um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi, reglubundnar tilkynningar, boð um að leggja fram tilboð).
b) Dagsætning(ar) og tilvísun(-anir) til birtingar tilkynningarinnar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.
c) Ef um er að ræða samninga, sem eru gerðir án undangenginnar útboðsauglýsingar, skal tilgreina viðeigandi ákvæði 50. gr.
6. Innkaupaferli (almennt útboð, lokað útboð eða samningskaup).
7. Fjöldi tilboða sem barst, þar sem tilgreint er:
 - a) fjöldi tilboða sem barst frá rekstraraðilum sem eru lítil og meðalstór fyrirtæki,
 - b) fjöldi tilboða sem barst frá öðrum löndum,
 - c) fjöldi tilboða sem barst með rafrænum hætti.Ef um marga samninga er að ræða (samningshluta, marga rammisamninga) skal veita þessar upplýsingar fyrir hvern samning.
8. Dagsætning þegar samningurinn/samningarnir eða rammisamningurinn/-samningarnir voru gerðir í kjölfar ákvörðunarinnar um gerð hans/þeirra.
9. Verð í hagstæðum innkaupum skv. h-lið 50. gr.
10. Fyrir hvern samning sem gerður er, nafn, heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang hlutskarpasta bjóðandans eða bjóðandanna, þ.m.t.:
 - a) upplýsingar um hvort hlutskarpasti bjóðandinn er lítið eða meðalstórt fyrirtæki,
 - b) upplýsingar um hvort samningurinn hafi verið gerður við fyrirtækjasamtök.
11. Tilgreinið, ef við á, hvort samningnum hafi verið eða kunni að verða skipt á undirverktaka.
12. Verð, sem er greitt, eða fjárhæðir hæsta og lægsta tilboðs sem komu til greina við val tilboða.
13. Nafn og heimilisfang aðilans sem sér um meðferð kærumála og, ef við á, sáttameðferð. Nákvæmar upplýsingar um frest til að leggja fram kæru eða, ef þörf krefur, nafn heimilisfang, símanúmer, bréfasímanúmer og tölvupóstfang aðilans sem veitir þessar upplýsingar.

⁽⁴⁹⁾ Upplýsingar í 6., 9. og 11. lið teljast vera upplýsingar sem ekki skal birta ef samningsstofnun telur að birting þeirra gæti skaðað viðkvæma viðskiptahagsmuni.

14. Valfrjálsar upplýsingar:

- það verðmæti og sá hluti samningsins sem hefur verið eða kann að verða skipt á þriðju aðila sem undirverktaka,
- valforsendur.

II. Upplýsingar sem ekki á að birta

15. Fjöldi samninga sem eru gerðir (þegar þeim hefur verið skipt á milli nokkurra aðila).
16. Verðmæti hvers samnings sem er gerður.
17. Upprunaland vörunnar eða þjónustunnar (uppruni innan Bandalagsins eða utan þess; skipt eftir þriðju löndum í síðarnefnda tilvikinu).
18. Hvaða valforsendur voru notaðar?
19. Var tilboði þess bjóðanda tekið sem lagði fram frávikstilboð í samræmi við 1. mgr. 64. gr.?
20. Var einhverjum tilboðum hafnað á þeim forsendum að þau væru óeðlilega lág, í samræmi við 84. gr.?
21. Hvaða dag samningsstofnunin sendir tilkynninguna.

XIII. VIÐAUKI

INNIHALD BOÐS UM AÐ LEGGJA FRAM TILBOÐ, TAKA ÞÁTT Í VIÐRÆÐUM, GANGA TIL SAMNINGA EÐA STAÐFESTA ÁHUGA SINN EINS OG KVEÐIÐ ER Á UM Í 74. GR.

1. Í boði um að leggja fram tilboð, taka þátt í viðræðum eða ganga til samninga eins og kveðið er á um í 74. gr. skal a.m.k. eftirfarandi koma fram:
 - a) síðasti móttökudagur tilboða, heimilisfangið sem senda á tilboðin til og upplýsingar um á hvaða tungumáli eða tungumálum þau skuli vera.
Þegar um er að ræða samninga sem gerðir eru með samkeppnisviðræðum eða í nýsköpunarsamstarfi skulu þessar upplýsingar ekki koma fram í boði um að ganga til samninga heldur skulu þær vera í boði um að leggja fram tilboð,
 - b) sé um að ræða samkeppnisviðræður, dagsetning og heimilisfangið þar sem viðræður hefjast og tungumálið eða tungumálin sem eru notuð,
 - c) tilvísun til útboðsauglýsingar sem hefur verið birt,
 - d) upplýsingar um þau skjöl sem eiga að fylgja með,
 - e) forsendur fyrir vali tilboðs ef þær eru ekki tilteknar í tilkynningu um hæfismatskerfi sem er notuð til að kynna útboð,
 - f) hlutfallslegt vægi forsendna fyrir vali tilboðs eða, ef við á, forgangsröð slíkra forsendna ef þessar upplýsingar eru ekki gefnar í útboðstilkynningu, tilkynningu um hæfismatskerfi eða útboðsskilmálum.
2. Ef tilkynnt er um útboð með reglubundinni kynningartilkynningu skulu samningsstofnanir, í framhaldi af því, og áður en val á bjóðendum eða þátttakendum í samningaviðræðum hefst, bjóða öllum umsækjendum að staðfesta áhuga sinn á grundvelli ítarlegra upplýsinga um viðkomandi samning.
Í boðinu skulu koma fram a.m.k. eftirfarandi upplýsingar:
 - a) hvers eðlis samningurinn er og í hvaða magni, þ.m.t. allir möguleikar á viðbótarsamningum og, ef unnt er, áætlaður tími til að nýta þessa möguleika fyrir endurnýjanlega samninga en þá skal tilgreina eðli og magn og, ef unnt er, áætlaðar dagsetningar fyrir birtingu seinni tilkynninga um útboð verka, vöru eða þjónustu,
 - b) tegund útboðs: lokað útboð eða samningskaup,
 - c) ef við á, hvaða dag afhending vöru eða framkvæmd verks eða veiting þjónustu skal hefjast eða ljúka,
 - d) ef rafrænn aðgangur er ekki í boði, heimilisfang og síðasti dagur til að leggja fram beiðni um útboðsgögn og upplýsingar um á hvaða tungumáli eða tungumálum þau skuli vera,
 - e) heimilisfang samningsstofnunar,
 - f) fjárhagsleg og tæknileg skilyrði, fjárhagslegar ábyrgðir og upplýsingar sem krafist er af rekstraraðilum,
 - g) tegund samnings sem útboðið miðast við: samningur um kaup, langtíma- eða skammtímaleigu eða kaupleigu eða sambland af þessu og
 - h) forsendur fyrir vali tilboðs og vægi þeirra eða, eftir því sem við á, forgangsröð slíkra forsendna eftir mikilvægi ef þessar upplýsingar eru ekki gefnar í kynningartilkynningu eða útboðsskilmálum eða í boði um að leggja fram tilboð eða ganga til samninga.

XIV. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR ALÞJÓÐLEGAR SAMÞYKKTIR OG SAMNINGA Á SVIÐI FÉLAGSMÁLA OG UMHVERFISMÁLA SEM UM GETUR Í 2. MGR. 36. GR.

- Samþykkt Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 87 um félagafrelsi og verndun þess
- Samþykkt Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 98 um beitingu grundvallarreglnanna um réttinn til að stofna félög og semja sameiginlega
- Samþykkt Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 29 um nauðungarvinnu eða skylduvinnu
- Samþykkt Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 105 um afnám nauðungarvinnu
- Samþykkt Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 138 um lágmarksaldur við vinnu
- Samþykkt Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 111 um misrétti með tilliti til atvinnu eða starfs
- Samþykkt Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 100 um jöfn laun karla og kvenna fyrir jafnverðmæt störf
- Samþykkt Alþjóðavinnumálastofnunarinnar nr. 182 um bann við barnavinnu í sinni verstu mynd og tafarlauser aðgerðir til að afnema hana
- Vínarsamningur um vernd ósonlagsins og Montreal-bókun um efni sem valda rýrnun ósonlagsins
- Alþjóðasamningur um eftirlit með flutningi spilliefna milli landa og förgun þeirra (Basel-samningurinn)
- Samningur um þrávirk lífræn efni (Stokkhólmssamningurinn)
- Samningur um fyrirfram upplýst samþykki fyrir tilteknum hættulegum efnum og varnarefnum í alþjóðaviðskiptum (Umhverfisstofnun SP/Matvæla- og landbúnaðarstofnun SP) (PIC-samningurinn) Rotterdam, 10.9.1998 og þrjár svæðisbundnar bókanir við hann.

XV. VIÐAUKI

**SKRÁ YFIR RÉTTARGERÐIR SAMBANDSINS SEM UM GETUR Í 3. MGR. 83. GR.
Tilskípun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/33/EB.**

XVI. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í TILKYNNINGUM UM BREYTINGAR Á SAMNINGI Á GILDISTÍMA HANS

(eins og um getur í 1. mgr. 89. gr.)

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggiöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsstofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
2. Aðalstarfsemi.
3. CPV-kóðar.
4. NUTS-kóði fyrir aðalverkstað að því er varðar verk eða NUTS-kóði fyrir aðalstað þar sem afhending fer fram eða þjónusta er innt af hendi að því er varðar vöru og þjónustu.
5. Lýsing á kaupunum fyrir og eftir breytinguna: eðli og umfang verks, eðli og magn eða verðgildi vöru, eðli og umfang þjónustu.
6. Eftir atvikum, hækkun á verði af völdum breytinganna.
7. Lýsing á aðstæðunum sem ollu því að breytingarnar voru nauðsynlegar.
8. Dagsetning ákvörðunar um samningsgerð:

9. Eftir atvikum, nafn, heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang nýja rekstraraðilans eða aðilanna.
10. Upplýsingar um hvort samningurinn tengist verkefni og/eða áætlun sem fjármögnuð er úr sjóðum Sambandsins.
11. Nafn og heimilisfang aðilans sem sér um meðferð kærumála og, ef við á, sáttameðferð. Nákvæmar upplýsingar um það hvenær leggja má fram kæru í síðasta lagi eða, ef þörf krefur, nafn, heimilisfang, símanúmer, bréfasímanúmer og tölvupóstfang aðilans sem veitir þessar upplýsingar.

XVII. VIÐAUKI

ÞJÓNUSTA SEM UM GETUR Í 91. GR.

CPV-kóði	Lýsing
75200000-8; 75231200-6; 75231240-8; 79611000-0; 79622000-0 [Útvegum starfsfólks við húshjálp]; 79624000-4 [Útvegum hjúkrunarfólks] og 79625000-1 [Útvegum heilbrigðisstarfsfólks] frá 85000000-9 til 85323000-9; 98133100-5, 98133000-4; 98200000-5 og 98500000-8 [Einkaheimili með launuðu starfsfólki] og 98513000-2 til 98514000-9 [Starfsmannamiðlun fyrir einkaheimili, þjónusta afleysingafólks fyrir einkaheimili, þjónusta skrifstofufólks fyrir einkaheimili, fólk í tímabundnu starfi fyrir einkaheimili, heimahlynning og heimilishjálp]	Heilbrigðisþjónusta, félagsþjónusta og þjónusta tengd henni
85321000-5 og 85322000-2, 75000000-6 [Opinber stjórnsýsluþjónusta, varnarmál og almannatryggingar], 75121000-0, 75122000-7, 75124000-1; frá 79995000-5 til 79995200-7; frá 80000000-4 Menntunar- og þjálfunarþjónusta til 80660000-8; frá 92000000-1 til 92700000-8 79950000-8 [Þjónusta vegna skipulagningar á sýningum, kaupstefnum, mörkuðum og ráðstefnum], 79951000-5 [Skipulagning á málstofum], 79952000-2 [Viðburðþjónusta], 79952100-3 [Skipulagning menningarviðburða], 79953000-9 [Skipulagning hátíða], 79954000-6 [Skipulagning samkvæma], 79955000-3 [Skipulagning tískusýninga], 79956000-0 [Þjónusta vegna skipulagningar á sýningum og kaupstefnum]	Stjórnsýsluþjónusta, félagsþjónusta, þjónusta á sviði menntunar, heilsugæslu og menningarstarfsemi
75300000-9	Lögboðnar almannatryggingar ⁽¹⁾
75310000-2, 75311000-9, 75312000-6, 75313000-3, 75313100-4, 75314000-0, 75320000-5, 75330000-8, 75340000-1	Bætur
98000000-3; 98120000-0; 98132000-7; 98133110-8 og 98130000-3	Önnur samfélagsþjónusta, félagsleg og persónuleg þjónusta, þ.m.t. þjónusta stéttarféлага, stjórn málasamtaka, æskulýðssamtaka og annarra félagasamtaka
98131000-0	Þjónusta trúfélaga
55100000-1 til 55410000-7; 55521000-8 til 55521200-0 [55521000-8 Sala á tilbúnum mat til heimila, 55521100-9 Þjónusta, tengd heimakstri máltíða, 55521200-0 Þjónusta tengd afhendingu	Hótel- og veitingaþjónusta

málsverða] 55510000-8 [Mötuneytisþjónusta], 55511000-5 [Þjónusta mótuneyta og kaffitería sem sinna tilteknum hópi viðskiptavina], 55512000-2 [Rekstur mótuneyta], 55523100-3 [Þjónusta tengd skólamáltíðum], 55520000-1[Sala á tilbúnum mat], 55522000-5 [Sala á tilbúnum mat til flutningafyrirtækja], 55523000-2 [Sala á tilbúnum mat til annarra fyrirtækja eða stofnana], 55524000-9 [Sala á tilbúnum mat til skóla]	
79100000-5 til 79140000-7; 75231100-5,	Lögfræðiþjónusta, að því marki sem hún er ekki undanskilin skv. c-lið 21. gr.
75100000-7 til 75120000-3; 75123000-4; 75125000-8 til 75131000-3	Önnur stjórnsýsluþjónusta og opinber þjónusta
75200000-8 til 75231000-4	Þjónusta við samfélagið
75231210-9 til 75231230-5; 75240000-0 til 75252000-7; 79430000-7; 98113100-9	Þjónusta tengd fangelsum, þjónusta við almannaoýggi og björgunarþjónusta, að því marki sem hún er ekki undanskilin skv. h-lið 21. gr.
79700000-1 til 79721000-4 [Eftirgrennslan og öryggisþjónusta, öryggisþjónusta, vöktun viðvörunarbúnaðar, öryggisvarðaðþjónusta, eftirlit með fólki, þjónusta við að rekja spor, leit að sakbörningum á flóttu, eftirlitsferðir, útgáfuþjónusta auðkennismerkja , rannsóknir og þjónusta umboðsskrifstofu leynilögreglu] 79722000-1[Rithandarfræðiþjónusta], 79723000-8 [Greiningarþjónusta vegna úrgangs]	Eftirgrennslan og öryggisþjónusta
98900000-2 [Starfsemi alþjóðlegra stofnana og samtaka með úrlendisrétt] og 98910000-5 [Þjónusta sem alþjóðastofnanir og samtök sinna sérstaklega]	Alþjóðleg þjónusta
64000000-6 [Póst- og fjarskiptaþjónusta], 64100000-7 [Póst- og boðberaþjónusta], 64110000-0 [Póstþjónusta], 64111000-7 [Póstþjónusta í tengslum við dagblöð og tímarit], 64112000-4 [Bréfapóstþjónusta], 64113000-1 [Bögglaþóstsþjónusta], 64114000-8 [Póstafgreiðsluþjónusta], 64115000-5 [Leiga pósthólfa], 64116000-2 [Biðþóstsþjónusta], 64122000-7 [Innanhússpóstþjónusta]	Póstþjónusta
50116510-9 [Hjólbarðasólningarþjónusta], 71550000-8 [Járnsmiðaðþjónusta]	Ýmiss konar þjónusta

(1) Þessi þjónusta fellur ekki undir þessa tilskipun ef hún er skipulögð sem þjónusta í almannabágu sem er ekki af efnahagslegum toga. Aðildarríkjum er frjálst að skipuleggja lögboðna félagsþjónustu eða annars konar þjónustu annaðhvort sem þjónustu í almannabágu eða sem þjónustu í almannabágu sem er ekki af efnahagslegum toga.

XVIII. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í TILKYNNINGUM VARDANDI SAMNINGA UM FÉLAGSÞJÓNUSTU OG

AÐRA SÉRTÆKA ÞJÓNUSTU

(eins og um getur í 92. gr.)

A-HLUTI Útboðstilkynning

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, brefasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsstofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
2. Aðalstarfsemi.
3. Lýsing á þjónustu og flokkum hennar og, eftir atvikum, tengdum verkum eða vörum sem kaupa á, þ.m.t. upplýsingar um magn eða verðgildi sem um er að ræða, CPV-kóðar.
4. NUTS-kóði fyrir aðalstað þar sem þjónustan er innt af hendi.
5. Tilgreina skal, eftir því sem við á, hvort samningurinn er bundinn við verndaða vinnustaði eða hvort framkvæmd hans takmarkast við áætlanir um vernduð störf.
6. Helstu skilyrði sem rekstraraðilar skulu uppfylla með hliðsjón af þátttöku þeirra eða, eftir því sem við á, tölvupóstfang þar sem fá má ítarlegar upplýsingar.
7. Frestur til að hafa samband við samningsstofnun með tilliti til þátttöku.
8. Hvers konar aðrar viðeigandi upplýsingar.

B-HLUTI Reglubundin kynningartilkyning

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, tölvupóstfang og veffang samningsstofnunar.
2. Stutt lýsing á samningi sem um ræðir, þ.m.t. CPV-kóðar.
3. Eftir því sem vitneskja er fyrir hendi:
 - a) NUTS-kóði fyrir aðalverkstað að því er varðar verk eða NUTS-kóði fyrir aðalstað þar sem afhending fer fram eða þjónusta er innt af hendi að því er varðar vöru og þjónustu,
 - b) tímamörk fyrir afhendingu eða úttegun vöru, verks eða þjónustu og gildistími samningsins,
 - c) skilyrði fyrir þátttöku, þ.m.t.:

ef við á, skal tilgreina hvort samningurinn sé bundinn við verndaða vinnustaði eða hvort framkvæmd hans takmarkast við áætlanir um verndaða vinnu,

tilgreina skal, eftir því sem við á, hvort framkvæmd þjónustunnar er bundin við sérstaka starfsgrein í lögum eða stjórnslufyrirmælum,
 - d) stutt lýsing á helstu þáttum útboðsferlisins sem nota skal.
4. Upplýsingar um að áhugasamir rekstraraðilar skuli greina samningsstofnun frá því ef þeir hafa áhuga á samningi eða samningum og frestur fyrir móttöku þáttökubeiðna og heimilisfang þangað sem þeir eiga að senda upplýsingar um áhuga sinn.

C-hluti Tilkynning um að hæfismatskerfi sé fyrir hendi

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, tölvupóstfang og veffang samningsstofnunar.
2. Stutt lýsing á samningi sem um ræðir, þ.m.t. CPV-kóðar.
3. Eftir því sem vitneskja er fyrir hendi:
 - a) NUTS-kóði fyrir aðalverkstað að því er varðar verk eða NUTS-kóði fyrir aðalstað þar sem afhending fer fram eða þjónusta er innt af hendi að því er varðar vöru og þjónustu,
 - b) tímamörk fyrir afhendingu eða úttegun vöru, verks eða þjónustu og gildistími samningsins,

c) skilyrði fyrir þátttöku, þ.m.t.:

ef við á, skal tilgreina hvort samningurinn sé bundinn við verndaða vinnustaði eða hvort framkvæmd hans takmarkist við áætlanir um verndaða vinnu,

tilgreina skal, eftir því sem við á, hvort framkvæmd þjónustunnar er bundin við sérstaka starfsgrein í lögum eða stjórnsýslufyrirmælum,

d) stutt lýsing á helstu þáttum útbóðsferlisins sem nota skal.

4. Upplýsingar um að áhugasamir rekstraraðilar skuli greina samningsstofnun frá því ef þeir hafa áhuga á samningi eða samningum og frestur fyrir móttöku þáttökubeiðna og heimilisfang þangað sem þeir eiga að senda upplýsingar um áhuga sinn.
5. Gildistími hæfismatskerfisins og formsatriði vegna endurnýjunar þess.

D-hluti Tilkynning um samningsgerð

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsstofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
2. Aðalstarfsemi.
3. Að minnsta kosti stutt samantekt á því hvert er eðli og umfang þjónustunnar og, eftir atvikum, tengdum verkum og vörum sem eru afhentar.
4. Tilvísun í birtingu tilkynningarinnar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
5. Fjöldi tilboða sem barst.
6. Nafn og heimilisfang rekstraraðilans eða rekstraraðilanna sem voru valdir.
7. Hvers konar aðrar viðeigandi upplýsingar.

XIX. VIÐAUKI:

UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í TILKYNNINGU UM HÖNNUNARSAMKEPPNI

(eins og um getur í 1. mgr. 96. gr.)

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsstofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
2. Aðalstarfsemi.
3. Verkefnislýsing (CPV-kóðar).
4. Tegund samkeppni: almenn eða lokuð.
5. Þegar um er að ræða almenna samkeppni: síðasti móttökudagur verkefna.
6. Þegar um er að ræða lokaða samkeppni:
 - a) áætlaður fjöldi þátttakenda eða hámarks- og lágmarksfjöldi,
 - b) ef við á, nöfn þátttakenda sem hafa þegar verið valdir,
 - c) forsendur fyrir vali þátttakenda,
 - d) síðasti móttökudagur þáttökutilkynninga.
7. Ef við á, skal tilgreina hvort þátttaka takmarkist við tiltekna starfsgrein
8. Forsendur sem nota á við mat á verkefnum.
9. Eftir því sem við á, nöfn dómnefndarmanna.
10. Tilgreina skal hvort ákvörðun dómnefndar er bindandi fyrir samningsyfirvaldið.
11. Eftir því sem við á, fjöldi og verðmæti verðlauna.
12. Eftir atvikum, upplýsingar um greiðslur til allra þátttakenda.
13. Upplýsingar um hvort vinningshafar hafa loforð fyrir samningum að lokinni keppni.
14. Nafn og heimilisfang aðilans sem sér um meðferð kærumála og, ef við á, sáttameðferð. Nákvæmar upplýsingar um frest til að leggja fram kæru eða, ef þörf krefur, nafn heimilisfang, símanúmer, bréfasímanúmer og tölvupóstfang aðilans sem veitir þessar upplýsingar.
15. Sendingardagur tilkynningarinnar.
16. Hvers konar aðrar viðeigandi upplýsingar.

XX. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAR SEM EIGA AÐ KOMA FRAM Í TILKYNNINGUM UM ÚRSLIT HÖNNUNARSAMKEPPNI

(eins og um getur í 1. mgr. 96. gr.)

1. Nafn, auðkennisnúmer (ef kveðið er á um það í landslöggjöf), heimilisfang, þ.m.t. NUTS-kóði, símanúmer, bréfasímanúmer, tölvupóstfang og veffang samningsstofnunar, sem og samsvarandi upplýsingar um þjónustu þar sem hægt er að fá viðbótarupplýsingar.
2. Aðalstarfsemi.
3. Verkefnislýsing (CPV-kóðar).
4. Heildarfjöldi þátttakenda.
5. Fjöldi útlendra þátttakenda.
6. Sigurvegari eða sigurvegarar í samkeppninni.
7. Verðlaun ef einhver eru.
8. Aðrar upplýsingar.
9. Tilvísun í tilkynningu um hönnunarsamkeppni.
10. Nafn og heimilisfang aðilans sem sér um meðferð kærumála og, ef við á, sáttameðferð. Nákvæmar upplýsingar um frest til að leggja fram kæru eða, ef þörf krefur, nafn heimilisfang, símanúmer, bréfasímanúmer og tölvupóstfang aðilans sem veitir þessar upplýsingar.
11. Sendingardagur tilkynningarinnar.

XXI. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
1. gr.	—
Fyrsti málsliður 2. gr.	1. mgr. 1. gr.
1. liður 2. gr.	a-liður 2. mgr. 1. gr.
2. liður 2. gr.	fyrsti málsliður b-liðar 2. mgr. 1. gr.
3. liður 2. gr.	annar málsliður b-liðar 2. mgr. 1. gr.
4. liður 2. gr.	c-liður 2. mgr. 1. gr.
5. liður 2. gr.	fyrsta undirgrein d-liðar 2. mgr. 1. gr.
6. liður 2. gr.	Fyrsta og önnur undirgrein 7. mgr. 1. gr.
7. liður 2. gr.	Þriðja undirgrein 7. mgr. 1. gr.
8. liður 2. gr.	Þriðja undirgrein 7. mgr. 1. gr.
9. liður 2. gr.	1. mgr. 34. gr.
10. liður 2. gr.	8. mgr. 1. gr.
11. liður 2. gr.	—
12. liður 2. gr.	8. mgr. 1. gr.
13. liður 2. gr.	—

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
14. liður 2. gr.	11. mgr. 1. gr.
15. liður 2. gr.	12. mgr. 1. gr.
16. liður 2. gr.	—
17. liður 2. gr.	10. mgr. 1. gr.
18. liður 2. gr.	—
19. liður 2. gr.	—
20. liður 2. gr.	—
1. mgr. 3. gr.	Fyrsta undirgrein a-liðar 1. mgr. 2. gr.
2. mgr. 3. gr.	—
3. mgr. 3. gr.	—
4. mgr. 3. gr.	Önnur undirgrein a-liðar 1. mgr. 2. gr.
1. mgr. 4. gr.	2. mgr. 2. gr.
2. mgr. 4. gr.	b-liður 1. mgr. 2. gr.
Fyrsta undirgrein 3. mgr. 4. gr.	3. mgr. 2. gr.
Önnur og þriðja undirgrein 3. mgr. 4. gr.	—
4. mgr. 4. gr.	—
1. mgr. 5. gr.	—
Fyrsta undirgrein 2. mgr. 5. gr.	—
Önnur undirgrein 2. mgr. 5. gr.	Önnur og þriðja undirgrein d-liðar 2. mgr. 1. gr.
3. mgr. 5. gr.	—
Fyrsta og önnur undirgrein 4. mgr. 5. gr.	—
Þriðja undirgrein 4. mgr. 5. gr.	—
5. mgr. 5. gr.	—

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
Fyrsta og önnur undirgrein 1. mgr. 6. gr.	—
Þriðja undirgrein 1. mgr. 6. gr.	Önnur undirgrein 1. mgr. 9. gr.
2. mgr. 6. gr.	Fyrsta undirgrein 1. mgr. 9. gr.
a-liður 3. mgr. 6. gr.	2. mgr. 9. gr.
b-liður 3. mgr. 6. gr.	—
c-liður 3. mgr. 6. gr.	3. mgr. 9. gr.
7. gr.	3. gr. (1. og 3. mgr.), 4. gr. (1. mgr.), 7. gr. (a-liður)
8. gr.	1. og 2. mgr. 3. gr.
1. mgr. 9. gr.	3. mgr. 3. gr.
2. mgr. 9. gr.	4. mgr. 3. gr.
10. gr.	4. gr.
11. gr.	1. mgr. 5. gr.
—	2. mgr. 5. gr.
12. gr.	b-liður 7. gr.
1. mgr. 13. gr.	1. mgr. 6. gr. og lok c-liðar 2. mgr. 6. gr.
a-liður 2. mgr. 13. gr.	a-liður 2. mgr. 6. gr.
b-liður 2. mgr. 13. gr.	b-liður 2. mgr. 6. gr.
i. og ii. liður c-liðar 2. mgr. 13. gr.	Fyrsti og annar undirliður c-liðar 2. mgr. 6. gr.
—	Annar, fjórði, fimmti og sjötti undirliður c-liðar 2. mgr. 6. gr.
a-liður 14. gr.	a-liður 7. gr.
b-liður 14. gr.	a-liður 7. gr.
—	8. gr.

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
—	I. — X. viðauki
15. gr.	16. og 61. gr.
1. mgr. 16. gr.	1. mgr. 17. gr.; 8. mgr. 17. gr.
2. mgr. 16. gr.	—
3. mgr. 16. gr.	2. mgr. 17. gr.; 8. mgr. 17. gr.
4. mgr. 16. gr.	—
5. mgr. 16. gr.	3. mgr. 17. gr.
6. mgr. 16. gr.	—
7. mgr. 16. gr.	4. og 5. mgr. 17. gr.
8. mgr. 16. gr.	Fyrsta og önnur undirgrein a-liðar 6. mgr. 17. gr.
9. mgr. 16. gr.	Fyrsta og önnur undirgrein b-liðar 6. mgr. 17. gr.
10. mgr. 16. gr.	Þriðja undirgrein a-liðar 6. mgr. og þriðja undirgrein b-liðar 6. mgr. 17. gr.
11. mgr. 16. gr.	7. mgr. 17. gr.
12. mgr. 16. gr.	9. mgr. 17. gr.
13. mgr. 16. gr.	10. mgr. 17. gr.
14. mgr. 16. gr.	11. mgr. 17. gr.
17. gr.	69. gr.
1. mgr. 18. gr.	1. mgr. 19. gr.
2. mgr. 18. gr.	2. mgr. 19. gr.
1. mgr. 19. gr.	1. mgr. 20. gr.; 1. liður 62. gr.
2. mgr. 19. gr.	2. mgr. 20. gr.
20. gr.	22. gr.; 1. liður 62. gr.
a-liður 21. gr.	a-liður 24. gr.

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
b-liður 21. gr.	b-liður 24. gr.
c-liður 21. gr.	—
d-liður 21. gr.	c-liður 24. gr.
e-liður 21. gr.	—
f-liður 21. gr.	d-liður 24. gr.
g-liður 21. gr.	—
h-liður 21. gr.	—
i-liður 21. gr.	—
22. gr.	25. gr.
23. gr.	26. gr.
1. mgr. 24. gr.	22. gr. a
2. mgr. 24. gr.	21. gr.; 1. liður 62. gr.
3. mgr. 24. gr.	21. gr.; 1. liður 62. gr.
25. gr.	—
26. gr.	—
1. mgr. 27. gr.	Lok a-liðar 22. gr. a, 12. gr. tilskipunar 2009/81/EB
2. mgr. 27. gr.	—
28. gr.	—
1. mgr. 29. gr.	1. mgr. 23. gr.
2. mgr. 29. gr.	1. mgr. 23. gr.
3. mgr. 29. gr.	2. mgr. 23. gr.
4. mgr. 29. gr.	a- til c-liður 3. mgr. 23. gr.
5. mgr. 29. gr.	Önnur undirgrein 3. mgr. 23. gr.

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
6. mgr. 29. gr.	Þriðja undirgrein 3. mgr. 23. gr.
30. gr.	4. mgr. 23. gr.
31. gr.	5. mgr. 23. gr.
32. gr.	e-liður 24. gr.
1. og 2. mgr. 33. gr.	27. gr.
3. mgr. 33. gr.	—
Fyrsti og annar málslíður 1. mgr. 34. gr.	1. mgr. 30. gr.; 2. liður 62. gr.
Þriðji málslíður 1. mgr. 34. gr.	—
Fjórði málslíður 1. mgr. 34. gr.	2. mgr. 30. gr., 41. forsenda
Fyrsta undirgrein 2. mgr. 34. gr.	2. mgr. 30. gr.
Önnur undirgrein 2. mgr. 34. gr.	—
3. mgr. 34. gr.	3. mgr. 30. gr.
1. mgr. 35. gr.	Fyrsta undirgrein 4. mgr. 30. gr.; fyrsta og önnur undirgrein 5. mgr. 30. gr.
2. mgr. 35. gr.	Fyrsta og önnur undirgrein 5. mgr. 30. gr.
3. mgr. 35. gr.	Önnur undirgrein 4. mgr. 30. gr.; fjórða undirgrein 5. mgr. 30. gr.; 2. liður 62. gr.
—	Þriðja undirgrein 4. mgr. 30. gr.
4. mgr. 35. gr.	—
5. mgr. 35. gr.	Önnur undirgrein 6. mgr. 30. gr.
6. mgr. 35. gr.	Þriðja og fjórða undirgrein 6. mgr. 30. gr.
1. mgr. 36. gr.	10. gr.
2. mgr. 36. gr.	—
37. gr.	11. gr.

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
1. mgr. 38. gr.	Fyrsta undirgrein 28. gr.
2. mgr. 38. gr.	Önnur undirgrein 28. gr.
39. gr.	13. gr.
1. mgr. 40. gr.	1., 2. og 4. mgr. 48. gr.; 1. mgr. 64. gr.
2. mgr. 40. gr.	—
3. mgr. 40. gr.	3. mgr. 48. gr.; 2. mgr. 64. gr.
4. mgr. 40. gr.	—
5. mgr. 40. gr.	—
6. mgr. 40. gr.	5. og 6. mgr. 48. gr.; 3. mgr. 64. gr.
Fyrsta undirgrein 7. mgr. 40. gr.	f-liður og önnur undirgrein 2. mgr. 70. gr.
Önnur og þriðja undirgrein 7. mgr. 40. gr.	
1. mgr. 41. gr.	13. mgr. 1. gr.
2. mgr. 41. gr.	c- og d-liður 2. mgr. 70. gr.; önnur undirgrein 2. mgr. 70. gr.
42. gr.	—
43. gr.	12. gr.
1. mgr. 44. gr.	1. og 2. mgr. 40. gr.
2. mgr. 44. gr.	2. mgr. 40. gr.
3. mgr. 44. gr.	—
4. mgr. 44. gr.	1. mgr. og b-liður 3. mgr. 42. gr.
5. mgr. 44. gr.	Upphaf 3. mgr. 40. gr.
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 45. gr.	a-liður 9. mgr. 1. gr.
Önnur og þriðja undirgrein 1. mgr. 45. gr.	2. mgr. 45. gr.

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
2. mgr. 45. gr.	4. mgr. 45. gr.
3. mgr. 45. gr.	—
4. mgr. 45. gr.	—
46. gr.	b-liður 9. mgr. 1. gr.; 3. mgr. 45. gr.
47. gr.	c-liður 9. mgr. 1. gr.; 3. mgr. 45. gr.
48. gr.	—
49. gr.	—
a-liður 50. gr.	a-liður 3. mgr. 40. gr.
b-liður 50. gr.	b-liður 3. mgr. 40. gr.
c-liður 50. gr.	c-liður 3. mgr. 40. gr.
d-liður 50. gr.	d-liður 3. mgr. 40. gr.
e-liður 50. gr.	e-liður 3. mgr. 40. gr.
f-liður 50. gr.	g-liður 3. mgr. 40. gr.
g-liður 50. gr.	h-liður 3. mgr. 40. gr.
h-liður 50. gr.	j-liður 3. mgr. 40. gr.
i-liður 50. gr.	k-liður 3. mgr. 40. gr.
j-liður 50. gr.	l-liður 3. mgr. 40. gr.
Fyrsta og önnur undirgrein 1. mgr. 51. gr.	1. mgr. 14. gr.; 4. mgr. 1. gr.
Þriðja undirgrein 1. mgr. 51. gr.	—
Fyrsta og önnur undirgrein 2. mgr. 51. gr.	—
Þriðja undirgrein 2. mgr. 51. gr.	4. mgr. 14. gr.
1. mgr. 52. gr.	5. mgr. 1. gr.; 1. mgr. 15. gr.

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
2. mgr. 52. gr.	2. mgr. 15. gr.
3. mgr. 52. gr.	Síðasti málsl. 2. mgr. 15. gr.
4. mgr. 52. gr.	3. mgr. 15. gr.
5. mgr. 52. gr.	4. mgr. 15. gr.
6. mgr. 52. gr.	6. mgr. 15. gr.
7. mgr. 52. gr.	—
8. mgr. 52. gr.	—
9. mgr. 52. gr.	Þriðja undirgrein 7. mgr. 15. gr.
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 53. gr.	6. mgr. 1. gr.; 1. mgr. 56. gr.
Önnur og þriðja undirgrein 1. mgr. 53. gr.	6. mgr. 1. gr.
2. mgr. 53. gr.	2. mgr. 56. gr.
3. mgr. 53. gr.	Þriðja undirgrein 2. mgr. 56. gr.
4. mgr. 53. gr.	3. mgr. 56. gr.
5. mgr. 53. gr.	4. mgr. 56. gr.
6. mgr. 53. gr.	5. mgr. 56. gr.
7. mgr. 53. gr.	6. mgr. 56. gr.
8. mgr. 53. gr.	7. mgr. 56. gr.
9. mgr. 53. gr.	8. mgr. 56. gr.
54. gr.	—
1. mgr. 55. gr.	1. mgr. 29. gr.
2. mgr. 55. gr.	2. mgr. 29. gr.
3. mgr. 55. gr.	—

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
4. mgr. 55. gr.	2. mgr. 29. gr.
56. gr.	—
57. gr.	—
58. gr.	15. forsenda
59. gr.	—
1. mgr. 60. gr.	1. mgr. 34. gr.
2. mgr. 60. gr.	2. mgr. 34. gr.
3. mgr. 60. gr.	3. mgr. 34. gr.
4. mgr. 60. gr.	8. mgr. 34. gr.
5. mgr. 60. gr.	4. mgr. 34. gr.
6. mgr. 60. gr.	5. mgr. 34. gr.
1. mgr. 61. gr.	6. mgr. 34. gr.
2. mgr. 61. gr.	6. mgr. 34. gr.
1. mgr. 62. gr.	Önnur undirgrein 4. mgr. 34. gr.; önnur og þriðja undirgrein 5. mgr. 34. gr.; önnur undirgrein 6. mgr. 34. gr.; 7. mgr. 34. gr.
2. mgr. 62. gr.	Fyrsta undirgrein 4. mgr. 34. gr.; fyrsta undirgrein 5. mgr. 34. gr.; fyrsta undirgrein 6. mgr. 34. gr.
3. mgr. 62. gr.	—
63. gr.	35. gr.
1. mgr. 64. gr.	1. mgr. 36. gr.
2. mgr. 64. gr.	2. mgr. 36. gr.
65. gr.	—
1. mgr. 66. gr.	1. mgr. 45. gr.

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
2. mgr. 66. gr.	9. mgr. 45. gr.
—	10. mgr. 45. gr.
3. mgr. 66. gr.	9. mgr. 45. gr.
1. mgr. 67. gr.	1. og 2. mgr. 41. gr.
2. mgr. 67. gr.	3. mgr. 42. gr.; 1. mgr. 44. gr.
68. gr.	3. mgr. 41. gr.
69. gr.	c-liður 1. mgr. 42. gr.; 1. mgr. 44. gr.
1. mgr. 70. gr.	Fyrsta undirgrein 1. mgr. 43. gr.; 1. mgr. 44. gr.
2. mgr. 70. gr.	Önnur og þriðja undirgrein 1. mgr. 43. gr.
3. mgr. 70. gr.	2. og 3. mgr. 43. gr.
4. mgr. 70. gr.	5. mgr. 43. gr.
1. mgr. 71. gr.	1. mgr. 44. gr. b-liður 1. mgr. 70. gr.
Fyrsti málsliður 2. mgr. 71. gr.	2. og 3. mgr. 44. gr.
Annar og þriðji málsliður 2. mgr. 71. gr.	Önnur undirgrein 4. mgr. 44. gr.
3. mgr. 71. gr.	Fyrsta undirgrein 4. mgr. 44. gr.
4. mgr. 71. gr.	—
Fyrsta undirgrein 5. mgr. 71. gr.	6. mgr. 44. gr.
Önnur undirgrein 5. mgr. 71. gr.	7. mgr. 44. gr.
6. mgr. 71. gr.	8. mgr. 44. gr.
1. mgr. 72. gr.	Fyrsta undirgrein 5. mgr. 44. gr.
2. og 3. mgr. 72. gr.	Önnur og þriðja undirgrein 5. mgr. 44. gr.

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
1. mgr. 73. gr.	6. mgr. 45. gr.
2. mgr. 73. gr.	2. mgr. 46. gr.
1. mgr. 74. gr.	Fyrsti málsliður 1. mgr. 47. gr. og fyrstu málsliður 5. mgr. 47. gr.
2. mgr. 74. gr.	Annar málsliður 1. mgr. 47. gr. og önnur undirgrein 5. mgr. 47. gr.
1. mgr. 75. gr.	1. mgr. 49. gr.
2. mgr. 75. gr.	Fyrsta og önnur undirgrein 2. mgr. 49. gr.
3. mgr. 75. gr.	Þriðja undirgrein 2. mgr. 49. gr.
4., 5. og 6. mgr. 75. gr.	3., 4. og 5. mgr. 49. gr.
1. mgr. 76. gr.	1. mgr. 51. gr.
2. mgr. 76. gr.	2. mgr. 51. gr.
3. mgr. 76. gr.	1. mgr. 52. gr.
4. mgr. 76. gr.	—
5. mgr. 76. gr.	3. mgr. 51. gr.
6. mgr. 76. gr.	—
7. mgr. 76. gr.	—
8. mgr. 76. gr.	—
1. mgr. 77. gr.	1. mgr. 53. gr.
2. mgr. 77. gr.	2. mgr. 53. gr.
3. mgr. 77. gr.	6. mgr. 53. gr.
4. mgr. 77. gr.	7. mgr. 53. gr.
5. mgr. 77. gr.	9. mgr. 53. gr.
6. mgr. 77. gr.	—

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
1. mgr. 78. gr.	1. og 2. mgr. 54. gr.
2. mgr. 78. gr.	3. mgr. 54. gr.
1. mgr. 79. gr.	4. og 5. mgr. 53. gr.
2. mgr. 79. gr.	5. og 6. mgr. 54. gr.
3. mgr. 79. gr.	—
1. mgr. 80. gr.	3. mgr. 53. gr.; 4. mgr. 54. gr.
2. mgr. 80. gr.	—
3. mgr. 80. gr.	3. mgr. 53. gr.; 4. mgr. 54. gr.
1. mgr. 81. gr.	2. mgr. 52. gr.
2. mgr. 81. gr.	3. mgr. 52. gr.
3. mgr. 81. gr.	—
1. mgr. 82. gr.	1. mgr. 55. gr.
2. mgr. 82. gr.	1. mgr. 55. gr.
3. mgr. 82. gr.	—
4. mgr. 82. gr.	1. forsenda; 3. mgr. 55. forsendu
5. mgr. 82. gr.	2. mgr. 55. gr.
83. gr.	—
1. mgr. 84. gr.	Fyrsta undirgrein 1. mgr. 57. gr.
a-liður 2. mgr. 84. gr.	a-liður annarrar undirgreinar 1. mgr. 57. gr.
b-liður 2. mgr. 84. gr.	b-liður annarrar undirgreinar 1. mgr. 57. gr.
c-liður 2. mgr. 84. gr.	c-liður annarrar undirgreinar 1. mgr. 57. gr.
d-liður 2. mgr. 84. gr.	d-liður annarrar undirgreinar 1. mgr. 57. gr.
e-liður 2. mgr. 84. gr.	—

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
f-liður 2. mgr. 84. gr.	e-liður annarrar undirgreinar 1. mgr. 57. gr.
Fyrsta undirgrein 3. mgr. 84. gr.	2. mgr. 57. gr.
Önnur undirgrein 3. mgr. 84. gr.	—
4. mgr. 84. gr.	3. mgr. 57. gr.
5. mgr. 84. gr.	—
1., 2., 3. og 4. mgr. 85. gr. og 86. gr.	1.-4. mgr. 58. gr. og 59. gr.
5. mgr. 85. gr.	5. mgr. 58. gr.
87. gr.	38. gr.
1. mgr. 88. gr.	—
2. mgr. 88. gr.	Fyrsti málsliður 37. gr.
3. mgr. 88. gr.	—
4. mgr. 88. gr.	Annar málsliður 37. gr.
5.-8. mgr. 88. gr.	—
89. gr.	—
90. gr.	—
91. gr.	—
92. gr.	—
93. gr.	—
94. gr.	—
95. gr.	61. gr.
1. mgr. 96. gr.	Fyrsta undirgrein 1. mgr. 63. gr.
Fyrsta undirgrein 2. mgr. 96. gr.	Fyrsta undirgrein 1. mgr. 63. gr.
Önnur og þriðja undirgrein 2. mgr. 96. gr.	Fyrsti og annar málsliður annarrar undirgreinar 1. mgr. 63. gr.

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
3. mgr. 96. gr.	2. mgr. 63. gr.
1. mgr. 97. gr.	1. mgr. 65. gr.
2. mgr. 97. gr.	2. mgr. 60. gr.
3. og 4. mgr. 97. gr.	2. og 3. mgr. 65. gr.
98. gr.	66. gr.
1. mgr. 99. gr.	Fyrsta undirgrein 72. gr.
2. - 6. mgr. 99. gr.	—
100. gr.	50. gr.
101. gr.	—
102. gr.	—
103. gr.	3. og 4. mgr. 68. gr.
104. gr.	5. mgr. 68. gr.
1. og 2. mgr. 105. gr.	1. og 2. mgr. 68. gr.
3. mgr. 105. gr.	—
1. mgr. 106. gr.	Fyrsta undirgrein 1. mgr. 71. gr.
2. mgr. 106. gr.	—
3. mgr. 106. gr.	Þriðja undirgrein 1. mgr. 71. gr.
107. gr.	73. gr.
108. gr.	—
109. gr.	74. gr.
110. gr.	75. gr.
—	I.-X. viðauki
I. viðauki (að undanskildum fyrsta málslið)	XII. viðauki (að undanskilinni 1. nmgr.)

Þessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
Fyrsti málslíður I. viðauka	1. nmgr. XII. viðauka
II. viðauki	—
A-, B-, C-, E-, F-, G-, H-, I- og J-liður III. viðauka	XI. viðauki
D-liður III. viðauka	—
Fyrsta-þriðja undirgrein 1. liðar IV. viðauka	Fyrsta undirgrein 6. mgr. 30. gr.
Fjórfða undirgrein 1. liðar IV. viðauka	—
2. liður IV. viðauka	Annar máliður fyrstu undirgreinar 6. mgr. 30. gr.
a- til f-liður V. viðauka	b- til h-liður XXIV. viðauka
g-liður V. viðauka	—
VI. Viðauki	XV. VIÐAUKI
VII. VIÐAUKI	a- til f-liður annarrar undirgreinar 3. mgr. 56. gr.
VIII. viðauki, að undanskildum 4. lið	XXI. viðauki, að undanskildum 4. lið
4. liður VIII. viðauka	4. liður XXI. viðauka
IX. Viðauki	XX. viðauki
X. VIÐAUKI	XIV. VIÐAUKI
XI. viðauki	XIII. VIÐAUKI
XII. VIÐAUKI	XVI. viðauki
1. liður XIII. viðauka	4. mgr. 47. gr.
2. liður XIII. viðauka	5. mgr. 47. gr.
XIV. VIÐAUKI	XXIII. viðauki
XV. VIÐAUKI	—
XVI. viðauki	XVI. viðauki
XVII. viðauki	XVII. viðauki

Pessi tilskipun	Tilskipun 2004/17/EB
XVIII. viðauki	—
XIX. viðauki	XVIII. viðauki
XX. viðauki	XIX. viðauki
XXI. viðauki	XXVI. viðauki
—	XXII. viðauki
—	XXV. viðauki